

Nr. 14 - 2015
Side 2269-2417

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 14 - 2015
Utgitt 19. januar 2016

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2015	
Des. 18. Lov nr. 103 om endr. i folketrygdloven og enkelte andre lover (økning i grunnpensjon til gifte og samboende pensjonister og andre endringer).....	2269
Des. 18. Lov nr. 104 om endr. i arbeidsmiljøloven og avtaleloven (konkurranseregulerende avtaler i arbeidsforhold)	2273
Des. 18. Lov nr. 105 om endr. i lov om anke til Trygderetten (lovrevisjon).....	2275
Des. 18. Lov nr. 106 om endr. i sosialtjenesteloven (økonomisk stønad til barnefamilier)	2280
Des. 18. Lov nr. 107 om endr. i lov om Statens pensjonskasse mv. (minstegrense for rett til medlemskap)	2281
Des. 18. Lov nr. 108 om endr. i introduksjonsloven (iltak for økt gjennomføring av plikt til opplæring og kvalifisering)	2281
Des. 18. Lov nr. 109 om opph. av lov 19. desember 1898 nr. 3 om Tilvirkning af Æthylæther	2282
Des. 18. Lov nr. 110 om endr. i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane	2282
Des. 18. Lov nr. 111 om endr. i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven)	2283
Des. 18. Lov nr. 112 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)	2283
Des. 18. Lov nr. 113 om endr. i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (svalbardskatteloven)	2285
Des. 18. Lov nr. 114 om endr. i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)	2285
Des. 18. Lov nr. 115 om endr. i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).....	2286
Des. 18. Lov nr. 116 om endr. i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).....	2290
Des. 18. Lov nr. 117 om endr. i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)	2292
Des. 18. Lov nr. 118 om endr. i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).....	2292
Des. 18. Lov nr. 119 om endr. i lov 22. juni 2012 nr. 37 om endringer i tolloven	2293
Des. 18. Lov nr. 120 om endr. i lov 19. juni 2015 nr. 49 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).....	2293
Des. 18. Lov nr. 121 om endr. i helselovgivningen (Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten mv.) ..	2294
Des. 18. Lov nr. 122 om endr. i alkoholloven (varigheten på bevillinger mv.).....	2297
Des. 18. Lov nr. 123 om endr. i strålevernloven (laserpekere)	2298
Des. 18. Lov nr. 124 om endr. i skadeserstatningsloven mv. (standardisert inntektstaperstatning til barn).....	2298
Des. 18. Lov nr. 125 om endr. i rettsgebyrloven (justering av gebyrer).....	2300
Des. 18. Lov nr. 126 om endr. i barne bortføringsloven, barnevernloven, straffeloven 2005 og rettshjelploven (internasjonal barne bortføring).....	2300
Des. 18. Lov nr. 127 om endr. i utlendingsloven (som følge av endrede strafferammer i straffeloven 2005 m.m.)	2302
Des. 18. Lov nr. 128 om endr. i lov om trdomssamfunn og ymist anna og lov om tilskott til livssynssamfunn (endring i tilskottsreglane ved avviklinga av buplikta for prestane i Den norske kyrkja).....	2303
Des. 18. Lov nr. 129 om endr. i film- og videogramlova (innkreving av film- og videogramavgift).....	2304
Des. 18. Lov nr. 130 om endr. i pengespilloven (andel av Norsk Tippings overskudd til helse- og rehabiliteringsformål).....	2304
Des. 18. Lov nr. 131 om endr. i universitets- og høyskoleloven (oppnevning av eksterne styremedlemmer ved statlige høyskoler).....	2304
Des. 18. Lov nr. 132 om endr. i EØS-høringsloven (elektronisk administrativt samarbeid)	2305
Des. 18. Lov nr. 133 om overføring av offentlige og private rettsforhold fra Statens vegvesen til et statlig utbyggingsselskap for veg	2305
Des. 11. Ikrafts. av lov 11. desember 2015 nr. 100 om endringar i jordskiftelova (reglar om saksbehandling mv.) (Nr. 1445).....	2312

Des.	11.	Opph. av delegering av myndighet ved kongelig resolusjon 11. oktober 2002 nr. 1097 og kongelig resolusjon 1. juni 2007 nr. 600 vedrørende ekteskapsloven og brudvigjingslova (Nr. 1467).....	2343
Des.	15.	Ikrafttr. og overgangsregler til lov 22. mai 2015 nr. 31 om endringer i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon) (Nr. 1480)	2373
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 104 om endringer i arbeidsmiljøloven og avtaleloven (konkurransbegrensende avtaler i arbeidsforhold) (Nr. 1578)	2409
Des.	18.	Deleg. av myndighet etter sjøloven § 202 tredje ledd til Nærings- og fiskeridepartementet (Nr. 1580)	2411
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 105 om endringer i lov om anke til Trygderetten (lovrevisjon) (Nr. 1581)	2411
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 106 om endringer i sosialtjenesteloven (økonomisk stønad til barnefamilier) (Nr. 1582)	2411
Des.	18.	Ikrafts. av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold kapittel IV samt § 78 nr. 8 og deler av nr. 7 (Nr. 1583)	2412
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 133 om overføring av offentlige og private rettsforhold fra Statens vegvesen til et statlig utbyggingsselskap for veg (Nr. 1585)	2412
Des.	18.	Endr. i delvis ikraftsetting av lov 24. mai 2013 nr. 17 om endringer i tobakksskadeloven og ikraftsetting av lov 24. mai 2013 nr. 17 om endringer i tobakksskadeloven (Nr. 1586).....	2412
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 123 om endringer i strålevernloven (laserpekere) (Nr. 1587).....	2412
Des.	18.	Vedtak om etablering av Direktoratet for e-helse og Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage) og andre organisatoriske endringer i den sentrale helseforvaltningen (Nr. 1589)	2414
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 130 om endringer i pengespilloven (andel av Norsk Tippings overskudd til helse- og rehabiliteringsformål) (Nr. 1590).....	2414
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 122 om endringer i alkoholloven (varigheten på bevillinger mv.) (Nr. 1591)	2415
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 108 om endringer i introduksjonsloven (tiltak for økt gjennomføring av plikt til opplæring og kvalifisering) (Nr. 1592)	2415
Des.	18.	Delvis ikrafts. av lov 18. desember 2015 nr. 121 om endringer i helselovgivningen (Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten mv.) (Nr. 1593)	2415

Kunngjøring av stortingsvedtak

2015

Des.	14.	Stortingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2016 (Stortingets skattevedtak) (Nr. 1564).....	2378
Des.	14.	Stortingsvedtak om avgift til statskassen på arv for budsjettåret 2016 (Nr. 1565).....	2380
Des.	14.	Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2016 (Nr. 1566)	2381
Des.	14.	Stortingsvedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjettåret 2016 (Nr. 1567)	2384
Des.	14.	Stortingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2016 (Nr. 1568)	2385
Des.	14.	Stortingsvedtak om merverdiavgift for budsjettåret 2016 (kap. 5521 post 70) (Nr. 1569) ..	2385
Des.	14.	Stortingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjettåret 2016 (Nr. 1570).....	2385
Des.	14.	Stortingsvedtak om toll for budsjettåret 2016 (kap. 5511 post 70 og 71) (Nr. 1571).....	2406
Des.	17.	Ikrafttr. av Stortingets vedtak 14. desember 2015 nr. 1570 om avgift på elektrisk kraft romertall II § 1 annet ledd bokstav c (Nr. 1577)	2409

Forskrifter

2015

April	14.	Forskrift om ordning for Saemien Åålmege (Nr. 1441).....	2308
April	15.	Forskrift om ordning for døvemenigheter og døvepresttjenesten (Nr. 1442).....	2310
Des.	11.	Forskrift om inndeling i jordskiftesokn og tilordning til lagmannsrettene (Nr. 1446)	2313
Des.	8.	Forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 1449).....	2319
Des.	10.	Forskrift om avgiftssatser for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS i 2016 (Nr. 1461) ..	2339
Des.	11.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 (Nr. 1465) ..	2341
Des.	11.	Forskrift om fiske etter røye på Svalbard i 2016 (Nr. 1470)	2345

Des.	14.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2016 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister (Nr. 1474).....	2347
Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2016 (Nr. 1477)	2369
Des.	14.	Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2016 (Nr. 1478).....	2371
Des.	15.	Forskrift om norsk farmakopé (Nr. 1574)	2408
Des.	18.	Forskrift om straffegjennomføring i Nederland (Nr. 1579)	2409
Des.	18.	Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2016 (Nr. 1594).....	2415

Endringsforskrifter

2015

Des.	11.	Endr. i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) og forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten (Nr. 1443).....	2311
Des.	11.	Endr. i forskrift 4. februar 2005 nr. 80 om tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av humant blod og blodkomponenter og behandling av helseopplysninger i blodgiverregistre (blodforskriften) (Nr. 1444)	2311
Des.	11.	Endr. i forskrift 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlige arkiv (Nr. 1447)	2316
Des.	1.	Endr. i forskrift om sanksjoner og restriktive tiltak mot Nord-Korea (Nr. 1448)	2316
Des.	8.	Endr. i forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland (Nr. 1450)	2327
Des.	8.	Endr. i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) (Nr. 1452)	2331
Des.	8.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 (Nr. 1453).....	2332
Des.	9.	Endr. i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg (Nr. 1454).....	2333
Des.	9.	Endr. i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (Nr. 1455).....	2335
Des.	10.	Endr. i forskrift om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner (Nr. 1456).....	2335
Des.	10.	Endr. i forskrift om krav til vannmålere (Nr. 1457).....	2335
Des.	10.	Endr. i forskrift om krav til materielle lengdemål (Nr. 1458)	2336
Des.	10.	Endr. i forskrift om krav til avgassmålere (Nr. 1459)	2336
Des.	10.	Endr. i forskrift om krav til ikke-automatiske vekter (Nr. 1460)	2336
Des.	11.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien (Nr. 1462)	2339
Des.	11.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1463).....	2340
Des.	11.	Endr. i forskrift om kapitalkrav og nasjonal tilpasning av CRR/CRD IV (CRR/CRD IV-forskriften) (Nr. 1464)	2340
Des.	11.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 1466).....	2343
Nov.	2.	Endr. i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr (Nr. 1468).....	2344
Des.	8.	Endr. i forskrift om Barnesakkyndig kommisjon (Nr. 1469)	2344
Des.	11.	Endr. i forskrift til stiftelsesloven mv. – endring av satser for avgift (Nr. 1471)	2346
Des.	11.	Endr. i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 1472).....	2346
Des.	12.	Endr. i forskrift om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP) (Nr. 1473).....	2347
Des.	14.	Endr. i forskrift om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak (Nr. 1475).....	2348
Des.	14.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 1476)	2362
Des.	14.	Endr. i TSE-forskriften (Nr. 1479).....	2372
Des.	11.	Endr. i forskrift om farlig last på norske skip (Nr. 1561).....	2374
Des.	12.	Endr. i forskrift om biocider (biocidforskriften) (Nr. 1562).....	2376
Des.	14.	Endr. i forskrift om alkoholordningen for Svalbard (Nr. 1563)	2377
Des.	11.	Endr. i forskrift om arbeidsrettede tiltak mv. (Nr. 1572)	2406
Des.	15.	Endr. i forskrift om egenandelstak 1 (Nr. 1575)	2408
Des.	15.	Endr. i forskrift om egenandelstak 2 (Nr. 1576)	2408
Des.	18.	Endr. i forskrift 19. juni 2015 nr. 716 om fremmede organismer (Nr. 1584).....	2412

Des.	18.	Endr. i forskrifter på helseområdet (opprettelse av Direktoratet for e-helse og Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten og andre organisatoriske endringer i den sentrale helseforvaltningen) (Nr. 1588).....	2413
Diverse			
2015			
April	14.	Regler for bruk av kirkene (Nr. 1440).....	2306
Des.	8.	Opph. av og vedtak vedrørende forskrifter om graden philosophiae (ph.d.) (Nr. 1451)	2331
Des.	11.	Overføring av forvaltningen av statens eierskap i Baneservice AS fra Samferdselsdepartementet til Nærings- og fiskeridepartementet 1. januar 2016 (Nr. 1573)	2408
		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 19. januar 2016

Nr. 14 - 2015

18. des. Lov nr. 103 2015

Lov om endringer i folketrygdloven og enkelte andre lover (økning i grunnpensjon til gifte og samboende pensjonister og andre endringer)

Prop.11 L (2015–2016), Innst.106 L (2015–2016), Lovvedtak 28 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 11. og 14. desember 2015. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse.
- 2 Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.
- 3 Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven).
- 4 Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere.
- 5 Lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven).
- 6 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 7 Lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg.
- 8 Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven).
- 9 Lov 19. desember 2014 nr. 74 om endringer i folketrygdlova og einskilde andre lover.

I

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 28 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det samme gjelder når medlemmet får avtalefestet pensjon som omfattes av samordningsloven § 1 nr. 1 første ledd bokstav a og ikke lenger har rett til arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

§ 28 andre ledd nåværende andre punktum blir nytt tredje punktum.

§ 38 fjerde ledd tredje punktum skal lyde:

Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn, men ikke ut over 67 år.

II

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. gjøres følgende endringer:

§ 11 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det samme gjelder når medlemmet får avtalefestet pensjon som omfattes av samordningsloven § 1 nr. 1 første ledd bokstav a og ikke lenger har rett til arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

§ 11 andre ledd nåværende andre punktum blir nytt tredje punktum.

§ 23 fjerde ledd tredje punktum skal lyde:

Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn, men ikke ut over 67 år.

III

I lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser gjøres følgende endringer:

§ 23 nr. 1 andre ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for særtillegg fra folketrygden, for tillegg etter folketrygdloven § 19–14 femte ledd, for tillegg fastsatt etter § 5–4 andre ledd og § 5–8 andre ledd i forskrift 22. desember 2009 nr. 1810 om alderspensjon i folketrygden, for ventetillegg fra folketrygden for tilleggspensjon og for den delen av arbeidsavklaringspengene og overgangsstønad etter folketrygdloven kapittel 11 og 15 som overstiger folketrygdens grunnbeløp.

§ 24 nr. 1 første ledd tredje punktum skal lyde:

Basispensjonstillegg etter folketrygdloven § 19–9 tredje ledd, tillegg etter folketrygdloven § 19–14 femte ledd og tillegg beregnet etter § 5–4 andre ledd og § 5–8 andre ledd i forskrift 22. desember 2009 nr. 1810 om alderspensjon i folketrygden samordnes som særtillegg, jf. § 23.

IV

I lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere gjøres følgende endringer:

§ 13 andre ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det samme gjelder når medlemmet får avtalefestet pensjon som omfattes av samordningsloven § 1 nr. 1 første ledd bokstav a og ikke lenger har rett til arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

§ 13 andre ledd nåværende andre punktum blir nytt tredje punktum.

§ 13 sjette ledd første punktum skal lyde:

Det medregnes ikke framtidig tjenestetid dersom pensjonen er innvilget etter § 12 femte ledd.

§ 24 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn, men ikke ut over 67 år.

V

I lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. skal § 4 første ledd første punktum lyde:

For at Tariffnemnda skal ta et krav om allmenngjøring av en tariffavtale til behandling, er det et vilkår at kravet er fremsatt av en arbeidstaker- eller arbeidsgiverorganisasjon som er part i avtalen og har innstillingsrett etter arbeidstvistloven § 39 første ledd.

VI

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

Tredje strekpunkt i innholdsfortegnelsen til kapittel 3 skal lyde:

- særregler for alderspensjon til mottakere av uføretrygd mv. står i §§ 3–17 til 3–22

§ 3–2 fjerde ledd innledningen skal lyde:

Full grunnpensjon utgjør likevel 90 prosent av grunnbeløpet dersom pensjonisten lever sammen med en ektefelle

§ 3–2 femte ledd andre punktum skal lyde:

Full grunnpensjon utgjør 90 prosent av grunnbeløpet også når pensjonistens samboer får pensjon eller overgangsstønad etter kapittel 16 eller 17.

I § 3–15 andre ledd skal punktmarkøren «a.» endres til «a)».

§ 4–5 nytt tredje ledd skal lyde:

Medlemmer som har mottatt dagpenger i mer enn 52 uker, fritas for kravet om å være reell arbeidssøker i inntil fire uker i forbindelse med feriefravær. Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere bestemmelser om fritaket, herunder om vilkår.

Nåværende § 4–5 tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 4–10 andre og tredje ledd skal lyde:

Forlenget ventetid løper fra det tidspunkt det er søkt om stønad, og fastsettes til

- tolv uker første gang forhold som nevnt i første ledd inntreffer,
- seks måneder dersom forhold som nevnt i første ledd eller i § 4–20 har inntruffet to eller flere ganger innenfor de siste tolv måneder.

For at det skal kunne fastsettes forlenget ventetid etter andre ledd bokstav b, må det som følge av de tidligere forholdene ha vært gjort vedtak om forlenget ventetid etter bestemmelsene i denne paragraf eller vedtak om tidsbegrenset bortfall av dagpenger etter bestemmelsene i § 4–20.

§ 4–20 tredje ledd skal lyde:

Retten til dagpenger faller bort i

- a) tolv uker første gang et forhold som nevnt i første ledd bokstav a til d eller andre ledd inntreffer,
- b) seks måneder dersom forhold som nevnt i første ledd bokstav a til d eller andre ledd, eller i § 4–10 første ledd, har inntruffet to eller flere ganger innenfor de siste tolv måneder.

§ 4–20 femte ledd skal lyde:

For at det skal kunne fastsettes tidsbegrenset bortfall av dagpenger etter tredje ledd bokstav b eller etter fjerde ledd bokstav b eller c, må det som følge av de tidligere forholdene ha vært gjort vedtak om tidsbegrenset bortfall av dagpenger etter denne paragraf eller vedtak om forlenget ventetid etter § 4–10.

§ 12–5 første ledd første punktum skal lyde:

Det er et vilkår for rett til uføretrygd at vedkommende har gjennomgått hensiktsmessig behandling for å bedre inntektsevnen.

§ 12–6 tredje ledd skal lyde:

Den medisinske lidelsen må ha medført en varig funksjonsnedsettelse av en slik art og grad at den utgjør hovedårsaken til nedsettelsen av inntektsevnen.

§ 12–9 andre ledd bokstav a skal lyde:

- a) 3,3 ganger grunnbeløpet for personer som lever sammen med en ektefelle (se § 1–5) eller med en samboer i et samboerforhold som har vart i minst 12 av de siste 18 månedene.

§ 12–13 andre ledd skal lyde:

Minste årlige ytelse er 2,28 ganger grunnbeløpet (ordinær sats) for personer som lever sammen med en ektefelle (se § 1–5) eller med en samboer i et samboerforhold som har vart i minst 12 av de siste 18 månedene. Minste årlige ytelse er likevel 2,33 ganger grunnbeløpet dersom vedkommende mottar en uføretrygd som er en omregnet uførepensjon. For andre utgjør minste årlige ytelse 2,48 ganger grunnbeløpet (høy sats).

§ 12–14 andre ledd andre punktum skal lyde:

Reduksjonen skal svare til den overskytende inntekten multiplisert med en brøk der vedkommendes uføretrygd ved 100 prosent uføregrad er teller og inntekt før uførhet (se § 12–9 første og andre ledd) er nevner.

§ 12–15 skal lyde:

§ 12–15. *Barnetillegg*

En person som mottar uføretrygd og som forsørger barn (se § 1–6), har rett til barnetillegg. Det ytes ikke barnetillegg hvis barnet har inntekt, inkludert kapitalinntekt, som er større enn grunnbeløpet.

Barnetillegg utgjør 40 prosent av grunnbeløpet for hvert forsørget barn, men avkortes tilsvarende dersom trygdetiden som legges til grunn for uføretrygden er kortere enn 40 år. Barnetillegg til en flyktning som er medlem i folketrygden, avkortes ikke på grunn av manglende trygdetid. Barnetillegg påvirkes ikke av at uføregraden er lavere enn 100 prosent.

Dersom uføretrygd tilsvarende 100 prosent uføregrad tillagt barnetillegg utgjør mer enn 95 prosent av inntekt før uførhet, se § 12–9 første og andre ledd, reduseres tillegget. Uføretrygd omfatter her gjenlevendetillegg, se § 12–18. Barnetillegg prøves deretter mot forsørgerens inntekt, se § 12–16.

Når et barn blir forsørget av flere som mottar uføretrygd eller alderspensjon, ytes tillegget til den som har rett til høyest tillegg. Dersom forsørgerne ikke bor sammen, ytes tillegget til den som har den daglige omsorgen for barnet.

Barnetillegg for fosterbarn (se barnevernloven § 4–22) ytes dersom mottakeren har forsørget barnet i de siste to årene før krav om tillegg blir satt fram. Dette vilkåret kan fravikes når særlige grunner gjør det rimelig.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om gjennomføring av bestemmelsene i denne paragrafen.

§ 12–16 andre ledd skal lyde:

Personinntekt etter skatteloven § 12–2 og tilsvarende inntekter og ytelser fra utlandet kan føre til at barnetillegg blir redusert. Det skal likevel ses bort fra ytelser eller en del av ytelse fra utlandet som blir redusert på tilsvarende måte som etter paragrafen her.

§ 12–16 nåværende femte ledd blir fjerde ledd nytt tredje punktum.

§ 12–16 nytt femte ledd skal lyde:

Bestemmelsene om etteroppgjør i § 12–14 fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 17–6 første ledd skal lyde:

Til en gjenlevende ektefelle som ikke fyller vilkårene i § 17–5, ytes det overgangsstønad dersom medlemmet

- a) fyller vilkårene for rett til overgangsstønad i § 15–5, jf. § 15–6,
- b) tar nødvendig utdanning som nevnt i § 15–6 første ledd bokstav c, og utdanningen er påbegynt innen to år etter dødsfallet, eller

c) er i en omstillingsperiode etter dødsfallet.

§ 19–8 fjerde ledd bokstav a skal lyde:

a) som mottar ytelser som nevnt i tredje ledd, uføretrygd, pensjon eller overgangsstønad etter kapitlene 16 og 17, eller

§ 22–8 nytt sjuende ledd skal lyde:

Når det er utbetalt stønad etter lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg, og det etterbetales alderspensjon fra folketrygden, skal etterbetalingen reduseres med det beløp som svarer til utbetalt supplerande stønad for samme tidsrom.

§ 25–4 første ledd skal lyde:

En person som etter § 1–5 regnes som samboer, plikter å gi arbeids- og velferdsetaten melding om samboerskapet dersom vedkommende mottar pensjon eller overgangsstønad fra folketrygden, eller avtafestet pensjon som nevnt i § 3–19. Også en person som har bodd sammen med en annen i 12 av de siste 18 månedene og som mottar pensjon eller overgangsstønad etter folketrygdloven kapitlene 16 og 17, eller avtafestet pensjon som nevnt i § 3–19, plikter å gi arbeids- og velferdsetaten melding om samboerskapet. En person som mottar stønad etter folketrygdloven kapittel 15, plikter å gi arbeids- og velferdsetaten melding når vedkommende ikke lenger kan regnes som enslig mor eller far etter § 15–4.

VII

I lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg gjøres følgende endringer:

§ 3 første, andre og nytt tredje ledd skal lyde:

Supplerande stønad vert gitt til personar som har fylt 67 år og som er busette i Noreg. Ein person vert rekna som busett dersom han eller ho er registrert i folkeregisteret og har permanent opphaldsløyve.

Familiemedlemer i oppstigande linje, onkel eller tante til referansepersonen eller garantisten, som har fått opphaldsløyve i Noreg på grunnlag av familiesameining, har ikkje rett til supplerande stønad. Dette gjeld berre dersom det i det første vedtaket om søkjaren sitt opphaldsløyve vart stilt krav til referansepersonen eller garantisten sitt underhold.

Med referansepersonen meiner ein den personen som søkjaren ønsker å bli gjenforeint med eller å etablere familieliv med. Med garantisten meiner ein den personen som stiller økonomisk garanti (tredjemannsgaranti) og legg fram skriftleg erklæring om at vedkommande tar på seg å garantere for underhold av søkjaren, og som er ein del av referansepersonen sitt hushald.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 5 bokstav b skal lyde:

b) minste pensjonsnivå med ordinær sats for kvar av ektemakane når begge har fylt 67 år og for stønadstakarar som deler bustad med sine vaksne barn eller andre vaksne, utan at forholdet mellom dei vert definert som ekteskapsliknande (bufellesskap).

§ 8 første ledd skal lyde:

Dersom ein søkjar eller ektemaken har formue over 0,5 ganger grunnbeløpet, skal ein gi avslag på søknaden. Som formue vert ikkje rekna vanleg bustad eller vanlege ting til dagleg bruk.

§ 11 femte ledd skal lyde:

Dersom det er utbetalt økonomisk stønad etter kapittel 4 i lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen i periodar som det vert etterbetalt supplerande stønad for, skal det gjerast frådrag i etterbetalinga tilsvarende den økonomiske stønaden. Dette gjeld også for økonomisk stønad utbetalt den månaden da supplerande stønad kjem til utbetaling.

§ 12 første ledd skal lyde:

Personar som er innlagde i institusjon der opphaldet heilt eller delvis vert dekt av det offentlege, har ikkje rett til supplerande stønad for tidsrom etter at opphaldet har vara i ein kalendermånad utover den månaden då han eller ho vart innlagt.

VIII

I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. skal § 4–1 sjuende ledd lyde:

(7) Departementet kan gi forskrift som pålegger bruk av HMS-kort for arbeidstakere innenfor bransjer der det er nødvendig eller hensiktsmessig for å ivareta arbeidstakernes helse, miljø og sikkerhet og om oversiktslister over hvem som til enhver tid er sysselsatt på arbeidsplassen. Etter pålegg fra departementet plikter offentlige myndigheter uten hinder av taushetsplikt å gi utsteder av HMS-kort alle opplysninger fra offentlige registre som er nødvendige for utstedelse av HMS-kort.

IX

I lov 19. desember 2014 nr. 74 om endringer i folketrygdlova og einskilde andre lover gjøres følgende endringer:

Del V oppheves.

I del IX oppheves nr. 4.

X

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

1. Endringene i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse § 28 andre ledd, lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 11 andre ledd og lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere § 13 andre ledd trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2015.
2. Endringene i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse § 38 fjerde ledd tredje punktum, lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 23 fjerde ledd tredje punktum, lov 26. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser § 23 nr. 1 andre ledd første punktum og § 24 nr. 1 første ledd tredje punktum, lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere § 13 sjette ledd første punktum og § 24 tredje ledd tredje punktum, allmenngjøringsloven § 4 første ledd første punktum, folketrygdloven tredje strekpunkt i innholdsfortegnelsen til kapittel 3, bokstavlisten til § 3–15 andre ledd, § 12–5 første ledd, § 12–6 tredje ledd, § 12–9 andre ledd, § 12–14 andre ledd og § 19–8 fjerde ledd bokstav a, endringen i arbeidsmiljøloven § 4–1 sjuende ledd og endringene i lov 19. desember 2014 nr. 74 om endringer i folketrygdlova og einskilde andre lover trer i kraft straks.
3. Endringene i folketrygdloven § 4–5, § 4–10 andre og tredje ledd, § 4–20 tredje og femte ledd, § 12–15, § 12–16, § 17–6 første ledd, § 22–8, § 25–4 første ledd, og endringene i lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad for personar med kort butid i Noreg trer i kraft 1. januar 2016.
4. Endringene i folketrygdloven § 3–2 fjerde ledd og femte ledd andre punktum trer i kraft 1. september 2016. Departementet kan gi overgangsregler for omregningen av ytelser med virkning fra 1. september 2016 for personer som per 31. august 2016 mottar alderspensjon etter folketrygdloven kapittel 19, pensjon eller overgangsstønad som tidligere familiepleier eller gjenlevende ektefelle etter henholdsvis folketrygdloven kapittel 16 og 17, herunder regler om fastsetting av grunnpensjon og basisgrunnpensjon og fastsetting av minste pensjonsnivå lav og ordinær sats.
5. Endringene i folketrygdloven § 12–13 andre ledd trer i kraft 1. september 2016. Personer som hadde rett til uførepensjon per 31. desember 2014 og som lever sammen med en ektefelle (se § 1–5) eller med en samboer i et samboerforhold som har vart i minst 12 av de siste 18 månedene, får en økning i uføretrygden tilsvarende 0,05 ganger grunnbeløpet med virkning fra 1. september 2016. Medlemmer som er gift eller samboer og som per 31. desember 2014 mottok grunnpensjon tilsvarende 100 prosent av grunnbeløpet, omfattes ikke av økningen. Departementet gir i forskrift nærmere bestemmelser om gjennomføringen.
6. Departementet kan gi nærmere overgangsregler i tillegg til de tilfellene som omfattes av nr. 4 og 5.
7. Departementet gir nærmere overgangsregler etter folketrygdloven § 12–15 for mottakere av barnetillegg per 31. desember 2015.

18. des. Lov nr. 104 2015

Lov om endringer i arbeidsmiljøloven og avtaleloven (konkurransbegrensende avtaler i arbeidsforhold)

Prop.85 L (2014–2015), Innst.75 L (2015–2016), Lovvedtak 16 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 11. desember 2015. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 31. mai 1918 nr. 4 om avslutning av avtaler, om fullmakt og om ugyldige viljeserklæringer.
- 2 Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven).

I

I lov 31. mai 1918 nr. 4 om avslutning av avtaler, om fullmakt og om ugyldige viljeserklæringer skal § 38 lyde:

§ 38. Har noen på grunn av konkurrans hensyn forpliktet seg til ikke å drive virksomhet av en viss art eller ta ansettelse i virksomhet av en viss art, er forpliktelsen ikke bindende i den utstrekning den urimelig innskrenker vedkommendes adgang til erverv eller må anses for å strekke seg lenger enn nødvendig for å verne mot konkurranse. Ved avgjørelsen av om forpliktelsen urimelig innskrenker adgangen til erverv, skal det også tas hensyn til den betydning det har for den annen part at forpliktelsen opprettholdes.

II

I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 14 A skal lyde:

Kapittel 14 A Konkurransbegrensende avtaler i arbeidsforhold

§ 14 A–1. Konkurransesklausuler

(1) Med konkurransesklausul menes i dette kapittel avtale mellom arbeidsgiver og arbeidstaker som begrenser arbeidstakers adgang til å tiltre stilling hos en annen arbeidsgiver eller starte, drive eller delta i annen virksomhet etter arbeidsforholdets opphør.

(2) En konkurransesklausul kan bare gjøres gjeldende så langt det er nødvendig for å ivareta arbeidsgivers særlige behov for vern mot konkurranse. Klausulen kan ikke i noe tilfelle gjøres gjeldende lenger enn ett år fra opphør av arbeidsforholdet.

(3) Konkurransesklausul må inngås skriftlig for å være gyldig.

(4) En konkurransesklausul kan ikke gjøres gjeldende ved oppsigelse fra arbeidsgiver, med mindre oppsigelsen er saklig begrunnet i arbeidstakers forhold. Det samme gjelder dersom arbeidsgiver på grunn av mislighold av forpliktelse i arbeidsforholdet har gitt arbeidstaker rimelig grunn til å avslutte arbeidsforholdet.

(5) Arbeidsgiver kan på ethvert tidspunkt mens arbeidsforholdet består, skriftlig si opp en konkurransesklausul. Oppsigelse kan likevel ikke skje i den perioden arbeidsgiver er bundet av redegjørelse etter § 14 A–2 femte ledd. Etter arbeidsforholdets opphør kan arbeidsgiver og arbeidstaker inngå skriftlig avtale om at en konkurransesklausul ikke lenger skal gjelde.

(6) En konkurransesklausul faller bort dersom kravet til redegjørelse etter § 14 A–2 ikke blir oppfylt.

§ 14 A–2. Redegjørelse ved konkurransesklausuler

(1) Ved skriftlig forespørsel fra arbeidstaker skal arbeidsgiver innen fire uker gi en skriftlig redegjørelse for om og i hvilken grad en konkurransesklausul vil bli gjort gjeldende. Arbeidsgivers særlige behov for vern mot konkurranse skal i tilfelle fremgå av redegjørelsen.

(2) Dersom arbeidstakeren sier opp, og det ikke allerede foreligger en bindende redegjørelse, skal oppsigelsen ha samme virkning som en skriftlig forespørsel etter første ledd.

(3) Dersom arbeidsgiveren sier opp arbeidstakeren, og det ikke allerede foreligger en bindende redegjørelse, skal det gis redegjørelse samtidig med oppsigelsen.

(4) Dersom arbeidsgiveren avskjediger arbeidstakeren, og det ikke allerede foreligger en bindende redegjørelse, skal det gis redegjørelse innen en uke etter avskjedingen.

(5) Redegjørelse etter denne paragrafen er bindende for arbeidsgiver i tre måneder. Ved oppsigelse er redegjørelsen uansett bindende ut oppsigelsestiden.

§ 14 A–3. Kompensasjon dersom konkurransesklausuler gjøres gjeldende

(1) Dersom en konkurransesklausul gjøres gjeldende, skal arbeidsgiver betale arbeidstakeren kompensasjon tilsvarende 100 prosent av arbeidstakerens arbeidsvederlag opp til 8 G, og deretter minst 70 prosent av arbeidstakerens arbeidsvederlag over 8 G. Kompensasjonen beregnes på grunnlag av opptjent arbeidsvederlag de siste 12 månedene før oppsigelses- eller avskjedstidspunktet. Kompensasjonen kan begrenses til 12 ganger folketrygdens grunnbeløp.

(2) Det kan gjøres fradrag med inntil halvparten av kompensasjonen for arbeidsvederlag eller arbeidsinntekt som arbeidstaker mottar eller opptjener i perioden konkurransesklausulen har virkning.

(3) Arbeidsgiver kan kreve at arbeidstaker opplyser om arbeidsvederlag eller arbeidsinntekter i perioden. Dersom arbeidstaker ikke etterkommer kravet, kan arbeidsgiver holde tilbake kompensasjon inntil opplysningene legges fram.

§ 14 A–4. Kunde-klausuler

(1) Med kunde-klausul menes i dette kapittel avtale mellom arbeidsgiver og arbeidstaker som begrenser arbeidstakers adgang til å kontakte arbeidsgivers kunder etter arbeidsforholdets opphør.

(2) En kunde-klausul kan bare omfatte kunder som arbeidstaker har hatt kontakt med eller ansvar for det siste året før redegjørelse som nevnt i tredje ledd. Klausulen kan ikke i noe tilfelle gjøres gjeldende lenger enn ett år fra opphør av arbeidsforholdet. § 14 A–1 tredje til sjette ledd gjelder tilsvarende.

(3) Ved skriftlig forespørsel fra arbeidstaker skal arbeidsgiver innen fire uker gi en skriftlig redegjørelse for om og i hvilken grad en kunde-klausul vil bli gjort gjeldende. Redegjørelsen skal i tilfelle angi hvilke kunder som skal omfattes av kunde-klausulen. § 14 A–2 andre til femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 14 A–5. Unntak for virksomhetens øverste leder

Reglene om konkurranse- og kunde-klausuler i dette kapittel gjelder ikke for virksomhetens øverste leder dersom vedkommende i skriftlig avtale har sagt fra seg slike rettigheter mot etterlønn før fratreden.

§ 14 A–6. Rekrutteringsklausuler

(1) Med rekrutteringsklausul menes i dette kapittel avtale mellom arbeidsgiver og andre virksomheter som hindrer eller begrenser arbeidstakers muligheter til å ta ansettelse i annen virksomhet.

(2) Arbeidsgiver kan ikke inngå rekrutteringsklausul. En rekrutteringsklausul kan likevel inngås ved forhandlinger om virksomhetsoverdragelse, og gjøres gjeldende under forhandlingene og i inntil seks måneder etter at forhandlingene er avsluttet, dersom disse ikke fører frem. En rekrutteringsklausul kan også inngås fra tidspunktet for virksomhetsoverdragelsen og gjøres gjeldende i inntil seks måneder, dersom arbeidsgiver skriftlig har informert alle berørte arbeidstakere.

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

For avtaler inngått før ikrafttredelsen, gis loven virkning ett år etter ikrafttredelsen.

18. des. Lov nr. 105 2015

Lov om endringer i lov om anke til Trygderetten (lovrevisjon)

Prop.139 L (2014–2015), Innst.77 L (2015–2016), Lovvedtak 17 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 11. desember 2015. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten.
- 2 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

Lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten skal lyde:

Lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten (trygderettsloven)

Kapittel 1 Formål og virkeområde

§ 1. Lovens formål

(1) Loven skal legge til rette for en betryggende, rask og tillitskapende behandling av trygde- og pensjonstvister av en uavhengig og upartisk Trygderett.

(2) For å oppnå formålene i første ledd skal

- Trygderetten sørge for at bevisførselen gir et forsvarlig faktisk avgjørelsesgrunnlag,
- partene få innsyn i og mulighet for å imøtegå motpartens argumentasjon og bevis,
- partene likebehandles og få den nødvendige veiledning,
- Trygderetten foreta en selvstendig og reell vurdering av avgjørelsesgrunnlaget,
- viktige avgjørelser begrunnes, og
- saksbehandlingen og kostnadene stå i et rimelig forhold til sakens betydning.

§ 2. Trygderettens saklige virkeområde. Ankerett

(1) Vedtak om individuelle rettigheter og plikter etter følgende regelverk kan ankes inn for Trygderetten av den vedtaket gjelder, i loven her kalt den ankende part:

- a) folketrygdloven
- b) barnetrygdloven
- c) lovgivningen om krigspensjonering
- d) bestemmelser for supplerende pensjonsordninger som er fastsatt ved lov eller vedtak av Stortinget
- e) samordningsloven
- f) særlige lovbestemmelser som fastsetter at saker kan ankes til Trygderetten.

(2) Kongen kan bestemme at ankerett etter første ledd også skal gjelde vedtak om individuelle rettigheter og plikter i

- a) supplerende pensjonsordninger for kommunale arbeidstakere
- b) supplerende pensjonsordninger for arbeidstakere i selvstendige statlige og kommunale foretak og i andre institusjoner av offentlig karakter og
- c) supplerende private pensjonsordninger og herunder fastsette regler om tilpasning av lovens bestemmelser.

(3) For tilleggstrygder kan departementet etter søknad treffe slik bestemmelse som nevnt i andre ledd.

(4) Trygderetten kan ikke prøve vedtak som etter bestemmelse i lov eller i vedtekt eller i medhold av lov eller vedtekt ikke er gjenstand for anke, eller som kan ankes inn for en annen ankeinstitusjon.

(5) Vedtak truffet av Kongen eller et departement kan ikke ankes inn for Trygderetten.

Kapittel 2 Trygderettens organisasjon mv.

§ 3. Trygderettens leder. Rettsmedlemmer

(1) Trygderetten skal ha en leder, nestleder og så mange andre faste medlemmer som Kongen bestemmer. Disse medlemmer utnevnes av Kongen.

(2) Trygderetten skal ha faste juridisk kyndige, medisinsk kyndige og attføringskyndige medlemmer.

(3) Dersom saksmengden eller særlige forhold gjør det påkrevet, kan Kongen beskikke midlertidige medlemmer for inntil to år om gangen.

(4) Trygderetten skal ha så mange rettsfullmektiger som Trygderettens leder bestemmer. Rettsfullmektigene tilsettes av Trygderettens leder for en periode på inntil tre år, med mulighet for forlengelse med inntil to år. Rettsfullmektigene kan utføre de oppgaver som etter loven her er tillagt de juridisk kyndige medlemmer av Trygderetten.

(5) Ved utnevning av Trygderettens leder og nestleder gjelder kravene i domstoloven § 54 første ledd. Ved utnevning av andre juridisk kyndige medlemmer etter andre og tredje ledd gjelder kravene i domstoloven § 54 andre ledd. For rettsfullmektiger gjelder kravene i domstoloven § 54 tredje ledd.

(6) Medisinsk kyndige medlemmer skal ha autorisasjon som lege.

(7) Domstoloven §§ 53 og 60 gjelder for rettsmedlemmene og rettsfullmektigene.

(8) Et rettsmedlem er uavhengig i sin behandling av ankesaker og saker om gjenopptak. Rettsmedlemmene skal utøve sin virksomhet på en måte som inngir alminnelig tillit og respekt.

§ 4. Avdelinger mv.

Kongen kan bestemme at Trygderetten skal deles i avdelinger og kan fastsette nærmere regler om rettens arbeidsordning og administrasjon.

§ 5. Trygderettens lokalisering

(1) Trygderetten har sitt sete i Oslo.

(2) Etter beslutning av Trygderettens leder kan det holdes møte utenfor Oslo.

§ 6. Regler om rettens sammensetning og saksforberedelse

Trygderettens leder kan gi nærmere regler om saksforberedelse og om rettens sammensetning i den enkelte sak.

§ 7. Rettens sammensetning i den enkelte sak. Administrator

(1) Retten settes med to medlemmer i den enkelte sak, hvis ikke annet er bestemt.

(2) Retten settes med tre medlemmer

a) når sakens art tilsier at retten i tillegg settes med et juridisk kyndig medlem, et medisinsk kyndig medlem eller et attføringskyndig medlem,

b) når retten opprinnelig er satt med to medlemmer, men det viser seg at det ikke er enighet om utfallet av saken,

c) når saken reiser vanskelige retts- eller bevissspørsmål,

d) når Trygderettens leder bestemmer det.

(3) I de tilfellene hvor det må antas at rettens avgjørelse kan bli bestemmende for praksis på et saksområde, kan retten settes med fem medlemmer. Spørsmål om å sette retten med fem medlemmer, avgjøres av Trygderettens leder. Alle medlemmene skal være faste.

(4) Et juridisk kyndig medlem skal være rettens administrator. Midlertidig ansatte medlemmer og rettsfullmektiger kan være administratorer, med unntak for tilfellene nevnt i tredje ledd. Spørsmål om å sette retten med to eller tre medlemmer avgjøres av rettens administrator, med unntak for tilfellene nevnt i andre ledd bokstav d.

(5) Administrator og de øvrige medlemmene av retten oppnevnes tilfeldig med mindre saklige grunner tilsier at dette må fravikes.

§ 8. Habilitet

(1) Reglene om habilitet i domstoloven §§ 106 til 108 og § 113 gjelder tilsvarende for medlemmene av den rett som skal avgjøre saken og for saksforberedere.

(2) For rettsfullmektiger gjelder domstoloven § 109 tilsvarende.

(3) Om et medlem av retten er inhabil avgjøres av retten selv, men vedkommende medlem skal ikke delta ved avgjørelsen. Avgjørelsen treffes av Trygderettens leder dersom det er spørsmål om inhabilitet for rettens administrator. Rettens administrator avgjør om en saksforbereder er inhabil.

(4) Trygderettens leder avgjør selv om han eller hun er inhabil.

Kapittel 3 Anke og saksforberedelse

§ 9. Ankefrist

(1) Fristen for anke til Trygderetten er seks uker fra det tidspunkt skriftlig underretning om vedtaket og om ankeadgang og ankefrist er kommet fram til vedkommende.

(2) Har en part krevd å få oppgitt begrunnelsen for vedtaket etter forvaltningsloven § 24 andre ledd, avbrytes ankefristen. Ny ankefrist tar til å løpe fra det tidspunkt meddelelse om begrunnelsen er kommet fram til vedkommende.

(3) Trygderetten eller ankemotparten kan i særlige tilfeller forlenge ankefristen.

(4) Trygderetten kan se bort fra at ankefristen er oversittet når særlige grunner taler for det.

§ 10. Beregning av ankefristen

(1) For at en anke skal være framsatt i tide, er det tilstrekkelig at ankeerklæringen før utløpet av fristen

a) er avgitt til postoperatør i Norge som skal sørge for å få sendingen fram til mottaker, eller

- b) at den er kommet fram til den elektroniske adressen som i det påankede vedtaket er oppgitt for mottak av elektronisk anke.
- (2) Kommer ankeerklæringen ikke fram, må den settes fram på nytt innen en uke etter at vedkommende forsto eller burde ha forstått at erklæringen ikke har kommet fram.
- (3) Ved beregning av ankefristen gjelder domstolloven §§ 148 og 149.

§ 11. Ankeerklæringen og hvem som skal motta den

- (1) Anke til Trygderetten skal settes fram for den institusjon som har fattet vedtaket, i loven her kalt ankemotpart. Anke over vedtak etter lovgivning som hører under Arbeids- og velferdsdirektoratet skal settes fram for den enheten som Arbeids- og velferdsdirektoratet bestemmer.
- (2) Anken kan settes fram skriftlig eller muntlig. Ved muntlig anke skal mottaker sørge for å sette opp anken skriftlig og underskrive den sammen med den ankende part.
- (3) Erklæringen om anke må være underskrevet og nevne:
- a) at den er en anke til Trygderetten,
 - b) navn, fødselsdag og fødselsår samt adresse til den ankende part,
 - c) det vedtak som påankes,
 - d) den endring i vedtaket som kreves, og så vidt mulig de nærmere omstendigheter som anføres til støtte for anken,
 - e) erklæringer og andre bevis som påberopes,
 - f) bilag som følger anken.
- (4) Hvis en skriftlig anke er ufullstendig eller uklar, skal den ankende part gjøres oppmerksom på eventuelle mangler ved anken eller andre forhold som kan ha betydning i saken, og gis en frist for å rette opp eller supplere anken.

§ 12. Benyttelse av klageadgang

Dersom et vedtak kan påklages etter folketrygdloven § 21–12, barnetrygdloven § 15 eller etter bestemmelser i andre lover, kan saken bringes inn for Trygderetten først etter at klageadgangen er benyttet.

§ 13. Ankemotpartens forberedelse av ankesaken

- (1) Ankemotparten skal ta det påankede vedtaket opp til ny prøving. Hvis anken ikke faller bort, skal ankemotparten tilrettelegge saken og snarest mulig framstille den i et oversendelsesbrev til Trygderetten. Oversendelsesbrevet skal inneholde en beskrivelse av det faktiske grunnlaget ankemotparten bygger på, partenes påstandsgrunnlag og partenes påstander.
- (2) Oversendelsesbrevet sendes den ankende part med melding om at mulige merknader må avgis til ankemotparten innen tre uker regnet fra og med den dag meldingen er mottatt.
- (3) Straks fristen for merknader er ute, utarbeider ankemotparten et ekspedisjonsbrev med eventuelle tilleggsmerknader og sender sakens dokumenter til Trygderetten.
- (4) Kopi av ekspedisjonsbrevet sendes den ankende part med frist for merknader på tre uker. Den ankende part sender eventuelle merknader direkte til Trygderetten, så vidt mulig med kopi til ankemotparten. Har ankemotparten ytterligere merknader i saken, sendes disse til Trygderetten og den ankende part innen tre uker.
- (5) Bestemmelsen i § 31 første ledd første punktum gjelder tilsvarende for meldinger til den ankende part etter andre ledd.

§ 14. Utsatt iverksetting av vedtak

- (1) Anken medfører ikke utsettelse av iverksettingen av det påankede vedtaket.
- (2) Når særlige grunner taler for det, kan Trygderetten eller ankemotparten bestemme at iverksettingen av vedtaket helt eller delvis skal utsettes til anken er avgjort. Det kan settes vilkår for slik utsetting.

§ 15. Bevis

- (1) I den utstrekning noen plikter å gi opplysninger til ankemotparten har vedkommende samme plikt overfor Trygderetten.
- (2) Retten kan bestemme at den ankende part skal framstille seg for lege eller annen sakkyndig som grunnlag for en medisinsk eller ervervsmessig vurdering, dersom det anses å være av betydning for rettens avgjørelse.
- (3) For Trygderetten gjelder reglene om bevis i tvisteloven kapittel 21 til 28 så langt de passer.

§ 16. Partenes rett til innsyn i sakens dokumenter

- (1) En part har rett til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter, også etter at det er truffet vedtak i saken. En part har likevel ikke rett til å gjøre seg kjent med dokumenter som Trygderetten har utarbeidet for sin interne saksforberedelse.
- (2) Med mindre det er av vesentlig betydning for parten, har vedkommende ikke krav på å få gjøre seg kjent med de opplysninger i et dokument som gjelder en annen persons helseforhold eller andre forhold som av særlige grunner ikke bør meddeles videre.
- (3) Trygderetten bestemmer ut fra hensynet til forsvarlig saksbehandling hvordan dokumentene skal gjøres tilgjengelig for partene. På anmodning skal en part gis kopi av dokumentene.

§ 17. Klageadgang

En part som er nektet innsyn, kan påklage Trygderettens beslutning til departementet i samsvar med reglene i forvaltningsloven kapittel VI. Klageadgang, klagefrist og framgangsmåte skal framgå av beslutningen som nekter innsyn.

§ 18. Prosessdyktighet og prosessfullmektig

- (1) Reglene om prosessdyktighet og stedfortreder i tvisteloven kapittel 2 gjelder så langt de passer.
- (2) En part har rett til å la seg representere av prosessfullmektig etter samme regler som fastsatt i tvisteloven kapittel 3 i søksmål for lagmannsrett og for tingrett.

Kapittel 4 Ankebehandling**§ 19. Avgjørelsesgrunnlaget**

- (1) Retten behandler tvisten på grunnlag av den skriftlige framstillingen som partene har gitt, og sakens øvrige opplysninger, slik de foreligger når retten avgjør saken.
- (2) Retten kan holde rettsmøte hvis særlige grunner taler for det. Rettsmøtet holdes for åpne dører. Retten kan beslutte at rettsmøtet skal holdes for lukkede dører av hensyn til partene eller der andre sterke grunner taler for det.

§ 20. Rettens forhold til partenes prosesshandlinger

- (1) Retten kan prøve alle sider av saken og selv treffe realitetsavgjørelse.
- (2) Retten kan ved sin avgjørelse gå utover partenes påstander hvis det er til gunst for den ankende part.
- (3) Retten er ikke bundet av partenes påstandsgrunnlag. Påstandsgrunnlagene er de rettsstiftende faktiske forhold en part bygger sin påstand på.
- (4) Retten skal av eget tiltak anvende gjeldende rettsregler og er ikke bundet av partenes argumentasjon om bevisspørsmål.
- (5) Retten skal sørge for et forsvarlig avgjørelsesgrunnlag. Retten kan innhente de opplysninger den finner nødvendig for avgjørelsen.
- (6) Partene skal gis mulighet til å uttale seg dersom retten går utenfor partenes påstandsgrunnlag.
- (7) Partene skal gis mulighet til å uttale seg om faktiske forhold som er av betydning for rettens avgjørelsesgrunnlag. Ellers avgjør retten om partene skal gis adgang til å uttale seg.

§ 21. Kjennelser

- (1) Rettens avgjørelser av krav som er tvistegjenstand, avgjørelser om avvisning og avgjørelser om tilleggskjennelse og gjenopptak treffes ved alminnelig flertall i kjennelse av de rettsmedlemmer som har deltatt i saken.
- (2) Kjennelser skal begrunnes som dommer, med unntak for tilfellene nevnt i tredje ledd. I kjennelsen skal saksframstillingen og redegjørelsen for påstandsgrunnlagene beskrive det rettsforhold som er tvistegjenstand, sakens bakgrunn og partenes rettslige og faktiske anførsler så langt det er nødvendig for å forklare avgjørelsen. Deretter gjør retten rede for den bevisvurderingen og rettsanvendelsen avgjørelsen er bygd på. For øvrig gjelder tvisteloven § 19–6 tilsvarende så langt den passer.
- (3) Dersom retten finner det klart at anken ikke kan føre fram, og avgjørelsen antas ikke å få betydning utenfor den foreliggende sak, er det tilstrekkelig at kjennelsen inneholder en kort beskrivelse av hva saken gjelder og en redegjørelse for de momenter som retten har lagt avgjørende vekt på.
- (4) Kjennelser skal inneholde en slutning som nøyaktig angir resultatet for de avgjørelser som treffes. Når retten avgjør realiteten i saken, kan avgjørelsen gå ut på stadfestelse eller omgjøring. Hvis det ikke foreligger et forsvarlig grunnlag for å avgjøre realiteten, kan retten oppheve vedtaket og henvise saken til ny behandling. Dersom det er grunnlag for det, kan retten også henvise uten å oppheve vedtaket.

§ 22. Avsigelse og underretning om kjennelse

- (1) Kjennelse skal avsies snarest mulig etter at Trygderetten har mottatt saken.
- (2) En kjennelse er avsagt når den er underskrevet av rettens medlemmer.
- (3) Partene skal straks underrettes om kjennelsen. I underretningen skal partene gjøres oppmerksom på søksmålsfristen etter § 26 femte ledd.

§ 23. Beslutninger

- (1) Avgjørelser om saksbehandlingen treffes ved beslutning av retten eller rettens administrator. Rettens avgjørelse om å heve en sak som bortfaller uten realitetsavgjørelse, treffes også ved beslutning.
- (2) En beslutning kan omgjøres av den rett eller den administrator som har truffet den. Tvisteloven § 19–10 første og fjerde ledd gjelder for slik omgjøring.

§ 24. Retting av feil

- (1) Rettens administrator kan beslutte å rette en avgjørelse som på grunn av skrive- eller regnefeil, misforståelser, forglemmelse eller lignende klar feil har fått en utforming som ikke stemte med rettens mening. Partene skal uten opphold underrettes om rettelsen. En part kan kreve rettelsen forelagt for retten. Begjæringen må settes fram for Trygderetten senest en uke etter at underretningen om rettelsen er mottatt.
- (2) Tvisteloven § 19–8 tredje og fjerde ledd gjelder for retting etter paragrafen her.

§ 25. Tilleggskjennelse

(1) Er det i kjennelse ikke truffet avgjørelse om noe som skulle ha vært avgjort, kan tilleggskjennelse avsies dersom det settes fram begjæring om det innen seks uker fra det tidspunkt meddelelsen om kjennelsen er kommet fram til vedkommende part. Tvisteloven § 19–9 gjelder for slik tilleggskjennelse så langt det passer.

(2) Ved begjæring om tilleggskjennelse stopper søksmålsfristen. Blir tilleggskjennelse avsagt, løper ny søksmålsfrist. Blir begjæringen ikke tatt til følge, fortsetter fristen å løpe.

Kapittel 5 Søksmål og gjenopptak**§ 26. Søksmål**

(1) Partene kan ved søksmål, og uten forliksmekling, bringe Trygderettens kjennelse inn for lagmannsretten i det lagdømme hvor den ankende part for Trygderetten har sitt alminnelige verneting.

(2) Tvist som nevnt i § 2 kan ikke bringes inn for lagmannsretten før Trygderetten har truffet avgjørelse i saken.

(3) Domstolene kan prøve lovligheten av Trygderettens kjennelser.

(4) Når søksmålet reises mot offentlig myndighet, skal det reises mot det organ som var ankemotpart ved sakens behandling for Trygderetten. Dersom arbeids- og velferdsetaten var ankemotpart, skal søksmålet rettes mot Arbeids- og velferdsdirektoratet.

(5) Fristen for søksmål er seks måneder fra det tidspunkt underretning om Trygderettens kjennelse er kommet fram til vedkommende part. Det kan gis oppfriskning mot oversitting av søksmålsfristen etter reglene i tvisteloven §§ 16–12 til 16–14.

§ 27. Gjenopptak av Trygderettens kjennelse. Vilkår

(1) Trygderettens kjennelse kan gjenopptas etter begjæring fra en av partene i saken.

(2) Det er et vilkår for gjenopptak at

a) det er kommet til nye opplysninger om det tidligere faktiske forholdet som er egnet til å føre til et annet resultat, eller

b) det foreligger alvorlige saksbehandlingsfeil, uforsvarlig rettsanvendelse eller uforsvarlig skjønnsutøvelse.

(3) Begjæring om gjenopptak må settes fram innen seks måneder etter at parten ble kjent med det forholdet som begjæringen bygger på. Retten kan se bort fra at fristen er oversittet når det foreligger særlige grunner.

(4) Begjæring om gjenopptak skal settes fram skriftlig. Reglene i § 11 tredje og fjerde ledd gjelder for slik begjæring. Det skal angis om begjæringen gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den.

(5) Dersom en begjæring om gjenopptak er ufullstendig eller uklar, skal partene gjøres oppmerksom på eventuelle mangler og gis en frist for å rette opp eller supplere begjæringen. Dersom fristen ikke overholdes, skal begjæringen avvises. Avgjørelse om avvisning kan bare treffes av Trygderetten.

§ 28. Behandling av begjæring om gjenopptak mv.

(1) Den ankende part setter fram begjæring om gjenopptak for ankemotparten i den aktuelle ankesaken. Dersom det aktuelle vedtaket ikke omgjøres, skal ankemotparten forberede sak om gjenopptak for Trygderetten.

(2) Ankemotparten setter fram begjæring om gjenopptak for Trygderetten. Retten tar stilling til begjæringen etter at den ankende part er gitt anledning til å uttale seg.

(3) Hvis begjæringen ikke avvises, skal avgjørelsen gå ut på at begjæringen ikke tas til følge eller at saken gjenopptas.

(4) Dersom saken gjenopptas, skal motparten om nødvendig gis anledning til å uttale seg før saken realitetsbehandles.

(5) For øvrig skal de alminnelige regler i denne loven gjelde så langt de passer.

Kapittel 6 Utgifter ved saksbehandlingen**§ 29. Sakskostnader**

(1) Hvis Trygderettens kjennelse er til gunst for den ankende part, skal retten pålegge ankemotparten helt eller delvis å erstatte de nødvendige kostnader som saken har medført for den ankende part. Dette gjelder også nødvendige kostnader den ankende part har hatt i forbindelse med tidligere klagebehandling av saken, og kostnader som er pådratt etter bestemmelsene i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp.

(2) Hvis den ankende part åpenbart uten grunn har framsatt eller opprettholdt anke, kan retten bestemme at vedkommende helt eller delvis skal bære de utgifter som anken har medført for ankemotparten og utgifter etter lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp. Sakskostnader som den ankende part pålegges, kan inndrives etter reglene for dommer.

(3) Sakskostnader tilkjennes bare når parten har krevd det. Retten tar avgjørelse om sakskostnader i den kjennelse som avslutter saken.

(4) Rettens avgjørelser om sakskostnader kan ankes separat. Tvisteloven §§ 20–9 og 20–10 gjelder for slik anke. Ankeinstans er den lagmannsrett som er nevnt i § 26 første ledd i loven her. Ankefristen er én måned fra den dag vedkommende mottok underretning om avgjørelsen.

§ 30. Gebyrfri behandling

Behandling i Trygderetten er gebyrfri.

Kapittel 7 Forskjellige bestemmelser

§ 31. Melding om kjennelse mv.

(1) Trygderettens melding til den ankende part om rettens kjennelse og beslutning som hever en sak som bortfaller uten realitetsavgjørelse, gis gjennom rekommandert brev. Andre meldinger gis på den måten retten finner hensiktsmessig.

(2) Meldingen anses for mottatt to uker etter innlevering til postoperatør, hvis ikke vedkommende har fått brevet tidligere.

(3) Hvis den ankende part ikke har bopel i riket, kan retten om nødvendig gjennom melding som nevnt i første ledd, pålegge vedkommende innen en fastsatt frist å oppgi en person som er bosatt i Norge som kan motta meldingen. Forpliktelsen varer til saken er avgjort. Etterkommer vedkommende ikke en slik anmodning, sendes meldingen til vedkommendes sist kjente adresse.

§ 32. Innkalling av parter, vitner og sakkyndige til rettsmøte

(1) Trygderetten innkaller parter, vitner og sakkyndige til rettsmøte, om nødvendig ved forkyning.

(2) Reglene i domstolloven om forkyning gjelder så langt de passer.

§ 33. Godtgjørelse til vitner og sakkyndige

Vitner og sakkyndige har krav på godtgjørelse etter reglene i lov 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v.

§ 34. Taushetsplikt

(1) Enhver som i medfør av stilling eller verv etter loven får kjennskap til private forhold eller en virksomhets innretninger eller forretningsforhold som ikke er alminnelig kjent, plikter å bevare taushet om det vedkommende har fått kjennskap til, med mindre annet følger av stillingen eller vervet.

(2) Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke i tilfelle hvor allmenne interesser tilsier at opplysninger gis, og departementet samtykker i det. Forvaltningsloven §§ 13 til 13 e gjelder ikke.

§ 35. Straff for å gi uriktige opplysninger mv.

Den som mot bedre vitende gir uriktige opplysninger, eller fortier vesentlige opplysninger av betydning for sak som er brakt inn for Trygderetten eller som unnlater å etterkomme påbud som er gitt i medhold av denne lov, straffes med bøter hvis forholdet ikke går inn under et strengere straffebud.

§ 36. Forskrifter

(1) Kongen kan fastsette forskrift om gjennomføringen av denne lov.

(2) Kongen kan i forskrift gjøre de unntak fra loven og gi de supplerende regler som er nødvendige til oppfylling av plikter som følger av overenskomst med fremmed stat.

§ 37. Forholdet til forvaltningsloven

Forvaltningsloven gjelder ikke ved behandlingen av saker etter denne lov.

Kapittel 8 Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser

§ 38. Denne lov trer i kraft 1. januar 1967.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 21–12 første ledd tredje punktum skal lyde:

Etter at denne klageadgangen er benyttet, kan klageinstansens vedtak, også vedtak om å avvise en klage, ankes inn for Trygderetten etter reglene i lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten.

§ 21–12 tredje ledd første punktum skal lyde:

Klage eller anke settes fram skriftlig eller muntlig for den enheten som Arbeids- og velferdsdirektoratet bestemmer.

§ 21–12 tredje ledd tredje punktum oppheves.

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Loven gis virkning for saker som er mottatt i Trygderetten etter lovens ikrafttredelse.

18. des. Lov nr. 106 2015

Lov om endringer i sosialtjenesteloven (økonomisk stønad til barnefamilier)

Prop.147 L (2014–2015), Innst.68 L (2015–2016), Lovvedtak 18 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 11. desember 2015. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen (sosialtjenesteloven).

I

I lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 18 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved vurdering av søknad om stønad til familier skal det ikke tas hensyn til barns inntekt av arbeid i fritid og skoleferier.

§ 18 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 107 2015

Lov om endringer i lov om Statens pensjonskasse mv. (minstegrense for rett til medlemskap)

Prop.156 L (2014–2015), Innst.76 L (2015–2016), Lovvedtak 19 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 11. desember 2015. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse.
- 2 Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.
- 3 Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere.

I

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd første punktum skal lyde:

Arbeidstakere tilsatt i statens tjeneste med en arbeidstid som utgjør 20 prosent eller mer av full stilling, er medlemmer av Pensjonskassen.

§ 5 første ledd andre punktum skal lyde:

Arbeidstaker med flere stillinger som omfattes av pensjonsordningen, er medlem av Pensjonskassen når stillingene til sammen fyller vilkåret etter første punktum.

II

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. skal § 1 første ledd bokstav b lyde:

- b. arbeidstakere tilsatt ved apotek med en arbeidstid som utgjør 20 prosent eller mer av full stilling.

III

I lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere skal § 3 første ledd bokstav b lyde:

- b. Sykepleier som har en arbeidstid på mindre enn 20 prosent av full stilling. Unntaket gjelder likevel ikke når sykepleieren har flere stillinger omfattet av pensjonsordningen, og stillingene til sammen utgjør 20 prosent eller mer av full stilling.

IV

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 108 2015

Lov om endringer i introduksjonsloven (tiltak for økt gjennomføring av plikt til opplæring og kvalifisering)

Prop.130 L (2014–2015), Innst.45 L (2015–2016), Lovvedtak 6 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 17. november og 1. desember 2015. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere (introduksjonsloven).

I

I lov 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere gjøres følgende endringer:

§ 7 skal lyde:

§ 7. Stans av introduksjonsordning på grunn av den enkeltes forhold

Kommunen kan stanse ordningen for den enkelte dersom det er saklig begrunnet i den enkeltes forhold.

§ 17 fjerde ledd skal lyde:

Rett eller plikt til deltakelse i opplæring i norsk foreligger ikke dersom det dokumenteres at vedkommende har tilstrekkelige kunnskaper i norsk. Rett eller plikt til deltakelse i opplæring i samfunnskunnskap foreligger ikke dersom det dokumenteres at vedkommende har tilstrekkelige kunnskaper om samfunnet. Plikt til deltakelse i opplæring i norsk foreligger ikke dersom det dokumenteres at vedkommende har tilstrekkelige kunnskaper i samisk. Dersom særlige helsemessige eller andre tungtveiende årsaker tilsier det, kan kommunen frita den enkelte fra plikt til deltakelse. Den enkelte må selv søke kommunen om fritak fra plikt til opplæring i norsk eller samfunnskunnskap etter leddet her.

§ 18 første ledd skal lyde:

Kommunen skal så snart som mulig og innen tre måneder etter folkeregistrering i kommunen eller at krav om deltakelse blir framsatt, sørge for tilbud om opplæring i norsk og samfunnskunnskap i henhold til § 17 for personer som er bosatt i kommunen eller bor midlertidig på asylmottak i kommunen. Kommunen kan kreve at personer som omfattes av § 17 tredje ledd, betaler for opplæringen.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 109 2015

Lov om oppheving av lov 19. desember 1898 nr. 3 om Tilvirkning af Æthylæther

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 31 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Følgende lov oppheves:

Lov 19. desember 1898 nr. 3 om Tilvirkning af Æthylæther.

I

Lov 19. desember 1898 nr. 3 om Tilvirkning af Æthylæther oppheves.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Lov nr. 110 2015

Lov om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 32 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane.

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

§ 8 C–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved likninga etter skatteloven § 4–10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjør skattegrunnlaget det justerte verdet multiplisert med 2,67 for primærbustad og 0,95 for sekundærbustad.

II

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieendomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

§ 8 C–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved likninga etter skatteloven § 4–10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjør skattegrunnlaget det justerte verdet multiplisert med 2,67 for primærbustad og 0,83 for sekundærbustad.

III

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2017.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2018.

18. des. Lov nr. 111 2015

Lov om endring i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven)

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 33 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endring i følgende lov:

Lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven).

I

I lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift gjøres følgende endring:

§ 8 annet ledd annet punktum skal lyde:

Med samboere menes i denne lov to personer som har levd sammen i et ekteskapslignende forhold, og hatt felles folkeregistrert adresse i minst to år forut for samlivsbruddet, eller venter, har eller har hatt felles barn.

II

Loven trer i kraft straks.

18. des. Lov nr. 112 2015

Lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 34 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. Om finansielle forhold og forsikringer

1. Plikt til å gi opplysninger om finansielle forhold og forsikringer har
 - a) finansinstitusjoner, jf. finansieringsvirksomhetsloven § 1–3,
 - b) e-pengeforetak, jf. finansieringsvirksomhetsloven kapittel 4c,
 - c) verdipapirforetak, jf. verdipapirhandeloven § 2–3 første ledd,
 - d) verdipapirregistre, jf. verdipapirregisterloven § 1–3,
 - e) pensjonskasser, jf. forsikringsvirksomhetsloven kapittel 7,
 - f) forsikringsselskaper, jf. forsikringsvirksomhetsloven kapittel 1, og forsikringsselskaps eierselskap,
 - g) verdipapirfond og forvaltningsselskaper, jf. verdipapirfondloven § 1–2 første ledd nr. 1 og 2,
 - h) alternative investeringsfond og forvalter, jf. AIF-loven § 1–2 bokstav a og b,
 - i) innretning som primært, og som ledd i sin forretningsvirksomhet, investerer, administrerer eller forvalter finansielle aktiva eller penger for andres regning,
 - j) innretning hvis bruttoinntekt primært kan henføres til investering, reinvestering eller handel med finansielle aktiva, når innretningen styres, forvaltes eller på annen måte ledes av en annen innretning som omfattes av dette nr.,
 - k) andre som har penger til forvaltning eller driver utlånsvirksomhet eller låneformidling som næring, samt andre som tar del i forvaltningen eller omsetningen av finansielle instrumenter eller andre finansielle produkter for andres regning som ledd i sin forretningsvirksomhet.

Departementet kan gi forskrifter om opplysningspliktiges registreringsplikt hos utenlandske skattemyndigheter.

2. Det skal blant annet gis opplysninger om
 - a) innskuddskonti og lånekonti,
 - b) innskudd i verdipapirfond og alternative investeringsfond,
 - c) innskudd og andre interesser i innretninger som nevnt i nr. 1 bokstav i og j,
 - d) finansielle instrumenter og andre finansielle produkter,
 - e) forsikringer,
 - f) individuelle pensjonsavtaler,
 - g) innskuddspensjonsordninger.

Opplysningene skal blant annet vise saldo eller verdi, avkastning, utbetalinger, erverv og realisasjon. Utbetalinger knyttet til individuelle pensjonsavtaler og innskuddspensjonsordninger følger reglene i § 5–2. Departementet kan gi forskrifter om opplysningsplikt ved formidling av bestemte betalinger, og om at opplysningspliktige som nevnt i nr. 1 bokstav a skal gi opplysninger om kontonummer som er aktuelle for overføring av eventuelle tilgodebeløp etter skatteavregning.

3. Det skal gis opplysninger som nevnt i nr. 2 for blant annet den enkelte kontohaver, disponent, investor, forsikringstaker, forsikrede, mottaker av utbetalinger og reelle rettighetshaver. Opplysningspliktige skal identifisere kontohavere mv. som nevnt i første punktum. Departementet kan gi forskrifter om fremgangsmåten ved slik identifisering, herunder om innhenting av egenerklæring om skattemessig bosted mv. Det kan gis forskrifter om konsekvensene av at pliktig egenerklæring ikke er innhentet ved opprettelse av ny kontoavtale, herunder at slik kontoavtale ikke kan inngås. Det kan også gis forskrifter om at opplysningspliktige skal oppbevare opplysninger og dokumentasjon benyttet i forbindelse med identifisering.

4. Dersom opplysningspliktig etter denne bestemmelsen innretter seg for å unngå at opplysninger blir utvekslet etter overenskomst med fremmed stat, skal pliktene etter denne bestemmelsen likevel gjelde. Opplysningspliktig som har grunn til å tro at kontohaver eller annen person har innrettet seg for å unngå at opplysninger blir utvekslet etter overenskomst med fremmet stat, skal foreta undersøkelser for å avkrefte eller bekrefte mistanken. Dersom mistanken ikke kan avkreftes, skal den opplysningspliktige gi de opplysningene som foreligger, herunder om de forholdene som har medført mistanke.

§ 5–4 skal lyde:

§ 5–4. Om fordringer og gjeld i selskapsforhold

Aksjeselskap, allmennaksjeselskap samt likestilte selskap og sammenslutninger som nevnt i skatteloven § 10–1, og deltakerlignet selskap, jf. skatteloven § 10–40, plikter å gi opplysninger om gjeld og rentebetalinger til personlig skattyter. Opplysningene spesifiseres slik at lånesaldo ved inngangen til hver kalendermåned framgår. Bestemmelsen gjelder ikke for lån knyttet til mengdegjeldsbrev og innskudd i bank.

§ 5–5 nr. 3 skal lyde:

3. Norsk Pasientskadeerstatning skal gi opplysninger om utbetalinger i siste år til skadelidte. Utbetaler av erstatning for personskade og tap av forsørger skal gi opplysninger om slike utbetalinger siste år, unntatt når fysiske personer er utbetaler.

§ 5–9 bokstav a til c og bokstav f oppheves. Nåværende § 5–9 bokstav d og e blir bokstav a og b. Nåværende bokstav g til i blir bokstav c til e.

§ 5–12 nr. 4 oppheves.

§ 6–6 nr. 1 skal lyde:

1. Ligningsmyndighetene kan pålegge bokføringspliktig som omfattes av § 4–2 nr. 1 å oppfylle sin plikt til å innrette bokføringen, spesifikasjonen, dokumentasjonen og oppbevaringen av regnskapsopplysninger i samsvar med regler gitt i eller i medhold av lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring. Det samme gjelder plikt til å oppbevare dokumentasjon i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av § 5–3 nr. 3. Pålegg om bokføring rettes til styret i selskap, samvirkeforetak, forening, innretning eller organisasjon, og sendes hvert medlem. Det skal fastsettes en frist for oppfyllelse. Fristen skal være minimum fire uker og ikke lenger enn ett år.

II

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–2 nr. 6 skal lyde:

6. Næringsdrivende skal levere ligningsoppgaver til ligningsmyndighetene elektronisk. Som ligningsoppgaver etter denne bestemmelse menes opplysninger som skal gis etter § 4–3, 4–4 og 4–9 nr. 1 første punktum. Skattedirektoratet kan fastsette nærmere regler om slik levering, herunder vilkår for å avvise mangelfulle oppgaver.

Ny § 6–11 skal lyde:

§ 6–11. Avregningsfradrag for ENØK-tiltak

Enova plikter å innberette til ligningsmyndighetene beløp som skal gis som avregningsfradrag for ENØK-tiltak på egen bolig.

§ 8–8 nr. 2 tredje ledd skal lyde:

Oppjustering av alminnelig inntekt etter skatteloven § 10–11, § 10–31, § 10–42 og § 10–44 skal ikke medtas i nettoinntekten i skattelisten.

Nåværende tredje til femte ledd blir fjerde til nytt sjette ledd.

III

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endring:

§ 6–3 nr. 2 bokstav a skal lyde:

- a. myndigheter som fastsetter eller innkrever skatt, toll eller avgifter eller som utbetaler erstatninger, tilskudd, bidrag, trygder, stønader mv., etter krav fra ligningsmyndighetene gi opplysninger om de fastsatte, innkrevde eller utbetalte beløp, om grunnlaget for dem og om gjeld, beløp til gode og renter,

IV

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft 1. januar 2016.

Endringen under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

18. des. Lov nr. 113 2015

Lov om endringer i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (svalbardskatteloven)

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 35 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

I

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (svalbardskatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Skattepliktig utdeling fra selskap og gevinst eller tap ved realisasjon av selskapsandel skal ikke oppjusteres etter reglene i skatteloven.

Nåværende annet og tredje punktum blir tredje og nytt fjerde punktum.

II

Endringene under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2016.

18. des. Lov nr. 114 2015

Lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 36 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23–4 første ledd skal lyde:

Stortinget kan gi, eller overlate til departementet å gi, særlige bestemmelser om avgifter og tilskott for visse grupper, herunder frivillige medlemmer i utlandet og utenlandske sjømenn som er ansatt på norske skip i utenriksfart.

§ 23–4 a skal lyde:

§ 23–4 a. Avgifter for personer som er omfattet av norsk trygdelovgivning etter trygdeavtale mv.

Det skal svares arbeidsgiveravgift og trygdeavgift for ytelser til personer som er omfattet av norsk trygdelovgivning i henhold til EØS-avtalens trygdereglar eller annen avtale om trygd inngått med hjemmel i § 1–3. Tilsvarende gjelder for ytelser til personer som har rett til helsetjenester i et annet EØS-land når Norge er kompetent stat etter EØS-avtalens trygdereglar. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsen i denne paragrafen.

§ 24–1 annet punktum skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at Arbeids- og velferdsetaten skal fastsette pensjonsgivende inntekt og trygdeavgift for nærmere angitte grupper av personer eller deler av deres inntekt.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23–2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 550 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 55 000 kroner per ansatt.

III

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2016.

18. des. Lov nr. 115 2015

Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 37 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–15 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. tiltakspenger mv. under deltakelse i arbeidsrettede tiltak etter forskrift gitt med hjemmel i lov om arbeidsmarkedstjenester § 13,

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–31 bokstav a skal lyde:

- a) tilskudd til investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonsutstyr innenfor rammen av forskrift om midler til investering og bedriftsutvikling i landbruket av 19. desember 2014 nr. 1816, innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift, jf. likevel § 14–44 første ledd siste punktum.

§ 14–42 annet ledd bokstav a fjerde punktum skal lyde:

Fradrag skal likevel ikke gjøres for tilskudd til investering og bedriftsutvikling i landbruket etter forskrift av 19. desember 2014 nr. 1816, innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift,

§ 14–44 første ledd annet punktum skal lyde:

Tilskudd til investering og bedriftsutvikling i landbruket etter forskrift av 19. desember 2014 nr. 1816 innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift, regnes som en del av vederlaget ved realisasjon av driftsmidlet innen fem år etter at det ble ervervet.

§ 18–2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, fastsettes ikke naturressursskatt.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 10–11 fjerde ledd skal lyde:

(4) Kreditt eller sikkerhetsstillelse som ytes direkte eller indirekte fra selskap som omfattes av § 10–1, samt tilsvarende utenlandsk selskap, til personlig aksjonær skal regnes som utbytte for aksjonæren. Det samme gjelder dersom det ytes kreditt til personlig aksjonær fra annet selskap i samme konsern, jf. aksjeloven § 1–3 og allmennaksjeloven § 1–3, som selskapet den personlige aksjonæren er aksjonær i. Som kreditt til vedkommende aksjonær regnes også kreditt som gis til aksjonærens ektefelle eller til person som aksjonæren er i slekt eller svogerskap med i opp eller nedstigende linje eller i sidelinje så nær som onkel eller tante. Departementet kan ved forskrift bestemme at enkelte typer kreditt ikke skal anses som utbytte.

§ 10–11 femte ledd skal lyde:

(5) Besluttet utbytte som motregnes mot kreditt som tidligere er regnet som utbytte for aksjonære etter reglene i fjerde ledd, anses ikke som skattepliktig utbytte for aksjonæren.

§ 10–11 sjette ledd skal lyde:

(6) Tilbakebetaling av kreditt som tidligere er ansett som utbytte for aksjonær etter reglene i fjerde ledd, skal anses som innbetalt kapital for aksjonæren. Tilbakebetalingsbeløpet skal også legges til aksjonærens inngangsverdi på aksjene i selskapet.

Nåværende fjerde til åttende ledd blir syvende til nytt ellefte ledd.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–38 tredje ledd ny bokstav h skal lyde:

h. utbytte på eierandel i selskap mv. i den utstrekning selskapet gis fradrag for utdelingen.

§ 4–10 første ledd tredje punktum skal lyde:

Verdien av annen bolig (sekundærbolig) og næringseiendom skal settes ned etter krav fra skattyter dersom den overstiger 96 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi.

§ 4–10 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Prosentandelen er 25 for primærbolig og 80 for sekundærbolig.

§ 4–10 fjerde ledd siste punktum skal lyde:

Verdien av næringseiendom settes til 80 prosent av eiendommens beregnede utleieverdi.

§ 5–22 første ledd annet punktum skal lyde:

Bestemmelsen gjelder ikke for lån knyttet til mengdegjeldsbrev som er gjenstand for omsetning i organiserte marked innen seks måneder etter utstedelse, og innskudd i bank.

§ 6–24 annet ledd skal lyde:

(2) Det gis likevel ikke fradrag for ervervs- og realisasjonskostnader, uavhengig av om erverv eller realisasjon gjennomføres.

§ 6–41 tredje ledd første punktum skal lyde:

Dersom netto rentekostnader overstiger 5 millioner kroner, kan de ikke fradras for den delen som overstiger 25 prosent av alminnelig inntekt eller årets udekkede underskudd før begrensning av fradrag etter denne paragraf, tillagt rentekostnader og skattemessige avskrivninger, og redusert med renteinntekter.

§ 6–44 første og annet ledd skal lyde:

(1) For reiser til hjem innenfor EØS-området gis fradrag for reise mellom hjem og arbeidssted og besøksreiser etter § 6–13 etter forskrift fastsatt av departementet med utgangspunkt i reiseavstand og reisehyppighet. Fradrag er begrenset til den del av beløpet som overstiger 22 000 kroner, og gis ikke for den del av reiselengden som overstiger 75 000 km i året.

(2) For reiser til hjem utenfor EØS-området gis fradrag for dokumenterte utgifter til transport med andre transportmidler enn privatbil. Når skattyter kan dokumentere bruk av privatbil til hjemreisen, gis fradrag for utgiftene ved dette etter sats fastsatt av departementet i forskrift. Fradrag gis ikke for den del av samlede reiseutgifter som overstiger 92 500 kroner i året, og er begrenset til den del av beløpet som overstiger 22 000 kroner.

§ 6–50 femte ledd annet punktum skal lyde.

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 25 000 kroner årlig.

§ 8–5 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Ved beregning av fradrag etter foregående punktum skal det ikke tas hensyn til endringer i avsetningskrav etter finansforetaksloven og forskrift gitt med hjemmel i finansforetaksloven som følge av implementering av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF (Solvens II).

§ 10–11 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

For personlig aksjonær skal skattepliktig utbytte etter fradrag for skjerming etter § 10–12, oppjusteres med 1,15.

§ 10–11 annet ledd tredje punktum oppheves.

§ 10–13 første ledd annet punktum skal lyde:

Utbyttet skal ikke oppjusteres etter § 10–11 første ledd annet punktum.

Nåværende annet til sjette punktum blir tredje til nytt syvende punktum.

§ 10–31 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

For personlig aksjonær skal skattepliktig gevinst etter fradrag for ubenyttet skjerming, oppjusteres med 1,15.

§ 10–31 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

For personlig aksjonær skal tapet oppjusteres med 1,15.

§ 10–33 tredje ledd første og annet punktum skal lyde:

Oppjustert gevinst på givers hånd som følge av gavesalg til mottaker, legges til den inngangsverdi og det skjermingsgrunnlag mottaker trer inn i etter reglene i første og annet ledd. Fradragsberettiget oppjustert tap på givers hånd som følge av gavesalg til mottaker trekkes fra den inngangsverdi og det skjermingsgrunnlag mottaker trer inn i etter reglene i første og annet ledd.

§ 10–42 tredje ledd skal lyde:

(3) Tillegget fastsettes slik:

- a. I verdien av utdelingen gjøres det fradrag for overskuddsandel etter § 10–41 multiplisert med deltakerens skattesats for alminnelig inntekt, skjerming etter femte ledd.
- b. Nettoverdien etter bokstav a oppjusteres med 1,15.

§ 10–44 første ledd tredje og fjerde punktum skal lyde:

For personlig aksjonær skal gevinst og tap etter fradrag for ubenyttet skjerming oppjusteres med 1,15. Tilsvarende gjelder for personlig deltakers konkursbo eller dødsbo.

Nåværende tredje punktum blir nytt femte punktum.

§ 10–65 annet ledd tredje punktum skal lyde:

For deltaker som omfattes av § 10–67 annet ledd, skal likevel 25 prosent inntektsføres.

§ 10–67 annet ledd skal lyde:

(2) For deltaker som nevnt i § 10–12 første og tredje ledd skal 75 prosent av mottatt utbytte, etter at utbyttet er økt med den andel av aksjonærens fradrag etter § 16–20 annet ledd som vedrører utbyttet, legges til grunn som utbytte og oppjusteres etter § 10–11 første ledd annet punktum.

§ 12–1 annet punktum skal lyde:

Personinntekt er grunnlag for utligning av trinnskatt til staten og trygdeavgift til folketrygden.

§ 12–11 fjerde ledd skal lyde:

(4) For enkeltpersonforetak beregnes ikke personinntekt av gevinst av realisasjon av alminnelig gårdsbruk eller skogbruk, herunder melkekvoter som realiseres sammen med gårdsbruket.

§ 14–73 ny overskrift skal lyde:

Betinget skattefritak ved ufrivillig realisasjon av landbrukseiendom

§ 14–73 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Gevinst ved realisasjon av landbrukseiendom eller del av slik eiendom som følge av ekspropriasjon, brann eller annen ulykke kan kreves fritatt for beskatning så langt skattyter bruker vederlaget til erverv av eller påkostning på areal, bygg eller anlegg som brukes i skattyterens næringsvirksomhet eller annen inntektsgivende aktivitet.

§ 14–80 annet punktum skal lyde:

Fordelingen av inntekt etter første punktum legges til grunn for beregning av trinnskatt etter Stortingets årlige skattevedtak, for beregning av pensjonsgivende inntekt etter folketrygdloven § 3–15, og for beregning av trygdeavgift etter folketrygdloven § 23–3.

§ 14–81 sjette ledd skal lyde:

(6) Aktivitet i skog som ikke utøves som virksomhet alene eller sammen med jordbruk, anses ikke som skogbruk etter denne paragraf, men skatlegges sammen med skattyterens øvrige inntekt. Sammen med skattyters øvrige inntekt skatlegges også inntekter fra skog som kun er tilstrekkelig til å dekke gårdens behov for brensel, gjerdematerialer og til mindre reparasjoner. Når skog etter første punktum ikke skal gjennomsnittslignes og summen av de inntil fire siste års skogbruksinntekter, slik de er kommet til beskatning i gjennomsnittsligningen, overstiger summen av de faktiske skogbruksinntekter i samme periode, skal dette gjennomsnittsoverhendet komme til fradrag i inntekten for året etter det siste året med gjennomsnittsligning. Dersom summen av de inntil fire siste års skogbruksinntekter, slik de er kommet til beskatning i gjennomsnittsligningen, er lavere enn summen av de faktiske skogbruksinntekter i samme periode, skal dette gjennomsnittsunderhendet tas til inntekt for året etter det siste året med gjennomsnittsligning.

§ 15–5 annet ledd skal lyde:

(2) Fradraget gis ved skatteberegningen med 15 500 kroner i klasse 1 og 2, men får ikke virkning ved beregning av trygdeavgift og trinnskatt.

§ 16–10 tredje ledd skal lyde

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner per inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 300 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge samlede formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2–14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

§ 16–21 første ledd nytt siste punktum skal lyde:

Ved fastsettelse av samlet skattepliktig inntekt etter første punktum, medtas ikke oppjustering etter § 10–11, § 10–31, § 10–42 og § 10–44.

§ 16–40 annet ledd skal lyde:

- (2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:
- Skattytters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 20 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
 - Skattytters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 40 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 40 millioner kroner i inntektsåret.

§ 16–50 med deloverskrift oppheves.

§ 17–1 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) Ved bruk av alminnelig inntekt etter denne paragraf medtas ikke oppjustering etter § 10–11, § 10–31, § 10–42 og § 10–44.

V

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–38 første ledd bokstav b skal lyde:

- verdipapirfond,

§ 5–10 første ledd bokstav d skal lyde:

- vederlag til arbeidstaker i forbindelse med opphør av arbeidsforhold ved avskjed, oppsigelse eller avtale med arbeidsgiver,

§ 5–15 første ledd bokstav a oppheves.

§ 10–1 tredje ledd oppheves.

§ 10–5 oppheves.

§ 10–12 første ledd siste punktum oppheves.

§ 10–13 første ledd siste punktum skal lyde:

Reglene i denne paragraf gjelder ikke for den delen av utdeling fra verdipapirfond som behandles som rente etter § 10–20 første ledd annet punktum.

Ny § 10–20 med deloverskrift skal lyde:

Verdipapirfond

§ 10–20. Skattlegging av verdipapirfond og andelseiere

(1) Verdipapirfond kan kreve fradrag i inntekten for beløp som deles ut til andelseierne. Fradrag kan kreves for den delen av utdelingen som skattlegges som rente hos andelseierne etter tredje ledd.

(2) Verdipapirfond er fritatt for skatteplikt på gevinst og har ikke fradragsrett for tap ved realisasjon av aksjer i selskaper hjemmehørende i land utenfor EØS.

(3) Ved utdeling fra fondet skattlegges andelseierne på følgende måte:

- Utdeling fra verdipapirfond med mer enn 80 prosent aksjeandel skattlegges som aksjeutbytte.
- Utdeling fra verdipapirfond med mindre enn 20 prosent aksjeandel skattlegges som renteinntekt.
- Utdeling fra verdipapirfond med mellom 20 og 80 prosent aksjeandel splittes i en del som skattlegges som aksjeutbytte og en del som skattlegges som rente, beregnet forholdsmessig etter fjerde ledd.

(4) Aksjeandelen beregnes ut i fra forholdet mellom verdien av aksjer og andre verdipapirer ved inntektsårets begynnelse. For fond som er etablert i inntektsåret, beregnes andelen ut i fra forholdet ved inntektsårets slutt. Aksjer i underliggende fond inngår i beregningen, med en tilsvarende forholdsmessig del.

(5) Bare den delen av andelens inngangsverdi som tilsvarer aksjeandelen i ervervsåret, er skjermingsgrunnlag etter § 10–12.

(6) Utdeling som skattlegges som renteinntekt etter tredje ledd, gir ikke rett til fradrag for skjerming eller skattefritak etter § 2–38.

(7) Gevinst ved realisasjon av andel i verdipapirfond skattlegges etter § 10–30 flg. For andelseiere i fond med andre verdipapirer enn aksjer, begrenses skattefritak for gevinst etter § 2–38 forholdsmessig til den beregnede aksjeandelen i fondet. Tilsvarende gjelder for tap. Gjennomsnittet av aksjeandelen i ervervsåret og i salgsåret legges til grunn. Tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende ved beregning av aksjeandelen i ervervsåret og i salgsåret.

(8) Syvende ledd får ikke anvendelse på andeler i verdipapirfond når disse er eid i forbindelse med individuell pensjonsavtale etter § 6–47 første ledd c når avtalen er inngått mellom andelseier og forvaltningsselskap. Tilsvarende gjelder for andel i verdipapirfond som er eid i forbindelse med innskuddspensjon etter innskuddspensjonsloven.

(9) Dersom fondet ikke har innrapportert opplysninger som er nødvendige for å fastsette aksjeandel etter fjerde ledd, må andelseier dokumentere dette. Dersom tilfredsstillende dokumentasjon ikke foreligger, skattlegges utdelingen som rente. Ved beregning av aksjeandel i slike fond inngår andeler i andre fond dersom de til sammen utgjør mer enn 25 prosent av samlet verdi ved inntektsårets begynnelse. Ved slik beregning medtas bare aksjer som underliggende fond eier direkte, med en tilsvarende forholdsmessig del. Dersom dokumentasjon kun mangler for andel i underliggende fond, anses andelen i fondet som andre verdipapirer enn aksjer.

§ 10–30 tredje ledd oppheves.

§ 10–31 tredje ledd oppheves.

VI

Endringene under I trer i kraft straks

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med 7. oktober 2015.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2016.

VII

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2016.

Følgende overgangsregler gjelder:

Til § 5–15 første ledd bokstav a:

Arbeidstakere som før 1. januar 2016 oppfyller vilkårene for å motta sluttvederlag i henhold til overenskomst mellom hovedorganisasjoner for arbeidstakere og arbeidsgivere, har rett til å få sluttvederlaget utbetalt skattefritt etter § 5–15 første ledd bokstav a nr. 1 slik denne lød før lovendringen, uavhengig av om utbetaling skjer etter 1. januar 2016.

Tilsvarende har arbeidstakere som før 1. januar 2016 har inngått avtale med sin arbeidsgiver om utbetaling av tilleggssluttvederlag, rett til å få tilleggssluttvederlaget utbetalt (delvis) skattefritt etter § 5–15 første ledd bokstav a nr. 2 slik denne lød før lovendringen, uavhengig av om utbetaling skjer etter 1. januar 2016.

Til § 10–20:

For andeler ervervet før 7. oktober 2015 i fond som i 2015 hadde en eller flere aksjer, fastsettes aksjeandelen i ervervsåret til 100 prosent ved bruk av reglene i § 10–20 femte og syvende ledd. For andeler ervervet senere i 2015, skal aksjeandelen per. 1 januar 2016 legges til grunn ved bruk av de samme reglene.

18. des. Lov nr. 116 2015

Lov om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 38 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 tredje ledd bokstav a skal lyde:

- a) renter etter kapittel 11, omkostninger og gebyrer fastsatt i medhold av denne lov, ligningsloven og lover som nevnt i annet ledd bokstavene a til i

§ 5–3 tredje ledd skal lyde:

(3) Forskuddstrekk og innbetalt skatt knyttet til tidligere inntektsår, kan i særlige tilfeller, for eksempel ved feilutbetalinger, tilbakebetales til skattyter eller til arbeidsgiver.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 5–5 første ledd skal lyde:

(1) Dersom arbeidsgiver ikke har fått de opplysninger som fremgår av skattekortet, og dette ikke skyldes forsømmelse eller mangel på tilbørlig aktsomhet fra arbeidsgivers side, skal forskuddstrekket gjennomføres etter det siste beregnede skattekort. Dersom arbeidsgiver ikke har tilgang til opplysninger fra det siste beregnede skattekortet, skal det foretas forskuddstrekk med 50 prosent. Det samme gjelder når det skal foretas forskuddstrekk i ytelser etter folketrygdloven kapitlene 4, 8 til 11 og 14 og i uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 eller i uføreytelser fra andre ordninger. Forskuddstrekk i andre trekkpliktige trygdeytelser, pensjoner, vartpenger, livrenter og lignende stønader og ytelser foretas med 30 prosent.

§ 5–7 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) lovbestemt feriegodtgjørelse, vanlig lønn, uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 eller i uføreytelser fra andre ordninger, i ferietiden. Skattytere med månedsbetaling kan fritas for trekk for en måned i ferietiden om sommeren og for en halv måned før jul. Skattytere med uke-, dag- eller timebetaling kan fritas for trekk i 4 uker i ferietiden om sommeren og 2 uker før jul. Departementet kan i forskrift bestemme at det for skattytere som har kortvarig tilknytning til riket, skal foretas forskuddstrekk gjennom hele året uten noen trekkfrie perioder,

§ 5–9 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) pensjonsinnskudd som arbeidsgiver avkorter i lønnen, og som skattyter vil ha krav på fradrag for ved ligningen etter skatteloven § 6–47 første ledd bokstav a og b.

§ 5–14 første ledd skal lyde:

(1) Ved utførelsen av arbeidsgiverkontrollen etter § 5–13, plikter banker etter krav fra skatteoppkreveren, å gi opplysninger om navngitt arbeidsgivers skattetrekkkonto, samt eventuell bankgaranti etter § 5–12. På samme vilkår har

- a) finansinstitusjoner (jf. finansforetaksloven § 1–3) og andre som driver utlånsvirksomhet eller låneformidling som næring,
- b) verdipapirforetak (jf. verdipapirhandeloven § 2–3 første ledd) og andre som har penger til forvaltning, og
- c) pensjonskasser

plikt til å gi opplysninger om innskudds- og gjeldskonti som navngitt person, bo, selskap eller innretning har eller disponerer i vedkommende institusjon. Ved innhenting av opplysninger etter første og annet punktum plikter de å gi opplysninger om underbilag og transaksjoner, herunder om hvem som er parter i transaksjonene.

§ 7–1 fjerde ledd skal lyde:

- (4) Departementet kan i forskrift gi regler om at
 - a) også andre forskuddsbeløp skal inngå i avregningen, og om godskriving av forskuddstrekk som ikke er innbetalt av arbeidsgiver.
 - b) tilskudd fra Enova til energieffektiviseringstiltak på egen bolig skal inngå i avregningen.

§ 10–40 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) vektårsavgiften for kjøretøyer som 1. januar eller 1. juli er registrert i motorvognregisteret, som forfaller til betaling i to like store terminer henholdsvis 20. februar og 20. august.

§ 11–5 skal lyde:

§ 11–5. Rentetillegg og rentegodtgjørelse ved skatteavregningen

(1) Restskatt tillegges rentetillegg. Rentetillegget beregnes med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum, redusert med 25 %. Rentetillegget beregnes fra 1. juli i inntektsåret for personlige skattytere og fra 15. mars i året etter inntektsåret for upersonlige skattytere, og fram til forfallsfristen for første termin av restskatten.

(2) Personlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- a) For overskytende forskuddstrekk og overskytende utskrevet forskuddsskatt innbetalt innen utgangen av inntektsåret, samt negativ skatt, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 25 %, beregnet fra 1. juli i inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.
- b) For overskytende utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd som blir innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 25 %, beregnet fra 31. mai og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.

(3) Upersonlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- a) Når samlet forskuddsskatt innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse for det overstigende beløpet med rentesats etter § 11–6 annet ledd annet punktum redusert med 25 %, beregnet fra 15. mars i året etter inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.
- b) Ved avregning etter forhåndsligning gis rentegodtgjørelse etter tredje ledd bokstav a bare når avregning skjer senere enn 31. mai i året etter inntektsåret.

(4) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om rentetillegg og rentegodtgjørelse ved skatteavregningen.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Lov nr. 117 2015**Lov om endringer i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)**

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 39 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven).

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endringer:

§ 12–2 annet ledd skal lyde:

(2) Uten hinder av taushetsplikt skal myndigheter som utbetaler erstatninger eller tilskudd, eller utsteder lisenser for import eller eksport av varer etter krav fra tollmyndighetene, gi opplysninger om utbetalte beløp og om grunnlaget for disse.

§ 12–2 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Uten hinder av taushetsplikt skal skattemyndighetene gi opplysninger av betydning for tollmyndighetenes arbeid med toll og vareførsel til og fra landet.

§ 12–2 tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

Ny § 12–16 skal lyde:

§ 12–16. Konsultasjoner

Departementet kan gi forskrift om regelmessige konsultasjoner mellom myndigheter med ansvar og oppgaver ved inn- og utførsel av varer og næringslivet mv.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Lov nr. 118 2015**Lov om endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)**

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 40 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 15–7 tredje ledd tredje punktum og § 15–7 fjerde ledd annet punktum oppheves.

§ 21–2 annet ledd oppheves.

§ 21–2 tredje ledd blir annet ledd.

II

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 7–2 annet ledd skal lyde:

(2) Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved midlertidig innførsel av varer som nevnt i tolloven §§ 6–1 til 6–4. Det kan kreves sikkerhetsstillelse for merverdiavgift av varer som innføres midlertidig etter tolloven §§ 6–2 til 6–4.

§ 10–7 annet ledd annet punktum skal lyde:

Fristen kan i særlige tilfeller forlenges.

§ 10–9 oppheves.

§ 11–1 overskriften skal lyde:

§ 11–1. Omsetning, uttak og innførsel av varer

§ 11–1 første ledd skal lyde:

(1) Avgiftssubjektet skal beregne og betale merverdiavgift av merverdiavgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel av varer. Når andre enn avgiftssubjektet innfører varer skal den som etter tolloven er ansvarlig for toll, beregne og betale merverdiavgift.

§§ 11–2 og 13–3 oppheves.

III

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6–2 skal lyde:

§ 6–2. Elektroniske nyhetstjenester

- (1) Omsetning av elektroniske nyhetstjenester er fritatt for merverdiavgift.
- (2) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med elektroniske nyhetstjenester.

Gjeldende §§ 6–2 til 6–6 blir §§ 6–3 til 6–7.

§ 7–1 første ledd skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3–6 bokstav d, § 3–7 fjerde ledd, § 3–18, § 6–1, §§ 6–3 og 6–4, § 6–7 første og annet ledd og § 6–15.

§ 9–1 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a) maskiner, inventar og andre driftsmidler der inngående merverdiavgift av kostpris utgjør minst 50 000 kroner, likevel ikke kjøretøyer som er fritatt for merverdiavgift etter § 6–7 tredje ledd

IV

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2016.

Endringene under II trer i kraft 1. januar 2017.

Endringene under III trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 119 2015**Lov om endringer i lov 22. juni 2012 nr. 37 om endringer i tolloven**

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 41 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 22. juni 2012 nr. 37 om endringer i tolloven.

I

I lov 22. juni 2012 nr. 37 om endringer i tolloven gjøres følgende endringer:

§ 12–13 tredje ledd skal lyde:

- (3) Det kan ilegges et gebyr for bindende forhåndsuttalelse.

§ 12–13 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

En bindende forhåndsuttalelse kan påklages, men ikke prøves i egen sak for domstol.

II

Loven trer i kraft straks.

18. des. Lov nr. 120 2015**Lov om endringer i lov 19. juni 2015 nr. 49 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)**

Prop.1 LS (2015–2016), Prop.1 S Tillegg 1 (2015–2016), Innst.4 L (2015–2016), Lovvedtak 42 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 18. desember 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 2015 nr. 49 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

I

I lov 19. juni 2015 nr. 49 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

Del IV skal lyde:

Endringane under I tek til å gjelde straks med verknad frå og med 1. juli 2015.

Endringane under II tek straks til å gjelde med verknad for ytingar utbetalte i 2015, men likevel slik at ytingar utbetalte i 2015 kan rapporterast samla ein gong seinast 5. januar 2016.

Endringa under III tek til å gjelde 1. januar 2019.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

18. des. Lov nr. 121 2015

Lov om endringer i helselovgivningen (Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten mv.)

Prop.9 L (2015–2016), Innst.91 L (2015–2016), Lovvedtak 15 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 11. desember 2015. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet.
- 2 Lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. (helsetilsynsloven).
- 3 Lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer.
- 4 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 5 Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven).
- 6 Lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven).
- 7 Lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven).
- 8 Lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling.
- 9 Lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven).
- 10 Lov 5. desember 2003 nr. 100 om humanmedisinsk bruk av bioteknologi m.m. (bioteknologiloven).
- 11 Lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven).

I

I lov 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet gjøres følgende endringer:

Ny § 57 a skal lyde:

§ 57 a. Klageinstans

Departementet er klageinstans ved klage på Statens stråleverns vedtak etter denne loven.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 21–4 nytt åttende ledd skal lyde:

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er klageinstans for pålegg fra Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer om å gi opplysninger, erklæringer og uttalelser mv. etter paragrafen her og § 21–4c.

§ 21–4 a nytt fjerde ledd skal lyde:

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er klageinstans for pålegg fra Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer om å gi opplysninger eller innsyn i dokumenter mv. etter paragrafen her.

§ 21–11 a andre ledd skal lyde:

Vedtak om ytelser etter kapittel 5 fattes av Helsedirektoratet. Helsedirektoratet kan delegere vedtakskompetansen til underliggende organer eller, etter godkjenning fra departementet, til Arbeids- og velferdsdirektoratet. Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er klageinstans.

§ 21–11 a sjettede ledd skal lyde:

Ved behandling av saker etter kapittel 5 er Helsedirektoratet behandlingsansvarlig, jf. personopplysningsloven § 2 nr. 4, og har ansvaret for informasjonssikkerhet og internkontroll, jf. personopplysningsloven §§ 13 og 14. Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er behandlingsansvarlig ved behandling av klage på vedtak etter kapittel 5. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om behandlingsansvaret til Helsedirektoratet og Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten.

§ 21–12 første ledd skal lyde:

Vedtak etter folketrygdloven kan påklages til nærmeste overordnede organ eller til det organ som Arbeids- og velferdsdirektoratet bestemmer. Vedtak etter kapittel 5 kan påklages til Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten.

Etter at denne klageadgangen er benyttet, kan klageinstansens vedtak ankes inn for Trygderetten etter reglene i lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten.

§ 21–12 fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan bestemme at visse vedtak skal unntas fra anke til Trygderetten. Slike vedtak kan påklages etter reglene i forvaltningsloven kapittel VI til nærmeste overordnede organ eller til det organ som Arbeids- og velferdsdirektoratet bestemmer eller til Nasjonalt klageorgan for helsetjenester.

§ 22–2 andre ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om direkte oppgjør og om adgang for arbeids- og velferdsetaten og Helsedirektoratet til å nekte direkte oppgjør. Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er klageinstans for vedtak om å nekte direkte oppgjør fattet av Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

§ 22–15 nytt sjuende ledd skal lyde:

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er klageinstans for vedtak om tilbakekreving etter paragrafen her fattet av Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Sjuende og åttende ledd blir nye åttende og niende ledd.

§ 22–15 a nytt femte ledd skal lyde:

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er klageinstans for vedtak om tilbakekreving etter paragrafen her fattet av Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Femte ledd blir nytt sjette ledd.

§ 25–6 nytt andre ledd skal lyde:

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er klageinstans for vedtak om tap av retten til å praktisere for trygdens regning etter paragrafen her fattet av Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

III

I lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter gjøres følgende endringer:

§ 7–2 skal lyde:

§ 7–2. Klage mv.

Pasient eller bruker eller dennes representant som mener at bestemmelsene i kapitlene 2, 3 og 4, samt § 5–1, § 6–2 og § 6–3 er brutt, kan klage til Fylkesmannen. Klagen sendes til den som har truffet enkeltvedtaket eller avgjørelsen.

Pasient eller representant for pasienten som mener at bestemmelsen i § 2–1 b femte ledd ikke er overholdt, kan klage til en klagenemnd som oppnevnes av departementet. Klagenemnda skal ha fem medlemmer. Lederen skal være jurist. Departementet oppnevner medlemmer og deres personlige varamedlemmer for to år om gangen. Det er adgang til å gjenoppnevne medlemmer og varamedlemmer.

Den som har klaget til klagenemnd oppnevnt etter andre ledd, kan bringe saken inn for domstolene når vedtak fra klagenemnda foreligger. Søksmål rettes mot staten ved klagenemnda. I slike saker har staten alminnelig verneting i Bergen. Søksmål må reises innen seks måneder fra det tidspunkt vedtak i klagenemnda har kommet fram til vedkommende. Søksmål kan likevel i alle tilfelle reises når det er gått seks måneder fra klage første gang ble framsatt, og det ikke skyldes forsømmelse fra klagerens side at nemndas avgjørelse ikke foreligger.

Når fristene etter tredje ledd er utløpt uten at søksmål er reist, har vedtaket samme virkning som rettskraftig dom.

Første ledd gjelder tilsvarende for andre som mener de ikke har fått sine selvstendige rettigheter etter kapitlene 3 til 6 oppfylt.

Pasientens eller brukerens representant etter første og annet ledd er den som har fullmakt til å klage på pasientens eller brukerens vegne, eller som har samtykkekompetanse etter kapittel 4. Fullmektig som ikke er advokat, skal legge frem skriftlig fullmakt.

IV

I lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. gjøres følgende endringer:

§ 71 første ledd skal lyde:

Vedtak i Statens helsepersonellnemnd etter §§ 53, 56 til 59 a og 62 til 65 a kan bringes inn for retten, som kan prøve alle sider av saken. Søksmål rettes mot staten ved Statens helsepersonellnemnd. I slike saker har staten alminnelig verneting i Bergen.

V

I lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling gjøres følgende endringer:

Benevnelsen «Statens strålevern» endres til «Helsedirektoratet» i §§ 18 første ledd, 19 første og andre ledd og 20.

§ 22 skal lyde:

§ 22. Klage

Fylkesmannen avgjør klager over enkeltvedtak truffet av kommunen i medhold av denne loven. Departementet avgjør klager over øvrige enkeltvedtak truffet i medhold av denne loven.

VI

I lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd andre punktum skal lyde:

Erstatning (oppreisning) for skade av ikke-økonomisk art etter skadeserstatningsloven § 3–5 og tap under 10 000 kroner erstattes likevel ikke etter loven her.

§ 16 skal lyde:

§ 16. Pasientskadenemndas virksomhet og sammensetning m.m.

Departementet oppnevner leder, nestleder og medlemmer med varamedlemmer til Pasientskadenemnda. Lederen skal ha juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap. Funksjonstiden er tre år.

Pasientskadenemnda settes i den enkelte sak som hovedregel med tre medlemmer.

Pasientskadenemndas leder kan bestemme at nemnda i den enkelte sak skal settes med fem medlemmer når sakens vanskelighetsgrad gjør det nødvendig.

Når Pasientskadenemnda settes med tre medlemmer, skal den ledes av et medlem som har juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap. Ett medlem skal være brukerrepresentant og ett medlem skal som hovedregel være medisinsk sakkyndig.

Når Pasientskadenemnda settes med fem medlemmer, skal den ledes av et medlem som har juridisk embetseksamen eller master i rettsvitenskap. Ett medlem skal være brukerrepresentant. Nemnda settes i tillegg med tre medlemmer som er medisinsk sakkyndige eller har juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap.

Pasientskadenemndas leder avgjør sammensetningen av nemnda i den enkelte saken.

Pasientskadenemndas leder kan bestemme at sekretariatet kan treffe avgjørelser på vegne av nemnda.

Kongen kan gi forskrift om nemndas sammensetning og virksomhet.

Utgiftene til Pasientskadenemndas virksomhet dekkes i samsvar med forskrift gitt av Kongen.

§ 17 skal lyde:

§ 17. Saksbehandlingen i Pasientskadenemnda

Pasientskadenemnda treffer vedtak med alminnelig flertall. Både flertallets og mindretallets syn skal begrunnes.

Saksbehandlingsreglene for Norsk Pasientskadeerstatning i kapittel 3 gjelder tilsvarende for Pasientskadenemnda. Forvaltningsloven § 11 d om muntlige konferanser med saksbehandleren gjelder tilsvarende.

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten er sekretariat for nemnda og forbereder nemndas saker.

Nemndas avgjørelser settes i verk av Norsk Pasientskadeerstatning på samme måte som Norsk Pasientskadeerstatnings egne avgjørelser.

§ 18 første ledd skal lyde:

Den som krever erstatning etter loven her, kan bringe saken inn for domstolene når endelig vedtak i Pasientskadenemnda foreligger. Andre kan ikke bringe saken inn for domstolene. Søksmål reises mot staten ved Pasientskadenemnda. I slike saker har staten alminnelig verneting i Bergen.

VII

I lov 5. desember 2003 nr. 100 om humanmedisinsk bruk av bioteknologi m.m. gjøres følgende endringer:

§ 2A–9 skal lyde:

§ 2A–9. Domstolsprøving

Den som har fremmet søknad til nemnd oppnevnt etter § 2A–4, kan bringe saken inn for domstolene når vedtak fra nemnda foreligger. Søksmål rettes mot staten ved Preimplantasjonsdiagnostikknemnda. I slike saker har staten alminnelig verneting i Bergen.

Søksmål må reises innen seks måneder fra det tidspunkt vedtak i nemnda har kommet fram til vedkommende. Når denne fristen er utløpt uten at søksmål er reist, har vedtaket samme virkning som rettskraftig dom.

VIII

I følgende bestemmelser skal benevnelsene «Nasjonalt folkehelseinstitutt» og «Nasjonalt folkehelseinstituttets» endres til «Folkehelseinstituttet» og «Folkehelseinstituttets»:

1. Lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid § 24 andre ledd, § 25 overskriften og første, andre og fjerde ledd og § 28 første og tredje ledd.
2. Lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 2–2 åttende ledd og § 7–9 overskriften og første og andre ledd.

IX

I følgende bestemmelser skal benevnelsen «Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten» endres til «Helsedirektoratet»:

1. Lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 67 a.
2. Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 3–3 overskriften og andre, tredje, fjerde, femte og sjette ledd.
3. Lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. § 2 femte ledd.

X

I følgende bestemmelser skal benevnelsene «Sosial- og helsedirektoratet» og «Sosial- og helsedirektoratets» endres til «Helsedirektoratet» og «Helsedirektoratets»:

Lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–3 første ledd nr. 4, § 2–3 sjette ledd, § 3–7 fjerde ledd, § 3–8 fjerde ledd, § 3–9 første ledd bokstav e, § 4–1 andre og tredje ledd, § 4–2 tredje ledd, § 4–8 første ledd, § 5–4 tredje ledd, § 5–5 tredje ledd og § 7–10 overskriften og første, andre og tredje ledd.

XI

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Endringene i pasientskadeloven § 4 gjelder for tilfeller der krav fremmes etter lovens ikrafttredelse.

18. des. Lov nr. 122 2015

Lov om endringer i alkoholloven (varigheten på bevillinger mv.)

Prop.141 L (2014–2015), Innst.59 L (2015–2016), Lovvedtak 13 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 4. og 11. desember 2015. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven).

I

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1–4 c annet ledd skal lyde:

Engrossalg av alkoholholdig drikk som ikke skjer til kjøper i utlandet, kan bare skje til den som har bevilling til detalj salg, skjenking eller tilvirkning av vedkommende drikk, eller som kan drive engrossalg. Engrossalg kan likevel ikke skje til den som bare har bevilling til salg eller skjenking for en enkelt bestemt anledning, med mindre styrer og stedfortreder har dokumentert kunnskap om alkoholloven og bestemmelser gitt i medhold av den, eller til den som har en ambulerende skjenkebevilling. Selgeren plikter å forvise seg om at kjøperen har nødvendig bevilling eller kan drive engrossalg.

§ 1–6 første og annet ledd skal lyde:

Kommunal bevilling til salg av alkoholholdig drikk gruppe 2 og 3 kan gis for 4 år av gangen, og med opphør senest 30. september året etter at nytt kommunestyre tiltrer.

Kommunal bevilling til salg av annen alkoholholdig drikk enn nevnt i første ledd og til skjenking av alkoholholdig drikk kan gis for perioder inntil 4 år, og med opphør senest 30. september året etter at nytt kommunestyre tiltrer. Slike bevillinger kan dessuten gis for en bestemt del av året, og for en enkelt bestemt anledning.

§ 1–6 nytt tredje og fjerde ledd skal lyde:

Kommunen kan beslutte at bevillinger etter første og annet ledd likevel ikke skal opphøre, men gjelde videre for en ny periode på inntil fire år med opphør senest 30. september året etter at nytt kommunestyre tiltrer. Kommunen kan beslutte at ingen bevillinger skal opphøre eller fastsette nærmere retningslinjer for hvilke bevillinger det må søkes om fornyelse for. Ved fastsettelse av disse retningslinjene kan kommunen legge vekt på de samme forhold som ved behandling av ny søknad, jf. § 1–7a. I stedet for krav om fornyelse kan kommunen endre eller fastsette nye vilkår for bevillinger i samme utstrekning som ved behandling av ny bevilling, jf. §§ 3–2 og 4–3.

Beslutninger etter tredje ledd kan bare fattes dersom kommunen etter kommunevalget har foretatt en gjennomgang av alkoholpolitikken i kommunen, herunder vurdert bevillingspolitikken.

Nåværende § 1–6 tredje til femte ledd blir femte til syvende ledd.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 123 2015**Lov om endringer i strålevernloven (laserpekere)**

Prop.141 L (2014–2015), Innst.59 L (2015–2016), Lovvedtak 14 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 4. og 11. desember 2015. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling.

I

I lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling gjøres følgende endringer:

Ny § 19 a skal lyde:

§ 19 a. Beslag og destruksjon av ulovlig importerte laserpekere

Laserpekere som importeres i strid med § 6 med forskrifter, kan tilbakeholdes, beslaglegges og destrueres.

Ved tilbakehold skal mottakeren varsles om at laserpekeren vil bli vurdert beslaglagt og destruert. Mottakeren skal gis mulighet til å uttale seg innen en nærmere angitt frist.

Dersom mottakeren ikke avgir uttalelse innen fristen, kan laserpekeren beslaglegges og destrueres uten at forvaltningsloven §§ 23, 24, 25 og 27 kommer til anvendelse.

Kongen kan gi forskrift om gjennomføring av denne bestemmelsen, herunder fastsette frister for å gi tilbakemelding på varsel gitt etter andre ledd.

Kongen kan i forskrift gjøre unntak fra klagerett over vedtak fattet i medhold av denne bestemmelsen.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 124 2015**Lov om endringer i skadeserstatningsloven mv. (standardisert inntektstaperstatning til barn)**

Prop.110 L (2014–2015), Innst.50 L (2015–2016), Lovvedtak 12 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 26. november og 1. desember 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 3. februar 1961 om ansvar for skade som motorvogner gjer (bilansvarslova).
- 2 Lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning.
- 3 Lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer (foreldelsesloven).
- 4 Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).
- 5 Lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven).
- 6 Lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven).

I

I lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning gjøres følgende endringer:

§ 3–1 fjerde ledd skal lyde:

Har skadelidte på skadevirkningstidspunktet ikke fylt 19 år, utmåles erstatningen for varig tap i erverv etter § 3–2 a.

§ 3–2 annet ledd oppheves.

§ 3–2 a skal lyde:

§ 3–2 a. (inntektstaperstatning til barn)

1. Har den skadelidte på skadevirkningstidspunktet ikke fylt 19 år, ytes erstatning for varig tap i erverv, herunder tap i verdien av arbeid i heimen, etter paragrafen her.

2. Inntektstap frem til og med det året den skadelidte fyller 21 år, erstattes med et antall G etter forskrift gitt av Kongen. Det gis ikke erstatning etter første punktum ved lavere medisinsk invaliditet enn ti prosent.

3. Inntektstap etter det året den skadelidte fyller 21 år, erstattes med 50,8 G og utmåles dette året. Dersom utmålingen likevel først skjer et senere år, fastsettes erstatningen til 51,8 G. Er den skadelidtes ervervsuførhet lavere enn 100 prosent, reduseres erstatningen etter første og annet punktum forholdsmessig. Har den skadelidte en uføregrad som ikke oppfyller kravet for å motta uføretrygd etter folketrygdloven § 12–7, fastsettes erstatningen likevel til en forholdsmessig andel av et antall G etter regler gitt av Kongen i forskrift. Er det åpenbart at den skadelidte er 100 prosent varig ervervsufør, kan erstatningen fastsettes tidligere enn det året den skadelidte fyller 21 år. Skadevolderen eller dennes representant kan også når som helst oppfylle sin betalingsforpliktelse ved å betale en erstatning som om den skadelidte er 100 prosent varig ervervsufør. Utmåles erstatningen tidligere enn det året den skadelidte fyller 21 år, skal erstatningsbeløpet aldersjusteres etter regler fastsatt av Kongen i forskrift. Den erstatningsansvarlige kan pålegges å stille sikkerhet for den skadelidtes krav på erstatning etter dette leddet.

4. Skadevolderen eller dennes representant plikter å gi en skadelidt med kjent adresse særskilt melding om rett til oppgjør etter tredje ledd det året den skadelidte fyller 19 år. Meldingen skal sendes ved rekommandert brev.

5. Hadde den skadelidte de siste to årene før skadevirkningstidspunktet en gjennomsnittlig arbeidsinntekt på 5 G eller mer, kan beløpene som følger av en utmåling etter annet og tredje ledd, forhøyes i det omfang det finnes rimelig.

6. Ved varig medisinsk invaliditet til og med 25 prosent kan den skadelidte, som et alternativ til erstatning etter annet og tredje ledd, kreve at inntektstaperstatningen fastsettes til en engangserstatning etter regler gitt av Kongen i forskrift. Første punktum gjelder ikke ved lavere medisinsk invaliditet enn ti prosent. Kravet må fremmes skriftlig innen det året den skadelidte fyller 16 år, likevel senest fem år fra skadevirkningstidspunktet.

7. I tillegg til erstatning etter annet og tredje ledd eller etter sjette ledd erstattes tap i verdien av arbeid i heimen med

- a) 4 G ved varig tap av evnen til å utføre en vesentlig del av tyngre hjemmearbeid, eller
- b) 8 G ved varig tap av evnen til å utføre en vesentlig del av også lettere hjemmearbeid.

8. Ved fastsettingen av erstatning etter paragrafen her skal det gjøres fradrag for forsikringsytelser i den utstrekning den erstatningsansvarlige har betalt premien.

9. Dersom den skadelidte ikke er medlem av folketrygden, jf. folketrygdloven kapittel 2, og bestemmelsene foran leder til et åpenbart urimelig resultat, kan erstatningen forhøyes eller reduseres i det omfang det finnes rimelig.

10. Med «G» menes grunnbeløpet i folketrygden, jf. folketrygdloven § 1–4, med den verdien det har på oppgjørstidspunktet. Med «oppgjørstidspunktet» menes det tidspunktet partene kommer til enighet eller det treffes avgjørelse som blir rettskraftig. Er erstatningen i det vesentlige utbetalt før dette, regnes likevel tidspunktet for utbetalingen som oppgjørstidspunktet.

11. Ved erstatningskrav etter paragrafen her løper renter etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. tidligst fra to uker etter oppgjørstidspunktet, jf. tiende ledd annet og tredje punktum.

12. Dersom retten av særlige grunner fastsetter erstatning etter denne bestemmelsen til terminbeløp, jf. § 3–9, skal terminbeløpet fastsettes til et antall G og slik at det tas hensyn til den skadelidtes skattesituasjon.

§ 3–3 skal lyde:

§ 3–3. (*erstatning for visse personlige krenkelser m.m.*)

Bestemmelsene i §§ 3–1, 3–2 og 3–2 a gjelder tilsvarende ved erstatning for krenking eller mislig atferd som nevnt i straffeloven §§ 222, 251, 253, 254, 257, 259, 262, 263, 266, 268 første ledd, 271, 282, 291, 294, 295, 296, 299, 302, 304, 312, 313, 314, 327 eller 330.

II

I lov 3. februar 1961 om ansvar for skade som motorvogner gjer skal § 6 annet ledd annet punktum lyde:

Melding om skaden til trygdelaget vert rekna som påkrav, jf. likevel skadeserstatningsloven § 3–2 a ellefte ledd om renter ved inntektstaperstatning til barn.

III

I lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer skal § 9 første ledd lyde:

1. Krav på skadeserstatning eller oppreisning foreldes 3 år etter den dag da skadelidte fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om skaden og den ansvarlige. Ved krav etter skadeserstatningsloven § 3–2 a tredje ledd løper fristen likevel tidligst fra den dagen da den skadelidte fikk rett til å kreve oppfyllelse. Ved brudd på varslingsplikten etter skadeserstatningsloven § 3–2 a fjerde ledd er fristen etter første punktum 6 år i stedet for 3 år.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt skal § 5–15 første ledd ny bokstav p lyde:

- p. standardisert inntektstaperstatning til barn etter skadeserstatningsloven § 3–2 a annet ledd.

V

I lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Har skadelidte på skadevirkningstidspunktet ikke fylt 19 år, utmåles erstatning for varig tap i erverv etter reglene om standardisert erstatning til barn i skadeserstatningsloven § 3–2 a.

§ 5 annet ledd oppheves.

VI

I lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. skal § 13 annet ledd lyde:

Om renteplikt gjelder reglene i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., jf. likevel skadeserstatningsloven § 3–2 a ellefte ledd om renter ved inntektstaperstatning til barn.

VII

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Loven gjelder for tilfeller der den erstatningsbetingende hendelsen finner sted etter lovens ikrafttredelse.

18. des. Lov nr. 125 2015

Lov om endringer i rettsgebyrloven (justering av gebyrer)

Prop.10 L (2015–2016), Innst.86 L (2015–2016), Lovvedtak 21 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 11. desember 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr (rettsgebyrloven).

I

I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Dette utgjør kr 1 025.

§ 9 første punktum skal lyde:

For behandling av mortifikasjonssak betales 0,8 ganger rettsgebyret.

§ 11 første ledd første punktum skal lyde:

For behandling av skjønn og takster som styres av en dommer ved de alminnelige domstoler, dommer i jordskifteretten eller av en lensmann, namsfogd eller politistasjonssjef, betales 5 ganger rettsgebyret for hver dag eller del av dag som skjønnet varer.

§ 14 første ledd første punktum skal lyde:

For begjæring om utlegg betales 1,7 ganger rettsgebyret.

§ 16 nr. 1 skal lyde:

For felleseiebo og konkursbo som åpnes av tingretten betales 25 ganger rettsgebyret, eventuelt gebyr etter § 18 tredje ledd. For dødsbo som åpnes av tingretten betales 18 ganger rettsgebyret, eventuelt gebyr etter § 18 tredje ledd.

II

Loven gjelder fra 1. januar 2016.

18. des. Lov nr. 126 2015

Lov om endringer i barnebortføringsloven, barnevernloven, straffeloven 2005 og rettshjelploven (internasjonal barnebortføring)

Prop.143 L (2014–2015), Innst.87 L (2015–2016), Lovvedtak 20 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 11. desember 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp.
- 2 Lov 8. juli 1988 nr. 72 om anerkjennelse og fullbyrding av utenlandske avgjørelser om foreldreansvar m v og om tilbakelevering av barn (barnebortføringsloven).
- 3 Lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven).
- 4 Lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven).

I

I lov 8. juli 1988 nr. 72 om anerkjennelse og fullbyrding av utenlandske avgjørelser om foreldreansvar m v og om tilbakelevering av barn gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

(2) Bestemmelsene i §§ 2 til 5, §§ 11 til 13 og §§ 15 til 19 a og §§ 21 til 22 gjelder i forhold til de stater som er tilsluttet Haag-konvensjonen 25 oktober 1980 om de sivile sider ved internasjonal barnebortføring.

§ 12 første ledd bokstav a skal lyde:

(a) det når begjæring om tilbakelevering ble framsatt for retten har gått minst ett år fra den ulovlige bortføring eller tilbakeholdelse fant sted, og barnet har funnet seg til rette i sitt nye miljø

§ 12 første ledd bokstav d skal lyde:

- (d) den person, institusjon eller instans som hadde omsorgen for barnet, faktisk ikke utøvde retten til foreldreansvar på den tid da bortføringen eller tilbakeholdelsen fant sted, eller hadde samtykket i eller på et senere tidspunkt godtatt bortføringen eller tilbakeholdelsen

§ 12 første ledd nåværende bokstav d blir ny bokstav e.

§ 13 skal lyde:

- (1) Begjæring om fullbyrding av en avgjørelse som nevnt i § 6 settes fram for tingretten, som treffer sin avgjørelse ved kjennelse.
- (2) Begjæring om tilbakelevering av barn etter § 11 settes fram for Oslo tingrett som treffer sin avgjørelse ved kjennelse. Oslo tingrett kan gjennomføre eventuelle muntlige forhandlinger i en annen rettskrets der dette vurderes hensiktsmessig.
- (3) Begjæringen skal være skrevet på norsk eller engelsk eller være ledsaget av oversetting til norsk. Bilag og skriftlige bevis skal være ledsaget av norsk eller engelsk oversetting. Domstoloven § 136 første ledd annet punktum kommer tilsvarende til anvendelse.

§ 16 nytt tredje ledd skal lyde:

- (3) Kjennelse i sak om tilbakelevering av barn etter § 11 kan ankes i samsvar med reglene i tvisteloven kapittel 29 og 30. Fristen for å anke kjennelsen er to uker.

§ 17 skal lyde:

- (1) Før retten avgjør et krav om tvangsfullbyrding av en avgjørelse som nevnt i § 6 eller begjæring om tilbakelevering av barn etter § 11, skal et barn som er fylt 7 år, og yngre barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter, informeres og gis anledning til å uttale seg, når dette ikke er umulig. Barnets mening skal tillegges vekt i samsvar med barnets alder og modenhet.
- (2) Dommeren kan gjennomføre samtaler med barnet. Retten kan oppnevne en sakkyndig til å hjelpe seg, eller la en sakkyndig ha samtale med barnet alene. Der barnet har formidlet sin mening, bør dommeren eller den dommeren peker ut orientere barnet om utfallet av saken og hvordan meningen til barnet har blitt tatt hensyn til.
- (3) Retten kan oppnevne en sakkyndig til å uttale seg om ett eller flere av de spørsmålene saken reiser.
- (4) En sakkyndig oppnevnt etter annet og tredje ledd har taushetsplikt om det som kommer fram om personlige forhold i forbindelse med oppdraget. Den sakkyndige kan uten hinder av taushetsplikt gi all informasjon som er framkommet til retten.
- (5) Kostnadene ved bruk av en sakkyndig dekkes av staten. En sakkyndig oppnevnt etter annet og tredje ledd skal godtgjøres etter lov 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v.

§ 18 annet ledd skal lyde:

- (2) En kjennelse om fullbyrding av avgjørelse som nevnt i § 6 eller tilbakelevering av barn etter § 11 kan begjæres tvangsfullbyrdet når kjennelsen er rettskraftig og en eventuell oppfyllelsesfrist er oversittet. Dersom det vurderes å være til barnets beste, kan retten likevel beslutte at en kjennelse kan begjæres tvangsfullbyrdet når den er forkynt og en eventuell oppfyllelsesfrist er ute.

§ 18 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

Ny § 19 a skal lyde:

- § 19 a.** (1) Sentralmyndigheten skal underrette barnevernstjenesten i barnets bostedskommune når et barn returneres hit til landet etter en ulovlig bortføring til eller ulovlig tilbakeholdelse i en stat som er tilsluttet Haag-konvensjonen. Underretning kan gis uten hinder av taushetsplikt.
- (2) Sentralmyndigheten skal underrette barnevernstjenesten der barnet oppholder seg når et barn ulovlig er bortført hit til landet eller ulovlig er tilbakeholdt her etter Haag-konvensjonen. Underretning kan gis uten hinder av taushetsplikt.

II

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester gjøres følgende endringer:

§ 4–13 nytt annet ledd skal lyde:

Når barnevernstjenesten har igangsatt en barnebortføringssak, skal vedtaket om omsorgsovertakelse gjelde for ett år. Fylkesnemndas leder kan forlenge fristen.

Ny § 4–31 skal lyde:

§ 4–31. Forbud mot å ta med barnet ut av Norge

Det er ulovlig å ta med seg barnet ut av Norge uten samtykke fra barnevernstjenesten når vedtak etter §§ 4–6 annet ledd, 4–9 første ledd, 4–25 annet ledd annet punktum og 4–29 fjerde ledd er iverksatt. Det er videre ulovlig å ta med seg barnet ut av Norge uten samtykke fra barnevernstjenesten når vedtak etter §§ 4–8, 4–12, 4–24 og 4–29 første og annet ledd er truffet eller når begjæring om slike tiltak er sendt fylkesnemnda.

§ 6–7 fjerde ledd skal lyde:

Er et barn bortført fra barnevernet, skal barnevernstjenesten gi opplysninger til myndighetene i barnets oppholdsstat, med mindre det ikke er forsvarlig eller til barnets beste.

Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

III

I lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff gjøres følgende endringer:

§ 261 første ledd skal lyde:

Den som alvorlig eller gjentatte ganger unndrar en mindreårig eller holder denne unndratt fra noen som i henhold til lov, avtale eller rettsavgjørelse skal ha den mindreårige boende fast hos seg, eller som urettmessig unndrar den mindreårige fra noen som har omsorgen etter barnevernloven, straffes med bot eller fengsel inntil 2 år. På samme måte straffes den som tar en mindreårig ut av landet eller holder tilbake en mindreårig i utlandet og ved det ulovlig unndrar den mindreårige fra noen som i henhold til lov, avtale eller rettsavgjørelse har foreldreansvar. Tilsvarende gjelder der det er fattet vedtak om omsorgsovertakelse, flytteforbud eller institusjonsplassering etter barnevernloven §§ 4–8, 4–12, 4–24 eller 4–29 første og annet ledd eller der begjæring om slike tiltak er sendt fylkesnemnda etter barnevernloven § 7–11, eller der det i en akutsituasjon er iverksatt midlertidig vedtak etter barnevernloven §§ 4–6 annet ledd, 4–9 første ledd, 4–25 annet ledd annet punktum eller 4–29 fjerde ledd.

IV

I lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp gjøres følgende endringer:

§ 12 første ledd nr. 2 skal lyde:

- 2 for den som har fått sitt barn ulovlig bortført fra Norge, jf. barnebortføringskonvensjonen av 25. oktober 1980 art 3. Det samme gjelder for den som har fått sitt barn ulovlig bortført fra Norge og politiet har registrert et barn som savnet eller det er opprettet straffesak om barnebortføring.

§ 16 annet ledd skal lyde:

Søknad om fri sakførsel kan innvilges til den som har inntekt og formue under bestemte grenser fastsatt av departementet, i saker som nevnt i § 11 annet ledd nr. 1–5. Det samme gjelder for den som har fått sitt barn ulovlig bortført til Norge, jf. barnebortføringskonvensjonen av 25. oktober 1980 art 3.

V

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 127 2015**Lov om endringer i utlendingsloven (som følge av endrede strafferammer i straffeloven 2005 m.m.)**

Prop.145 L (2014–2015), Innst.73 L (2015–2016), Lovvedtak 24 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 8. og 11. desember 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven).

I

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

§ 17 første ledd bokstav g skal lyde:

- g) når utlendingen er straffet eller er ilagt særreaksjon som nevnt i § 66 første ledd bokstav b, for mindre enn to år siden har sonet eller er ilagt straff eller særreaksjon for et forhold som nevnt i § 66 første ledd bokstav c, eller når andre omstendigheter gir grunn til å frykte at utlendingen her i riket eller i et annet Schengenland har begått eller vil begå en straffbar handling som kan føre til fengselsstraff. Tilsvarende gjelder når det er grunn til å frykte at utlendingen her i riket eller i et annet Schengenland har begått eller vil begå straffbare handlinger som nevnt i straffeloven § 323 (mindre tyveri), § 326 (mindre underslag), § 334 (mindre heleri), § 339 (mindre hvitvasking), § 362 (mindre dokumentfalsk) eller § 373 (mindre bedrageri),

§ 27 b annet ledd skal lyde:

Det samme gjelder dersom en person i vertsfamilien er ilagt straff eller særreaksjon for et forhold som kan føre til fengselsstraff og forholdet er begått mot den som på gjerningstidspunktet var au pair hos vedkommende. I slike tilfeller kan vedtaket gjelde for opptil ti år.

§ 66 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) når utlendingen for mindre enn fem år siden i utlandet har sonet eller er ilagt straff for et forhold som etter norsk lov kan føre til fengselsstraff. Tilsvarende gjelder ved en ilagt særreaksjon som følge av et straffbart forhold som nevnt,

§ 66 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) når utlendingen her i riket er ilagt straff eller særreaksjon for et forhold som kan føre til fengselsstraff, eller for brudd på straffeloven § 323 (mindre tyveri), § 326 (mindre underslag), § 334 (mindre heleri), § 339 (mindre hvitvasking), § 362 (mindre dokumentfalsk) eller § 373 (mindre bedrageri),

§ 66 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) når utlendingen ikke er gitt en utreisefrist
- fordi det er fare for unndragelse, jf. § 90 femte ledd bokstav a og § 106 a,
 - fordi en søknad er avslått som åpenbart grunnløs eller som følge av vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger, jf. § 90 femte ledd bokstav b,
 - fordi utlendingen er funnet å utgjøre en trussel mot offentlig orden, jf. § 90 femte ledd bokstav c, eller
 - fordi utlendingen er funnet å utgjøre en trussel mot grunnleggende nasjonale interesser, jf. § 129 femte ledd.

§ 67 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) når utlendingen for mindre enn ett år siden her i riket har sonet eller er ilagt straff eller særreaksjon for et forhold som kan føre til fengselsstraff i mer enn ett år, eller for brudd på straffeloven § 182 første ledd (opptøyer), § 231 annet ledd (uaktsom narkotikaovertrødelse), § 237 tredje ledd (uaktsom smitteoverføring), § 262 første ledd (brudd på ekteskapsloven), § 263 (trusler), § 305 (seksuelt krenkende atferd mv. overfor barn under 16 år), § 374 første alternativ (grovt uaktsomt bedrageri) eller § 380 (grovt uaktsomt skattesvik),

§ 68 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) når utlendingen for mindre enn ett år siden her i riket har sonet eller er ilagt straff eller særreaksjon for et forhold som kan føre til fengselsstraff i to år eller mer, eller for brudd på straffeloven § 182 første ledd (opptøyer), § 231 (narkotikaovertrødelse), § 237 tredje ledd (uaktsom smitteoverføring), § 262 første ledd (brudd på ekteskapsloven), § 263 (trusler), § 305 (seksuelt krenkende atferd mv. overfor barn under 16 år) eller § 374 første alternativ (grovt uaktsomt bedrageri), eller

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 128 2015

Lov om endringar i lov om trdomssamfunn og ymist anna og lov om tilskott til livssynssamfunn (endring i tilskottsreglane ved avviklinga av buplikta for prestane i Den norske kyrkja)

Prop.12 L (2015–2016), Innst.111 L (2015–2016), Lovvedtak 30 (2015–2016). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 11. og 14. desember 2015. Frenja av Kulturdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringar i følgjande lover:

- 1 Lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna.
- 2 Lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn.

I

I lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna skal § 19 første leddet nytt tredje punktum lyde:

Løyvingar som kjem som ei følgje av at tenestebustad- og bupliktordninga for prestane i Den norske kyrkja har falle bort, skal ikkje reknast med i tilskottsgrunnlaget etter første leddet.

II

I lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn skal § 2 nytt andre ledd lyde:

Løyvingar som kjem som ei følgje av at tenestebustad- og bupliktordninga for prestane i Den norske kyrkja har falle bort, skal ikkje reknast med i tilskottsgrunnlaget etter første leddet.

III

Lova gjeld frå 1. januar 2016.

18. des. Lov nr. 129 2015**Lov om endringer i film- og videogramlova (innkreving av film- og videogramavgift)**

Prop.5 L (2015–2016), Innst.95 L (2015–2016), Lovvedtak 25 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 9. og 14. desember 2015. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 15. mai 1987 nr. 21 om film og videogram.

I

I lov 15. mai 1987 nr. 21 om film og videogram skal § 3 lyde:

§ 3. Avgift til staten

Den som driv framsyning av film og videogram i næring, skal betale ei avgift til staten på 2,5 % av bruttoomsetninga. Dei avgiftspliktige skal føre særskild rekneskap for slik framsyning.

Den som vil ha eit videogram registrert for omsetning i næring, skal betale ei avgift til staten per videogram. Stortinget fastset satsane.

Departementet fastset i forskrift nærmare retningslinjer om avgiftsgrunnlag, utrekning og innkrevjing av avgifter, bruken av midlane og kan gjere unntak frå kravet om avgift.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Lov nr. 130 2015**Lov om endringer i pengespilloven (andel av Norsk Tippings overskudd til helse- og rehabiliteringsformål)**

Prop.13 L (2015–2016), Innst.94 L (2015–2016), Lovvedtak 26 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 9. og 14. desember 2015. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. (pengespilloven).

I

I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. gjøres følgende endringer:

§ 10 andre ledd skal lyde:

Overskuddet fra spillevirksomheten i selskapet og datterselskap fordeles først med 6,4 % til helse- og rehabiliteringsformål. Deretter fordeles resterende overskudd med 64 % til idrettsformål, 18 % til kulturformål og 18 % til samfunnsnyttige eller humanitære organisasjoner som ikke er tilknyttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité. Midlene fordeles nærmere av Kongen.

§ 10 fjerde ledd skal lyde:

Det årlige beløp til fordeling etter andre ledd fastsettes etter at det er foretatt fondsavsetninger, og etter at det er foretatt særskilt avsetning til forskning, informasjon, forebygging og behandling i tilknytning til spilleavhengighet som fordeles av Kongen.

§ 10 nytt femte ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrifter med utfyllende bestemmelser om gjennomføring av reglene i denne paragraf, inkludert forskrifter om rapporteringsplikt, samt tilsyn og kontroll med mottakere av midler.

§ 10 nåværende femte ledd blir sjette ledd.

II

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Endringene i § 10 andre ledd får virkning fra og med spilleåret 2016 (til utbetaling i 2017).

18. des. Lov nr. 131 2015**Lov om endringer i universitets- og høyskoleloven (oppnevning av eksterne styremedlemmer ved statlige høyskoler)**

Prop.7 L (2015–2016), Innst.82 L (2015–2016), Lovvedtak 27 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 9. og 14. desember 2015. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven).

I

I lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 9–4 sjettede ledd skal lyde:

(6) Forslag til eksterne styremedlemmer og varamedlemmer fremmes av institusjonens styre. Det samme gjelder forslag til styreleder når rektor er ansatt. For kunsthøyskolene fremmes forslag av høyskolens styre og av Norsk kulturråd. Sametinget oppnevner på fritt grunnlag to av de eksterne styremedlemmene og ett varamedlem ved Samisk høyskole. Departementet oppnevner på fritt grunnlag styreleder, med mindre institusjonen har valgt rektor som styrets leder, og øvrige eksterne medlemmer og numeriske varamedlemmer for fire år.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

18. des. Lov nr. 132 2015

Lov om endringer i EØS-høringsloven (elektronisk administrativt samarbeid)

Prop.150 L (2014–2015), Innst.38 L (2015–2016), Lovvedtak 8 (2015–2016). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 19. november og 1. desember 2015. Fremja av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler m.m. (EØS-høringsloven).

I

I lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler m.m. blir det gjort følgende endringer:

§ 1 første ledd første punktum skal lyde:

Loven skal motvirke ulovlige handelshindringer og bidra til fri bevegelighet i EØS' indre marked for varer og informasjonssamfunnstjenester, og etableringer av slike tjenester, gjennom elektronisk administrativt samarbeid og et system for europeisk meldeplikt (EØS-høring) for forslag til tekniske regler.

§ 2 første ledd første punktum skal lyde:

Loven gjelder for elektronisk administrativt samarbeid i EØS og statlige forvaltningsorganers utarbeidelse og vedtakelse av tekniske regler.

Ny § 13 a skal lyde:

§ 13 a. Elektronisk administrativt samarbeid i EØS

Departementet kan gi forskrifter om elektronisk system for elektronisk administrativt samarbeid i EØS, herunder bestemmelser om virkeområdet for og effektiv bruk av systemet og om personvern.

II

Lova gjeld frå den tida Kongen fastset.

18. des. Lov nr. 133 2015

Lov om overføring av offentlige og private rettsforhold fra Statens vegvesen til et statlig utbyggingsselskap for veg

Prop.31 L (2015–2016), Innst.115 L (2015–2016), Lovvedtak 29 (2015–2016). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 11. og 14. desember 2015. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

§ 1. Formål

Formålet med loven er å regulere overføring av rettigheter og forpliktelser i forbindelse med overføringen av private og offentlige rettsforhold fra Statens vegvesen til et statlig utbyggingsselskap for veg.

§ 2. Overføring av forpliktelser fra Statens vegvesen til det statlige utbyggingsselskapet for veg

Overføring av forpliktelser knyttet til prosjekter det statlige utbyggingsselskapet for veg får overført fra Statens vegvesen, skjer med frigjørende virkning for staten.

Fordringshavere og andre rettighetshavere kan ikke motsette seg overføringen eller gjøre gjeldende at overføringen utgjør en bortfallsgrunn for rettsforholdet.

§ 3. *Overføring av offentlige rettigheter, konsesjoner og tillatelser*

Offentlige rettigheter, konsesjoner og tillatelser som gjelder prosjekter som utbyggingsselskapet gis ansvaret for, overføres til selskapet fra samme tid som prosjektet overføres.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan fastsette overgangsregler.

14. april Nr. 1440 2015

Regler for bruk av kirkene

Hjemmel: Fastsatt av Kirkemøtet 14. april 2015 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeoven) § 20 tredje ledd. Kunnngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

Reglene gjelder for bruk av de viglede kirkerom utenom de forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger.

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1. *Formål*

Kirken er viglet til bruk for gudstjenester og kirkelige handlinger og skal gjennom sin bruk tjene til Guds ære og menighetens oppbyggelse.

Gjennom forkynnelse av Guds ord, forvaltning av sakramentene og annen kirkelig virksomhet, er kirken det sentrale samlingssted for menighetens gudstjenestlige og religiøse liv.

Formålet er å gi regler for hva kirkene kan brukes til, hvem som kan bruke kirken og hvem som har beslutningsmyndighet til å låne ut kirken.

§ 2. *Virkeområde*

Reglene gjelder for all bruk av kirkerommet, jf. § 3 bokstav b), når ikke annet er bestemt for forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger i tjenesteordning for menighetsprest, prost eller biskop eller i særskilt unntak fra disse regler eller med hjemmel i disse regler. Bruk av kirken til gudstjenester og kirkelige handlinger går foran annen bruk etter § 5, § 7 og § 12.

Så langt de passer får reglene også anvendelse på bruk av andre kirker, kapeller, kirkelokaler, forsamlingslokaler og interimskirker, jf. § 3 bokstav d).

Der kirkerommet og tilstøtende rom kan slås sammen til et storrom, gjelder disse reglene når kirkerommet utvides med tilstøtende rom.

§ 3. *Definisjoner*

I dette regelverket betyr:

- Kirke:* Kirke eller kapell som er godkjent av Kongen eller departementet, eller som er kirke fra gammelt av, jf. kirkeoven § 17.
- Kirkerommet:* Den delen av kirkebygningen som utgjør selve kirkerommet med alter, korparti, hovedskip samt eventuelle sideskip og galleri.
- Andre rom i kirken:* Rom som faller utenfor kirkerommet.
- Lokale til kirkelig bruk:* Andre kirker, kapeller, forsamlingslokaler og interimskirker: Bygg som er godkjent og innviet til permanent eller midlertidig kirkelig bruk.
- Prest:* Fast utnevnt eller tilsatt menighetsprest (sokneprest, kapellan eller prost i tjeneste som menighetsprest) samt vikarer for slike prester.
- Utlån:* Dette kan skje både med og uten betaling, jf. § 11 og kirkeoven § 20.

§ 4. *Generelle bestemmelser*

Kirkens formål er bestemmende for avgjørelser om bruk av kirken, jf. § 1.

Bruken av kirken er underlagt biskopens tilsynsmyndighet.

Kirken med tilbehør skal behandles forsvarlig og med respekt.

Kirken kan ta all kunst, alle kunstformer og alle kunstuttrykk i bruk i kirkerommet med dets liturgiske inventar og utstyr, så sant det tjener det kristne budskap og lar kirkerommets særlige egenart komme til utfoldelse.

Kirken må ikke brukes til politisk møte eller virksomhet.

Kirken må ikke brukes til kommersielle formål.

Kirkerommet kan ikke brukes av ikke-kristne tros- og livssynssamfunn til utøvelse av deres tro eller religion.

Kapittel 2. Menighetsrådets bruk av kirken

§ 5. *Bruksformål*

Menighetsrådet kan bruke menighetens kirke til

- gudstjenester,
- oppbyggelige møter,
- trosopplæring, diakoni, kirkemusikk,
- stillhet, lystenning og bønn,

- e) omvisning og turistbesøk,
- f) konserter, utstillinger og andre kirkelige og kulturelle arrangementer som faller inn under formålet i § 1 og som ikke strider mot § 4 tredje til syvende ledd.

Til slike arrangementer som nevnt i første ledd, kan menighetsrådet invitere til å medvirke også personer som ikke er medlem av Den norske kirke.

Menighetsrådet kan plassere midlertidige installasjoner i kirkerommet i forbindelse med arrangementer nevnt i § 5 første ledd. Dersom dette får økonomiske konsekvenser for fellestrådet, må fellestrådet gi sin godkjenning.

Menighetsrådet kan bruke kirken til avholdelse av egne møter, menighetsmøter og kirkevalg.

§ 6. Klage

Menighetsrådets avgjørelse etter § 5 kan påklages til biskopen. Biskopens avgjørelse av klagen kan ikke påklages.

Klageberettiget er ethvert medlem av menighetsrådet, samt kirkelig ansatte som har soknet som tjenestested (særskilt arbeidsområde).

Klagefristen er tre uker. Fristen løper fra det tidspunktet den klageberettigede har fått eller burde ha skaffet seg kjennskap til avgjørelsen.

Klagen har ikke oppsettende virkning med mindre dette blir bestemt av menighetsrådet eller biskopen.

For øvrig gjelder reglene om klage i forvaltningsloven kapittel VI.

Kapittel 3. Menighetsrådets utlån av kirken

§ 7. Utlån til medlemmer av Den norske kirke

Til medlemmer av Den norske kirke kan menighetsrådet låne ut kirken til

- a) gudstjenester,
- b) oppbyggelige møter,
- c) trosopplæring, diakoni, kirkemusikk,
- d) stillhet, lystenning og bønn,
- e) omvisning og turistbesøk,
- f) konserter, utstillinger, og andre kirkelige og kulturelle arrangementer som faller inn under formålet i § 1 og som ikke strider mot § 4 tredje til syvende ledd.

§ 8. Utlån til andre enn medlemmer av Den norske kirke

Menighetsrådet kan låne ut kirken til medlemmer av andre kristne trossamfunn enn Den norske kirke til formål som nevnt i § 7 samt til dåp, vigsel og gravferd som ikke skal forrettes av ordinert prest i Den norske kirke, men av pastor eller prest fra et annet kristent trossamfunn.

Menighetsrådet kan låne ut kirken til andre til formål som nevnt i § 7 bokstav e) og f), dersom det ikke strider mot § 4.

§ 9. Saksbehandling

Menighetsrådets avgjørelser etter § 7 og § 8 anses som enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2. Saksbehandlingen skal skje i samsvar med forvaltningsloven kapittel IV og V.

§ 10. Klage og omgjøring

Menighetsrådets vedtak etter § 7 og § 8 kan påklages til biskopen. Biskopens avgjørelse av klagen kan ikke påklages.

Klageberettiget er, foruten de som har søkt om å få låne kirken, ethvert medlem av menighetsrådet samt andre med rettslig klageinteresse.

Klagefristen er tre uker. Fristen løper fra det tidspunktet underretning om vedtaket er kommet frem til den klageberettigede eller han på annen måte har fått eller burde ha skaffet seg kjennskap til vedtaket.

For øvrig gjelder reglene om klage og omgjøring i forvaltningsloven kapittel VI.

§ 11. Betaling for bruk av kirken

Innenfor de rammer som er satt i kirkeloven § 20 første og annet ledd, kan kirkelig fellestråd kreve betaling for bruk av kirken etter nærmere regler godkjent av bispedømmerådet.

Kapittel 4. Prestens bruk av kirken

§ 12. Menighetsprestens bruk av kirken

I tillegg til forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger kan presten bruke kirkene i de sokn som presten har som tjenestested (særskilt arbeidsområde) til ekstraordinære gudstjenester, foredrag og andre arrangementer som fremmer menighetenes oppbyggelse.

Er det flere fast tilsatte prester i vedkommende menighet, skal de samarbeide om bruksfordelingen. Blir de ikke enige, avgjør biskopen spørsmålet. Menighetsrådet skal uttale seg på forhånd.

Den presten som bruker kirken i medhold av første ledd, kan invitere til å medvirke også personer som ikke er medlem av Den norske kirke, men presten kan ikke låne ut kirken til disse.

§ 13. Tilsyn

Menighetsrådet kan bringe prestens disposisjoner etter § 12 inn for biskopen, jf. § 4 annet ledd.

§ 14. Biskopens bruk av kirken

Biskopen kan selv eller ved annen prest forrette gudstjenester og bruke kirkene i sitt bispedømme på samme måte som menighetsprestene. I slike tilfelle har biskopen fortrinnsrett til bruk av kirken.

Kapittel 5. Forholdet mellom menighetsråd og prest**§ 15. Samarbeid og gjensidig informasjon**

Menighetsråd og prest skal samarbeide om bruk av kirken slik at denne best mulig tjener til Guds ære og menighetens oppbyggelse.

Menighetsråd og prest skal på forhånd gi hverandre informasjon om den planlagte bruken av kirken. Informasjonen skal så vidt mulig gis i så god tid at mottaker får mulighet til å innrette seg eller eventuelt komme med innsigelser.

Presten har fortrinnsrett til bruk av kirken til gudstjenester, vigslor og begravelser.

Dersom det oppstår tvil om forholdet mellom henholdsvis prestens bruk og menighetsrådets bruk eller utlån av kirken, avgjør biskopen spørsmålet.

Kapittel 6. Andre generelle regler**§ 16. Generelle plikter for bruker av kirken**

Den som bruker kirken, skal sørge for at alt går sømmelig for seg og at kirken med tilbehør behandles forsvarlig og med respekt.

§ 17. Adgang til kirken

Enhver har adgang til de arrangementer som holdes i kirken. En person kan bare bortvises dersom han forstyrrer arrangementet eller krenker kirkens verdighet.

Ved bruk av kirken til vigslor og begravelser kan presten utfra sitt pastorale skjønn i særlige tilfeller bestemme at handlingen skal foregå for lukkede dører.

§ 18. Inngangspenger

Det kan ikke tas betaling for adgang til kirken bortsett fra ved konserter, utstillinger og andre kulturarrangementer, omvisninger og turistbesøk.

Innkreving av inngangspenger bør ikke skje i selve kirkerommet.

Kapittel 7. Ikrafttredelse og oppheving av eldre bestemmelser**§ 19. Ikrafttredelse**

Disse reglene trer i kraft straks.

§ 20. Opphevelse av eldre bestemmelser

Med virkning fra ikrafttredelsen, jf. § 19, oppheves de tidligere gjeldende regler 15. november 1991 nr. 4152 for bruk av kirken med senere endringer.

§ 21. Mindre endringer

Kirkemøtet gir Kirkerådet myndighet til å foreta mindre endringer i reglene.

14. april Nr. 1441 2015**Forskrift om ordning for Saemien Åålmege**

Hjemmel: Fastsatt av Kirkemøtet 14. april 2015 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 2 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 13. desember 2013 nr. 1453. Kunngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å etablere en særskilt ordning med en samisk menighet i sørsamisk språkområde for å fremme sørsamisk kirkeliv. Menighetens navn er Saemien Åålmege.

§ 2. Menighetsråd

Det velges et menighetsråd for den samiske menigheten i sørsamisk språkområde. Menighetsrådets navn er Saemien Åålmegeaerie.

§ 3. Kirkelig betjening

Den særskilte kirkelige betjening av sørsamer i og utenfor sørsamisk språkområde skjer ved presten for sørsamer, som leder prestedtjenesten i området og sørger for nødvendig samordning med menighetsrådets virksomhet, diakon, og eventuelle øvrige statlige stillinger med arbeidsoppgaver knyttet til sørsamisk kirkeliv.

§ 4. Tilsyn

Nidaros biskop fører tilsyn med Saemien Åålmege, menighetsråd, prest og øvrige tilsatte i samsvar med bestemmelser gitt i tjenesteordning for biskoper. Der det sørsamiske språkområdet ligger i et annet bispedømme, skal tilsynet utøves i samråd med biskopen i det aktuelle bispedømmet.

§ 5. Medlemsregister

Kirkerådet fører i samarbeid med menighetsrådet medlemsregister for menigheten.

§ 6. Medlemskap og stemmerett

Medlem av Den norske kirke blir også medlem av den samiske menigheten i sørsamisk språkområde hvis vedkommende blir registrert som medlem i Saemien Åålmege og:

- a) regner seg som same eller er gift, partner eller samboer med en same og er bosatt i sørsamisk språkområde eller
- b) regner seg som sørsame eller er gift, partner eller samboer med en sørsame og er bosatt utenfor sørsamisk språkområde eller
- c) har foreldre som er medlem i sørsamisk menighet eller
- d) har annen tilknytning til sørsamisk kirkeliv ut fra nærmere kriterier bestemt av menighetsrådet.

Nidaros bispedømmeråd avgjør i tvilstilfeller om en person fyller vilkårene for å bli medlem.

Medlemmer som har kirkelig stemmerett, kan stemme ved valg av menighetsråd og under menighetsmøte.

Medlemskap i menigheten innebærer ingen begrensninger i rettigheter og plikter medlemmene har i det sokn der de er bosatt.

§ 7. Valg og sammensetning av menighetsråd

Saemien Åålmegeaerie, menighetsrådet for den samiske menigheten i sørsamisk språkområde består av sørsamepresten og 4 andre medlemmer. Flertallet i menighetsrådet skal være samer som kan skrives inn i samemanntallet, jf. lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 2–6.

Bestemmelsene i kirkeloven § 6 og § 7 og regler for valg av menighetsråd fastsatt av Kirkemøtet gjelder så langt de passer. Stemmegivningen skjer per post i samsvar med regler om stemmegivning ved valg av bispedømmeråd. Valg av menighetsråd skjer for øvrig etter ordning fastsatt av menighetsrådet.

§ 8. Menighetsrådets oppgaver

Kirkeloven § 9, § 10 og § 11 om menighetsrådet og menighetsmøtet og § 14 om kirkelig fellestråd gjelder så langt de passer.

Bestemmelser i gudstjenestebøkene og regler for bruk av kirken gjelder tilsvarende så langt de passer. Menighetsrådet treffer avgjørelser og opptrer på vegne av menigheten når det etter lov, forskrift eller i bestemmelsene her ikke fremgår at myndigheten er lagt til et annet organ.

Menighetsrådet fremmer forslag overfor bispedømmerådet om opprettelse og nedleggelse av stillinger innen det sørsamiske arbeidsfeltet. Nidaros bispedømmeråd tilsetter sørsameprest og utøver sammen med biskopen arbeidsgiveransvaret etter vanlige regler. Biskopen leder prestetjenesten, jf. tjenesteordning for biskop. Nidaros bispedømmeråd tilsetter og har arbeidsgiveransvar for diakon, daglig leder og ev. øvrige statlige stillinger med arbeidsoppgaver knyttet til sørsamisk kirkeliv. Arbeidsgivermyndighet for disse kan delegeres til menighetsrådet, med unntak av tilsettings- og sanksjonsmyndigheten.

Menighetsrådet gir uttalelse i forbindelse med tilsetting av statlige tjenestemenn knyttet til kirkelig betjening av sørsamer, fremmer søknader om finansiering av tiltak og virksomhet innenfor sørsamisk kirkeliv og avgir for øvrig uttalelse når departement eller annen kirkelig myndighet ber om det, eller når menighetsrådet av eget tiltak ønsker å uttale seg.

Bispedømmerådet har budsjett- og økonomiansvar for virksomheten. Myndigheten kan delegeres til menighetsrådet. Menighetsrådet foreslår budsjett for rådets virksomhet.

§ 9. Formene for menighetsrådets virksomhet

Kirkeloven § 8 og § 13 og bestemmelsene om formene for menighetsrådets virksomhet gitt av Kirkemøtet, gjelder så langt de passer.

Den særskilt valgte sørsamiske representanten i Nidaros bispedømmeråd og i Samisk kirkeråd har møte- og talerett i rådet.

Menighetsrådet kan opprette underutvalg for geografisk avgrensede områder innen det sørsamiske området.

Menighetsrådet skal ha en daglig leder av virksomheten.

Utskrift av møteboken sendes til Samisk kirkeråd og bispedømmerådene i Nidaros, Hamar og Sør-Hålogaland.

§ 10. Menighetsmøtet

Kirkeloven § 10 og § 11 og regler om formene for menighetsmøtets virksomhet gitt av Kirkemøtet, gjelder tilsvarende så langt de passer. Avstemning i menighetsmøtet kan skje per post i saker der menighetsrådet treffer bestemmelse om det.

§ 11. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

15. april Nr. 1442 2015**Forskrift om ordning for døvemenigheter og døvepresttjenesten**

Hjemmel: Fastsatt av Kirkemøtet 15. april 2015 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeoven) § 2 tredje ledd jf. delegeringsvedtak 13. desember 2013 nr. 1453. Kunngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

- § 1. Den kirkelige betjening av døve er organisert i døvemenigheter med utstrekning og navn fastsatt av Kirkerådet.
- § 2. Døveprosten er nærmeste overordnede for døveprestene og andre som er tilsatt av bispedømmerådet. Døvepresten (soknepresten) er arbeidsleder for døvekapellan og andre tilsatte av bispedømmerådet og sørger for den nødvendige samordning med Døves menighetsråd.
- Døvepresttjenesten omfattes for øvrig av bestemmelsene i Tjenesteordning for menighetsprester og Tjenesteordning for proster, så langt de passer.
- § 3. Oslo biskop fører tilsyn med den døvekirkelige virksomhet, prestene og øvrige tilsatte i samsvar med bestemmelser gitt i tjenesteordning for biskoper. Tilsynet skal utøves i samråd med biskopen i det bispedømmet som omfattes av den aktuelle døvemenigheten.
- § 4. Tilsetting av døveprost, prester og andre statlige tjenestemenn knyttet til den kirkelige betjening av døve foretas av Oslo bispedømmeråd. For tilsetting gjelder forskrift om tilsetting av menighetsprest og personalreglement for prester i Den norske kirke så langt de passer. Ved tilsetting av døveprost skal Døvekirkenes fellelsråd gis anledning til å uttale seg.
- § 5. Døvekirkenes drives etter vedtekter godkjent av Kirkerådet. Vedtektene kan ikke være strid med bestemmelsene i dette regelverk.
- § 6. For den menighet som er knyttet til den enkelte døvekirke skal det velges et Døves menighetsråd. Med samtykke fra Kirkerådet kan det velges menighetsråd også for døvemenighet som ikke er knyttet til en døvekirke. Kirkeovens bestemmelser i § 6 – § 11 om menighetsrådet og menighetsmøtet gjøres gjeldende så langt de passer. Tilsvarende omfattes Døves menighetsråd av gudstjenestebøkens bestemmelser om menighetsrådenes avgjørelsesmyndighet, og av bestemmelsene om bruk i kirken.
- Døves menighetsråd treffer avgjørelser og opptrer på vegne av døvemenigheten når det ikke er fastsatt i eller i medhold av denne forskriften at myndigheten er lagt til et annet organ. Rådet har ansvar for anskaffelse og drift av menighets- og prestekontor, og for anskaffelse av lokaler, utstyr og materiell til dåps- og konfirmasjonsopplæring. Menighetsrådet har om nødvendig også ansvaret for anskaffelse og drift av egnede gudstjenestelokaler. Opprettelse av stillinger skal godkjennes av Døvekirkenes fellelsråd.
- § 7. Døves menighetsråd samles årlig til et felles møte for behandling av aktuelle saker av felles kirkelig karakter. Døvekirkenes fellesmøte gir uttalelse når Kirkerådet eller annen kirkelig myndighet ber om det, eller når fellesmøtet av eget tiltak ønsker å uttale seg. I tillegg til menighetsrådsmedlemmene består Døvekirkenes fellesmøte av inntil tre representanter fra hvert menighetsutvalg, Oslo biskop eller den biskopen oppnevner i sitt sted, en representant oppnevnt av Kirkerådet, døveprosten, en representant valgt av og blant de statlig tilsatte i døvekirkelig arbeid som ikke er medlem av menighetsråd og en representant valgt av og blant de øvrige tilsatte i døvemenighetene.
- § 8. Blant fellesmøtets menighetsrådsmedlemmer velger Døvekirkenes fellesmøte en representant med vararepresentant fra hver døvemenighet til Døvekirkenes fellelsråd. Fellesmøtet kan i tillegg velge en representant med vararepresentant blant de av fellesmøtets medlemmer som kommer fra menighetsutvalgene. Fellelsrådet består for øvrig av en representant oppnevnt av Oslo biskop, døveprosten og en representant valgt av og blant de tilsatte i døvemenighetene. Representantene velges for to år.
- § 9. Døvekirkenes fellelsråd skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan vekke og nære det kristelige liv i døvemenighetene, og det skal fremme samarbeidet mellom de enkelte menighetsråd og i forhold til andre organer og instanser i Den norske kirke.
- Døvekirkenes fellelsråd er ansvarlig for opprettelse og nedleggelse av stillinger som lønnes over fellelsrådets budsjett, og foretar tilsetting av og har arbeidsgiveransvaret for disse. Før tilsetting og fastsetting av instruks skal vedkommende menighetsråd gis anledning til å uttale seg. Fellelsrådet kan bemyndige menighetsråd til å utøve arbeidsgiverfunksjoner for stilling hvor dette ellers ville ligge til fellelsrådet.
- Døvekirkenes fellelsråd gir uttalelse i forbindelse med tilsetting av døveprost, fremmer samlet forslag til statlig tilskudd til det døvekirkelige arbeid, og avgir for øvrig uttalelse når Kirkerådet eller annen kirkelig myndighet ber om det, eller når fellelsrådet av eget tiltak ønsker å uttale seg.
- Døvekirkenes fellelsråd kan i samråd med Døves menighetsråd oppnevne egne menighetsutvalg for områder i de enkelte distrikter som ikke sokner naturlig til en døvekirke.
- Døvekirkenes fellelsråd skal ha en daglig leder av virksomheten.
- § 10. Nærmere regler om sammensetning av og valg til de døvekirkelige organer, og om formene for deres virksomhet, fastsettes av Kirkerådet etter forslag fra Døvekirkenes fellelsråd.
- § 11. Disse bestemmelser innebærer ingen begrensninger i de rettigheter og plikter døve har som medlemmer av Den norske kirke i det sokn der de er bosatt.

§ 12. Forskriften trer i kraft straks.

Kirkerådet bemyndiges til å foreta mindre endringer i regelverket.

11. des. Nr. 1443 2015

Forskrift om endring i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) og forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2015 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 andre og tredje ledd, § 14, § 17, § 18 andre ledd jf. § 11 andre ledd bokstav a, § 28, § 29 og § 30 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 14. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

I

I forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–9 første ledd skal lyde:

En eier kan ikke inneha pelagisk tråltillatelse for flere fartøy enn det antall fartøy som til sammen vil bli tildelt inntil 20 % av summen av kvotefaktorene for fartøyene i gruppen i det enkelte fiskeri, eller 20 % av gruppekvoten for fiskeslag som ikke er regulert med kvotefaktormodellen.

§ 4–5 første ledd skal lyde:

En eier kan ikke inneha ringnottillatelse for flere fartøy enn det antall som til sammen vil bli tildelt inntil 6,5 % av summen av kvotefaktorene for fartøyene i det enkelte fiskeri.

II

I forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren for det enkelte fartøy i samsvar med reguleringene for det enkelte fiskeslag.

§ 9 femte ledd skal lyde:

Det kan ikke tildeles mer enn en kvote tilsvarende en kvotefaktor på 850 tonn for fiskeslag som er regulert ved bruk av kvotefaktorer, inkludert fartøyets egen kvotefaktor, for fiske med ett fartøy. Tilsvarende kan det for øvrige fiskeslag ikke tildeles mer enn en kvote tilsvarende to fartøykvoter eller maksimalkvoter, inkludert fartøyets egen kvote.

§ 13 annet ledd skal lyde:

Det kan ikke tildeles mer enn en kvote tilsvarende en kvotefaktor på 1000 tonn for de fiskeslag som er regulert ved bruk av kvotefaktorer, inkludert fartøyet egen kvotefaktor, for fiske med ett fartøy. Tilsvarende kan det for øvrige fiskeslag ikke tildeles mer enn en kvote tilsvarende 2 fartøy- eller maksimalkvoter, inkludert fartøyets egen kvote.

III

Disse forskriftsendringene trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1444 2015

Forskrift om endring i forskrift 4. februar 2005 nr. 80 om tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av humant blod og blodkomponenter og behandling av helseopplysninger i blodgiverregistre (blodforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2015 med hjemmel i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 8–4 og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a syvende ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15v (direktiv 2014/110/EU). Kunngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

I

I forskrift 4. februar 2005 nr. 80 om tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av humant blod og blodkomponenter og behandling av helseopplysninger i blodgiverregistre (blodforskriften) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningen i forskriftens hjemmelsfelt tilføyes følgende:

nr. 15v (direktiv 2004/33/EF endret ved direktiv 2011/38/EU og direktiv 2014/110/EU)

Vedlegg I punkt 2.2.1. skal lyde:

2.2.1. Infeksjoner

Utelukkelsesperiodens varighet:

Etter en infeksjonssykdom bør mulige blodgivere utelukkes i minst to uker etter full klinisk helbredelse.

Imidlertid gjelder nedenstående utelukkelsesperioder for de i tabellen anførte infeksjoner:

Brucellose*	2 år etter datoen for full klinisk helbredelse
Osteomyelitis	2 år etter datoen for bekreftet helbredelse
Q-feber*	2 år etter datoen for bekreftet helbredelse
Syfilis*	1 år etter datoen for bekreftet helbredelse
Toxoplasmose*	6 måneder etter datoen for klinisk helbredelse
Tuberkulose	2 år etter datoen for bekreftet helbredelse
Giktfeber	2 år etter datoen for symptomenes opphør, hvis der ikke er tegn på en kronisk hjertelidelse
Feber > 38 °C	2 uker etter datoen for symptomenes opphør
Influensalignende sykdom	2 uker etter datoen for symptomenes opphør
Malaria*	
– personer som i løpet av de første fem leveår har bodd i et malariaområde	3 år etter hjemkomst fra det siste besøk i endemisk område, forutsatt at vedkommende fortsatt er symptomfri; utelukkelsesperioden kan nedsettes til 4 måneder, hvis en immunologisk eller molekylær genomisk test er negativ ved hver tapping
– asymptotiske personer, som har vært i et endemisk område	6 måneder etter avreise fra det endemiske område, med mindre det foreligger en negativ immunologisk eller molekylær genomisk test
Vestnilvirus*	28 dager etter å ha forlatt et område med risiko for overføring av vestnilvirus, med mindre en individuell nukleinsyretest (NAT) er negativ

Vedlegg I punkt 2.2.2. skal lyde:

2.2.2. Eksponering for risiko for å få en infeksjon som kan overføres ved transfusjon

– Endoskopisk undersøkelse med anvendelse av bøyelege instrumenter	Utelukkelse i 6 måneder eller i 4 måneder, hvis det foreligger en negativ individuell nukleinsyretest (NAT) for hepatitt C
– stikkuehell eller slimhinnekontakt med materiale, som inneholder blod	
– blodtransfusjon	
– humant vevs- eller celledonasjon	
– større kirurgisk inngrep	
– tatovering eller bodypiercing	
– akupunktur, med mindre den er utøvet av autorisert helsepersonell og med sterile engangsnåler	
– nær kontakt (samme husstand) til en person, som har hepatitt B	
Personer, som på grunn av deres atferd eller aktivitet er utsatt for risiko for å få alvorlige smittsomme sykdommer, som kan overføres gjennom blodet	Utelukkelse etter opphør av risikoatferden i en periode, som avhenger av den aktuelle sykdom og tilgjengeligheten av relevante tester

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1445 2015

Ikraftsetting av lov 11. desember 2015 nr. 100 om endringer i jordskiftelova (reglar om saksbehandling mv.)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2015 med hjemmel i lov 11. desember 2015 nr. 100 om endringer i jordskiftelova (reglar om saksbehandling mv.) del II. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

Loven trer i kraft fra 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1446 2015**Forskrift om inndeling i jordskiftesokn og tilordning til lagmannsrettane**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 11. desember 2015 med heimel i lov 21. juni 2013 nr. 100 om fastsetjing og endring av eigeoms- og rettshøve på fast eigedom m.m. (jordskiftelova) § 2–1 og lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 16. Fremma av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

I

Følgjande jordskifterettar skal ha slik sokneinndeling:

1. Finnmark jordskifterett lokalisert til Vadsø:

Følgjande kommunar skal sokne til Finnmark jordskifterett: Vadsø, Sør-Varanger, Vardø, Lebesby, Gamvik, Båtsfjord, Berlevåg, Tana, Nesseby, Porsanger, Karasjok, Kautokeino, Hammerfest, Kvalsund, Måsøy, Hasvik, Nordkapp, Alta og Loppa, dvs. alle kommunane i Finnmark fylke.

2. Nord-Troms jordskifterett lokalisert til Tromsø:

Følgjande kommunar skal sokne til Nord-Troms jordskifterett: Lenvik, Målselv, Sørreisa, Tranøy, Torsken, Berg, Tromsø, Balsfjord, Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen.

3. Ofoten og Sør-Troms jordskifterett lokalisert til Harstad:

Følgjande kommunar skal sokne til Ofoten og Sør-Troms jordskifterett: Ballangen, Narvik, Evenes, Tjeldsund, Kvæfjord, Harstad, Ibestad, Skånland, Gratangen, Lavangen, Salangen, Dyrøy og Bardu.

4. Lofoten og Vesterålen jordskifterett lokalisert til Sortland:

Følgjande kommunar skal sokne til Lofoten og Vesterålen jordskifterett: Moskenes, Flakstad, Vestvågøy, Vågan, Hadsel, Bø, Øksnes, Andøy, Sortland og Lødingen.

5. Salten jordskifterett lokalisert til Bodø:

Følgjande kommunar skal sokne til Salten jordskifterett: Rødøy, Meløy, Gildeskål, Beiarn, Saltdal, Bodø, Fauske, Sørfold, Steigen, Hamarøy, Tysfjord, Røst og Værøy.

6. Helgeland jordskifterett lokalisert til Mosjøen:

Følgjande kommunar skal sokne til Helgeland jordskifterett: Bindal, Sømna, Brønnøy, Vega, Vevelstad, Alstahaug, Herøy, Dønna, Træna, Lurøy, Nesna, Leirfjord, Vefsn, Rana, Hemnes, Hattfjelldal og Grane.

7. Nord-Trøndelag jordskifterett lokalisert til Steinkjer:

Følgjande kommunar skal sokne til Nord-Trøndelag jordskifterett: Namsos, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka, Osen, Roan, Steinkjer, Verran, Namdalseid, Inderøy, Snåsa, Frosta, Leksvik, Levanger og Verdal.

8. Sør-Trøndelag jordskifterett lokalisert til Trondheim:

Følgjande kommunar skal sokne til Sør-Trøndelag jordskifterett: Ørland, Hitra, Frøya, Bjugn, Åfjord, Rissa, Meråker, Stjørdal, Trondheim, Skaun, Melhus, Klæbu, Malvik, Selbu, Tydal, Hemne, Snillfjord, Agdenes, Oppdal, Rennebu, Meldal, Orkdal, Røros, Holtålen og Midtre Gauldal.

9. Nordmøre jordskifterett lokalisert til Surnadal:

Følgjande kommunar skal sokne til Nordmøre jordskifterett: Rindal, Surnadal, Sunndal, Tingvoll, Halså, Aure og Smøla.

10. Romsdal jordskifterett lokalisert til Molde:

Følgjande kommunar skal sokne til Romsdal jordskifterett: Nesset, Rauma, Gjemnes, Kristiansund, Averøy, Eide, Fræna, Aukra, Sandøy, Midtsund, Vestnes og Molde.

11. Sunnmøre jordskifterett lokalisert til Ørsta:

Følgjande kommunar skal sokne til Sunnmøre jordskifterett: Norrdal, Stordal, Ørskog, Skodje, Haram, Giske, Ålesund, Sula, Sykkylven, Stranda, Ørsta, Volda, Vanylven, Sande, Herøy, Ulstein og Hareid.

12. Nordfjord jordskifterett lokalisert til Nordfjordeid:

Følgjande kommunar skal sokne til Nordfjord jordskifterett: Selje, Vågsøy, Eid, Hornindal, Stryn og Gloppen.

13. Sunnfjord og Ytre Sogn jordskifterett lokalisert til Førde:

Følgjande kommunar skal sokne til Sunnfjord og Ytre Sogn jordskifterett: Jølster, Førde, Naustdal, Flora, Bremanger, Gaular, Fjaler, Askvoll, Hyllestad, Solund og Gulen.

14. Indre Sogn jordskifterett lokalisert til Sogndal:

Følgjande kommunar skal sokne til Indre Sogn jordskifterett: Sogndal, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Vik, Balestrand og Leikanger.

15. Nord- og Midthordland jordskifterett lokalisert til Bergen:

Følgjande kommunar skal sokne til Nord- og Midthordland jordskifterett: Fedje, Øygarden, Austrheim, Radøy, Lindås, Masfjorden, Modalen, Vaksdal, Osterøy, Meland, Askøy, Samnanger, Kvam, Fusa, Os, Austevoll, Sund, Fjell og Bergen.

16. Indre Hordaland jordskifterett lokalisert til Voss:

Følgjande kommunar skal sokne til Indre Hordaland jordskifterett: Voss, Granvin, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang, Odda og Jondal.

17. Haugalandet og Sunnhordland jordskifterett lokalisert til Stord:

Følgjande kommunar skal sokne til Haugalandet og Sunnhordland jordskifterett: Etne, Kvinnherad, Tysnes, Fitjar, Stord, Bømlo, Sveio, Sauda, Suldal, Vindafjord, Tysvær, Bokn, Karmøy, Haugesund og Utsira.

18. Sør-Rogaland jordskifterett lokalisert til Stavanger:

Følgjande kommunar skal sokne til Sør-Rogaland jordskifterett: Hjelmeland, Forsand, Strand, Finnøy, Rennesøy, Kvitsøy, Randaberg, Stavanger, Sola, Sandnes, Klepp, Time, Gjesdal, Bjerkreim, Hå og Eigersund.

19. Lista jordskifterett lokalisert til Flekkefjord:

Følgjande kommunar skal sokne til Lista jordskifterett: Lund, Sokndal, Sirdal, Kvinesdal, Flekkefjord, Lyngdal og Farsund.

20. Marnar jordskifterett lokalisert til Kristiansand:

Følgjande kommunar skal sokne til Marnar jordskifterett: Åseral, Hægebostad, Audnedal, Lindesnes, Marnardal, Mandal, Søgne, Kristiansand, Songdalen og Vennessla.

21. Aust-Agder jordskifterett lokalisert til Arendal:

Følgjande kommunar skal sokne til Aust-Agder jordskifterett: Bykle, Valle, Bygland, Åmli, Evje og Hornnes, Iveland, Birkenes, Lillesand, Grimstad, Arendal, Froland, Vegårshei, Gjerstad, Tvedestrand og Risør, dvs. alle kommunane i Aust-Agder.

22. Øvre Telemark jordskifterett lokalisert til Kviteseid:

Følgjande kommunar skal sokne til Øvre Telemark jordskifterett: Vinje, Tokke, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Fyresdal og Nissedal.

23. Nedre Telemark jordskifterett lokalisert til Skien:

Følgjande kommunar skal sokne til Nedre Telemark jordskifterett: Notodden, Bø, Sauherad, Nome, Drangedal, Kragerø, Bamble, Porsgrunn, Skien og Siljan.

24. Vestfold jordskifterett lokalisert til Tønsberg:

Følgjande kommunar skal sokne til Vestfold jordskifterett: Larvik, Sandefjord, Tjøme, Nøtterøy, Lardal, Tønsberg, Andebu, Stokke, Re, Horten, Holmestrand, Hof, Sande og Svelvik, dvs. alle kommunane i Vestfold.

25. Nedre Buskerud jordskifterett lokalisert til Drammen:

Følgjande kommunar skal sokne til Nedre Buskerud jordskifterett: Hurum, Røyken, Lier, Drammen, Nedre Eiker, Øvre Eiker, Kongsberg, Flesberg, Rollag, Modum, Hole, Ringerike, Krødsherad og Sigdal.

26. Øvre Buskerud jordskifterett lokalisert til Gol:

Følgjande kommunar skal sokne til Øvre Buskerud jordskifterett: Nore og Uvdal, Flå, Nes, Hol, Ål, Gol og Hemsedal.

27. Vest-Oppland og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett lokalisert til Lillehammer:

Følgjande kommunar skal sokne til Vest-Oppland og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett: Jevnaker, Lunner, Gran, Østre Toten, Vestre Toten, Søndre Land, Nordre Land, Gjøvik, Lillehammer, Gausdal, Øyer, Ringebu og Sør-Fron.

28. Valdres jordskifterett lokalisert til Fagernes:

Følgjande kommunar skal sokne til Valdres jordskifterett: Etnedal, Sør-Aurdal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang.

29. Nord-Gudbrandsdal jordskifterett lokalisert til Lillehammer:

Følgjande kommunar skal sokne til Nord-Gudbrandsdal jordskifterett: Nord-Fron, Sel, Dovre, Lesja, Vågå, Lom og Skjåk.

30. Hedemarken og Sør-Østerdal jordskifterett lokalisert til Hamar:

Følgjande kommunar skal sokne til Hedemarken og Sør-Østerdal jordskifterett: Ringsaker, Hamar, Stange, Løten, Elverum, Åmot og Trysil.

31. Glåmdal jordskifterett lokalisert til Kongsvinger:

Følgjande kommunar skal sokne til Glåmdal jordskifterett: Eidskog, Sør-Odal, Nord-Odal, Kongsvinger, Grue, Åsnes og Våler.

32. Nord-Østerdal jordskifterett lokalisert til Tynset:

Følgjande kommunar skal sokne til Nord-Østerdal jordskifterett: Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Alvdal, Folldal, Tynset, Tolga og Os.

33. Akershus og Oslo jordskifterett lokalisert til Lillestrøm:

Følgjande kommunar skal sokne til Akershus og Oslo jordskifterett: Hurdal, Eidsvoll, Nannestad, Ullensaker, Nes, Gjerdrum, Nittedal, Sørums, Skedsmo, Oslo, Asker, Bærum, Lørenskog, Rælingen, Fet, Aurskog-Høland, Enebakk, Oppegård, Ski, Nesodden, Frogn, Ås og Vestby, dvs. alle kommunane i Akershus og Oslo.

34. Østfold jordskifterett lokalisert til Sarpsborg:

Følgjande kommunar skal sokne til Østfold jordskifterett: Rømskog, Marker, Trøgstad, Eidsberg, Askim, Spydeberg, Hobøl, Våler, Skiptvedt, Moss, Rygge, Råde, Fredrikstad, Hvaler, Sarpsborg, Rakkestad, Aremark og Halden, dvs. alle kommunane i Østfold.

II

Jordskifterettane blir tilordna lagmannsrettane slik:

1. Hålogaland lagmannsrett:

Følgjande jordskifterettar skal sokne til Hålogaland lagmannsrett: Finnmark jordskifterett, Nord-Troms jordskifterett, Ofoten og Sør-Troms jordskifterett, Lofoten og Vesterålen jordskifterett, Salten jordskifterett og Helgeland jordskifterett.

2. Frostating lagmannsrett:

Følgjande jordskifterettar skal sokne til Frostating lagmannsrett: Nord-Trøndelag jordskifterett, Sør-Trøndelag jordskifterett, Nordmøre jordskifterett, Romsdal jordskifterett og Sunnmøre jordskifterett.

3. Gulating lagmannsrett

Følgjande jordskifterettar skal sokne til Gulating lagmannsrett: Nordfjord jordskifterett, Sunnfjord og Ytre Sogn jordskifterett, Indre Sogn jordskifterett, Nord- og Midhordland jordskifterett, Indre Hordaland jordskifterett, Haugalandet og Sunnhordland jordskifterett og Sør-Rogaland jordskifterett. Kommunane Sokndal, Lund og Sirdal som høyrer inn under Lista jordskifterett i første instans skal dessutan sokne til Gulating lagmannsrett.

4. Agder lagmannsrett

Følgjande jordskifterettar skal sokne til Agder lagmannsrett: Lista jordskifterett med unntak for saker som kjem frå kommunane Sokndal, Lund og Sirdal, Marnar jordskifterett, Aust-Agder jordskifterett, Øvre Telemark jordskifterett, Nedre Telemark jordskifterett og Vestfold jordskifterett med unntak av saker frå kommunane Sande og Svelvik.

5. Eidsivating lagmannsrett

Følgjande jordskifterettar skal sokne til Eidsivating jordskifterett: Vestoppland og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett, Valdres jordskifterett, Nord-Gudbrandsdal jordskifterett, Hedemarken og Sør-Østerdal jordskifterett, Glåmdal jordskifterett, Nord-Østerdal jordskifterett. Det same gjeld saker som kjem frå Akershus og Oslo jordskifterett i første instans med unntak for saker frå kommunane Oslo, Bærum, Asker, Nesodden, Oppegård, Ski, Frogn, Ås, Vestby og Enebakk.

6. Borgarting lagmannsrett

Følgjande jordskifterettar skal sokne til Borgarting lagmannsrett: Nedre Buskerud jordskifterett, Øvre Buskerud jordskifterett og Østfold jordskifterett. Det same gjeld saker som kjem frå kommunane Oslo, Bærum, Asker, Nesodden, Oppegård, Ski, Frogn, Ås, Vestby og Enebakk som høyrer inn under Akershus og Oslo jordskifterett i første instans. Det gjeld dessutan saker som kjem frå Jevnaker kommune som høyrer inn under Vestoppland og Sør-Gudbrandsdal jordskifterett i første instans, og saker frå kommunane Sande og Svelvik som høyrer inn under Vestfold jordskifterett i første instans.

III

Soknestrukturen og tilordninga til lagmannsrettane trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1447 2015**Forskrift om endring i forskrift 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlege arkiv**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2015 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 14. desember 2015 kl. 14.45.

I forskrift 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlege arkiv gjøres følgende endringer:

§ 2–6 annet ledd skal lyde:

Dokument i saker om innsyn er ikkje omfatta av journalføringsplikta, med mindre dokumenta gjeld eller inneheld ei nærmare grunningjeving, ein klage, eit krav om betaling for innsyn eller eit spørsmål om korleis innsyn skal givast.

Gjeldende § 2–6 annet og tredje ledd blir nytt tredje og fjerde ledd.

Forskriften trer i kraft straks.

1. des. Nr. 1448 2015**Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner og restriktive tiltak mot Nord-Korea**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 1. desember 2015 med hjemmel i forskrift 15. desember 2006 nr. 1405 om sanksjoner og restriktive tiltak mot Nord-Korea § 6. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 15. desember 2006 nr. 1405 om sanksjoner og restriktive tiltak mot Nord-Korea gjøres følgende endringer:

Gjeldende punkt C i vedlegg V til vedlegg A oppheves. Nytt punkt C i vedlegg V til vedlegg A skal lyde:

C. Natural persons referred to in Article 6(2)(b):

#	Name (and possible aliases)	Identifying information	Reasons
1.	JON Il-chun	Date of birth: 24.8.1941	In February of 2010 KIM Tong-un was discharged from his office as director of Office 39, which is, among other things, in charge of purchasing goods out of the DPRK diplomatic representations bypassing sanctions. He was replaced by JON Il-chun. JON Il-chun is also said to be one of the leading figures in the State Development Bank.
2.	KIM Tong-un		Former director of 'Office 39' of the Central Committee of the Workers' Party, which is involved in proliferation financing.
3.	KIM Tong-Myo'ng (alias: Kim Chin-so'k)	Year of birth: 1964 Nationality: North Korean	Kim Tong-Myo'ng acts on behalf of Tanchon Commercial Bank (entity designated by the United Nations, 24.4.2009). Kim Dong Myong has held various positions within Tanchon since at least 2002 and is currently Tanchon's president. He has also played a role in managing Amroggang's affairs (owned or controlled by Tanchon Commercial Bank) using the alias Kim Chin-so'k.
4.	KIM Il-Su	Rahlstedter Strasse 83 a, 22149 Hamburg Date of birth: 2.9.1965 Place of birth: Pyongyangm DPRK	Authorised plenipotentiary representative of the EU-designated KNIC GmbH, acting on behalf of KNIC or at its direction.
5.	KANG Song-Nam	Rahlstedter Strasse 83 a, 22149 Hamburg Date of birth: 5.7.1972 Place of birth: Pyongyangm DPRK	Authorised plenipotentiary representative of the EU-designated KNIC GmbH, acting on behalf of KNIC or at its direction.
6.	CHOE Chun-Sik	Rahlstedter Strasse 83 a, 22149 Hamburg Date of birth: 23.12.1963	Authorised plenipotentiary representative of the EU-designated KNIC GmbH, acting on behalf of KNIC or at its direction.

#	Name (and possible aliases)	Identifying information	Reasons
7.	SIN Kyu-Nam	Place of birth: Pyongyang DPRK Passport No 745132109 Valid until: 12.2.2020 Date of birth: 12.9.1972 Place of birth: Pyongyang DPRK	Head of department of KNIC Headquarters in Pyongyang and former authorised plenipotentiary representative of KNIC GmbH Hamburg. Acting on behalf of KNIC or at its direction.
8.	PAK Chun-San	Passport No: PO472132950 Date of birth: 18.12.1953 Place of birth: Pyongyang DPRK	Head of department of KNIC Headquarters in Pyongyang and former authorised plenipotentiary representative of KNIC GmbH Hamburg. Acting on behalf of KNIC or at its direction.
9.	SO Tong Myong	Passport No: PS472220097 Date of birth: 10.9.1956	Managing Director of KNIC GmbH Hamburg, acting on behalf of KNIC or at its direction.

Gjeldende punkt D i vedlegg V til vedlegg A oppheves. Nytt punkt D i vedlegg V til vedlegg A skal lyde:

D. Legal persons, entities or bodies referred to in Article 6(2)(b):

#	Name (and possible aliases)	Identifying information	Reasons
3.	Korea Daesong Bank (alias: Choson Taesong Unhaeng; Taesong Bank)	Address: Segori-dong, Gyongheung St., Potonggang District, Pyongyang Phone: 850 2 381 8221 Phone: 850 2 18111 ext. 8221 Fax: 850 2 381 4576	North Korean financial institution that is directly subordinated to Office 39 and is involved in facilitating North Korea's proliferation financing projects.
4.	Korea Daesong General Trading Corporation (alias: Daesong Trading; Daesong Trading Company; Korea Daesong Trading Company; Korea Daesong Trading Corporation)	Address: Pulgan Gori Dong 1, Potonggang District, Pyongyang Phone: 850 2 18111 ext. 8204/8208 Phone: 850 2 381 8208/4188 Fax: 850 2 381 4431/4432	Company that is subordinated to Office 39 and is used to facilitate foreign transactions on behalf of Office 39. Office 39's Director of Office, Kim Tong-un is listed in Annex V of Council Regulation (EU) No 329/2007.
5.	Korea Kwangson Banking Corp. (KKBC) (alias: Korea Kwangson Banking Corp; KKBC)	Address: Jungson-dong, Sungri Street, Central District, Pyongyang	A subordinate acting on behalf of or at the direction of, owned or controlled by the Korea Ryonbong General Corporation (entity designated by the United Nations, 24.4.2009). Provides financial services in support of both Tanchon Commercial Bank (entity designated by the United Nations, 24.4.2009) and Korea Hyoksin Trading Corporation (entity designated by the United Nations, 16.7.2009); Since 2008, Tanchon Commercial Bank has been utilizing KKBC to facilitate funds transfers likely amounting to millions of dollars, including transfers involving Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) (entity designated by the United Nations, 24.4.2009) related funds from Burma to China in 2009. Additionally, Hyoksin, which the UN described as being involved in the development of weapons of mass destruction, sought to use KKBC in connection with a purchase of dual-use equipment in 2008. KKBC has at least one overseas branch in Dandong, China.

#	Name (and possible aliases)	Identifying information	Reasons
6.	Office 39 of The Korean Workers's Party (alias: Office #39; Office No. 39; Bureau 39; Central Committee; Third Floor Division 39.)	Address: Second KWP Government Building (Korean: Ch'o'ngsa), Chungso'ng, Urban Tower (Korean'Dong), Chung Ward, Pyongyang; Chung-Guyok (Central District), Sosong Street, Kyongrim-Dong, Pyongyang; Changgwang Street, Pyongyang.	<p>Office 39 of the Korean Workers' Party engages in illicit economic activity to support the North Korean government. It has branches throughout the nation that raise and manage funds and is responsible for earning foreign currency for North Korea's Korean Workers' Party senior leadership through illicit activities such as narcotics trafficking. Office 39 controls a number of entities inside North Korea and abroad through which it conducts numerous illicit activities including the production, smuggling, and distribution of narcotics. Office 39 has also been involved in the attempted procurement and transfer to North Korea of luxury goods. Office 39 figures among the most important organisations assigned with currency and merchandise acquisition. The entity is said to be directly under the command of KIM Jong-il; it controls several trading companies some of which are active in illicit activities, among them Daesong General Bureau, part of Daesong group, the largest company group of the country. Office 39 according to some sources entertains representation office in Rome, Beijing, Bangkok, Singapore, Hongkong and Dubai. To the outside Office 39 changes name and appearance regularly. The director of Office 39, JON Il-chun is already listed on the EU sanction list. Office 39 produced methamphetamine in Sangwon, South Pyongan Province and was also involved in the distribution of methamphetamine to small-scale North Korean smugglers for distribution through China and South Korea. Office 39 also operates poppy farms in North Hamkyo'ng Province and North Pyongan Province and produces opium and heroin in Hamhu'ng and Nachin.</p> <p>In 2009, Office 39 was involved in the failed attempt to purchase and export to North Korea – through China – two Italian-made luxury yachts worth more than \$15 million. Halted by Italian authorities, the attempted export of the yachts destined for Kim Jong-il was in violation of United Nations sanctions against North Korea under UNSCR 1718, which specifically require Member States to prevent the supply, sale, or transfer of luxury goods to North Korea. Office 39 previously used Banco Delta Asia to launder illicit proceeds. Banco Delta Asia was identified by the Treasury Department in September 2005 as a 'primary money laundering concern' under Section 311 of the USA PATRIOT Act, because it represented an unacceptable risk of money laundering and other financial crimes.</p> <p>KNIC GmnH, as a subsidiary controlled by KNIC headquarters in Pyongyang (address Haebangsan-dong, Central District, Pyongyang, DPRK), a government entity, is generating substantial foreign exchange revenue which is</p>
7.	Korea National Insurance Company (KNIC) GmbH (alias Korea Foreign Insurance Company)	Rahlstedter Strasse 83 a, 22149 Hamburg	<p>KNIC GmnH, as a subsidiary controlled by KNIC headquarters in Pyongyang (address Haebangsan-dong, Central District, Pyongyang, DPRK), a government entity, is generating substantial foreign exchange revenue which is</p>

#	Name (and possible aliases)	Identifying information	Reasons
			used to support the regime in North Korea. Those resources could contribute to the DPRK's nuclear-related, ballistic missile-related or other weapons of mass destruction-related programmes. Furthermore, the KNIC headquarters Pyongyang is linked to Office 39 of the Korean Worker's Party, a designated entity.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. des. Nr. 1449 2015

Forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) 8. desember 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-3, § 3-5, § 3-9, § 3-10, § 5-3, § 3-8, § 4-7, § 4-8 og § 4-10. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1-1. Virkeområde

Bestemmelsene i denne forskriften gjelder for alle studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU). Forskriften gir regler om gjennomføring av vurdering, krav for tildeling av grad/yrkesutdanning og bestemmelser om studentenes rettigheter og plikter ved NTNU.

For studier som har nasjonale rammeplaner, vil nasjonale rammeplaner ved en eventuell konflikt med denne studieforskriften gå foran. Forskriften gjelder for eksamener i opplæringsdelen av ph.d.-programmene så langt dette ikke er i strid med ph.d.-forskriften.

Der forskriften bruker «fakultetet» eller «fakultetet selv» innebærer dette at fakultetets myndighet utøves på delegasjon fra rektor.

§ 1-2. Definisjoner

Emne

Den minste enheten som gir studiepoeng, som en student vurderes i, og som fører til en sluttkarakter.

Student

En som er tatt opp til emne eller studieprogram ved NTNU, med hjemmel i § 3-6 og § 3-7 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (uhl).

Studierett

Studenters rettigheter og plikter knyttet til å være tatt opp til et studieprogram eller enkeltemne.

Studieprogram

Med studieprogram menes en studieenhet som består av en samling emner med totalt læringsutbytte som tilbys studenter å søke på og bli tatt opp til. Et studieprogram kjennetegnes ved at det ikke er nødvendig å søke nytt opptak for å ta nye emner innenfor studieprogrammet (jf. DBHs definisjon).

Vurdering

Alle typer prøving av studentens kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse som gir grunnlag for fastsettelse av karakter i et emne.

Delvurdering

Prestasjon som gis karakter og som inngår i beregningen av endelig karakter i emnet. Vekting av delvurderinger skal fremgå av emnebeskrivelsen.

Obligatoriske aktiviteter

Arbeider og prøver som må være godkjent for å kunne fremstille seg til vurdering, men der resultatet ikke inngår i beregningsgrunnlaget for karakteren i emnet.

Utsatt eksamen

Eksamen for studenter som hadde gyldig fravær ved siste ordinære eksamen eller som strøk ved siste ordinære eksamen.

Masteroppgave

Selvstendig arbeid med veiledning i avslutningen av en mastergrad.

Masteroppgaven skal ha et omfang på minimum 30 og ikke mer enn 60 studiepoeng.

Kapittel 2. Grader og yrkesutdanninger

§ 2-1. Grader og yrkesutdanninger

NTNU kan tildele grader og yrkesutdanninger i samsvar med forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler.

§ 2-2. Høgskolekandidat

Graden høgskolekandidat tildeles for 2-årige utdanninger på 120 studiepoeng med egen studieplan som er vedtatt av fakultetet.

§ 2-3. Bachelorgrad

Graden bachelor tildeles for 3-årige utdanninger av 180 studiepoeng. Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- Studieprogram av 180 studiepoengs omfang som i henhold til nasjonal rammeplan gir bachelorgrad.
- Integrert yrkesrettet utdanning eller annet fullført studieprogram av 120 studiepoengs omfang kombinert med godkjent og fullført påbygging eller spesialisering innenfor samme eller tilgrensende fag/fagområde av minimum 60 studiepoengs omfang.
- Fordypning av minst 80 studiepoengs omfang, der studieplanen definerer kravet til fordypningen. Fellesemner inngår der det er bestemt av NTNUs styre.

For utøvende og skapende musikkutdanning er bachelorgradens omfang 180 eller 240 studiepoeng.

§ 2-4. Yrkesutdanning

Yrkesutdanning tildeles for 4-årige lærerutdanninger på 240 studiepoeng.

§ 2-5. Mastergrad

Krav til innhold og omfang i mastergrad framgår av forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad.

Graden master tildeles for

- mastergrad av 120 studiepoengs omfang
- integrert mastergrad av 300 studiepoengs omfang der kravene til bachelorgraden er inkludert
- erfaringsbasert mastergrad av 90 eller 120 studiepoengs omfang.

§ 2-6. Cand.med. og Cand.psychol.

Gradene inneholder 360 studiepoeng. I studieprogram som fører frem til graden inngår fellesemner slik det er bestemt av NTNUs styre.

§ 2-7. Krav til doktorgrad

Krav til graden ph.d. (inkludert opptak, gjennomføring, fullføring og fellesgrader) reguleres av forskrift 23. januar 2012 nr. 206 for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved NTNU.

Krav til graden dr.philos. reguleres av forskrift 21. januar 2014 nr. 117 for graden doctor philosophiae (dr.philos.) ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).

§ 2-8. Fellesgrader

NTNU kan inngå fellesgrader med andre institusjoner som tilbyr grader og utdanning tilsvarende som NTNU. Når studenten avlegger eksamen ved NTNU gjelder NTNUs studieforskrift.

§ 2-9. Tilknytningskrav og forutsetninger for å tilkjennes ny grad

(1) For at en kandidat skal få utstedt vitnemål for grad fra NTNU må minst 60 av studiepoengene, som skal inngå i beregningsgrunnlaget for graden, være avlagt ved NTNU.

(2) For grader som gis i samarbeid med andre norske eller utenlandske institusjoner (fellesgrader) må minst 30 studiepoeng være avlagt ved NTNU.

(3) Ved godskriving av utdanning, som tidligere har inngått i beregningsgrunnlaget for en grad eller som del av en grad eller yrkesutdanning, må studenten i tillegg ha avlagt minst 60 nye studiepoeng før det kan tildeles en ny grad.

Fakultetet selv kan fastsette krav om inntil 90 nye studiepoeng for bestemte utdanninger. Rektor kan fastsette krav om inntil 90 nye studiepoeng for sivilingeniørutdanningen og de 5-årige lektorutdanningene.

Kapittel 3. Studierett og permisjoner

§ 3-1. Studierett

(1) Opptak til et studieprogram eller emne gir studierett, dvs. rett til undervisning, veiledning, tilgang til læringsplattform og vurdering i samsvar med studieplan og emnebeskrivelser som inngår i studiet.

(2) Studierett betinger at studenten semesterregistrerer seg og betaler pålagte avgifter (semesteravgift og kursavgift) innen de frister rektor fastsetter.

(3) En student som er tatt opp til et studieprogram eller enkeltemner ved NTNU, har rett til å melde seg til vurdering i andre emner hvis vedkommende fyller kravene til det. Studenten har også rett til å følge undervisning i emner utenfor studieprogrammet dersom adgangen til emnene ikke er begrenset eller emnet har studierettskrav. Studenter som har fullført grad ved NTNU kan søke om samme rettighet innen fastsatt frist.

(4) En student som er tatt opp til et studieprogram og som følger dette med normal studieprogresjon (uten korreksjon for permisjoner og redusert studieprogresjon) har krav på at studieprogrammets læringsutbytte, nivå og struktur ikke endres i den tiden vedkommende har studierett til programmet. Studenten må likevel akseptere at det kan bli endringer i programmets emner og oppbygging så lenge dette ikke medfører at studenten blir forsinket i sin progresjon.

§ 3-2. Opphør av studierett

Studieretten opphører når studiet er fullført og bestått. Det samme gjelder dersom studenten selv trekker seg fra studiet.

§ 3-3. Tap av studierett

(1) Fakultetet selv fatter vedtak om tap av studierett. Studenten kan tape studieretten når studenten:

- ikke betaler semesteravgiften.
- ikke har fullført studieprogrammet på normert tid med tillegg av 50 % eksklusive permisjoner. Det kan avtales individuell utdanningsplan som går ut over dette.
- ikke har produsert studiepoeng de siste tre semestrene i det studieprogrammet studenten er tatt opp til. Det kan avtales individuell utdanningsplan som går ut over dette.
- har gjennomført samme obligatoriske praksis to ganger, uten bestått resultat.
- har brukt opp sine forsøk til eksamen i et emne som ifølge studieplanen er obligatorisk.

Ved vurdering av tap av studierett for studenter tatt opp før 1. januar 2016 skal det regelverket som er til gunst for studenten, legges til grunn hvis gammel og ny studieforskrift er i konflikt.

(2) Studenten skal varsles og ha anledning til å uttale seg innen gitt frist før vedtak om tap av studierett fattes. Vedtak kan påklages til NTNUs klagenemnd.

§ 3-4. Permisjoner

(1) Fakultetet avgjør søknad om permisjon.

(2) En student som får barn under studiene skal gis rett til permisjon fra studiene under svangerskap og til omsorg for barn, jf uhl § 4-5. Permisjon ved fødsel gjelder også far, medmor og medfar. Rett til permisjon gjelder også ved førstegangstjeneste og sykdom. Normalt innvilges permisjon for inntil ett år.

(3) En student må ha gjennomført mer enn 30 studiepoeng av emnene som inngår i studieprogrammet for å søke om permisjon uten å grunngi søknaden. Permisjon gis fortrinnsvis for et helt studieår. I studieprogram med praksis kan fakultetet bestemme at studenten må begrunne søknaden.

(4) Fakultetet kan innvilge søknad om permisjon ut over ett år dersom det foreligger dokumenterte særskilte behov.

(5) En student med permisjon kan gis anledning til å gjennomføre vurdering i permisjonstiden. Det forutsettes at studie-/semesteravgift betales for det aktuelle semesteret.

(6) Student som er innvilget permisjon, skal gis anledning til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen, forutsatt at studietilbudet fortsatt eksisterer. Studentens utdanningsplan må tilpasses gjeldende studieplan.

§ 3-5. Bortvisning og utestengning

(1) Fakultetet selv har myndighet etter denne paragraf til å gi skriftlig advarsel, jf. uhl § 4-8 (1).

(2) NTNUs klagenemnd har myndighet til å fatte vedtak om bortvisning og utestengning.

§ 3-6. Skikkethet

NTNUs klagenemnd har myndighet til å fatte vedtak om at en student ikke er skikket for yrket, og kan utestenges fra studiet jf. uhl § 4-10.

§ 3-8. Politiattester

NTNUs klagenemnd kan fatte vedtak om at en student skal nektes retten til å delta i klinisk undervisning eller praksisstudier hvis studenten har merknader på politiattesten, jf uhl § 4-9.

§ 3-9. Dokumentasjonskrav

Studenter som er tatt opp til studier ved NTNU, kan bli bedt om å legge frem originale vitnemål, karakterutskrifter, attester m.m. som har vært grunnlag for opptak til studiet. Studenter som ikke legger frem originaldokumentasjon innen den fristen som er oppgitt, kan miste studieretten. Rektor fatter vedtak om opphør av studierett etter denne bestemmelsen.

Kapittel 4. Studier

§ 4-1. Opprettelse og nedleggelse av studier – kvalitetssikring

(1) NTNUs styre vedtar opprettelse og nedleggelse av studieprogram på 60 studiepoeng eller mer. Når styret oppretter et studieprogram, skal det samtidig fastsette hvilket fakultet som skal administrere programmet og tildele grad/yrkesutdanning.

(2) Fakultetet vedtar opprettelse og nedleggelse av studier på mindre enn 60 studiepoeng, herunder emner. For emner i de 5-årige lektorutdanningene skal dette skje i samråd med Rektor. Rektor oppretter og nedlegger emner i sivilingeniørutdanningen.

- (3) Rektor fastsetter prosedyrer for etablering av nye studier og nærmere krav om hva som skal fremgå av studieplan og emnebeskrivelser.
- (4) For kvalitetssikring av studieprogram og emner, gjelder NTNUs system for kvalitetssikring.
- (5) Rektor kan endre navn på studieprogram etter forslag fra fakultetet.

§ 4-2. Fastsettelse av studieplan og emnebeskrivelser

(1) Alle studieprogram skal være beskrevet i en studieplan. Det fakultetet som administrerer studieprogrammet, vedtar studieplan. Rektor vedtar studieplanen for sivilingeniørutdanningen og de 5-årige lektorutdanningene. Studieplanen skal gi opplysninger om eventuelle opptakskrav og rangeringsregler for studieprogrammet.

Studieplanen skal minimum fastsette:

- henvisning til eventuell nasjonal rammeplan
 - forventet læringsutbytte
 - hvilke emner som inngår
 - omfang i studiepoeng
 - hvilket fakultet som administrerer studieprogrammet
 - mulighet for utvekslingsopphold i utlandet
 - hvilke emner som til sammen utgjør fordypningen i bachelorgraden
 - oppbyggingen av studieprogrammet, studieretninger, eventuelle fellesemner, hva som er obligatorisk og valgfritt, og rekkefølgen på emnene
 - eventuelle betingelser til studieprogresjon.
- (2) Alle emner skal være beskrevet i en emnebeskrivelse. Hver emnebeskrivelse skal minimum inneholde:
- forventet læringsutbytte
 - forkunnskapskrav
 - undervisningssemester
 - faginnhold
 - læringsformer
 - undervisningsspråk
 - emnets omfang i studiepoeng
 - hvilke aktiviteter som er obligatoriske
 - vurderingsform og karakterskala
 - vektning av delvurderingene som inngår i sluttkarakteren
 - om vurderingsform kan bli endret for utsatt eksamen
 - studiepoengreduksjoner.

§ 4-3. Utdanningsplan

(1) Student som tas opp til studier av 60 studiepoeng eller mer, skal ha utdanningsplan. Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om universitetets forpliktelser overfor studenten, og studentens forpliktelser overfor universitetet og medstudenter. Innholdet i studiet og studentens forventede progresjon skal framgå av planen. Utdanningsplanen inngås mellom student og fakultet.

(2) Utdanningsplanen kan endres etter avtale med fakultetet.

§ 4-4. Deltidsstudier

Studiene ved NTNU kan gjennomføres som deltidstudier etter avtale med fakultetet. Prosentvis andel av normert studieprogresjon skal angis i utdanningsplanen.

§ 4-5. Godskriving

(1) Fakultetet skal godskrive beståtte emner, fag, eksamener eller prøver fra andre institusjoner under universitets- og høyskoleloven i den utstrekning de oppfyller de faglige krav, jf. uhl § 3-5 (1).

(2) Fakultetet kan gi fritak for deler av utdanning på grunnlag av annen velegnet eksamen eller prøve. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak jf. uhl § 3-5 (2).

(3) Fakultetet avgjør søknader fra enkeltpersoner om godkjenning av annen høyere utdanning som faglig jevn god med utdanning som tilbys ved NTNU, jf. uhl § 3-5 (3). Godkjenning gir rett til å bruke den tittel som er fastsatt for den utdanningen det er jevnført med.

§ 4-6. Studiepoengreduksjon

Dersom en student vurderes i emner som helt eller delvis overlapper hverandre, skal dette føre til reduksjon i studiepoeng på vitnemål eller karakterutskrift. Slik faglig overlapping skal være opplyst i aktuell emnebeskrivelse. Studiepoengreduksjonen gjøres slik at de emnene som fører til den mest gunstige karakter for studenten ikke reduseres.

§ 4-7. Undervisning

Forelesninger er som hovedregel offentlige. Fakultetet selv kan bestemme at forelesninger bare skal være for institusjonens studenter eller enkelte grupper av studenter dersom forelesningens art tilsier det eller det er fastsatt egenbetaling for det aktuelle studiet, jf. uhl § 3-8 nr. 2.

§ 4–8. Muntlig prøve

Fakultetet selv kan bestemme at muntlig prøve ikke skal være offentlig, etter ønske fra studenten, når tungtveiende hensyn taler for det, jf uhl § 3–9 (3). Klinisk eksamen er unntatt fra offentlighet.

§ 4–9. Studieåret

Studieåret er på 40 uker og er delt i to semestre. Høstsemesteret er avsluttet før årsskiftet. Rektor fastsetter når studieåret starter og slutter.

Kapittel 5. Vurdering**§ 5–1. Karaktersystem**

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, ikke fagspesifikk beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene
D	Nokså god	En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende de faglige minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet

(1) Ved vurdering benyttes seksdelt karakterskala A til F, som tilrådd fra Universitets- og høgskolerådet (UHR), der F er karakter for å ikke bestå vurderingen og ikke bli tilkjent studiepoeng for emnet.

(2) Vurderingen kan også graderes etter en todelt skala med karakterene Bestått og Ikke bestått.

(3) Obligatoriske aktiviteter vurderes til godkjent/ikke godkjent og gir ikke uttelling i studiepoeng.

(4) Emnebeskrivelsen skal gi oversikt over vekting. Sammenslåing av delvurderinger skjer automatisk via det studieadministrative systemet.

(5) Dersom en kandidat har fremstilt seg til samme vurdering mer enn én gang, blir beste karakter gjeldende.

(6) Student som har levert besvarelse kan ikke unndra seg sensur. Studenten kan heller ikke unndra seg sensur dersom eksaminasjonen har startet ved muntlig prøve.

(7) Fakultetet skal utarbeide fagspesifikke beskrivelser av vurderingskriteriene.

§ 5–2. Eksamensperiode

Rektor fastsetter eksamensperiodene for skriftlig eksamen under tilsyn. Skriftlig eksamen under tilsyn kan avholdes utenom perioden etter søknad. Dato for eksamen kunngjøres for studentene i god tid før eksamen.

§ 5–3. Eksamensavvikling

Rektor fastsetter regler for eksamensavvikling.

§ 5–4. Rett til vurdering

(1) For å få fremstille seg til vurdering, må studenten være semesterregistrert for gjeldende semester og ha betalt semesteravgift i henhold til lov om studentsamskipnader. Det er studentens ansvar å registrere seg og melde seg til vurdering innenfor de frister som er fastsatt og kunngjort.

(2) Eventuelle obligatoriske aktiviteter må være godkjent. Studenten skal i rimelig tid før vurdering få informasjon hvis obligatoriske aktiviteter ikke er godkjent.

(3) Det er ikke anledning til å fremstille seg til vurdering i samme emne mer enn tre ganger. Fakultetet selv kan innvilge et fjerde forsøk. Dersom det foreligger særskilte behov hos studenten, kan fakultetet selv innvilge et femte og siste forsøk. Antall forsøk følger person, ikke studieretten.

Tellende forsøk er når studenten

- har bestått eksamen
- får karakteren F/Ikke bestått
- trekker seg etter avmeldingsfristens utløp
- ikke møter til eksamen
- ikke leverer besvarelse i en vurdering/delvurdering i et emne
- har møtt til eksamen, men velger å trekke seg under eksamen
- får sin eksamen annullert på grunn av fusk, forsøk på fusk, falskt vitnemål eller annen uredelig opptreden, jf. uhl § 4–7.

For studenter tatt opp ved NTNU før 1. januar 2016 telles forsøk fra og med studieåret 2016/17.

(4) Det skal gis tilbud om eksamen i et emne i ett år etter at emnet er nedlagt.

(5) Studenter som har fullført et studieprogram, har adgang til å fremstille seg for forbedring av karakter i emner med adgangsbegrensning i inntil ett år etter at programmet er fullført. Søknad stiles til fakultetet. Det utstedes ikke nytt vitnemål.

(6) Den som ikke er tatt opp som student, har rett til å melde seg til vurdering i et emne i samsvar med uhl § 3–10. Fakultetet avgjør om vilkårene for oppmelding er oppfylt og kan gi nærmere regler om adgangen til vurdering uten å være tatt opp som student.

Rektor kan fastsette særskilt oppmeldingsfrist for denne gruppen.

Rektor kan fastsette at de som ikke er tatt opp som studenter til et emne, skal betale avgift i tillegg til semesteravgiften som skal dekke institusjonens merutgifter.

§ 5–5. *Oppmelding og trekk fra vurdering*

(1) Studenten skal melde seg opp til vurdering elektronisk innen den frist som rektor fastsetter. Informasjon om gjeldende rutiner og frister for oppmelding kunngjøres på nettsidene. Det er studentens ansvar å kontrollere at oppmeldingene er korrekte. I spesielle tilfeller (sykdom eller lignende) kan rektor dispensere fra fristen for oppmelding.

(2) Trekk fra vurdering må skje innen den fristen som er fastsatt av rektor. En student som har trukket seg fra vurdering i et emne kan ikke fremstille seg på nytt før ved neste ordinære vurdering.

§ 5–6. *Vurdering*

(1) *Utsatt eksamen for skriftlig eksamen under tilsyn og muntlig eksamen*

I emner der det blir holdt skriftlig eksamen under tilsyn eller muntlig eksamen bare én gang pr studieår, skal det holdes utsatt eksamen før neste ordinære eksamen.

Studenter som har gyldig fravær ved eller strøk ved siste ordinære eksamen har rett til å fremstille seg til utsatt eksamen.

Studenter som ikke møtte ved ordinær eksamen, uten gyldig grunn til fravær, har kun adgang til neste ordinære eksamen.

Rektor fastsetter tidsperiode for utsatt eksamen. Tidspunkt kunngjøres før aktuell eksamen. Utsatt eksamen skal være avviklet før neste ordinære eksamen. For bestemte studieprogram kan tidspunktet for utsatt eksamen, som en fast ordning, fastsettes i utfyllende regler.

Ved utsatt eksamen skal vurderingsformen være faglig jevngod med vurderingsformen ved ordinær eksamen. Endret vurderingsform ved utsatt eksamen skal fremgå av emnebeskrivelsen.

(2) *Utsatt eksamen for andre vurderingsformer*

Fakultetet skal, hvis det har betydning for progresjonen i studiet, sørge for at studenter med gyldig fravær til andre vurderingsformer enn skriftlig eksamen under tilsyn og muntlig eksamen kan få gjennomført sine vurderinger.

Dersom gyldig fravær medfører at innleveringsfrist må forlenges, fastsettes ny frist etter en skjønsmessig vurdering.

(3) *Ny vurdering ved ikke bestått*

Emnebeskrivelsen eller utfyllende regler fastsetter hvilke vurderinger som må tas opp igjen når studenten ikke har bestått emnet.

Ved gjentak må studenten forholde seg til gjeldende emnebeskrivelse.

(4) *Forbedring av karakter*

Studenter som ønsker å forbedre karakter i et emne, fremstiller seg til ordinær vurdering. Det er beste karakter som blir gjeldende.

Der karakteren fastsettes på grunnlag av flere vurderinger, må alle tas opp igjen. Emnebeskrivelsen kan fastsette at en student som ønsker å forbedre karakter i emnet, kan ta opp den enkelte delvurdering.

(5) *Gyldig fravær*

Gyldig fravær dokumenteres med legeerklæring eller tilsvarende dokumentasjon. Frist for å levere legeerklæring er syv dager, regnet fra dato for slutt av vurderingen. For praksisperioder skal legeerklæring leveres umiddelbart.

(6) Ved ny vurdering og ved utsatt eksamen gjelder det pensumet som er fastsatt for emnet på tidspunktet for ny vurdering eller utsatt eksamen. Ved nasjonale rammeplanendringer kan det av departementet bli fastsatt særordninger. Ved betydelige endringer i pensum skal det være anledning til å bli vurdert etter gammel ordning i maksimalt ett år.

§ 5–7. *Tilrettelegging for vurdering*

(1) For å gi alle studenter tilnærmet like arbeidsvilkår ved vurdering, kan studenter med særskilte behov som er tilstrekkelig dokumentert, søke om tilrettelagt vurdering. Tilretteleggingen kan enten være praktisk rettet i form av å kunne bruke spesielle hjelpemidler eller få utvidet tid. I spesielle tilfeller kan det innvilges bruk av annen vurderingsform enn den ordinære eller annen form for tilrettelegging. Tilretteleggingen skal ikke føre til en reduksjon av de faglige krav som stilles til den enkelte vurdering.

(2) Dokumentert søknad må sendes innen fastsatte frister. Relevant dokumentasjon skal være av nyere dato. Dersom behovet for tilrettelegging er permanent, kan godkjenning gis for den tid studenten har studierett. Søknaden avgjøres av rektor. Ved søknad om annen vurderingsform enn den som er oppgitt i emnebeskrivelsen, skal rektor avgjøre søknaden i samråd med fakultetet.

(3) Studenter med akutt oppståtte behov skal så langt det er mulig få tilrettelagt vurdering etter samme retningslinjer som ovenfor. Søknad med tilstrekkelig dokumentasjon må sendes inn så snart som mulig etter at den akutte situasjonen har oppstått.

§ 5–8. Målform og språk ved skriftlig vurdering (gjelder ikke språkfag)

(1) Bestemmelser om bruk av målform i eksamensoppgaver er gitt i forskrift 7. juli 1987 nr. 4148 om målform i eksamensoppgaver. Forskriften er gitt med hjemmel i lov 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentlig teneste.

(2) Eksamensoppgaver som gis på norsk mål, skal foreligge i begge målformer (bokmål og nynorsk). Har alle studentene ønsket samme målform, kan oppgavene gis i bare denne målformen. Studentene velger målform når de registrerer seg som studenter.

(3) Dersom undervisningen gis på et skandinavisk språk, gis eksamensoppgaven på norsk. Fakultetet kan bestemme at oppgaveteksten i tillegg skal gis på engelsk.

(4) Dersom undervisningen gis på engelsk, gis eksamensoppgaven på engelsk. Fakultetet kan bestemme at eksamensoppgaven i tillegg skal gis på norsk.

(5) Dersom en vesentlig del av emnets pensum er på engelsk, kan fakultetet bestemme at eksamensoppgaven i tillegg skal gis på engelsk, selv om undervisningen ikke er gitt på engelsk.

(6) Eksamensbesvarelse kan leveres på et skandinavisk språk eller engelsk hvis det ikke er fastsatt annen ordning i emnebeskrivelsen eller studieplanen.

(7) Master-/hovedoppgave skrives på engelsk eller et skandinavisk språk. Oppgaver som skrives på et skandinavisk språk skal ha et sammendrag på engelsk. Oppgaver som skrives på engelsk skal ha et sammendrag på et skandinavisk språk. Fakultetet kan gi unntak fra denne bestemmelsen dersom studenten er fremmedspråklig og ikke behersker et av de skandinaviske språkene.

(8) Med skandinavisk språk menes i denne bestemmelsen norsk, dansk eller svensk.

§ 5–9. Master-/hovedoppgave

(1) Dersom master-/hovedoppgaven vurderes til Ikke bestått eller F, kan en ny eller omarbeidet oppgave med vesentlige endringer leveres til sensur én ytterligere gang.

(2) Når studenten har fått bestått karakterer på master-/hovedoppgave er det ikke anledning til å få vurdert en ny oppgave innenfor det samme studieprogrammet.

§ 5–10. Veiledet praksis

(1) Praksis skjer under veiledning og kontinuerlig vurdering.

(2) Studenten har adgang til ny praksisperiode én gang dersom første gang vurderes til Ikke bestått eller ikke er godkjent. Emnebeskrivelsen kan fastsette at studenten kan søke om et tredje forsøk.

(3) Rektor kan fastsette retningslinjer for gjennomføring av praksis.

§ 5–11. Sensur

(1) Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal bli prøvd og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte, jf. uhl. § 3–9 (1).

(2) Fakultetet selv oppnevner eksterne sensorer for tre år av gangen.

For tverrfakultære emner (for eksempel Ekspert i team) som ikke er administrert av et fakultet, oppnevner rektor ekstern(e) sensor(er). Eksterne sensorer ved klage oppnevnes av fakultetet selv.

(3) Ekstern sensor kan ikke ha vært ansatt ved NTNU det siste året.

(4) Tilsatte i vitenskapelig stilling behøver ikke oppnevnes som intern sensor.

(5) Det skal være minst to sensorer ved muntlig prøve og vurdering av praksisstudier eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve.

(6) Det skal være minst to sensorer, hvorav minst én ekstern, ved bedømmelsen av master-/hovedoppgaven, jf. uhl. § 3–9 nr. 2.

(7) Ved hvert studieprogram skal det benyttes ekstern sensor i tillegg til intern i minimum ett emne pr. studieår. Studieprogrammets vertsfakultet velger emne(r), i samråd med fakultetet som eier emnet. Der det brukes tilsynssensor, kan fakultetet vedta unntak fra dette.

(8) Alle emner skal innen en femårsperiode ha hatt ekstern sensor.

(9) Ekstern evaluering av vurderingsordningene kan gjennomføres med tilsynssensor for deler av et studieprogram eller for ett eller flere studieprogram samlet. Retningslinjer for bruk av tilsynssensor fastsettes i NTNUs kvalitetssikringssystem.

(10) Det skal utarbeides sensurveiledning eller løsningsforslag i forbindelse med sensur. Dette skal være tilgjengelig for sensor før vurderingen starter og tilgjengelig for studentene når sensur foreligger.

(11) Når vurderingsordningen omfatter justerende muntlig, må hovedvurderingsform være bestått før justerende muntlig kan gjennomføres.

(12) Sensur skal foreligge innen tre uker jf. uhl. § 3–9 (4). Sensur skal være tilgjengelig senest første virkedag etter sensurfristen. Sensuren for master-/hovedoppgave skal foreligge innen tre måneder.

(13) Studentene er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med sensuren.

Kapittel 6. Begrunnelse, klage og fusk

§ 6-1. Klager

- (1) Enkeltvedtak etter denne forskriften kan påklages. Klageinstans er NTNUs klagenemnd.
- (2) Styret delegerer myndigheten til NTNUs klagenemnd etter uhl kap 3 og 4 der styret selv eller institusjonens klagenemnd skal fatte vedtak. Vedtak kan påklages til departementets nasjonale klageorgan der dette er angitt.

§ 6-2. Begrunnelse for og klage på karakter

- (1) Begrunnelse for og klage på karakter behandles etter uhl § 3-9 (5) og § 5-3. Ved ny sensur skal det være minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern. Sensorene skal ikke få opplyst opprinnelig karakter, sensors begrunnelse for denne eller studentens begrunnelse for klagen.
- (2) Krav om begrunnelse og klage på karakter fremsettes overfor fakultetet etter gjeldende frister.
- (3) Ved klage på karakter på felles besvarelse, der det gis én felles karakter, må samtlige studenter i gruppa samtykke og undertegne klagen.
- (4) Fremmes klage på karakter eller formelle feil før vitnemål er utstedt, skal vitnemålet holdes tilbake til klagen er ferdig behandlet. Dersom vitnemål er utstedt, skal det returneres til NTNU før klagen tas til behandling.
- (5) Ved vurderinger som etter sin art ikke kan etterprøves, eksempelvis muntlig prestasjon eller praksisopplæring, kan karakter ikke påklages jf. uhl § 5-3 (5).
- (6) Studenten(e) kan klage først når karakter for emnet er kunngjort. Dersom emnet består av flere delvurderinger, skal studenten angi hvilken eller hvilke delvurdering(er) klagen gjelder.
- (7) Emnebeskrivelsen kan fastsette at klageprosedyre kan finne sted allerede etter separat delvurdering når resultatet er til hinder for videre progresjon i semesteret.

§ 6-3. Klage over formelle feil

- (1) Klage over formelle feil ved vurdering eller sensur behandles etter § 5-2 i uhl. Fakultetet avgjør klagen. Hvis studenten ikke gis medhold, sendes klagen til NTNUs klagenemnd for endelig avgjørelse.
- (2) Ved klage over formelle feil for gruppeeksamen / oppgave, skal samtlige studenter samtykke og undertegne klagen.

§ 6-4. Fusk eller forsøk på fusk

- (1) Fusk defineres som en opptreden i strid med NTNUs regelverk for eksamensavvikling, og som på en urettmessig måte kan føre til at kandidatens resultater blir vurdert bedre enn ellers.

Eksempler på slike tilfeller:

- benytte eller ha tilgjengelig ulovlige hjelpemidler ved den bestemte eksamen eller prøve
 - ureglementert bruk av tillatte hjelpemidler
 - presentere andres arbeid som sitt eget; plagiat, herunder manglende kildehenvisning og/ eller klar markering av sitat
 - presentere eget tidligere arbeid uten referanse; selvplagiat
 - ureglementert samarbeid mellom kandidater eller grupper
 - urettmessig å ha skaffet seg adgang til vurdering
 - på andre måter handle slik at det urettmessig kan gi fordeler ved vurderingen eller i forbindelse med obligatoriske aktiviteter.
- (2) Fusk og forsøk på fusk behandles etter § 4-7 og § 4-8 i uhl. Dette gjelder også forsettlig medvirkning. Følgende reaksjoner kan vedtas:
 - annullering av gjeldende eksamen eller prøve eller godkjenning av kurs jf. uhl § 4-7
 - utestenging fra NTNU og fratakelse av retten til å gå opp til eksamen ved andre institusjoner under uhl inntil ett år jf. uhl § 4-8.

Når det fattes vedtak om utestenging, er dette en reaksjon som kommer i tillegg til annullering.

- (3) NTNUs klagenemnd fastsetter reaksjonsformen ved fusk eller forsøk på fusk. Studenter som får annullert eksamen etter uhl § 4-7, har kun adgang til å fremstille seg til ordinær vurdering.
- (4) Rektor fastsetter retningslinjer ved behandling av saker om fusk/forsøk på fusk til eksamen.

Kapittel 7. Vitnemål og karakterutskrift

§ 7-1. Vitnemål og Diploma supplement

- (1) Vitnemål utstedes etter avsluttet grad eller yrkesutdanning eller i samsvar med studiets rammeplan. Fakultetet tildeler grad eller yrkesutdanning.
- (2) Utdanningsplanen er grunnlag for vitnemål. Vitnemål for oppnådd grad utstedes når kravene i utdanningsplanen er fullført.
- (3) Studenten kan reservere seg i inntil to semestre mot å få vitnemålet for bachelorgraden utstedt for å kunne forbedre karakteren i emner som inngår i graden.
- (4) Diploma Supplement (på engelsk) inngår som en del av vitnemålet.
- (5) Vitnemål utstedes normalt bare én gang for samme grad/utdanning. Vitnemålet skal gi opplysninger om hvilket studieprogram og hvilke emner som ligger til grunn for graden. Vitnemålet skal gi opplysninger om hvilket semester og år graden/utdanningen er fullført. Eventuell gjennomsnittskarakter angis i vitnemålet.

- (6) Ved tap av vitnemål kan det etter søknad utstedes duplikat. Dette merkes som duplikat. Rektor kan fastsette avgift for utstedelse av duplikatvitnemål.
- (7) Rektor fastsetter bestemmelser om utforming av vitnemål og Diploma Supplement.

§ 7-2. Karakterutskrifter

En student skal, etter forespørsel, få karakterutskrift over samtlige beståtte emner ved NTNU.

§ 7-3. Gjennomsnittskarakter

Det kan gis gjennomsnittskarakter på vitnemålet. Dette angis i utfyllende regler. Med gjennomsnittskarakter menes en samlekarakter som gis for hele studieprogrammet ved tildeling av grad. Karakteren beregnes som et veiet gjennomsnitt av tellende bokstavkarakter for de emner som inngår i graden. For å få beregnet gjennomsnittskarakter må studenten ha bestått karakter i emner ved NTNU på til sammen minst 120 studiepoeng og det må være benyttet bokstavkarakter i minst 75 % av studiepoengene som inngår. Gjennomsnittskarakteren beregnes slik:

1. Hver bokstavkarakter erstattes av en tallekvivalent, A=5, B=4, C=3, D=2, E=1.
2. Tallekvivalenten multipliseres med emnets studiepoeng, og de enkelte produktene av studiepoeng og tallekvivalent summeres for de emner som inngår.
3. Produktsummen divideres med totalt antall studiepoeng som inngår i samlingen av aktuelle emner.
4. Kvotienten regnes ut med én desimal.
5. Gjennomsnittskarakteren blir den bokstavkarakter som har heltallet i kvotienten som tall-ekvivalent, etter at vanlig forhøyningsregel er brukt.

Kapittel 8. Utfyllende regler og ikrafttredelse

§ 8-1. Utfyllende regler

Fakultetet selv kan gi utfyllende regler til forskriften. For tverrfakultære studieprogram skal utfyllende regler godtas av alle involverte fakultet. For sivilingeniørutdanningen og den 5-årige lektorutdanningen vedtar rektor utfyllende regler.

§ 8-2. Overgangsbestemmelser

- (1) Der utfyllende regler gitt etter tidligere studieforskrift fastsetter hvordan vurderinger skal gjennomføres gjelder dette senest ut studieåret 2016/17.
- (2) For øvrig gjelder utfyllende regler fastsatt etter tidligere studieforskrift, så langt de ikke er i strid med den nye studieforskriften, senest ut studieåret 2016/17.
- (3) Der det er motstrid mellom ny og gammel studieforskrift, legges den løsningen som er til gunst for studenten til grunn ut studieåret 2015/16.
- (4) Institusjonenes bestemmelser om emnestørrelse og fellesemner / innføringsemner som gjaldt før 1. januar 2016, gjelder inntil annet er bestemt.

§ 8-3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2016.

Fra samme dato opphører følgende forskrifter:

Forskrift 7. desember 2005 nr. 1684 om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

Forskrift 25. februar 2014 nr. 239 om studier ved Høgskolen i Sør-Trøndelag

Forskrift 19. juni 2012 nr. 649 om studier og eksamen ved Høgskolen i Ålesund

Forskrift 15. desember 2014 nr. 1787 om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Gjøvik, unntatt kapittel 2 og 3.

8. des. Nr. 1450 2015

Forskrift om endring i forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 8. desember 2015 med hjemmel i forskrift 8. september 2006 nr. 1041 om særlige tiltak mot Hviterussland § 5. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 8. september 2006 nr. 1041 om særlige tiltak mot Hviterussland gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

- (1) EUs vedlagte forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive tiltak vedrørende Hviterussland (som endret av forordning (EF) nr. 1587/2006, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 646/2008, forordning (EU) nr. 84/2011, forordning (EU) nr. 271/2011, forordning (EU) nr. 505/2011, forordning (EU) nr. 588/2011, forordning (EU) nr. 999/2011, forordning (EU) nr. 1000/2011, forordning (EU) nr. 1320/2011, forordning (EU) nr. 114/2012, forordning (EU) nr. 170/2012, forordning (EU) nr. 265/2012, forordning (EU) nr. 354/2012, forordning (EU) nr. 1014/2012, forordning (EU) nr. 1017/2012, forordning (EU) nr. 494/2013, forordning (EU) nr. 517/2013, forordning (EU) nr. 1054/2013, forordning (EU) nr. 46/2014, forordning (EU) nr. 740/2014, forordning (EU) nr. 1159/2014,

forordning (EU) 2015/1133, forordning (EU) 2015/1326, forordning (EU) 2015/1948 og forordning (EU) 2015/1949) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av denne bestemmelsen.

Forskriftens vedlegg A (rådsforordning (EU) nr. 765/2006) endres som følger:

Overskriften i vedlegg A skal lyde:

*RÅDSFORORDNING (EF) NR. 765/2006
av 18. mai 2006
om restriktive tiltak vedrørende Hviterussland*

Vedlegg A (rådsforordning (EU) nr. 765/2006) ny artikkel 2 nr. 6 skal lyde:

6. Anvendelse av forbudene i nr. 1 og 2 er suspendert for så vidt gjelder personer og enheter inntatt i vedlegg IV.

Vedlegg A (rådsforordning (EU) nr. 765/2006) ny artikkel 8b skal lyde:

Artikkel 8b

Rådet skal endre vedlegg IV med grunnlag i beslutninger tatt vedrørende vedlegg II i beslutning 2012/642/FUSP.

Vedlegg A (rådsforordning (EU) nr. 765/2006) nytt vedlegg IV skal lyde:

*VEDLEGG IV
Personer og enheter som det er henvist til i artikkel 2 nr. 6.*

A. Persons

1. Alinikau Siarhei Aliksandravich
2. Ananich, Liliia Stanislavauna
3. Arlau Aliaksey
4. Atabekau, Khazalbek Bakhtibekavich
5. Badak Ala Mikalaeuna
6. Bakhmatau, Ihar Andreevich
7. Bandarenka Siarhei Uladzimiravich
8. Barouski Aliksandr Genadzevich
9. Barsukou, Aliksandr Piatrovich
10. Barysionak, Anatol Uladzimiravich
11. Bazanau, Aliksandr Viktaravich
12. Bileichyk, Aliksandr Uladzimiravich
13. Bortnik, Siarhei Aliksandroovich
14. Brysina, Zhanna Leanidauna
15. Bulash, Ala Biukbalauna
16. Bushchyk, Vasil Vasilievich
17. Busko, Ihar Iauhenavich
18. Bychko, Aliaksei Viktaravich
19. Charhinets, Mikalai Ivanavich
20. Charkas, Tatsiana Stanislavauna
21. Charnyshou, Aleh Anatolievich
22. Chatviartkova, Natallia Alexeeuna
23. Chubkavets Kiryl Chubkovets Kirill
24. Chyzh, Iury Aliksandravich
25. Davydzka, Henadz Branislavavich
26. Dysko, Henadz Iosifavich
27. Dzemiantsei, Vasil Ivanavich
28. Dziadkou, Leanid Mikalaevich
29. Esman, Valery Aliksandravich
30. Farmahei, Leanid Kanstantsinavich
31. Haidukevich Valery Uladzimiravich
32. Halavanau, Viktar Ryhoravich
33. Harbatouski, Yury Aliksandravich
34. Herasimenka, Henadz Anatolievich
35. Herasimovich, Volha Ivanauna
36. Hermanovich, Siarhei Mikhailavich
37. Hihin, Vadzim Frantsavich
38. Hrachova, Liudmila Andreeuna

39. Hureeu Siarhei Viktaravich
40. Iakubovich, Pavel Izotavich
41. Iancheuski, Usevalad Viachaslavavich
42. Iarmoshyna, Lidziia Mikhailauna
43. Iaruta, Viktar Heorhevich
44. Iasianovich, Leanid Stanislavavich
45. Iauseev, Ihar Uladzimiravich
46. Ihnatovich-Mishneva, Liudmila
47. Ipatau, Vadzim Dzmitryevich
48. Ivanou, Siarhei
49. Kachanau Uladzimir Uladzimiravich
50. Kadzin, Raman Viktaravich
51. Kakunin, Aliaksandr Aliaksandravich
52. Kalach, Uladzimir Viktaravich
53. Kamarouskaya, Volha Paulauna
54. Kamisarau, Valery Mikalayevich
55. Kanapliou, Uladzimir Mikalaevich
56. Karovina, Natallia Uladzimirauna
57. Karpenka, Ihar Vasilievich
58. Katsuba, Sviatlana Piatrouna
59. Kavaliou, Aliaksandr Mikhailavich
60. Kazak, Viktar Uladzimiravich
61. Kazheunikau Andrey
62. Kaziiatka, Iury Vasilievich
63. Kharyton, Aliaksandr
64. Khatkevich, Iauhen Viktaravich
65. Khmaruk, Siargei Konstantinovich
66. Khrobastau, Uladzimir Ivanavich
67. Khrypach, Siarhei Fiodaravich
68. Khvainitskaya, Zhanna Anatolyeuna
69. Kisialiou, Anatol Siamionavich
70. Kochyk, Aliaksandr Vasilyevich
71. Kolas, Alena Piatrovna
72. Konan, Viktar Aliaksandravich
73. Kornau, Uladzimir Uladzimiravich
74. Korzh, Ivan Aliakseevich
75. Krasheuski, Viktar
76. Krasouskaya, Zinaida Uladzimirauna
77. Kryshchapovich, Leu Eustafievich
78. Kuklis, Mikalai Ivanovich
79. Kuliashou, Anatol Nilavich
80. Kuzniatsou, Ihar Nikonavich
81. Lapko, Maksim Fiodaravich
82. Lapo, Liudmila Ivanauna
83. Laptionak, Ihar Mikalaevich
84. Lashyn, Aliaksandr Mikhailavich
85. Lazavik, Mikalai Ivanavich
86. Lemiashonak, Anatol Ivanavich
87. Liabedzik, Mikhail Piatrovich
88. Liaskouski, Ivan Anatolievich
89. Liushtyk, Siarhei Anatolievich
90. Lomats, Zianon Kuzmich
91. Lapatka, Aliaksandr Aliaksandravich
92. Lukashenka, Aliaksandr Ryhoravich
93. Lukashenka, Dzmitry Aliaksandravich
94. Lukashenka, Viktar Aliaksandravich
95. Lukomski, Aliaksandr Valiantsinavich
96. Lutau Dzmitry Mikhailavich
97. Makei, Uladzimir Uladzimiravich
98. Maladtsova, Tatsiana
99. Maslakou, Valery Anatolievich
100. Mazouka Anzhalika Mikhailauna

101. Mazouka, Kiryl Viktarovich
102. Miklashevich, Piotr Piatrovich
103. Mitrakhovich, Iryna Aliakseeuna
104. Morozau, Viktor Mikalaeovich
105. Motyl, Tatsiana Iaraslavauna
106. Nazaranka, Vasil Andreyevich
107. Niakrasava, Alena Tsimafeeuna
108. Padabed, Iury Mikalaeovich
109. Piakarski, Aleh Anatolievich
110. Praliaskouski, Aleh Vitoldavich
111. Pratasavitskaia, Natallia Uladzimirana
112. Putsyla, Uladzimir Ryhoravich
113. Pykina, Natallia Mikhailauna
114. Radzkou, Aliaksandr Mikhailavich
115. Rakhmanava, Maryna Iurievna
116. Ravinskaia, Tatsiana Uladzimirana
117. Rusak, Viktor Uladzimiravich
118. Rybakou, Aliaksei Vasilievich
119. Saikouski Valeri Yosifavich
120. Sanko Ivan Ivanavich
121. Sauko, Valery Iosifavich
122. Shaeu, Valiantsin Piatrovich
123. Shahrai, Ryta Piatrouna
124. Shamionau Vadzim Iharavich
125. Shastakou Maksim Aliaksandravich
126. Shchurok, Ivan Antonavich
127. Shastakou, Iury Valerievich
128. Shuhaeu, Siarhei Mikhailavich
129. Shved, Andrei Ivanavich
130. Shykarou, Uladzislau Aleksandravich
131. Shylko, Alena Mikalaeuna
132. Siankevich, Eduard Aliaksandravich
133. Siarheenka, Ihar Piatrovich
134. Simakhina, Liubou Siarheeuna
135. Simanau Aliaksandr Anatolievich
136. Simanouski Dmitri Valerevich
137. Sirenka, Viktor Ivanavich
138. Slizheuski, Aleh Leanidavich
139. Smalenski, Mikalai Zinouevich
140. Stsiapurka, Uladzimir Mikhailavich
141. Stuk, Aliaksei Kanstantsinavich
142. Sukharenka, Stsiapan Mikalaeovich
143. Sukhau Dzmitri Viachaslavavich
144. Svistunova, Valiantsina Mikalaeuna
145. Talstashou, Aliaksandr Alehavich
146. Traulka Pavel
147. Trutka, Iury Igorevich
148. Tsertsel, Ivan Stanislavavich
149. Tupik, Vera Mikhailauna
150. Tushynski Ihar Heraninavich
151. Unukevich, Tamara Vasileuna
152. Utsiurn, Andrei Aliaksandravich
153. Vakulchyk, Valery Paulavich
154. Valchkova, Maryiana Leanidauna
155. Vasilevich, Ryhor Aliakseevich
156. Vehera, Viktor Paulavich
157. Volkau, Siarhei Mikhailavich
158. Yakunchykhin, Aliaksandr Anatolyevich
159. Yarmalitski, Siarhei Uladzimiravich
160. Zaharouski, Anton Uladzimiravich
161. Zaitsau, Vadzim Iurievich
162. Zaitsava, Viktoryia Henadzeuna

163.	Zakharau, Aliaksei Ivanavich
164.	Zapasnik, Maryna Sviataslavauna
165.	Zhadobin, Iury Viktaravich
166.	Zhuk, Alena Siamionauna
167.	Zhuk, Dzmitry Aliaksandravich
168.	Zhukouskaia, Zhanna Aliakseeuna
169.	Zhukouski, Siarhei Kanstantsinavich
170.	Zimouski Aliaksandr Leanidavich
171.	Volkau, Vitaliy Mikalaevic

B. Entities

1.	Beltechexport
2.	Beltech Holding
3.	Spetspriborservice
4.	LLC Triple
5.	JSC Berezovsky KSI
6.	JCJSC QuartzMelProm
7.	CJSC Prostor-Trade
8.	JLLC AquaTriple
9.	LLC Rakowski browar
10.	CJSC Dinamo-Minsk

I vedlegg A (rådsforordning (EU) nr. 765/2006), vedlegg I, del B, skal punkt 8 (LLC Triple Metal Trade), punkt 10 (JV LLC Triple-Techno), punkt 18 (MSSFC Logoysk) og punkt 19 (Triple-Agro ACC) endres til følgende:

- 8. _____
- 10. _____
- 18. _____
- 19. _____

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. des. Nr. 1451 2015

Forskrift om opphevelse av og vedtak vedrørende forskrifter om graden philosophiae (ph.d.)

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) 8. desember 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–9. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

Styret vedtar følgende angående ph.d.-forskrifter fra 1. januar 2016:

1. Fra 1. januar 2016 gjelder forskrift 23. januar 2012 nr. 206 for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved NTNU for ph.d.-utdanningen ved alle campus.
2. Fra 1. januar 2016 oppheves følgende forskrifter for ph.d. ved høyskolene:
Forskrift 6. mai 2015 nr. 539 for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Gjøvik
Forskrift 19. september 2012 nr. 931 for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST).
3. Rektor fastsetter overgangsbestemmelser.

8. des. Nr. 1452 2015

Forskrift om endring i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet 8. desember 2015 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 5, § 9, § 39, § 49, § 51 og § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245 og delegeringsvedtak 28. mai 2004 nr. 790. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 7–2a bokstav d oppheves. Nåværende § 7–2a bokstav e til h blir bokstav d til g.

§ 7–6 første ledd første kolon skal lyde:

Forurensningskonsentrasjonen i utendørs luft skal ikke overstige følgende grenseverdier flere enn det tillatte antall ganger:

Tabell: Kolonne om Dato for oppnåelse av grenseverdi oppheves. Rad om svevestøv (PM₁₀) og rad 4 om svevestøv (PM_{2,5}) skal lyde:

<i>Svevestøv PM₁₀</i>				
1. Døgn grenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	1 døgn (fast)	50 µg/m ³		Grenseverdien må ikke overskrides mer enn 30 ganger pr. kalenderår
2. Årsgrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	Kalenderår	25 µg/m ³		
<i>Svevestøv PM_{2,5}</i>				
Årsgrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	Kalenderår	15 µg/m ³		

§ 7–6 tredje ledd oppheves.

§ 7–7 første ledd skal lyde:

Det skal gjennomføres nødvendige tiltak for at forurensningskonsentrasjonen i utendørs luft ikke overstiger målsetningsverdiene nedenfor, såfremt dette ikke vil innebære uforholdsmessig store omkostninger.

I Tabell: Kolonne 4 om Dato for måloppnåelse oppheves. Rad 1 om Svevestøv PM_{2,5} oppheves.

§ 7–7a første ledd skal lyde:

Den gjennomsnittlige bakgrunnskonsentrasjonen av PM_{2,5} i byområder, jf. vedlegg 3, skal ikke overstige 15 µg/m³. Innen 2020 skal gjennomsnittlig bakgrunnskonsentrasjon av PM_{2,5} i byområder ikke overskride 9,3 µg/m³, jf. vedlegg 3 (nasjonalt reduksjonsmål).

Kapittel 7 vedlegg 3 tabell om Helsebaserte vurderingsterskler rad 3 om svevestøv (PM₁₀) og rad 4 om svevestøv (PM_{2,5}) skal lyde:

Svevestøv (PM ₁₀)	35 µg/m ³ (døgnmiddel) som ikke må overskrides mer enn 30 ganger pr. kalenderår.	25 µg/m ³ (døgnmiddel) som ikke må overskrides mer enn 30 ganger pr. kalenderår.
	22 µg/m ³ (årsmiddel)	20 µg/m ³ (årsmiddel)
Svevestøv (PM _{2,5})	12 µg/m ³ (årsmiddel)	10 µg/m ³ (årsmiddel)

Kapittel 7 vedlegg 4 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

8. des. Nr. 1453 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. desember 2015 med hjemmel i forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 § 34. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med torsketrålltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på 1 478 tonn torsk og en maksimalkvote på 704 tonn hyse hvorav hvert fartøy har en garantert hysekvote på 504 tonn. Med virkning fra og med 8. desember 2015 kan fartøy med torsketrålltillatelse fiske hyse uten kvotebegrensning. Dersom fisket blir stoppet kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor den garanterte kvoten.

§ 14 annet ledd (endret) skal lyde:

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 148 tonn hyse. Med virkning fra og med 8. desember 2015 kan konvensjonelle havfiskefartøy fiske hyse uten kvotebegrensning. Dersom fisket blir stoppet kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor den garanterte kvoten.

§ 19 (endret) skal lyde:

§ 19. Fiske etter hyse

Kvotteenhet etter hjemmelslengde og største lengde er som følger:

Hjemmelslengde	Største lengde	Kvotteenhet (garantert kvote)	Kvotteenhet (maksimalkvote)
Under 11 m	Under 11 m	5,1038	–
	Over 11 m	5,1038	–
11–14,9 m	Under 11 m	4,7786	–
	Over 11 m	4,7786	–
15–20,9 m	Under 11 m	5,4762	–
	Over 11 m	5,4762	–
21–27,9 m	Under 11 m	5,4740	–
	Over 11 m	5,4740	–

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta hyse (tonn):

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,12	5,7	Ubegrenset	Ubegrenset
7–7,9	1,31	6,7	Ubegrenset	Ubegrenset
8–8,9	1,56	8,0	Ubegrenset	Ubegrenset
9–9,9	1,93	9,9	Ubegrenset	Ubegrenset
10–10,9	2,06	10,5	Ubegrenset	Ubegrenset
11–11,9	2,85	13,6	Ubegrenset	Ubegrenset
12–12,9	3,38	16,2	Ubegrenset	Ubegrenset
13–13,9	4,10	19,6	Ubegrenset	Ubegrenset
14–14,9	4,67	22,3	Ubegrenset	Ubegrenset
15–20,9	7,83	42,9	Ubegrenset	Ubegrenset
21–27,9	7,83	42,9	Ubegrenset	Ubegrenset

Adgangen etter annet ledd til å fiske hyse uten kvotebegrensning gjelder med virkning fra og med 8. desember 2015 for fartøy mellom 15 og 27,9 meter hjemmelslengde og fra og med 14. desember 2015 for fartøy mellom 11 og 14,9 meter hjemmelslengde

Det er ikke adgang til å ha bifangst av hyse utover de fastsatte kvoter.

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter kan likevel ha inntil 25 % bifangst av hyse fra og med 7. september. Bifangsten regnes ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl. 00.00 til og med søndag kl. 23.59. Fartøy som har hysekvote igjen skal kun kvotebelastes for den delen av hysefangsten som overstiger 25 % på ukebasis. I den enkelte fangst og ved landing skal hyseandelen være under 50 %, med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote. Ved brudd på sistnevnte vilkår inndras hele hysefangsten.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av hyse i medhold av strukturvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvotteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

II

Forskriften trer i kraft straks.

9. des. Nr. 1454 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 9. desember 2015 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 18. desember 1987 nr. 991 om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. For første besiktigelse (godkjenning) av et elektrisk sterkstrømanlegg i land betales en avgift beregnet etter følgende satser for anleggets forskjellige deler.

Generatorer med apparatanlegg:

Ytelse inntil	100	kVA			pr. stk.	kr	526,-
Ytelse over	100	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	684,-
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	905,-
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	1 200,-
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	1 526,-
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	2 021,-
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	2 632,-
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	3 379,-
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	4 053,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	4726,-

Omformere, fasekompensatorer, likerettere, elektrokjeler e.l.:

Ytelse inntil	1 000	kVA			pr. stk.	kr	389,-
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	684,-
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	1 032,-
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 263,-
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 695,-
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	2 021,-
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	2 284,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	2 642,-

Luftledninger med spenning over 1000 V: pr. km kr 37,-.

Transformatorer med apparatanlegg:

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	179,-
Ytelse over	50	kVA inntil	100	kVA	pr. stk.	kr	284,-
Ytelse over	100	kVA inntil	250	kVA	pr. stk.	kr	389,-
Ytelse over	250	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	526,-
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	684,-
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	926,-
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	1 126,-
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 526,-
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 758,-
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	2 284,-
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	3 379,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	4 726,-

Fordeling for høy og lav spenning:

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	263,-
Ytelse over	50	kVA inntil	100	kVA	pr. stk.	kr	526,-
Ytelse over	100	kVA inntil	250	kVA	pr. stk.	kr	1 032,-
Ytelse over	250	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	1 526,-
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	2 253,-
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	3 379,-
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	4 726,-
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	6 084,-
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	8 106,-
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	10 811,-
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	13 285,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	20 032,-

Avgiftssatsene reguleres årlig i samsvar med justeringene i de årlige statsbudsjetter for lønns- og prisvekst.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2016.

9. des. Nr. 1455 2015**Forskrift om endring i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 9. desember 2015 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 28 første ledd, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 10. juli 1995 nr. 684 om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets oppgaver gjøres følgende endringer:

§ 4. Avgift for omsetning mv. av petroleumsprodukter og løsningsmidler

Punkt 2 endres til:

Avgiftssatsen er kr 3,840 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegningen i henhold til nr. 1 er mindre enn 20 000 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 46 300.

§ 5. Avgift for ilandføring av petroleumsprodukter i rørledning fra områder i sjø

Punkt 2 endres til:

Avgiftssatsene er kr 0,247 pr. tonn gass og kr 0,160 pr. tonn olje.

§ 7. Avgift for tilvirkning og omsetning av sprengstoff og krutt

Punkt 4 endres til:

Avgiftssatsen etter nr. 1 og 2 er kr 114 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegninger i henhold til punkt 1 og 2 er mindre enn 400 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 46 300.

Punkt 5 endres til:

Den faste avgift pr. tilvirkningssted utover ett i henhold til nr. 3 er kr 46 300.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2016.

10. des. Nr. 1456 2015**Forskrift om endring i forskrift om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 10. desember 2015 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 7. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1747 om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner skal § 30 siste ledd lyde:

For automatiske gravimetrisk fyllmaskiner der det er mulig å forhåndsinnstille en fylling, skal maksimal differanse mellom den forhåndsinnstilte verdien og gjennomsnittsmassen til fyllingene ikke overstige 0,312 av det maksimale tillatte avvik for hver fylling fra gjennomsnittet, som angitt under kolonne for oppfølgingskontroll i tabell 4.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

10. des. Nr. 1457 2015**Forskrift om endring i forskrift om krav til vannmålere**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 10. desember 2015 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 7. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1745 om krav til vannmålere skal § 24 bokstav a nummer 1 lyde:

$$Q_3 / Q_1 \geq 40$$

II

Forskriften trer i kraft 20. april 2016.

10. des. Nr. 1458 2015**Forskrift om endring i forskrift om krav til materielle lengdemål**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 10. desember 2015 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 7. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1739 om krav til materielle lengdemål skal § 28 tabell 4 lyde:

Tabell 4

<i>Nøyaktighetsklasse</i>	<i>a (mm)</i>	<i>b (mm)</i>	<i>c (mm)</i>
I	0,1	0,1	0,1
II	0,3	0,2	0,2
III	0,6	0,4	0,3
D – særklasse for peilebånd opptil og medregnet 30 m	1,5	null	null
S – særklasse for tankbåndmål for hver 30 m lengde når båndet hviler på et flatt underlag	1,5	null	null

II

Forskriften trer i kraft 20. april 2016.

10. des. Nr. 1459 2015**Forskrift om endring i forskrift om krav til avgassmålere**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 10. desember 2015 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 7 og § 10. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1744 om krav til avgassmålere gjøres følgende endringer:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Krav til avgassmålere i bruksfasen er regulert av forskrift 13. mai 2009 nr. 591 om periodisk kontroll av kjøretøy § 8 andre ledd bokstav g.

§ 26 andre ledd andre setning skal lyde:

Den konvensjonelle sanne verdien beregnes etter formelen definert i punkt 5.3.7.3 i de forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa (UN/ECE) forordning nr. 83 om uniforme bestemmelser for godkjenning av kjøretøy med hensyn til forurenseres utslipp i henhold til krav til drivstoff.

II

Forskriften trer i kraft 20. april 2016.

10. des. Nr. 1460 2015**Forskrift om endring i forskrift om krav til ikke-automatiske vekter**

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 10. desember 2015 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltids § 7. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1735 om krav til ikke-automatiske vekter skal følgende bestemmelser lyde:

§ 2. Krav for vekter som benyttes eller skal benyttes til andre bruksformål

Alle ikke-automatiske vekter som benyttes eller skal benyttes til andre bruksformål enn de som er nevnt i § 1 annet ledd, skal påføres følgende merking før de selges eller tilbys for salg:

- produsentens navn, registrerte firmanavn eller registrerte varemerke,
- størstelasten i form av Maks...

Merkingen skal være godt synlig, lett leselig og uutslettelig. Vektene må ikke være påført samsvarsmerking.

§ 6 tabell 1:

Tabell 1 – Nøyaktighetsklasser

Klasse	Verifiseringsminstedeling (e)	Minstelast (Min)	Antall verifiseringsminstedelinger $n = ((\text{Maks})/(e))$	
			Minste verdi	Største verdi
I	$0,001 \text{ g} \leq e$	100 e	50 000	–
II	$0,001 \text{ g} \leq e \leq 0,05 \text{ g}$	20 e	100	100 000
III	$0,1 \text{ g} \leq e$	50 e	5 000	100 000
	$0,1 \text{ g} \leq e \leq 2 \text{ g}$	20 e	100	10 000
IIII	$5 \text{ g} \leq e$	20 e	500	10 000
	$5 \text{ g} \leq e$	10 e	100	1 000

§ 10 tabell 2:

Tabell 2 – Flerskalavekter

Klasse	Verifiseringsminstedeling	Minstelast (Min) Minste verdi	Antall verifiseringsminstedelinger	
			Minste verdi ¹ $n = ((\text{Maks}_i)/(e_i))$	Største verdi $n =$ $((\text{Maks}_i)/(e_i))$
I	$0,001 \text{ g} \leq e_i$	100 e_i	50 000	–
II	$0,001 \text{ g} \leq e_i \leq 0,05$	20 e_i	5 000	100 000
III	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	50 e_i	5 000	100 000
	$0,1 \text{ g} \leq e_i$	20 e_i	500	10 000
IIII	$5 \text{ g} \leq e_i$	10 e_i	50	1 000

- 1 Når $i = r$, får den tilsvarende kolonne i tabell 1 anvendelse, med e erstattet av e_r .
 $i = 1, 2, \dots, r$
 i = delveieområdets nummer
 r = samlet antall delveieområder.

Kapittel 4 – Krav ved salg av ikke-automatiske vekter

§ 23. Generelle bestemmelser

Ikke-automatiske vekter som selges eller tilbys for salg, skal oppfylle kravene i forskrift om målenheter og måling kapittel 4 med de presiseringer som fremgår her i forskriften.

§ 25. Krav til teknisk dokumentasjon

Dokumenter og korrespondanse skal utarbeides på norsk eller på et språk som er offisielt i den medlemsstaten der prosedyrene gjennomføres, eller på et språk som godtas av teknisk kontrollorgan.

§ 26. Krav til merking

Vekter som skal brukes til formålene nevnt i § 1 andre ledd skal være påført følgende merking tydelig, lesbart og uutslettelig:

1. EU-typegodkjenningssertifikatets nummer der dette er hensiktsmessig,
2. produsentens navn, registrerte firmanavn eller registrerte varemerke,
3. nøyaktighetsklasse innskrevet i en oval eller plassert mellom to vannrette linjer som bindes sammen av halvsirkler,
4. størstelast i form av Maks...,
5. minstelast i form av Min...,
6. verifiseringsminstedeling i form av $e = \dots$,
7. type-, parti- eller serienummer

Hvor det er hensiktsmessig, skal også følgende merking påføres:

1. identifikasjonsmerke på hver enhet for vekter som består av deler som er atskilte, men som likevel hører sammen,
2. minstedeling dersom den er forskjellig fra e , i form av $d = \dots$,
3. største additive tara, i form av $T = + \dots$,
4. største subtraktive tara dersom den er forskjellig fra Maks, i form av $T = - \dots$,

5. taraens minstedeling dersom den er forskjellig fra d , i form av $d_T = \dots$,
6. grenselast dersom den er forskjellig fra Maks, i form av $\text{Lim} \dots$,
7. spesielle temperaturgrenser, i form av $\dots \text{ }^\circ\text{C}/\dots \text{ }^\circ\text{C}$,
8. forhold mellom loadbærer og lastebærer.

Vektene skal være laget slik at det er mulig å påføre CE-merket og øvrig merking. Merkingen skal være slik at det er umulig å fjerne dem uten at de tar skade, og slik at de er synlige når vekten er i vanlig driftsstilling.

Dersom det benyttes merkeplate, skal det være mulig å forsegle platen med mindre den ikke kan fjernes uten å bli ødelagt. Dersom platen lar seg forsegle, skal den kunne påføres et kontrollmerke.

Merkingen Maks, Min, e, d, skal også plasseres i nærheten av det sted der veieresultatet avleses, med mindre den allerede er plassert der.

Enhver massebestemmelsesinnretning som er knyttet til eller kan knyttes til én eller flere lastbærere, skal være påført den merking som er relevant i forbindelse med lastbærerne.

Identifikasjonsnummeret til det eller de aktuelle tekniske kontrollorgan skal, dersom organet er involvert i produksjonskontrollfasen som nevnt i forskrift om målenheter og måling vedlegg 1, følge etter CE-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen.

§ 27. CE-overensstemmelsesmerking

CE-overensstemmelsesmerkingen består av bokstavene «CE» i samsvar med utformingen i forordning (EF) nr. 765/2008 artikkel 30, som inntatt i EØS-vareloven.

§ 28. Merking av innretninger som ikke har gjennomgått samsvarsvurderingen

Når en vekt benyttet på ett av bruksområdene nevnt i § 1 annet ledd er utstyrt med eller knyttet til innretninger som ikke har gjennomgått samsvarsvurderingen nevnt i § 24 skal hver enkelt av innretningene være påført en stor, svart «M» trykket på en rød, kvadratisk bakgrunn der siden er minst 25 mm, og det hele skal krysses av kvadratets to diagonaler. Merket skal være tydelig og uutslettelig.

§ 29. Felles bestemmelser om samsvarsvurderinger

Samsvarsvurderingen i henhold til forskrift om målenheter og måling vedlegg 1 modul D, D1, F1 eller G kan foretas i produsentens lokaler eller på ethvert annet sted med mindre frakten av vekten til bruksstedet nødvendiggjør demontering, med mindre idriftsetting på bruksstedet nødvendiggjør montering av vekten eller andre tekniske installasjonsarbeider som kan ha innvirkning på vektens yteevne, og så sant tyngdekraftens verdi på bruksstedet tas i betraktning eller vektens yteevne ikke påvirkes av variasjoner i tyngdekraften. I alle andre tilfeller skal de foretas på vektens brukssted.

Dersom vektens yteevne påvirkes av variasjoner i tyngdekraften, kan prosedyrene som nevnt i første ledd, gjennomføres i to omganger. Annen omgang skal omfatte alle undersøkelser og prøver hvis resultatet er avhengig av tyngdekraften, og i første omgang alle øvrige undersøkelser og prøver. Annen omgang skal gjennomføres på vektens brukssted. Når en medlemsstat har opprettet tyngdekraftsoner på sitt territorium, kan det med uttrykket «på vektens brukssted» menes «i tyngdekraftsonen der vekten brukes».

Hvor en produsent har valgt å gjennomføre en av prosedyrene som nevnt i første ledd i to stadier, og hvor disse to stadier vil bli utført av forskjellige parter, skal en vekt som har gjennomgått første stadium av den pågjeldende prosedyre være påført identifikasjonsnummeret for det tekniske kontrollorgan som var involvert i dette stadium.

Den part som har utført første stadium av den gjeldende prosedyre, utsteder for hver vekt en skriftlig overensstemmelsesattest inneholdende de opplysninger som er nødvendige for å identifisere vekten og spesifisere de her foretatte undersøkelser og prøver. Den part som utfører andre stadium av den pågjeldende prosedyre, gjennomfører de ennå ikke foretatte undersøkelser og prøver.

Produsenten eller den autoriserte representanten skal på oppfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest som det tekniske kontrollorgan har utstedt.

Produsenten som i første omgang har valgt modul D eller D1, kan i annen omgang enten bruke samme prosedyre, eller beslutte å benytte modul F eller F1.

CE-merkingen og den supplerende metrologiske merkingen skal anbringes på vekten etter avslutningen av andre stadium sammen med identifikasjonsnummeret for det bemyndige organ som er involvert i andre stadium.

§ 30. Produsentens forpliktelser

Alle vekter som skal brukes til formål som angitt i § 1 andre ledd, skal merkes av produsent som angitt i § 26.

Alle vekter som ikke skal brukes til formål som angitt i § 1 andre ledd, skal merkes av produsent som angitt i § 2.

Dersom en vekt som skal brukes til formål som angitt i § 1 andre ledd er utstyrt med eller knyttet til innretninger som ikke benyttes til slike formål, skal produsent påføre merket som angitt i § 28 på hver innretning.

I tillegg gjelder kravene i forskrift om målenheter og måling kapittel 4 avsnitt 3.

§ 31. Importørens forpliktelser

Før en ikke-automatisk vekt som ikke skal brukes til de formål nevnt i § 1 andre ledd første gang gjøres tilgjengelig på markedet, skal importør sørge for at produsenten har oppfylt kravene i

- § 30, og
- forskrift om målenheter og måling § 4–14 punkt 5 og 6.

I tillegg gjelder kravene i forskrift om målenheter og måling kapittel 4 avsnitt 3.

§ 32. Distributørens forpliktelser

Før distributør gjør en ikke-automatisk vekt som ikke er ment å brukes til formålene angitt i § 1 andre ledd tilgjengelig på markedet, skal han verifisere at

- (a) produsent har oppfylt kravene i
 - § 30 og
 - forskrift om målenheter og måling 4–14 punkt 5 og 6, og
- (b) importør har oppfylt kravene i FMM § 4–16 punkt 3.

I tillegg gjelder kravene i forskrift om målenheter og måling kapittel 4 avsnitt 3.

§ 33 til § 48 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 20. april 2016.

10. des. Nr. 1461 2015**Forskrift om avgiftssatser for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS i 2016**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 10. desember 2015 med hjemmel i forskrift 17. desember 2014 nr. 1802 om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS § 10 tredje ledd, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26 og § 16–1. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for alle lufthavner drevet av Avinor AS.

§ 2. Avgifter 2016

Følgende avgifter skal gjelde:

- Startavgift: NOK 64
- Passasjeravgift: NOK 54
- Passasjeravgift transfer utland: NOK 35
- Sikkerhetsavgift: NOK 56.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1462 2015**Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (beslutning (EU) 2015/2301). Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningene skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I (avgjerd 92/260/EØF (sist endra ved avgjerd 2015/1009/EU), avgjerd 93/195/EØF (sist endra ved avgjerd (EU) 2015/2301), avgjerd 93/197/EØF (sist endra ved avgjerd 2014/1009/EU), avgjerd 2004/211/EF (sist endra ved avgjerd (EU) 2015/2301), avgjerd 93/196/EØF (som endra ved avgjerd 2015/1009/EU), direktiv 2004/68/EF (som endra ved avgjerd 2012/253/EU), avgjerd 2008/698/EF, direktiv 2009/156/EF, avgjerd 2010/57/EU og direktiv 2010/613/EU).

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. Liste over godkjente land og regionar (sist endra ved avgjerd (EU) 2015/2301)

For å lese vedlegg A se her:

Vedlegg C skal lyde:

Vedlegg C. Helsesertifikat for tilbakeførsel av registrerte hestar etter midlertidig utførsel i ein periode på høgst 30 dagar

For å lese vedlegg C se her:

Vedlegg D skal lyde:

Vedlegg D. Helsesertifikat for tilbakeførsel av registrerte hestar etter midlertidig eksport til Mexico og USA i ein periode på høgst 30 dagar for å ta del i konkurranser i storbyområde Mexico City og Miami

For å lese vedlegg D se her:

II

Endringene trer i kraft 12. desember 2015.

11. des. Nr. 1463 2015

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 11–7. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 11–7–5 skal lyde:

§ 11–7–5. Rente for tilleggsatt mv. frem til klage- eller domstolsavgjørelse

(1) Av tilleggsatt, tilleggsavgift, tilleggstoll og overtredelsesgebyr som fastholdes etter klage- eller domstolsbehandling, svares rente tilsvarende satsen i skattebetalingsloven § 11–6 annet ledd første punktum fra forfall for kravet og frem til klagen er avgjort eller endelig rettsavgjørelse foreligger. Endelige renteberegningen skal først skje etter at hovedkravet er innfridd.

(2) Første ledd gjelder ikke tilleggsavgift som ilegges ved forsinket betaling av krav om årsavgift og vektårsavgift.

II

Endringen under I trer i kraft straks, og gjelder for alle vedtak hvor tilleggsatt, tilleggsavgift, tilleggstoll og overtredelsesgebyr ilegges etter ikrafttredelsen.

11. des. Nr. 1464 2015

Forskrift om endring i forskrift om kapitalkrav og nasjonal tilpasning av CRR/CRD IV (CRR/CRD IV-forskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9 til § 2–9e og § 2–17. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 22. august 2014 nr. 1097 om kapitalkrav og nasjonal tilpasning av CRR/CRD IV (CRR/CRD IV-forskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Forskriften del IV gjelder for banker, kredittforetak og holdingforetak i finanskonsern som ikke er forsikringskonsern. For morselskap som eier bank og/eller kredittforetak, skal minstekrav til likviditetsreserve oppfylles på delkonsolidert nivå og konsolidert nivå. For bank og kredittforetak skal minstekravet også oppfylles på foretaksnivå.

I § 13 annet og tredje ledd gjøres følgende endringer:

Foretakene kan i en overgangsperiode innfase likviditetsreservekravet som følger:

- a) minst 70 prosent fra og med 31. desember 2015 for banker og holdingforetak i finanskonsern som ikke er forsikringskonsern. Minst 70 prosent fra og med 30. juni 2016 for kredittforetak.

- b) minst 80 prosent fra og med 31. desember 2016.
- c) minst 100 prosent fra og med 31. desember 2017.

Foretak som er ansett som systemviktig finansinstitusjon etter forskrift 12. mai 2014 nr. 627 om identifisering av systemviktige finansinstitusjoner, skal oppfylle likviditetsreservekravet med minst 100 prosent fra 31. desember 2015. For kredittforetak som er datterforetak av foretak som er ansett som systemviktig finansinstitusjon, skal likviditetskravet oppfylles med minst 100 prosent senest innen 30. juni 2016.

II

Forskriften trer i kraft 31. desember 2015.

11. des. Nr. 1465 2015

Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2016

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk i følgende områder i 2016:

- a) I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES' statistikkområde IV.
- b) I Skagerrak, det vil si utenfor den norske grunnlinjen og videre avgrenset mot vest av en rett linje gjennom fra Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 5 339 tonn torsk i Nordsjøen. Av dette kvantum avsettes 50 tonn til forsknings- og undervisningskvote.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 156 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

Alle kvanta i forskriften angis i rund vekt.

§ 3. Gruppkvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap med adgang til å delta kan fiske og lande inntil 3 989 tonn torsk i Nordsjøen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap med adgang til å delta kan fiske og lande inntil 78 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 4. Maksimalkvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyets hjemmelslengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–14,99 meter	5	65
15,00–20,99 meter	10	130
på eller over 21,00 meter	20	260

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy med mindre enn 500 m³ lasteromvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyets største lengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–9,99 meter	4	6,5
10,00–20,99 meter	4	13
på eller over 21,00 meter	4	19,5

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske og lande inntil 10 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene. Andre fartøy med største lengde under 11 meter, kan i perioden fra og med 1. mai til og med 30. juni maksimalt fiske og lande inntil 5 tonn torsk med juksa i Skagerrak utenfor grunnlinjene dersom eier/høvedsmann er registrert på blad B i fiskermanntallet og fartøyet ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen.

§ 5. Bifangst

Fartøy som fisker med snurrevad i Nordsjøen kan ha inntil 25 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy som fisker med snurrevad i Skagerrak kan ha inntil 5 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy som fisker med stormasket trål eller reke-trål kan ha inntil 5 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy som fisker med småmasket trål, unntatt reke-trål, kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 20 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing ved fiske i Nordsjøen med stormasket trål med en minste maskevidde på 120 mm. Dersom fartøyets totale fangst av torsk overstiger 50 tonn er det likevel ikke tillatt å ha torsk som bifangst. Bestemmelsen i § 6 andre ledd gjelder tilsvarende så langt den passer.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing ved fiske i Skagerrak med stormasket trål med en minste maskevidde på 120 mm. Dette gjelder også ved bruk av seleksjonspanel med maskevidde ned til 90 mm, eller ved bruk av sorteringsrist og med maskevidde ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad, kan ha inntil 25 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing. I perioden fra og med 1. juli 2016 til og med 31. desember 2016 kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad, ha inntil 35 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Når det direkte fisket etter torsk er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote kan fartøy med adgang til å delta i et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak ha bifangst av torsk i fisket etter andre arter etter bestemmelsene i § 5.

§ 6. *Kvoteutnyttelse*

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor reguleringsåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor reguleringsåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i reguleringsåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor reguleringsåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av reguleringsåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor reguleringsåret er fisket i henhold til tillatelsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatelsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av reguleringsåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av reguleringsåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i reguleringsåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av reguleringsåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatelsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 7. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 8. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting, forlengelse til større fartøy eller forkortelse til mindre fartøy, skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregisteret innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65, eller deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016 og gjelder til og med 31. desember 2016.

11. des. Nr. 1466 2015**Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 4–2. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

I

I forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling skal § 4–4 lyde:

§ 4–4. Krav til praktisk erfaring

(1) Som godkjent praktisk erfaring, jf. eiendomsmevlingsloven § 4–2 første ledd nr. 3 og § 4–3 første ledd nr. 2, regnes praksis som eiendomsmeglerfullmektig i eiendomsmevlingsforetak. Tilsvarende gjelder praksis som eiendomsmeglerfullmektig hos advokat som driver tilstrekkelig omfattende eiendomsmevlingsvirksomhet ved omsetning av rettigheter til fast eiendom i Norge.

(2) Finanstilsynet kan etter søknad godkjenne praktisk erfaring fra:

- a) foretak eller filial som i det vesentlige forestår oppgjør,
- b) foretak eller filial som i det vesentlige formidler leiekontrakter til fast eiendom,
- c) foretak eller filial som i det vesentlige formidler eiendom beliggende i utlandet,
- d) eiendomsmevlingsvirksomhet i utlandet.

(3) Dersom praktisk erfaring etter første og annet ledd ikke har omfattet oppgjør, må søkeren ha tre måneders praktisk erfaring fra foretak eller avdeling/filial som kun forestår oppgjør, ha gjennomført 30 oppgjør, eller fullført et oppgjørskurs som på forhånd er godkjent av Finanstilsynet.

(4) Søker som har praktisk erfaring etter annet ledd, må likevel ha minst 9 måneders praktisk erfaring fra virksomhet som nevnt i første ledd, eller ha gjennomført minst 15 salgsoppdrag i Norge.

(5) Finanstilsynet kan etter søknad godkjenne inntil ett års praktisk erfaring med oppgjørsvirksomhet som er avviklet før bestått eksamen.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1467 2015**Opphevelse av delegering av myndighet ved kongelig resolusjon 11. oktober 2002 nr. 1097 og kongelig resolusjon 1. juni 2007 nr. 600 vedrørende ekteskapsloven og brudvigjingslova**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2015 med hjemmel i lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap § 12 første ledd bokstav a, § 16 annet ledd og § 18a annet ledd. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 15. desember 2015 kl. 15.15.

- 1) Kgl.res. 11. oktober 2002 nr. 1097 om delegering av myndighet i enkelte bestemmelser på familierettsområdet 1) første strekpunkt i.f. og andre strekpunkt, oppheves.
- 2) Kgl.res. 1. juni 2007 nr. 600 om delegering av myndighet til Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet etter lov om ekteskap § 18a annet ledd, oppheves.
- 3) Vedtaket trer i kraft 1. januar 2016.

2. nov. Nr. 1468 2015

Forskrift om endring i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 2. november 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg 2 kap. XIII nr. 13 (forordning (EU) nr. 1359/2014). Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr gjøres følgende endringer:

§ 3 ny bokstav (aå) skal lyde:

aå) forordning (EU) nr. 1359/2014

I tabell 1 i konsolidert oversettelse av forordning (EU) nr. 37/2010 gjøres følgende endring:

Tekst om tulatromysin erstattes med følgende tekst:

Tulatromysin	(2R,3S,4R,5R,8R,10-R,11R,12S,13S,14R)-2-etyl-3,4,10,13-tetra-hydrokso-3,5,8,10,12,14-heksametyl-11-[[[3,4,6-trideoksy-3-(dimetyl-amino)-β-D-xylo-heksopyranosyl]osky]-1-oksa-6-azacyclopent-decan-15-en uttrykt som tulatromysin-ekvivalenter uttrykt som tulatromysin-ekvivalenter	Storfe	300 µg/kg 200 µg/kg 4 500 µg/kg 3 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum. Midlertidig MRL utløper 1. januar 2015	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 1359/2014.
		Svin	800 µg/kg 300 µg/kg 4 000 µg/kg 8 000 µg/kg	Muskel Hud og fett i naturlig forhold Lever Nyre	Midlertidig MRL utløper 1. januar 2015		

II

Forskriften trer i kraft straks.

8. des. Nr. 1469 2015

Forskrift om endring i forskrift om Barnesakkyndig kommisjon

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 8. desember 2015 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. (barnevernloven) § 2–5. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 24. september 2009 nr. 1210 om Barnesakkyndig kommisjon gjøres følgende endring:

§ 1 første og andre punktum skal lyde:

Medlemmene av Barnesakkyndig kommisjon oppnevnes av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet for inntil fire år av gangen. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet fastsetter antall medlemmer og oppnevner en leder for kommisjonen.

II

Endringen trer i kraft 14. desember 2015.

11. des. Nr. 1470 2015

Forskrift om fiske etter røye på Svalbard i 2016

Hjemmel: Fastsatt av Sysselmannen på Svalbard 11. desember 2015 med hjemmel i forskrift 24. juni 2002 nr. 712 om høsting på Svalbard § 7, jf. lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) § 31 og § 32. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

§ 1. *Formål*

Denne forskrift har til formål å sikre en forvaltning av røye på Svalbard som ivaretar bestandenes produksjonsevne og sammensetning, og samtidig sikrer fritidsfiske som en viktig friluftaktivitet for fastboende på Svalbard og tilreisende. Forvaltning av annen anadrom laksefisk er ikke inkludert i forskriftens formål.

§ 2. *Virkeområde og tidsrom for fiske*

Forskriften gjelder for fiske etter røye i vassdrag på Svalbard og i sjøområdet rundt Svalbard ut til territorialgrensen, herunder Hopen og Bjørnøya. Fiskeåret er fastsatt som perioden fra og med 1. januar til og med 15. oktober det enkelte år.

§ 3. *Definisjoner*

Fastboende: person som er gyldig innført i befolkningsregisteret for Svalbard.

Fiskekvoter: maksimalt antall fisker over 25 cm som kan fiskes i den enkelte lokalitet per sesong.

Vassdrag: innsjø, vann, tjern, elv, elvearm, bekk eller kanal. Ferskvannslaguner og strengsjøer regnes også som vassdrag.

§ 4. *Krav til fisker*

Fiske etter røye kan bare foretas av den som har innløst fiskekort fra Sysselmannen. Kun fastboende har anledning til garnfiske etter røye.

§ 5. *Redskapsbruk*

Garn som nyttes skal ha minimum 52 mm maskevidde, tilsvarende 12 omfar (målt fra knute til knute). Det skal ha maks høyde på 1,8 meter og maks 25 meters lengde. Garn kan ikke kobles sammen i lenker. Garn skal merkes med bøye, eiers navn og adresse. Garn er kun tillatt i navngitte innsjøer der det er åpnet for dette, og med maksimalt 2 garn samtidig per fisker.

§ 6. *Garnforbudssoner*

I vassdrag, som er åpnet for garnfiske, må garn settes minst 200 m fra innløps- eller utløpsos. I sjøområder er garnfiske ikke tillatt nærmere elvemunning (grense elv/sjø) enn 200 m. Sysselmannen kan ved eget vedtak utvide disse sonene for enkelte lokaliteter.

§ 7. *Stopp i fiske*

Dersom den fastsatte kvoten for et vassdrag fylles vil Sysselmannen umiddelbart innføre forbud mot ytterligere beskatning i lokaliteten for resten av gjeldende sesong. Dette annonseres på Sysselmannens nettsider.

§ 8. *Garnfiske i sjøen*

Utover de begrensninger som ligger i § 2, § 5 og § 6 er der ingen begrensninger i fiske etter røye og annen anadrom laksefisk i sjøen.

§ 9. *Rapporteringsplikt*

Fangst av fisk på 25 cm og mer rapporteres (merkes med garn eller håndsnøre, fangst dato og sted) til Sysselmannen snarest mulig og senest innen 1 uke etter fiske er foretatt, med mindre ikke tilstrekkelig kommunikasjon foreligger. All fangst (uansett størrelse) skal rapporteres innen 25. oktober hvert år og alle fiskehoder av røye over 25 cm skal innleveres snarest mulig og senest innen 25. oktober hvert år. Manglende rapportering kan medføre at fiskekort for kommende sesong ikke tildeles.

§ 10. *Vassdrag åpnet for fiske*

Det er åpnet for fiske i følgende vann/innsjøer, knyttet til maksimalkvoter for fisk over 25 cm og redskapstyper. I tilhørende elvestrenger og ut til 200 m fra inn- og utløp er det kun tillatt å fiske med stang og håndsnøre. Maksimalkvoten gjelder hele vassdraget.

Det er åpnet for fiske i følgende vassdrag, knyttet til redskapstyper og maksimalkvoter for fisk over 25 cm. I alle disse vassdragene er det tillatt med håndsnøre og stang.

<i>Vassdrag</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Garnfiske tillatt</i>	<i>Kartblad</i>
Richardvatnet (Raudfjorden)	40	Nei	A4

<i>Vassdrag</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Garnfiske tillatt</i>	<i>Kartblad</i>
Rabotvatna (Rabotfjorden)	10	Nei	A4
Arresjøen (Danskøya)	10	Nei	A4
Gjøvatnet (Amsterdamøya)	10	Nei	A4
Åsøvatnet (v. for Flathukfjellet)	10	Nei	A4
Pytten (Danskøya)	20	Nei	A5
Pervatnet (Sjubrean)	30	Nei	A5
Nordre Dieset (Mitrahavøya)	40	Ja	A6
Søndre Dieset (Mitrahavøya)	30	Ja	A6
Erlingvatnet (Mitrahavøya)	50	Nei	A6
Murraytjørnene (Forlandet)	25	Nei	A5
Vårfluesjøen (Woodfjorden)	150	Ja	B4
Lovénvatnet (Trygghamna)	10	Ja	B9
Straumsjøen (Erdmannflya)	100	Nei	B9
Linnévatnet	100	Ja	B9
Kongressvatnet	40	Ja	B9
Bretjønnna (Grønnfjordbotnen)	10	Ja	B10
Revvatnet (n. for Hornsund)	25	Nei	B12
Svartvatnet (s. for Hornsund)	25	Nei	C13
Mosselvatnet	75	Nei	C4
Femmiljøen (Ny-Friesland)	150	Nei	C4
Lakssjøen (Ny-Friesland)	75	Nei	C4
Strøen (Ny-Friesland)	25	Nei	C4
Einsteinvatnet (Austbotn)	50	Nei	C6

I Vårfluesjøen kan inntil halvparten tas i garn, og av disse er 40 fisk er forbeholdt Mushamna fangststasjon dersom denne er utlånt fra Sysselmannen. I Einsteinvatnet er en kvote på 30 fisk av den totale kvoten forbeholdt fangststasjonen på Austfjordneset dersom denne er utlånt fra Sysselmannen.

§ 11. *Iverksettelse m.m.*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016 og gjelder frem til og med 31. desember 2016. Med virkning fra denne forskrifts ikrafttreden oppheves forskrift 16. desember 2014 nr. 1751 om fiske etter røye på Svalbard i 2015.

11. des. Nr. 1471 2015

Forskrift om endring i forskrift til stiftelsesloven mv. – endring av satser for avgift

Hjemmel: Fastsatt av Kulturdepartementet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. november 2004 nr. 1490 og vedtak 7. desember 2012 nr. 1148. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 21. desember 2004 nr. 1793 til stiftelsesloven mv. gjøres følgende endring:

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Avgiften fastsettes slik:

- Stiftelser som har en egenkapital fra kr 100 000 til kr 199 999, skal betale kr 650 kroner i årlig avgift.
- Stiftelser som har en egenkapital fra kr 200 000 til kr 499 999, skal betale kr 870 kroner i årlig avgift.
- Stiftelser som har en egenkapital fra kr 500 000 til kr 999 999, skal betale kr 1 540 kroner i årlig avgift.
- Stiftelser som har en egenkapital fra kr 1 000 000 til kr 4 999 999, skal betale kr 4 640 kroner i årlig avgift.
- Stiftelser som har en egenkapital fra kr 5 000 000 til kr 14 999 999, skal betale kr 5 360 kroner i årlig avgift.
- Stiftelser som har en egenkapital fra kr 15 000 000 til kr 49 999 999, skal betale kr 7 350 kroner i årlig avgift.
- Stiftelser som har en egenkapital fra kr 50 000 000 til kr 99 999 999, skal betale kr 13 400 kroner i årlig avgift.
- Stiftelser som har en egenkapital på kr 100 000 000 eller mer, skal betale kr 18 700 kroner i årlig avgift.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1472 2015

Forskrift om endring i forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. forskrift 18. desember 2014 nr. 1775 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 8 og § 25. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 5. januar 2015 nr. 11 om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd andre punktum skal lyde:

Av den totale fartøyskvoten kan en maksimalkvote beregnet på grunnlag av en delkvotefaktor på 1,93 fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa og IVb.

II

Forskriften trer i kraft straks.

12. des. Nr. 1473 2015

Forskrift om endring i forskrift om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 12. desember 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27 og § 43 bokstav a og b, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette og sjuende ledd og § 5–4 tredje og fjerde ledd, lov 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer § 11, § 11a og § 37 og lov 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk § 11, § 11a, og § 37.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zze (forordning (EU) 2015/1221). Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP) gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. *Forordning om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forordningen)*

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zze (forordning (EF) nr. 1272/2008 som endret ved forordning (EF) nr. 790/2009, forordning (EU) nr. 286/2011, forordning (EU) nr. 618/2012, forordning (EU) nr. 758/2013, forordning (EU) nr. 944/2013, forordning (EU) nr. 487/2013, forordning (EU) nr. 605/2014, forordning (EU) 2015/491 og forordning (EU) 2015/1221) om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Under «Forordninger» skal følgende tilføyes i innledningen, etter forordning (EU) 2015/491:

forordning (EU) 2015/1221 om endring for tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utvikling av Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008

Følgende skal tilføyes etter forordning (EU) 2015/491:

For å lese 7. ATP til CLP-forordningen (EU) 2015/1221 se her:

14. des. Nr. 1474 2015

Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2016 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 14. desember 2015 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 nr. 1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

1.0 *Fradragsposter*

1.1 *Frdrag for utgifter til kost*

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til kost i forbindelse med arrangement i Norge innrømmes fradrag med følgende satser:

- kr 710 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell

- kr 568 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell og får fradrag for utgifter til losji inkludert frokost eller disse utgiftene refunderes etter regning
- kr 307 per døgn når det sannsynliggjøres at artisten har bodd på pensjonat eller hybel/brakke uten kokemuligheter
- kr 200 per døgn når artisten har bodd privat eller på hybel, brakke, leilighet mv. med kokemuligheter, eller han ikke kan sannsynliggjøre hvordan han har innrettet seg i forbindelse med arrangementet.

Utgifter til kost som artisten har dekket for utenlandske medarbeidere i forbindelse med arrangementet i Norge innrømmes etter samme satser per døgn per person.

Krav om sannsynliggjøring innebærer at artisten i vedlegg til oppgjørsblanketten må fremlegge en fortløpende oppstilling over hvordan vedkommende har innrettet seg i forbindelse med arrangementet i Norge.

Oppstillingen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- dato for avreise fra og ankomst til utlandet
- dato for ankomst til og avreise fra Norge
- reisemåte og reisevei
- navn og adresse på overnattingssted/utleier. Ved flere overnattingssteder skal dato for overnattingene angis.
- type losji fordelt på hotell, pensjonat eller annet nærmere angitt losji.

1.2 *Frdrag for utgifter til bruk av eget transportmiddel*

1.2.1 *Frdragssats for bruk av bil*

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til transport med eget transportmiddel i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med kr 3,80 pr. km for inntil 10 000 km. Over 10 000 km innrømmes fradrag med kr 3,45.

14. des. Nr. 1475 2015

Forskrift om endring i forskrift om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 14. desember 2015 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–5 første ledd nr. 1 og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 fjerde ledd. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 19. desember 2007 nr. 1761 om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak, gjøres følgende endring:

Kapittel 2 del 2.1 «Godkjente egenandeler», tabelltekst til takst 201b skal lyde:

Undersøkelse, behandling eller kontroll utført av relevant legespesialist, psykologspesialist eller tannlegespesialist, eller som utføres av leger, psykologer og tannleger uten eller under spesialisering, spesialist i allmenntilleggsmedisin, sykepleiere, jordmødre, fysioterapeuter, ergoterapeuter, kliniske ernæringsfysiologer og audiografer, og personell i godkjent fagstilling i voksenpsykiatrisk poliklinikk og ruspoliklinikk.

Kapittel 4 – Refusjonssatser skal lyde:

(F.o.m. 1. januar 2016.)

Takstkoder knyttet til særskilte behandlingstilbud med pasientbetaling

	<i>Urologi</i>	<i>Refusjo n</i>	<i>Pas. bet.</i>	<i>Merkna d</i>
B10b	Sterilisering av menn	0	1 268	B10
	Gynekologi/obstetrikk			
B23d	Sterilisering ved laparotomi/-skopi uten medisinsk indikasjon	0	6 079	B23d
B23i	Sterilisering ved laparotomi/-skopi etter medisinsk indikasjon	0	75	B23i
B50	AIH/AID	0	1 500	B50
B51	IVF	0	1 500	B50
B52	IVF med eset og nedfrysing av embryo	0	1 500	B50
E07	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal peridontitt er hovedårsak til tanntap – første innsetting av implantat	0	6 500	E7
E08	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal peridontitt er hovedårsak til tanntap – pr. implantat i tillegg	0	2 550	E7

Merknad B10:

Det kan kreves pasientbetaling ved sterilisering av menn, se merknad 2I, kapittel 2. Det kan ikke kreves egenandel i tillegg. Takst B10b skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Merknad B23d:

Det kan kreves pasientbetaling ved sterilisering av kvinner uten medisinsk indikasjon, jf. merknad 2I, kapittel 2. Det kan ikke kreves vanlig egenandel i tillegg. Takst B23d skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Merknad B23i:

Dersom sterilisering foretas etter medisinsk indikasjon kan det ikke kreves forhøyet egenandel, se merknad 2I kapittel 2. Det kan derimot kreves egenandel (jf. takstene 201a, 201b og 202). Det kan også kreves pasientbetaling for utgifter til bandasjemateriell og bedøvelsesmidler, jf. takst 204b.

Merknad B50:

Staten yter refusjon for inntil tre forsøk med assistert befruktning per pasient. Ved hvert forsøk kan det avkreves en pasientbetaling på kroner 1 500. Dette beløpet kan ikke føres på kvitteringskortet. Maksimal pasientbetaling uavhengig av metode blir med tre forsøk 4 500 kroner per par.

Merknad E7:

Rehabilitering av tannsett med implantatforankret protetisk behandling som følge av tap av tenner av marginal periodontitt.

Takst E07 kan kreves ved innsetting av første implantat. Takst E08 kan kreves pr. innsatte implantat utover det første.

Det kan kreves en pasientbetaling på maksimalt 6 500 kroner ved innsetting av første implantat. Ved innsetting av flere implantat enn ett, kan det kreves en pasientbetaling på maksimalt 2 550 kroner per implantat. Disse pasientbetalingene kan ikke føres på kvitteringskortet, jf. kapittel 2, merknad 2G. Det kan ikke avkreves andre former for betaling av pasienten i forbindelse med behandlingsopplegget. Takst E07 og E08 skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

P Voksenpsykiatrisk poliklinikk, ruspoliklinikk

<i>Takst nr.</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>P.bet.</i>	<i>Merkn.</i>
	<i>Hovedtakster</i>			
P10	Inntak og førstegangskonsultasjon (pasient og/eller pårørende/foresatte til stede)	406		P9, P10
P11	Per timeverk ansatte i godkjent fagstilling har utført poliklinisk arbeid	49,5		P9, P11
P12	Utredning eller behandling (pasient og foresatte/pårørende til stede)	124		P9, P12
P12a	Utredning eller behandling (kun pasient til stede)	124		P9, P12
P12b	Utredning eller behandling (kun foresatte/pårørende til stede)	124		P9, P12
P13	Oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten (møte/veiledning/konsultasjon med førstelinjetjenesten om en eller flere navngitte pasienter)	104		P9, P13
P14a	Oppfølgings samtale per telefon med førstelinjetjenesten om navngitt pasient.	43		P9, P14
P14b	Telefonkonsultasjon med pasient	43		P9, P14
P30	Behandling og oppfølging gjennom ACT-team eller lignende ambulante oppsøkende behandlingsteam	500		P30
P31	Nettbasert behandlingsprogram	400		P31
	<i>Tilleggstakster</i>			
P15	Tester (bruk av en eller flere nærmere angitte tester)	352		P9, P15
P16	Gruppe-/familiebehandling	425		P9, P16
P17	Ambulant konsultasjon	100		P17

*Merknad P9:**Psykisk helsevern og ruspoliklinikker*

For å kreve inn ovenfornevnte takster skal psykiatrisk poliklinikk være faglig godkjent av fylkesmannen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–1 annet ledd. For å bli faglig godkjent må den psykiatriske poliklinikken ha egnede lokaler og tilfredsstillende bemanning. Grunnbemanningen i den psykiatriske poliklinikken må minst utgjøre 4 fagstillinger med bl.a. lege som er spesialist i psykiatri, psykolog og sykepleier. Ovenfornevnte takster kan også utløses av ruspoliklinikker. Slike ruspoliklinikker kan enten inngå organisatorisk i helseforetaksstrukturen eller være drevet etter avtale med regionalt helseforetak. Poliklinikker som tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbrukere kan utløse takster på lik linje med voksenpsykiatriske poliklinikker og voksenpsykiatriske

poliklinikker som også tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbrukere. Poliklinisk virksomhet som utføres i avdelinger på sykehus eller klinikk uten at dette er formelt og fast organisert i godkjent poliklinikk, gir ikke rett til refusjon for åpningstid, takst P11, og for utredning og behandling etter 1. gangs konsultasjon, takst P12. Refusjon per henvist pasient, takst P10, utbetales likevel til psykiatrisk poliklinisk virksomhet i avdeling i sykehus eller klinikk.

Nødvendige laboratorie- og røntgenundersøkelser er inkludert i takstene.

Merknad P10:

Takst P10 omfatter 1. gangs konsultasjon. Taksten kan kun benyttes én gang per år for samme pasient. Dette gjelder også for øyeblikkelig hjelp. Taksten kan benyttes igjen etter ett år, men krever ny henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller lege i somatisk sykehusavdeling eller kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen, ev. øyeblikkelig hjelp. Taksten kan også benyttes dersom konsultasjonen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P11:

Taksten kan kreves per timeverk ansatt i godkjent stilling har utført psykiatrisk poliklinisk arbeid. Et årsverk regnes som 1 725 timer. Sykefravær utover den periode hvor arbeidsgiver er ansvarlig for lønnsutbetaling og permisjoner med eller uten lønn, trekkes fra. Med poliklinisk arbeid menes derfor alle former for pasientrettet arbeid, generell rådgiving og veiledning, kompetanseutvikling og internt samarbeid. Faglige lederstillinger gir grunnlag for refusjon, mens merkantile stillinger ikke gir refusjon. Antall timer per ansatt beregnes i forhold til stillingsandel.

Aktuelle fagstillinger omfatter leger, psykologer, sykepleiere, sosionomer, pedagoger og vernepleiere samt annen relevant høyskole- og universitetsutdanning.

Stillinger det kreves refusjon for må være knyttet til godkjente voksenpsykiatriske poliklinikker. I den grad ansatte ved andre avdelinger utfører poliklinisk arbeid som skal gi grunnlag for refusjon, må en del av stillingen være knyttet til poliklinikken.

Merknad P12:

Takst P12 omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten eller kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen dersom den er henvisende instans. Taksten kan også kreves dersom utredningen/behandlingen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P10.

Merknad P13:

Takst P13 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P11) har deltatt aktivt i oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten om navngitt pasient, eller drevet veiledning opp mot førstelinjetjenesten. Førstelinjetjenesten defineres i denne sammenheng som primær-/kommunelege, skole, NAV-kontor eller kommunen. Taksten kan også kreves dersom møtet/veiledningen er avholdt utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P14:

Takst P14 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P11) har hatt oppfølgings samtale per telefon med førstelinjetjenesten (jf. merknad P13) om navngitt person. Taksten kan også kreves ved telefonkonsultasjon med pasient. Det er et vilkår for å kreve takst P14 at telefonsamtalen skal ha karakter av konsultasjon. Takst P14 kan ikke kreves ved kortere samtaler der saksopplysninger innhentes, møteavtaler fastsettes etc.

Merknad P15:

Det kan kreves tilleggstakst for omfattende personlighetstesting, som intelligensvurdering/evnevurdering, spesielle funksjonsundersøkelser, miljøvurderinger, personlighetsvurderinger og nevropsykologiske undersøkelser. Tilleggstakst for tester omfatter ikke generelle diagnostiske verktøy. Taksten kan kun kreves i forbindelse med bruk av takst P12.

Merknad P16:

Ved gruppe-/familiebehandling kan takst P16 kreves i tillegg til takst P12. Det benyttes kun en hovedtakst og en tilleggstakst per gruppe-/familiesesjon, slik at antall personer til stede i gruppen påvirker ikke antall takster. Det kan kreves inn en egenandel per pasient.

Merknad P17

Taksten kan kreves i tillegg til P10, P12, P12a og P12b når behandler(e) oppsøker pasienten ambulant og dette er begrunnet i pasientens behov.

Med ambulant virksomhet menes polikliniske kontakter som gjennomføres av spesialisthelsetjenesten, utenfor rammen av ordinære fysiske lokaler i spesialisthelsetjenesten, og med bruk av virksomhetens eget personell.

Den ambulante tjenesteformen må være begrunnet i minst ett av følgende hensyn:

- Tilgang til nødvendige helsetjenester.
- Forsvarlig og omsorgsfull behandling.
- Tilstrekkelig utredning og kartlegging av behandlingsmessige muligheter.
- Samarbeid med kommunens helse- og omsorgstjeneste.

Merknad P30

Taksten kan kreves når pasienten følges opp og behandles av et etablert ACT-team eller ACT-funksjonen i et FACT-team.

Taksten kan også kreves i tilfeller der pasienten følges opp og behandles gjennom andre ambulante og oppsøkende team som har likhetstrekk med ACT-team med hensyn til pasientmålgruppe og metode.

Taksten kan kreves en gang per kalendermåned.

Pasienten må ha fått ACT- eller ACT-lignende oppfølging minimum halvparten av kalendermåned for at taksten skal kunne kreves. For FACT-team innebærer dette at pasienten må ha blitt fulgt opp gjennom teamets ACT-funksjon i minst halvparten av kalendermåned.

Krav til teamorganiseringen for at takstrefusjon skal kunne kreves:

- Teamet skal tilby utredning og integrert behandling av samtidige rusmiddelproblemer og psykiske lidelser.
- Teamene skal være opprettet gjennom gjensidig forpliktende samarbeidsavtaler mellom kommuner og helseforetak.
- Behandlings- og oppfølgingsansvar skal ligge hos teamet.
- Psykolog og lege/psykiater må inngå i teamet. Tverrfaglig sammensetting av sosial- og helsefaglig personell samt andre med relevant kompetanse. Teamet bør ha minst 5 behandlere for å oppnå reell tverrfaglighet.
- Få pasienter per behandler. (ca. 10 pasienter per behandler er gjeldende anbefalinger i ACT-modellen).
- Hovedarbeidsformen skal være ambulant, vanligvis slik at minst 80 prosent av pasientkontakten bør foregå utenfor kontoret.
- Teamet skal ivareta pasientens behov for kontinuitet i behandlingen. Dette innebærer å tilby ikke-tidsbegrenset behandling/ rehabilitering.
- Teamet skal kunne være tilgjengelig når pasienten trenger det (også hver dag i perioder) eller sikre annen tilgjengelighet.

Det legges til grunn at ACT-team og ACT-funksjonen av FACT-team følger faglige standarder, jf. ACT-håndbok 2. utgave. Håndboken skal ligge til grunn for etablering av ACT- og FACT-team.

I tilfeller der taksten kreves relatert til team som ikke er ACT- eller FACT-team, skal ansvarlig helseforetak sende følgende informasjon til Helsedirektoratet første gang taksten kreves:

- Kopi av samarbeidsavtale med kommunen som danner grunnlag for teamet.
- Annen dokumentasjon som beskriver hvordan de ovenstående kravene til teamorganiseringen er ivaretatt, herunder om personellsammensetning og pasientmålgruppe.

Merknad P31

Taksten kan kreves når en pasient har gjennomført et helhetlig nettbasert behandlingsprogram. Det kan kreves én takst for hvert gjennomførte behandlingsprogram.

Det legges til grunn at behandling for samme sykdom eller problemstilling er del av samme behandlingsprogram, selv om dette strekker seg over lengre tid.

Forutsetninger knyttet til det nettbaserte behandlingsprogrammet for at takstrefusjon skal kunne kreves:

- Det nettbaserte behandlingsprogrammet er en integrert del av et poliklinisk utrednings- og behandlingsforløp.
- Det nettbaserte behandlingsprogrammet kommer til erstatning for noen av de polikliniske konsultasjonene som ellers ville funnet sted i behandlingen av pasienten.
- Det er minst én utredningssamtale på poliklinikken før pasienten skal i gang med den nettbaserte behandlingen og det er avslutningssamtale etter gjennomføring av programmet.
- Behandlingen finner sted gjennom et sikkert system som tilfredsstiller krav til informasjonssikkerhet.

Det kan ikke kreves egenandel for nettbaserte behandlingsprogram, jf. merknad 2F.

*Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk**Psykiatrisk ungdomsteam*

<i>Takst nr.</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>P.bet.</i>	<i>Merkn.</i>
	<i>Hovedtakster</i>			
P20	Inntak og førstegangskonsultasjon (pasient og/eller pårørende/foresatte til stede)	1 165		P18, P19, P20
P21	Per timeverk ansatte i godkjent fagstilling har utført poliklinisk arbeid	79,5		P18, P19, P21
P22	Utredning eller behandling (pasient og pårørende/foresatte til stede)	293		P18, P19, P22

<i>Takst nr.</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>P.bet.</i>	<i>Merkn.</i>
P22a	Utredning eller behandling (kun pasient til stede)	293		P18, P19, P22
P22b	Utredning eller behandling (kun pårørende/foresatte til stede)	293		P18, P19, P22
P23	Oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten. (møte/veiledning/konsultasjon med førstelinjetjenesten om en eller flere navngitte pasienter)	192		P18, P19, P23
P24a	Oppfølgingsamtale per telefon med førstelinjetjenesten om navngitt pasient.	64		P18, P19, P24
P24b	Telefonkonsultasjon med pasient	64		P18, P19, P24
	<i>Tilleggstakster</i>			
P25	Tester (bruk av en eller flere nærmere angitte tester)	482		P18, P19, P25
P26	Gruppe-/familiebehandling	482		P18, P19, P26
P27	Ambulant konsultasjon	100		P27

Merknad P18:

Pedagogisk-psykologisk tjeneste kan henvise pasient til barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker dersom begge parter er med i prøveprosjekt for henvisningsrett for PPT til BUP og HABU. Prosjektet omfatter Bodø BUP, Meløy PPT, PPT for Indre Salten, BUP Levanger, Stjørdal PPT, Indre Namdal PPT, Steinkjer PPT, BUP Haugesund, Karmøy PPT, Haugesund PPT, Sauda PPT, BUP Nedre Romerike, Skedsmo PPT, Sørumsund PPT, Aurskog-Høland PPT, BUP Porsgrunn og BUP Skien, Skien PPT, Porsgrunn PPT og Nome PPT.

Merknad P19:

For å kreve inn takster skal barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker være faglig godkjent av fylkesmannen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–1 annet ledd. For å bli faglig godkjent må poliklinikken ha egnede lokaler og tilfredsstillende bemanning. Grunnbemanningen i poliklinikk må minst utgjøre 4 fagstillinger med lege som er spesialist i barne- og ungdomspsykiatri, spesialist i klinisk psykologi med fordypningsområde klinisk barne- og ungdomspsykologi, sosionom med klinisk videreutdanning i barne- og ungdomspsykiatri og klinisk pedagog med videreutdanning i barne- og ungdomspsykiatri.

Godkjenning av poliklinikken forutsetter at en vesentlig del av disse fagstillingene er besatt. Andre refusjonsutløsende stillinger kan være stillinger for høyskoleutdannet personell med videreutdanning i miljøterapi eller annen klinisk videreutdanning rettet mot poliklinisk arbeid med barn, ungdom og deres familier, samt utdanningsstillinger for lege, psykolog, sosionom, pedagog og miljøterapeut.

Også psykiatriske ungdomsteam må være godkjent av fylkesmannen for å kreve inn takster. For å bli faglig godkjent må ungdomsteamet ha egnede lokaler. Det kreves en minimumsbemanning på 4 fagpersoner for at et ungdomsteam skal kunne godkjennes som selvstendig team, deriblant lege som er spesialist i psykiatri eller barne- og ungdomspsykiatri, psykolog og sosionom.

Stillinger ved team som ikke har tilstrekkelig bemanning til å godkjennes som selvstendig team kan legges under voksenpsykiatrisk eller barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og regnes med i dennes refusjonsgrunnlag. I slike tilfeller nyttes takstene under «Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam» for de ungdomspsykiatriske stillingene selv om de er knyttet til voksenpsykiatrisk poliklinikk. Ved henvisning til psykiatriske ungdomsteam til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk utløses takst bare dersom regionalt helseforetak har utpekt disse til å ta imot slike henvisninger.

Det skal ikke kreves egenandel for behandling ved barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker eller ved psykiatriske ungdomsteam, jf. forskriftenes § 4 pkt. 5. Egenandelen er inkludert i refusjonstaksten.

Nødvendige laboratorie- og røntgenundersøkelser er inkludert de respektive takstene.

Merknad P20:

Takst P20 omfatter 1. gangs konsultasjon. Taksten kan kun benyttes én gang per år for samme pasient. Dette gjelder også for øyeblikkelig hjelp. Taksten kan benyttes igjen etter ett år, men krever ny henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller somatisk sykehusavdeling eller barnevernet eller kommunen i arbeids- og

velferdsforvaltningen, ev. øyeblikkelig hjelp. Taksten kan også benyttes dersom konsultasjonen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P21:

Taksten kan kreves per timeverk ansatt i godkjent stilling har utført poliklinisk arbeid. Et årsverk regnes som 1 725 timer. Sykefravær utover den periode hvor arbeidsgiver er ansvarlig for lønnsutbetaling og permisjoner med eller uten lønn, trekkes fra. Med poliklinisk arbeid menes derfor alle former for pasientrettet arbeid, generell rådgiving og veiledning, kompetanseutvikling og internt samarbeid. Faglige lederstillinger gir grunnlag for refusjon, mens merkantile stillinger ikke gir refusjon. Antall timer per ansatt beregnes i forhold til stillingsandel.

Aktuelle fagstillinger omfatter leger, psykologer, sykepleiere, sosionomer, pedagoger og vernepleiere samt annen relevant høyskole og universitetsutdanning.

Stillinger det kreves refusjon for må være knyttet til godkjente poliklinikker. I den grad ansatte ved andre avdelinger utfører poliklinisk arbeid som skal gi grunnlag for refusjon, må en del av stillingen være knyttet til poliklinikken.

Merknad P22:

Takst P22 omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten, barnevern eller kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen dersom den er henvisende instans. Taksten kan også kreves dersom utredningen/behandlingen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P20.

Merknad P23:

Takst P23 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P21) har deltatt aktivt i oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten om navngitt pasient, eller drevet veiledning opp mot førstelinjetjenesten. Førstelinjetjenesten defineres i denne sammenheng som primær-/kommunelege, skole, NAV-kontor, kommunen, barnehage, barnevern eller PPT.

Taksten kan også kreves dersom møtet/veiledningen er avholdt utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P24:

Takst P24 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P21) har hatt oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten (jf. merknad P23) om navngitt person. Taksten kan også kreves ved telefonkonsultasjon med pasient. Det er et vilkår for å kreve takst P24 at telefonsamtalen skal ha karakter av konsultasjon. Takst P24 kan ikke kreves ved kortere samtaler der saksopplysninger innhentes, møteavtaler fastsettes etc.

Merknad P27

Taksten kan kreves i tillegg til P20, P22, P22a og P22b når behandler(e) oppsøker pasienten ambulant og dette er begrunnet i pasientens behov.

Med ambulant virksomhet menes polikliniske kontakter som gjennomføres av spesialisthelsetjenesten, utenfor rammen av ordinære fysiske lokaler i spesialisthelsetjenesten, og med bruk av virksomhetens eget personell.

Den ambulante tjenesteformen må være begrunnet i minst ett av følgende hensyn:

- Tilgang til nødvendige helsetjenester.
- Forsvarlig og omsorgsfull behandling.
- Tilstrekkelig utredning og kartlegging av behandlingssmessige muligheter.
- Samarbeid med kommunens helse- og omsorgstjeneste.

Merknad P25:

Det kan kreves tilleggstakst for omfattende personlighetstesting, som intelligensvurdering/evnevurdering, spesielle funksjonsundersøkelser, miljøvurderinger, personlighetsvurderinger og nevropsykologiske undersøkelser. Tilleggstakst for tester omfatter ikke generelle diagnostiske verktøy. Taksten kan kun kreves i forbindelse med bruk av takst P22.

Merknad P26:

Ved gruppebehandling kan takst P26 kreves i tillegg til takst P22. Det samme gjelder familiebehandling. Det benyttes kun en hovedtakst og en tilleggstakst per gruppe-/familiesesjon, slik at antall personer til stede i gruppen påvirker ikke antall takster.

R Laboratorieundersøkelser og prøver

For at medisinske laboratorier skal kunne kreve inn takstene, må virksomheten være godkjent i henhold til forskrift 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 2–1 fjerde ledd, § 4–1 og § 5–2 fjerde ledd. For at sykehus skal kunne kreve inn takstene, må laboratorievirksomheten være en del av den godkjente virksomheten ved sykehuset i henhold til bestemmelser gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 4–1.

1 Generelle takster

		Ref.	Merkn.
	<i>Molekylærbiologiske teknikker</i>		
701a	Enkel DNA/RNA-isolering eller felling	27	R2
701b	Organisk ekstraksjon av DNA/RNA	51	R2
701c	PCR (polymerasekjedereaksjon) 1–2 primerpar	84	R2
701d	Tillegg per ekstra primerpar	22	R2
701e	Revers transkripsjon	27	R2
701f	Sekvensering per DNA-tråd	239	R2
701g	In situ-hybridisering (1–3 prober)	221	R2
701h	Tillegg per probe utover 3	27	R2
	<i>Andre</i>		
701j	Måling av beinmineralinnhold – måling med DXA	68	R3b
701k	Testing for human papiloma virus (HPV)	304	R3bb

Merknad R1:

Takstene i indremedisin, immunhematologi, mikrobiologi, serologi, virologi, patologi og klinisk kjemi er beregnet på spesialister innenfor disse fag, men kan benyttes av andre leger når særlige forhold tilsier det. Takstene innen patologi kan også benyttes av odontologer som har spesialkompetanse innen oral patologi. Det beregnes ikke tillegg for taking av prøven samtidig med honorar for undersøkelsen.

Merknad R2:

Takstene kan kun benyttes av spesialister innen immunologi og transfusjonsmedisin, klinisk kjemi, medisinsk genetikk, medisinsk mikrobiologi og patologi ved regionsykehus, sentralsykehus, Det norske radiumhospital og Statens institutt for folkehelse. Takstene kan kun benyttes til pasientrettede og medisinsk faglige begrunnede analyser. Takstene gjelder ikke klamydia eller kommersielle kits til påvisning av infektøse agens, med unntak av mykobakterier. Molekylærbiologiske takster som ikke er generelle, er nevnt under den enkelte spesialitet. Takstene under merknad R2 kan ikke kreves for HPV-testing, jf. takst 701k.

Merknad R3:

Taking av EKG utløser ikke refusjon.

Merknad R3b:

Takst 701j kan ikke benyttes ved screening-undersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske beinsykdommer. Taksten kan kun kreves én gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel, takst 202.

Merknad R3bb:

Takst 701k kan kreves når kriteriene for HPV-testing i Masseundersøkelsen mot livmorhalskreft følges. Taksten kan også kreves når HPV-test anvendes i samsvar med veiledere eller retningslinjer for oppfølging av pasienter med screeningfunn eller etter behandling for livmorhalskreft eller forstadier til slik kreft.

2 Klinisk nevrofysiologi

		Ref.	Merkn.
	<i>Polygrafisk søvnregistrering</i>		
702a	Stasjonær polygrafisk langtidsregistrering og videometri	1 355	R4
702b	Ambulatorisk polygrafisk søvnregistrering, ambulatorisk langtids-EEG med båndspiller	814	R5
	<i>EEG</i>		
702c	Taking av standard EEG	109	R6
702d	Tolking av standard EEG	82	R6
702e	Taking og tyding av spesielt arbeids- eller tidkrevende EEG	298	R7
702f	Nevrografi, elektromyografi, o.l.	191	R8
702g	Fremkalte responser	114	R9

Merknad R4:

Omfatter undersøkelse av minst 8 fysiologiske parametre under søvn. Taksten omfatter også langtids stasjonær EEG-registrering med varighet over 4 timer og langtids EEG med synkronisert videoopptak (videometri).

Merknad R5:

Polygrafisk søvnregistrering må minst omfatte registrering og tolking av søvnstadier for at taksten skal kunne anvendes.

Merknad R6:

I tillegg til spesialister innen klinisk nevrofysiologi, kan også nevrologer med særlig godkjenning fra Den norske lægeförening benytte takstene 702c og 702d.

Merknad R7:

Takst 702e omfatter prematur, neonatal og perinatal registrering, samt langtidsreg. med varighet opptil 4 timer.

Merknad R8:

Takstnummer 702f omfatter spesial-EMG, senresponser, dekrementreaksjoner, nevrofysiologiske sensibilitetsundersøkelser, dynamometri o.l. Taksten multipliseres i forhold til hvor mange av de aktuelle undersøkelsene som utføres, i henhold til de utarbeidede retningslinjer: «Bruk av spesialisttakster i klinisk nevrofysiologi ved offentlig godkjente sykehuslaboratorier», Norsk forening for klinisk nevrofysiologi 1998.

Merknad R9:

Takst 702g omfatter SEP, VEP, AER, ERG og motorisk kortikal stimulering.

3 Immunologi og transfusjonsmedisin

	<i>Ref.</i>	<i>R1 Merkn.</i>
<i>Blodtyping</i>		
703a	20	
703b	86	
<i>Undersøkelser av blodtypeantistoffer</i>		
703c	22	
703d	38	
703e	71	
703f	117	
703g	37	
703h	150	
<i>Påvisning av antistoff/antigen</i>		
703i	21	
703j	22	
703k	44	
703l	26	R10
703ll	22	R10
703m	22	
703n	22	
703o	27	
703p	296	
703q	22	
<i>Immunologiske undersøkelser av celler</i>		
703r	253	
703s	387	
703t	222	
<i>Lymfocytransformasjonstest med ett antigen eller mitogen</i>		
703u	32	
703v	38	
<i>Serologiske allergiundersøkelser</i>		
703w	22	
703x	33	
703y	52	

<i>Testing av minimum 5 allergenspesifikke antistoff</i>			
<i>Prøver på fagocytose og kjemotakse</i>			
703z	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NTB) uten stimulering	32	
703æ	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NTB) med endotoxinstimulering	37	
703ø	Kvantitativ fagocytoseprøve	99	
703å	Kvantitativ kjemotakseprøve	101	
<i>Serologisk HLA-typing</i>			
703aa	Serologisk HLA klasse I-typing	172	
703bb	Serologisk HLA klasse II-typing	247	
703cc	Serologisk HLA-typing, ett antigen	118	
703dd	Crossmatch eller screening av HLA-antistoffer	80	
<i>Andre analyser</i>			
703ee	Enkle undersøkelser, kuldeagglutinasjon, hurtigprøve eller titrering	18	
703ff	Blandet lymfocytt kultur (MLC)	241	
703gg	Plasmautskifting	563	R11
703hh	Substitusjonsveske v/plasmautskifting (etter regning)		R11

Merknad R10:

For immunoelektroforese og immunfiksasjon, takst 703l, gjelder taksten for oppsett med ett antiserum, for hvert ytterligere antiserum, takst 703ll.

Merknad R11:

Refusjon for plasmautskifting ytes kun etter godkjenning av Helse- og omsorgsdepartementet. I tillegg til selve undersøkelsen medgår det varierende og kostbar substitusjonsvæske som finansieres etter regning.

4 Medisinsk mikrobiologi

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
	Bakteriologi (inkl. mykologi og parasittologi)		R1
704a	Enkel undersøkelse	21	
	Gram- eller KOH-preparat som egen undersøkelse		
	Serotyping av <i>S.pneumoniae</i> , <i>S.pyogenes</i> , <i>N.meningitidis</i>		
	Dyrking av bakterier (inkl. enkel identifikasjon)		
	Dyrking av <i>Trichomonas</i>		
	Dyrking av gjærsopper (inkl. enkel identifikasjon)		
	Spirocheter, mørkefelt		
	Sterilitetskontroll av dialyse- eller infusjonsvæske		
704b	Komplisert undersøkelse	22	R12
	Ziehl-Nielsen-preparat som egen undersøkelse		
	Malariaplasmodiser (mikroskopi)		
	ELISA/RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff		
	Sterilitetskontroll av transfusjonsblod		
	Resistensundersøkelser lapp-/tablettmetoden (enkel undersøkelse, 5 eller færre midler – tillegg til dyrking)		
	Artsidentifikasjon ved utvidet biokjemisk testing (utenom enkel identifikasjon) av bakterier fra blod, spinalvæske o.l. (inkl. enkel identifikasjon)		
	Drikkevannsundersøkelser (filtermetoden)		
	Dyrking av borrelia		
	Dyrking av tarmpatogene bakterier (per agens)		
	Klamydia antigenest ELISA/IF		
704c	Spesialundersøkelser I	28	R12
	Dyrking av blodkulturer, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter		
	Resistensundersøkelser av mykobakterier (per middel)		
	Resistensundersøkelser lapp-/tablettmetoden (utvidet undersøkelse – > 5 midler – tillegg til dyrking)		
	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelser (mikrobiologisk metode)		
	Antikonsentrasjonsbestemmelser, EMIT/TDx o.l.		
	<i>C. difficile</i> toxin undersøkelser		
	Fagtyping		
	Drikkevannsundersøkelser (rør)		
	Undersøkelse på protozoer og helminter i fæces med konsentrering		

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
704d	Spesialundersøkelser II Arts-/typeidentifikasjon av mykobakterier Resistensbestemmelser av bakterier ved E-test (per 4 midler) eller ved automatisk MIC-avlesning (per 4 midler) eller med agar/buljongfortynningsmetoden per middel Mykoplasma/ureaplasma (med identifikasjon) Undersøkelser på protozoer og helminter med konsentrering og 2 farging Virologi	66	
704e	Enkel undersøkelse Latex agglutinasjon for antigenpåvisning, hurtigprøve ELISA/RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff Klamydia antigenest ELISA/IF	23	R1
704f	Komplisert undersøkelse Klamydiadyrking	28	
704g	Spesialundersøkelser I Dyrking av virus i cellekultur Identifikasjon/typing av virus i cellekultur med nøytraliserende typesera Poding av egg eller på dyr per agens PCR/LCR klamydia	53	
704h	Spesialundersøkelser II Enkel elektronmikroskopi Infeksjonsserologi	120	R1
704i	Undersøkelser I VDRL/RPR	12	
704j	Undersøkelser II Kuldeagglutinasjon, hurtigprøve eller titrering Indirekte hemagglutinasjon (IHA), masseundersøkelser Revers hemagglutinasjon (HA), masseundersøkelser	13	
704k	Enkel undersøkelse Agglutinasjon med bakterieantigen per antigen Antistreptolysintitrering Antistafylolysintitrering KBR med bakterieantigen og kardiolipin ELISA/RIA, HBsAG masseundersøkelser IHA, enkeltundersøkelser Revers HA, enkeltundersøkelser	20	
704l	Komplisert undersøkelse Paul-Bunnells reaksjon med absorpsjoner Hemolyse i gel, kvantitering IHA kvantitering av antistoff KBR og HI med virusantigen per antigen ELISA RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff, enkeltundersøkelse	22	
704m	Meget komplisert undersøkelse FTA-ABS Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff per antigen ELISA/RIA spesifikt IgM/IgA	26	
704n	Spesialundersøkelser I HIV-test	27	R13
704o	Spesialundersøkelse II TPI Påvisning av spesifikt IgM ved sakkarosegradient Toxoplasmose Dye Test	43	R14
704p	Referanseundersøkelser I HIV-konfirmasjonstest. Referanseprøve	297	R15
704q	Referanseundersøkelser II HCV-konfirmasjonstest. Referanseprøve	120	
704r	HIV-RNA kvantitering (teknisk utførelse og tolking)	767	R16

Merknad R12:

Bruk av takst 704c utelukker bruk av takst 704b på samme isolat.

Merknad R13:

Takst 704n kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgiving, men kun ved sykdom eller mistanke om sykdom. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R14:

Folketrygden yter ikke godtgjørelse for prøver som utføres gratis for helse råd ved offentlig laboratorium etter smittevernloven.

Merknad R15:

Takst 704p kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgiving, men kun ved sykdom eller mistanke om HIV-infeksjon. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R16:

Takst 704r kan kun benyttes av regionssykehus og Statens institutt for folkehelse. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

		1 036	
		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
704s	HIV-resistens analyse		R1
	5 Patologi		
	<i>Fremstilling og granskning av histologiske prøver</i>		
705a	1–2 blokker	62	R17, R19
705b	3–7 blokker	122	R17, R19
705c	8–19 blokker	236	R17, R19
705d	20 blokker eller mer	362	R17, R19
	<i>Fremstilling og granskning av cytologiske prøver</i>		
705e	Cervico-vaginalutstryk	26	
705f	Andre utstrykspreparater, inkl. væskebasert cytologi og punksjonscytologi	77	
705g	Punksjonscytologi, prøvetaking og hurtigfarging	170	
	<i>Obduksjoner</i>		
705h	Rutineobduksjon	1 203	R18
705i	Separat nevropatologisk undersøkelse	543	R18
	<i>Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på fiksert materiale</i>		
705j	1–3 undersøkelser	156	R19
705k	4 eller flere undersøkelser	233	R19
	<i>Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på ufiksert materiale</i>		
705l	Frysesnittundersøkelser, hurtigdiagnostikk	84	R19
705m	Immun- og enzymhistokjemi, 1–10 undersøkelser	302	R19
705n	Immun- og enzymhistokjemi, 11 eller flere undersøkelser	451	R19
705o	Elektronmikroskopiske undersøkelser	906	
	<i>Særskilte kvantitative undersøkelser</i>		
705p	Billedanalyse	451	
705q	Væskestrømscytometri (flow cytometri)	451	
	<i>Spesifisert legearbeid per påbegynt halvtime</i>		
705r	Merarbeid	53	

Merknad R17:

Med histologiske prøver menes alt vev som ledsages av en remisse. I taksten er inkludert dypere snitt og spesialfarginger (ikke immun- og enzymhistokjemi).

Merknad R18:

Takstene 705h og 705i godtgjøres av trygden i de tilfelle der dødsfallet har skjedd utenfor sykehus og der obduksjonen er rekvirert av lege.

Merknad R19:

Takstnummer 705r kan brukes ved merarbeid ut over 1/2 time ved takstene 705a, 705b, 705l, utover 1 time ved takst 705c, 705d, utover 2 timer ved takst 705j, 705k, 705m og 705n.

6 Medisinsk genetikk

	Ref.	Merkn.	
<i>Cytogenetiske undersøkelser</i>			
706a	Kromosomundersøkelser	452	
706b	Tillegg for prometafaseundersøkelse	267	
706c	Tillegg for fluorescens in situ-hybridisering	753	
706d	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	767	
706e	Tillegg for benmargceller og solide svulster	1 004	
<i>Molekylærgenetiske undersøkelser</i>			
706f	Mutasjonsanalyse med PCR-basert metode	119	R21
706g	Mutasjonsanalyse med Southern blot-metode	157	R21
706h	Mutasjonsutredning med PCR-basert metode	169	R21
<i>Biokjemiske undersøkelser</i>			
706i	Analyse av genprodukter og metabolitter	1 158	
706j	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	767	

Merknad R20:

Takster innen medisinsk genetikk kan kun benyttes av godkjente spesialister innen faget. Takstene gjelder i tillegg kun undersøkelser av fødte individer. Dersom det er behov for genetisk veiledning, benyttes takstene M01, M02, M03a, M04a, M05a og M05b.

Merknad R21:

Ved behov for reanalyse kan takstene benyttes flere ganger.

7 Klinisk kjemi

	Ref.	Merkn.	
*707a	Enkle kvantitative undersøkelser. Taksten kan ikke kreves i tillegg til takstgruppene 1–6	4	R1
	Albumin/ALAT/ALP/Amylase/ASAT		
	Bikarbonat/Bilirubin, total eller fraksjon		
	CK		
	Fosfat		
	Glukose/GT		
	Hematogram, enkelt (Hb, Hct, EPK, LPK)		
	Jern		
	Kalium/Kalsium (total)/Klorid/Kolestrol (total)/Karbamid (urea)/Kreatinin		
	LD/Lipase		
	Magnesium		
	Natrium/NT		
	PT		
	TIBC/Totalprotein/Triglyserider/Trombocytter/TT		
	Urinsyre (Urat)		
707b	Mer kompliserte eller sammensatte analyser	12	
	CK-MB		
	Manuell differensialtelling av leukocytter		
	Ferritin		
	Hormoner, vitaminer, medikamenter og særskilte metabolitter bestemt med fotometriske metoder (inkl. flammefotometri)		
	Immunologisk kvantitering av enkeltprotein		
	Kalsium (ionisert). Kolesterol (fraksjonert) Kreatinin clearance og tilsvarende		
	HbA1c		
	Laktat		
	Osmolalitet		
	Retikulocytter		
	Syre-base-status med blodgasser (komplett)		
	Thyreoidaeftfunksjonsanalyser (T3, T4, fritt T4, TSH)		
	Utvidet hematogram (maskinell diff.telling, trombocytter)		

7 Klinisk kjemi

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
707c	Mer kompliserte eller sammensatte analyser Atomabsorpsjonsspektrofotometri Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner (ekskl. thyreoidea), medikamenter, vitaminer og andre organiske forbindelser (ekskl. ferritin) med immunometriske (eller tilsvarende) metodikk Tynnskikt- eller papirkromatografisk undersøkelse av aminosyrer eller medikamenter Elektroforetisk separasjon av proteiner, inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet Konkrementanalyse Spermieundersøkelser (prøvepreparering, telling, morfologi- og motilitetsvurdering) Immunelektroforese eller immunfiksasjon, ett antiserum	27	
707cc	Immunelektroforese eller immunfiksasjon, per antiserum ut over ett	20	
707d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser I Belastningsundersøkelser med glukose, insulin, laktose, xylose, o.l. (inkl. de nødvendige prosedyrer). Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående ekstraksjon eller enzymbehandling Høyoppløselig serumproteinelektroforese med direkte kvantitering av enkeltproteiner	80	
707e	Særdeles kostbare og kompliserte analyser Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser II Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk, immunometrisk eller massespektrometriske metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator	159	

8 Nukleærmedisin (opphevet)

9 Klinisk farmakologi

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
709a	Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler med immunometrisk eller tilsvarende metodikk, kromatografisk metodikk (GC, HPLC eller tilsvarende) eller atomabsorpsjons-/flamme-fotometrisk metodikk	28	
709b	Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler med kromatografisk (GC, HPLC eller tilsvarende) metodikk, eller immunometrisk eller tilsvarende metodikk etter ekstraksjon eller enzymbehandling	80	
709c	Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler med massespektrometrisk (eller tilsvarende) metodikk eller frifraksjonsbestemmelse av legemidler	157	

S Radiologi

For det samlede antall undersøkelser rekvisisjonen omfatter, kan det kreves én egenandel av pasienten, jf. takst 202.

1 Radiologi

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk radiologisk prosedyre er knyttet én og bare én unik refusjonsstatts (kronebeløp). I «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner i 2016» fremgår det hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Det kan kreves refusjon for de radiologiske prosedyrene som inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Unntaket er bildeveilede intervensjonsprosedyrer.

Se kodeveiledning og regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner for detaljer, jf. merknad S1.

Et gyldig refusjonskrav må minst inneholde en kode for enten en diagnostisk undersøkelse og det refusjonsbeløp som kreves, jf. merknad S1.

Tabell S1: Refusjonskategorier og satser radiologi

Modalitet	Refusjonskategori	Kroner	Merknad
Røntgen	RG1	28	S1
Røntgen	RG2	53	S1
Røntgen	RG3	157	S1
Røntgen	RG4	309	S1
Røntgen	RG5	515	S1
Computer Tomografi	CT1	181	S1
Computer Tomografi	CT2	293	S1
Computer Tomografi	CT3	506	S1
MR	MR1	422	S1
MR	MR2	479	S1
MR	MR3	1 040	S1
Ultralyd	UL1	29	S1
Ultralyd	UL2	55	S1
Ultralyd	UL3	100	S1
Ultralyd	UL4	342	S1

2 Nukleærmedisin

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk nukleærmedisinsk prosedyre er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). De prosedyrene det kan kreves refusjon for inngår i «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner i 2016». Et gyldig refusjonskrav må i tillegg til en prosedyrekode alltid inneholde en tilleggskode for det radiofarmakum som benyttes. Se kodeveiledning og regelverket for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner for detaljer, jf. merknad S1. I regelverkene for finansiering av poliklinisk radiologi fremgår også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Tabell S2: Refusjonskategorier og satser for nukleærmedisin inkludert PET

Refusjonskategori	Refusjon	Merknad
NM 1	899	S1
NM 2	1 134	S1
NM 3	1 906	S1
NM 4	3 579	S1
NM 5	6 473	S1
NM 6	10 066	S1
NM 7	18 506	S1
PET 1	4 255	S1
PET2	5 161	S!
PET3	5 735	S1
PET 4	8 983	S1

Merknad S1:

Se følgende dokumenter på Helsedirektoratet hjemmesider

- Kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP)» er samordnet med andre prosedyrekodeverk og inngår nå i kodeverket for medisinske, kirurgiske og radiologiske prosedyrer (NCMP, NCSP og NCRP), jf. <https://helsedirektoratet.no/helsefaglige-kodeverk>
- «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP), kodeveiledning for 2016» inngår nå i Kodeveiledningen for ICD 10, NCMP, NCSP og NCRP, jf. <https://helsedirektoratet.no/retningslinjer/regelverk-og-veiledning-for-kliniske-kodeverk-i-spesialisthelsetjenesten>

Se følgende dokumentet på HELFOs nettsider (www.helfo.no):

- «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved statlige helseinstitusjoner i 2016». En samlet oppstilling av kodene i NCRP 2016 og de tilhørende refusjonskategorier fremgår av vedlegg A i regelverket.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

14. des. Nr. 1476 2015**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 14. desember 2015 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endring:

Kapittel II skal lyde:

– Forkortelser:

Hon. – står for honorar, og angir takstbeløpet i kroner.

Ref. – står for refusjonsandel.

Egen. – står for egenandel.

Merk. – står for merknad.

Rep. – står for repetisjon.

NCRP – Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer.

Regningsid. – står for regningsidentifikasjon.

– Repetisjoner:

0 – betyr at taksten ikke kan repeteres på samme regningskort, dvs. at prosedyre/undersøkelse/behandling refunderes én gang selv om den gjentas.

50 % – betyr at taksten kan repeteres én gang med halvparten av takstbeløpet.

Rep. – betyr at taksten kan repeteres flere ganger på samme regningskort. Står det i stedet et tall, kan taksten repeteres dette antall ganger.

Rep. 50 % – betyr at taksten kan repeteres flere ganger, men at det for hver av repetisjonene bare kan beregnes halv takst.

*A. Takster for private medisinske laborativirksomheter**Alminnelige undersøkelser*

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Egenand.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
701a	Taking av blodprøver	41,-	0,-		0

Enkel undersøkelse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
703	Inkubering av objektglass agar (inkl. prøveglass)	5,-		0

Enkle kvantitative og mer tidkrevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
704c	Mikroskopisk undersøkelse av farget preparat (mikrober eosinofile)	9,-		0
704e	Kuldeagglutinin	8,-		0
704f	Normotest	5,-		0
704g	Bestemmelse av blødningsstid eller koagulasjonstid	8,-		0
704j	Blod i fæces	11,-		0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret	5,-		0
704l	Mikroskopisk undersøkelse av fæces	5,-		0

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregneret materiell (Minst 3 prøver fra forskjellige dager))	13,-		0
705b	Telling av reticulocytter	15,-		0
705c	Telling av eosinofile leukocytter	15,-		0
705d	Telling av basofilt punkterte erythrocytter	8,-		0
705e	Bestemmelse av osmotisk resistens	8,-		0
705f	MCV	14,-		0
705g	Fremstilling og farging av blodutstryk	13,-		0
705h	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for chlamydia og herpes	8,-		0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
705i	Skabbmidd eller sopp	8,-		0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eoesinofili	9,-		0
705k	Immunologisk CRP-test	8,-		0

Tid- eller spesielt kompetansekrevede undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
706a	Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller differensialtelling	19,-		0
706b	Undersøkelse av syreforhold/ventrikkelaspirasjon	12,-		rep.
706c	Ny undersøkelse etter stimulering	6,-		0
706d	Administrasjon av belastningsdoser og etterfølgende overvåking, prøvetaking og utført analyse	26,-		0
706e	Tillegg for flere prøver	12,-		0
706f	Telling av trombocytter	20,-		0
706g	Immunologisk R.A.-test	20,-		0
706h	Immunologisk graviditetstest HCG-test	18,-		0
706i	Immunologisk test på mikroalbumin i urin	18,-		0
706j	Immunologisk test på blod fra nedre del av tarmen	12,-		0
706k	Immunologisk test på bakterieantigen (streptokokker)	18,-		0
706l	Immunologisk test på virusantigen mononucleose	20,-		0
707a	Taking av EKG	15,-		0
707b	Tyding av EKG	15,-		0

Tørrkjemiske analyser (reflektometrisk eller fotometrisk avlesning)

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
708a	Glukose (blodsukkertest)	4,-		0
708b	Andre analyser av: Kolesterol, triglycerider, kalium, kreatinin, urinstoff, urinsyre, GGT (gamma gt), ASAT, ALAT, (CK) kreatinin kinase, bilirubin amylase, LDH Lactosehydrogenase	4,-		5
709	HbA1 c – glykosert hemoglobin for bestemmelse av langtidsglukose	28,-		0
710	Trombotest	18,-		0

Klinisk nevrofysiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
720a	Taking av standard – electroencephalogram (EEG)	34,-		rep.
720b	Tyding av standard – electroencephalogram (EEG)	25,-		rep.
720c	Nødvendig medikamentell aktivering	25,-		rep.
721	Taking og tyding av spesielt arbeids-/tidkrevende EEG-undersøkelser (telemetri, videometri, polygradi, kontinuerlig langtidsregistrering med spsjalelektroder, prematur, prematur neonatal-perinatal registrering)	120,-		rep.
722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementreaksjon/elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	68,-		rep.
723	Evoked responseundersøkelse av sentrale sensoriske eller motoriske baner (SEP, UER, AER, ECS)	69,-		rep.
725	Elektroretinografi	27,-		rep.
726	Neurofysiologisk/kvantitativ sensibilitetsundersøkelse eller dynamometri	22,-		rep.

Immunhematologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
728a	Fullstendig blodtyping etter ABO-systemet	6,-		rep.
728b	Rh(D)-typing, M-typing, N-typing	4,-		rep.
728c	Andre typeringer med mer kostbare sera	6,-		rep.
729a	Undersøkelse på irregulære blodtypeantistoffer. Enkel og utvidet forlikelighetsprøve (for hver ytterligere forlikelighetsprøve samtidig til samme mottaker regnes 50 % tillegg)	13,-		rep. 50 %
729b	Mer omfattende immunhematologiske undersøkelser	21,-		rep.
730a	Direkte antiglobulinreaksjon hos nyfødte	6,-		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
730b	Identifikasjon av antigen med indirekte hemagglutinasjonsinhibisjonsteknikk (ved titrering regnes 25 % tillegg)	11,-		25 %
730c	Identifikasjon og titrering av antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	14,-		rep.
730d	Immunelektroforese/immunologisk kvantitering av proteiner	31,-		rep.

Medisinsk mikrobiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	15,-		rep.
731b	Identifikasjon og karakterisering av bakterier ved serologisk eller biokjemisk teknikk	15,-		rep.
731c	Enkle agglutinasjonsundersøkelser på antistoff mot rubella og HBs antigen IHA, Revers HA, MKR og VDRL	10,-		rep.
731d	Kuldeagglutinasjon	10,-		rep.
731e	Hurtigprøve eller titrering	10,-		rep.
731f	Agglutinasjon med bakterieantigen	10,-		rep.
732a	Ziehl-Neelsen-preparat som egen undersøkelse	18,-		rep.
732b	Undersøkelse av malariapreparat tykk eller tynn dråpe	20,-		rep.
732c	Spirocheter, mørkefelt	14,-		rep.
732d	Dyrking av bakterier, gjærsopp	18,-		rep.
732e	Trichomonas	18,-		rep.
732f	Sterilitetskontroll av dialyse og infusjonsvæsker	14,-		rep.
732g	Resistens, lapp-/tablettmetoden	18,-		rep.
732h	Paul-Bunnels reaksjon	14,-		rep.
732i	Hemolyse i gel	14,-		rep.
732j	Latexagglutinasjon for viruspåvisning, hurtigprøve	14,-		rep.
732k	Antistreptolysintitrering	15,-		rep.
732l	Antistaflosintitrering	20,-		rep.
733	Mer kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. IHA, KBR og IH med bakterie-/virusantigen (per antigen). ELISA/RIA/IF. HIV-test	25,-		rep.
734a	Dyrking av blodkulturer, patologene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter	30,-		rep.
734b	Steriliseringskontroll av transfusjonsblod	25,-		rep.
734c	Artsidentifikasjon av koagulasenegative stafylokokker	25,-		rep.
734d	Poding av egg	25,-		rep.
734e	Drikkevannsundersøkelse med filter	25,-		rep.
734f	Fagtyping	25,-		rep.
734g	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse	25,-		rep.
734h	Undersøkelse på protozoer og helminter i fæces med konsentrering	25,-		rep.
734i	Well-Felix-reaksjon	25,-		rep.
734j	FTA-ABS	25,-		rep.
734k	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff (per antigen)	27,-		rep.
734l	ELISA/RIA/IF spesifikt 1 gM. Hepatitt C-virus	25,-		rep.
734m	Antistoffundersøkelse	28,-		rep.
735a	Særlig kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. krever bruk av kostbart utstyr	47,-		rep.
735b	Dyrking av chlamydia	43,-		
735c	Mycoplasma/Ureoplasma med artsidentifikasjon	43,-		rep.
735d	Drikkevannsundersøkelse rør	43,-		rep.
735e	Arts-/typeidentifikasjon av mycobakterier	43,-		rep.
735f	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse med EMIT eller fluorescenspolarisasjon	43,-		rep.
735h	Poding på dyr	43,-		rep.
735i	Toxoplasma	44,-		rep.
735j	Dye-test	43,-		rep.
735k	Weils reaksjon	43,-		rep.
735l	TPI	44,-		rep.
735m	Elektronmikroskopi	43,-		rep.
735n	Undersøkelser på protozoer og helminter i fæces med konsentrering og farging	44,-		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
738	Serologisk screening som ledd i svangerskapskontroll	24,-		rep.
739a	HGE med IF-test	157,-		
739b	HGE med PCR	119,-		

Patologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
742a	Diagnostisk biopsi eller lite operasjonspreparat (eksisjonsbiopsi)	65,-	F2	rep.
742b	Større operasjonspreparat eller multiple diagnostiske biopsier	110,-	F2	rep.
743a	Cytologisk fremstilling og gransking av cervicivaginalutstryk inntil 2 glass	27,-	F2	rep.
743b	Fremstilling og gransking av andre cytologiske preparater, inntil 4 glass	61,-	F2	rep.
743c	Væskebasert cytologi	55,-		
744	Takst for særlig ressurskrevende spesialundersøkelser som immunhistokjemi og enzymhistokjemi med flere markører o.a. for de første 2 timer	185,-	F2	rep.
745	Annnet spesifisert merarbeid per påbegynt halvtime/revisjon, fremstilling og innsending av innkalt tidligere prøve	33,-	F2	rep.

Merknad F2

Takstene innen patologi kan kreves også for prøver og undersøkelser utført av odontolog som har spesialkompetanse innen oral patologi.

Medisinsk genetik

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
748	Kromosomundersøkelser	355,-		rep.

Klinisk kjemi og endokrinologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
752a	Enkle kvalitative analyser	5,-		rep.
752b	Enkle fargereaksjoner i urin	4,-		rep.
752c	Flokkulasjonsresipitatanalyser	4,-		rep.

Enkle kvantitative analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
754	Albumin (fotometrisk bestemmelse), ascorbinsyre, bikarbonat, bilirubintotal, bromid, galaktose, glukose, jern, kalium, kalsium, klorid, kolesterol, karbamid (urinstoff), kreatin, kreatinin, methemoglobin, natrium, oksygenmetning, osmolalitet, pH, proteintotal, sulfhemoglobin, uorganisk fosfaturinsyre	6,-		rep.

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
755	Ammonium, bilirubin-fraksjonert, enzymaktiviteter, fosfolipider, frie fettsyrer, glyserol, karbomonoksyd, kalsiumionisert kolestrolfraksjon, lithium, magnesium, melkesyre, pyrodruesyre, TIBC, triglyserider, vitamin A eller bestemt med fotometrisk metode, graviditetstest i urin inkl. reagensene	8,-		rep.

Kompliserte og mer ressurskrevende analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
756a	Fett i fæces	16,-		rep.
756b	Nitrogen i fæces	16,-		rep.
756c	Konkrementanalyse	21,-		rep.
756d	Kvantitativ bestemmelse av aminosyrer	16,-		rep.
756e	Nyreclearance	21,-		rep.
756f	Proteinbunden jod	16,-		rep.
756g	Totaljod	16,-		rep.
756h	Spektrofotometrisk undersøkelse av amnionvæske	16,-		rep.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
756i	Syrebasestatus med blodgasser, komplett	16,-		rep.
756j	Tynnskiktkromatografisk undersøkelse av aminosyrer, glykoseproteiner, medikamenter	16,-		rep.
756k	Hormoner bestemt med fotometriske metoder	16,-		rep.

Meget kompliserte analyser og//eller analyser som krever meget kostbar apparatur/reagenser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
757a	Immunologisk kvantitering av enkeltproteiner	27,-		rep.
757b	Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, vitaminer eller andre organiske forbindelser med RIA, EIA, gass- eller væskkromatografiske metoder	26,-		rep.
757c	Elektroforetisk separasjon av proteiner inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet	26,-		rep.
757d	Immunelektroforese	26,-		rep.
757e	Spormetaller bestemt med atomabsorbasjon	25,-		rep.

Særdeles kostbare, kompliserte analyser og tidkrevende funksjonsundersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
758a	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin o.l.	51,-		4
758b	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT	51,-		4
758c	Gass- eller væskkromatografisk metodikk etter forutgående ekstraksjon og rengjøring av ekstraktet eller forutgående enzymbehandling	50,-		4
758d	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT etter forutgående kromatografisk separasjon	76,-		4
758e	Gass- eller væskkromatografisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon	76,-		4
758f	Særlig tidrøvende og kompliserte hormonanalyser som nødvendiggjør flere kromatografiske separasjoner samt derivatdannelser for isolering eller isotopmerking	76,-		4
758g	Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator	69,-		4

Analyser utført samtidig i én prøve med en automatisk analysesmaskin

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
759a	For inntil 6 rekvirerte analyser	21,-	F4	rep.
759b	For inntil 12 rekvirerte analyser	27,-	F4	rep.
759c	Flere enn 12 rekvirerte analyser	32,-	F4	rep.

Merknad F4

Taksten benyttes når laboratoriet tilbyr analysepakker (definerte kombinasjoner av analyser som utføres i samme prøve med ett analyseinstrument).

Immunologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
791	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescens-teknikk eller andre tilsvarende teknikker med merkede antistoffer	8,-		rep.
792	Påvisning av antigener i vev med direkte immunfluorescens-teknikk eller andre tilsvarende immunologiske undersøkelser med merkede antistoffer (histoimmunologisk undersøkelse)			
792a	Oppsett med 1 antiserum	13,-		rep.
792b	Tillegg for hvert ytterligere antiserum	4,-		rep.

Undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
793a	Stimulering av lymfocytter i kultur, lymfocytt-transformasjonstest med 1 antigen eller mitogen	142,-		rep.
793b	Tillegg for hvert ytterligere antigen eller mitogen	22,-		rep.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
793c	Kvantitering av T- og B-lymfocytter fra perifert blod	26,-		rep.

Undersøkelser på L.E.-celler

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
794a	Fremstilling av preparat	7,-		rep.
794b	Tyding av preparat	11,-		rep.
795a	Påvisning av antistoffer mot DNA ved FARR-teknikk	18,-		rep.
795b	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	10,-		rep.

Serologisk allergiundersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
796a	Kvantitering av immunglobulin E med radio-immuno-assay (RIA) eller enzym-immuno-assay (EIA)	28,-	F6	rep.
796b	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	38,-	F6	rep.

Merknad F6

Taksten forutsetter rekvirering på eget skjema og utført ved laboratorium med nødvendig allergologisk ekspertise.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
797	Påvisning av spermieagglutiner	7,-		rep.

Prøver på fagocytose og kjemotakse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
798a	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) uten stimulering	28,-		rep.
798b	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) med endotoxinstimulering	35,-		rep.
798c	Kvantitativ fagocytoseprøve	86,-		rep.
798d	Kvantitativ kjemotakseprøve	88,-		rep.

*Serologisk typebestemmelse av vevforlikelighetsantigener**Prøver på fagocytose og kjemotakse*

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
799a	Typebestemmelse for 1 antigen	65,-		rep.
799b	Tillegg for hvert ytterligere antigen	3,-		rep.
799c	Tillegg for typebestemmelse av B- og T-lymfocytter	26,-		rep.
800a	Påvisning av lymfocytotoksiske antistoffer	36,-		rep.
800b	Identifikasjon av antistoffenes spesifisitet	119,-		rep.
800c	Tillegg for undersøkelser mot B- og T-lymfocytter	26,-		rep.

Andre undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
800d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser. Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator.	161,-		0
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a.	69,-		0
871	Testing for human papiloma virus (HPV)	309,-	F7	0

Merknad F7

Takst 871 kan kreves når kriteriene for HPV-testing i Masseundersøkelsen mot livmorhalskreft følges. Taksten kan også kreves når HPV-test anvendes i samsvar med veiledere eller retningslinjer for oppfølging av pasienter med screeningfunn eller etter behandling for livmorhalskreft eller forstadier til slik kreft.

*B Refusjoner for private røntgenvirksomheter**1 Radiologi*

For det samlede antall undersøkelser rekvisisjonen omfatter, kan det kreves én egenandel av pasienten, jf. takst 899a.

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk diagnostisk prosedyre eller intervensjon er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). I «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgen institutt for 2016» fremgår det også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Det kan kreves refusjon for de diagnostiske undersøkelser som inngår i kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer» (NCRP). Det kan kreves refusjon for de intervensjonsprosedyrer som inngår i NCRP, og som er plassert i en refusjonskategori. Se kodeveiledning og regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt av for detaljer, jf. merknad B1.

Et gyldig refusjonskrav må minst inneholde en kode for enten en diagnostisk undersøkelse eller en intervensjon, jf. merknad B1.

Tabell B1 Refusjonskategorier og satser radiologi

<i>Modalitet</i>	<i>Refusjonskategori</i>	<i>Kroner</i>	<i>Merknad</i>
Røntgen	RG1	30	B1
Røntgen	RG2	63	B1
Røntgen	RG3	157	B1
Røntgen	RG4	310	B1
Røntgen	RG5	577	B1
Computer Tomografi	CT1	226	B1
Computer Tomografi	CT2	339	B1
Computer Tomografi	CT3	737	B1
MR	MR1	372	B1
MR	MR2	405	B1
MR	MR3	1120	B1
Ultralyd	UL1	39	B1
Ultralyd	UL2	66	B1
Ultralyd	UL3	122	B1
Ultralyd	UL4	344	B1
Intervensjon	INT1	115	B1
Intervensjon	INT2	154	B1
Intervensjon	INT3	800	B1
Intervensjon	INT4	2088	B1

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Egen</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
899a	Tillegg for undersøkelse/behandling for pasient fra helseregion hvor det regionale helseforetaket har avtale med instituttet.	227,-	0,-		0

2 Nukleærmedisin

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk nukleærmedisinsk prosedyre er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). De prosedyrene det kan kreves refusjon for inngår i «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt for 2016». Et gyldig refusjonskrav må i tillegg til en prosedyrekode alltid inneholde en tilleggskode for det radiofarmakum som benyttes. Se kodeveiledning og regelverket for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt, for detaljer, jf. merknad S1. I regelverkene for finansiering av poliklinisk radiologi fremgår også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Tabell B2: Refusjonskategorier og satser for nukleærmedisin inkludert PET

<i>Refusjonskategori</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Merknad</i>
NM 1	902	B1
NM 2	1139	B1
NM 3	1913	B1
NM 4	3594	B1
NM 5	6499	B1

<i>Refusjonskategori</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Merknad</i>
NM 6	10106	B1
NM 7	18765	B1
PET1	4272	B1
PET2	5182	B1
PET3	5815	B1
PET4	9019	B1

Merknad B1:

Se følgende dokumenter på Helsedirektoratet hjemmesider

- Kodeverket «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP)» er samordnet med andre prosedyrekodeverk og inngår nå i kodeverket for medisinske, kirurgiske og radiologiske prosedyrer (NCMP, NCSP og NCRP), jf. <https://helsedirektoratet.no/helsefaglige-kodeverk>
- «Norsk klassifisering av radiologiske prosedyrer (NCRP), kodeveiledning for 2016» inngår nå i Kodeveiledningen for ICD 10, NCMP, NCSP og NCRP, jf. <https://helsedirektoratet.no/retningslinjer/regelverk-og-veiledning-for-kliniske-kodeverk-i-spesialisthelsetjenesten>

Se dokumentene på HELFOs nettsider (www.helfo.no):

- «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt i 2016». En samlet oppstilling av kodene i NCRP 2016 og de tilhørende refusjonskategorier fremgår av vedlegg A i regelverket.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

14. des. Nr. 1477 2015**Forskrift om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2016**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 14. desember 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fisket og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande uer nord for 62° N i 2016. Forbudet gjelder ikke fartøy som kan fiske og lande uer i henhold til forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 17 600 tonn uer i Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', i fiskerisone ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann. Av dette kvantumet avsettes 100 tonn til dekning av bifangst og 13 tonn til forskningskvote.

§ 3. Gruppekvote

Fartøy med torsketråltillatelse eller seitråltillatelse kan fiske og lande inntil 17 487 tonn uer i Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', i fiskerisone ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann.

§ 4. Fartøykvote

Fartøy med adgang til å delta kan fiske og lande en fartøykvote på 460 tonn uavhengig av fartøystørrelse og uavhengig av om fartøyet har en eller flere tråltillatelser. Denne kvoten må også dekke bifangst av uer i andre fiskerier.

§ 5. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan refordele fartøykvotene etter 1. august.

§ 6. Fredningstid

Det er forbudt å fiske uer med bunntål i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 9. mai.

§ 7. Områder for bunntål i tiden før 1. mars

Med de begrensninger som følger av forskrift 1. juli 2011 nr. 755 om regulering av fiske med bunnredskap i Norges økonomiske sone, fiskerisone rundt Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard, er fiske med bunntål etter uer i tiden før 1. mars bare tillatt innenfor følgende område:

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 017° 30,00', og videre til
2. N 70° 40,00' Ø 017° 30,00'
3. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
4. N 67° 10,00' Ø 008° 35,00'
5. N 67° 00,00' Ø 008° 18,00'

6. N 66° 50,00' Ø 008° 09,00'
7. N 66° 30,00' Ø 006° 59,00'
8. N 66° 21,00' Ø 006° 44,00'
9. N 65° 43,00' Ø 006° 00,00'
10. N 65° 20,00' Ø 006° 00,00'
11. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

§ 8. Områder for bunntål i tiden fra og med 10. mai

Med de begrensninger som følger av forskrift 1. juli 2011 nr. 755 om regulering av fiske med bunnredskap i Norges økonomiske sone, fiskerisone rundt Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard, er fiske med bunntål etter uer i tiden fra og med 10. mai bare tillatt innenfor følgende område:

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 024° 00,00', og videre til
2. N 73° 30,00' Ø 024° 00,00'
3. N 73° 00,00' Ø 017° 30,00'
4. N 70° 40,00' Ø 017° 30,00'
5. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
6. N 67° 10,00' Ø 008° 35,00'
7. N 67° 00,00' Ø 008° 18,00'
8. N 66° 50,00' Ø 008° 09,00'
9. N 66° 30,00' Ø 006° 59,00'
10. N 66° 21,00' Ø 006° 44,00'
11. N 65° 43,00' Ø 006° 00,00'
12. N 65° 20,00' Ø 006° 00,00'
13. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

§ 9. Områder for flytetål

Fiske med flytetål etter uer er bare tillatt innenfor følgende område:

Område A

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

14. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 014° 12,00', og videre til
15. N 71° 45,00' Ø 014° 45,00'
16. N 71° 00,00' Ø 016° 48,00'
17. N 70° 27,81' Ø 016° 53,00'
18. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
19. N 66° 11,00' Ø 004° 56,00'
20. N 65° 20,00' Ø 004° 25,00'
21. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

Det er ikke tillatt å benytte flytetål med bunnkontakt under fiske utenfor områder som er åpnet for direkte fiske med flytetål.

Område B

I fiskerisone ved Jan Mayen.

§ 10. Bifangst

Ved fiske med stormasket trål er det uten hinder av forbudene i § 6, § 7, § 8 og § 9 tillatt å ha inntil 20% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 11. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor reguleringsåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor reguleringsåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i reguleringsåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantumet som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor reguleringsåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av reguleringsåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor reguleringsåret er fisket i henhold til tillatelsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatelsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av reguleringsåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av reguleringsåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i reguleringsåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av reguleringsåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatelsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 12. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 13. *Dispensasjon fra påbudet om bruk av sorteringsrist*

Fiskeridirektoratet kan i et direkte fiske etter uer dispensere fra påbudet om bruk av sorteringsrist i forskrift 20. desember 2010 nr. 1786 om bruk av sorteringsristsystem i fiske med bunntål.

§ 14. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 15. *Overtredelsesgebyr*

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 16. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64, § 65, eller deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 17. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016 og gjelder til og med 31. desember 2016.

14. des. Nr. 1478 2015

Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2016

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. desember 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 8a, § 16, § 18, § 22 og § 36 og forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, jf. delegeringsvedtak 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt å drive jakt på sel langs norskekysten uten tillatelse.

§ 2. *Steinkobbe*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av steinkobbe:

<i>FYLKE</i>	<i>KVOTE</i>
Østfold	10
Vestfold	15
Telemark	10
Rogaland	20
Sogn og Fjordane	25
Møre og Romsdal	25
Sør-Trøndelag	15

<i>FYLKE</i>	<i>KVOTE</i>
Nordland	185
Troms	75
Finnmark	75

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i Lysefjorden i Rogaland fylke.

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i indre Sognefjord med sidefjorder i Sogn og Fjordane fylke.

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe ved Orskjærene utenfor Averøy i Møre og Romsdal fylke.

§ 3. *Havert*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av havert:

<i>FYLKE</i>	<i>KVOTE</i>
Lista til Stad	60
Troms	35
Finnmark	115

§ 4. *Ringsel*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på ringsel i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 5. *Grønlandssel*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på grønlandssel langs norskekysten.

§ 6. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer forskriften straffes i henhold til havressurslova § 61. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016 og gjelder til og med 31. desember 2016.

14. des. Nr. 1479 2015

Forskrift om endring i TSE-forskriften

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 14. desember 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 16, § 19 og § 33 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.2 nr. 49 (beslutning (EU) 2015/1356). Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

I forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende til henvisningen til vedtak 2007/453/EF etter beslutning 2014/732/EU: og beslutning (EU) 2015/1356

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A – BSE-risiko i forskjellige land og regioner

A. Land og regioner med ubetydelig (neglisjerbar) BSE-risiko

EU

- Belgia
- Bulgaria
- Kroatia
- Danmark
- Estland
- Ungarn
- Italia
- Latvia
- Luxembourg
- Malta
- Nederland
- Portugal

- Østerrike
- Slovenia
- Slovakia
- Finland
- Sverige
- Tsjekkia
- Frankrike
- Kypros

EFTA-stater

- Island
- Norge
- Liechtenstein
- Sveits

Tredjeland

- Argentina
- Australia
- Brasil
- Chile
- Colombia
- India
- Israel
- Japan
- New Zealand
- Panama
- Paraguay
- Peru
- Singapore
- USA
- Uruguay

*B. Land og regioner med kontrollert BSE-risiko**EU*

- Tyskland
- Irland
- Hellas
- Spania
- Litauen
- Polen
- Romania
- Det forente Kongeriket

Tredjeland

- Canada
- Costa Rica
- Mexico
- Nicaragua
- Sør-Korea
- Taiwan

C. Land og regioner med ikke-fastsatt BSE-risiko

- Land og regioner som ikke er listet opp under punkt A og B

II

Endringene trer i kraft straks.

15. des. Nr. 1480 2015

Ikraftttredelse og overgangsregler til lov 22. mai 2015 nr. 31 om endringer i tjenstepensjonsloven mv. (uførepensjon)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2015 med hjemmel i lov 22. mai 2015 nr. 31 om endringer i tjenstepensjonsloven mv. (uførepensjon) del VI nr. 1 og 2 og delegeringsvedtak 22. mai 2015 nr. 545. Kunngjort 16. desember 2015 kl. 14.55.

I

Lov 22. mai 2015 nr. 31 om endringer i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon) trer i kraft 1. januar 2016.

II

1. Uførepensjonsordninger etter foretakspensjonsloven kapittel 6 skal opphøre innen 31. desember 2016. Opphør er uten innvirkning for rett til uførepensjon som oppstod før avtalens opphør. Bestemmelser som tilsvarer foretakspensjonsloven § 6–1 til § 6–5 skal gjelde for rettigheter til uførepensjon som utgår fra disse uførepensjonsordningene.
2. Ved overgang fra eksisterende til ny uførepensjonsordning skal sykmeldte, og delvis uføre arbeidstakere hva gjelder den arbeidsdyktige delen vurdert i forhold til fulltidsstilling, tas opp i den nye ordningen uten at det innhentes nye helseopplysninger.
3. Bestemmelsene i tjenestepensjonsloven § 8–8 annet ledd annet og tredje punktum om fradrag i uførepensjonen gjelder til 1. januar 2017. Fradraget gjøres ved utbetaling og tilføres premiefondet, jf. foretakspensjonsloven § 10–2 første ledd bokstav d.

III

Dette vedtaket trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1561 2015**Forskrift om endring i forskrift om farlig last på norske skip**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. desember 2015 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 12, § 13, § 19 og § 20, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

I

Forskrift 1. juli 2014 nr. 944 om farlig last på norske skip endres slik:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 1. juli 2014 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 9, § 11, § 12, § 13, § 19 og § 20, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590.

§ 5 bokstav a skal lyde:

- a) Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS) konsolidert utgave 2014 kapittel VII

§ 5 bokstav b skal lyde:

- b) International Maritime Dangerous Goods Code (IMDG-koden), jf. MSC.122(75) som endret ved MSC.157(78), MSC.205(81), MSC.262(84) og MSC.372(93)

§ 5 bokstav c skal lyde:

- c) International code for the construction and equipment of ships carrying dangerous chemicals in bulk (IBC-koden), jf. MSC.4(48), som endret ved MSC.10(54), MSC.14(57), MSC.16(58), MSC.28(61), MSC.50(66), MSC.58(67), MSC.219(82) og MSC.369(93)

§ 5 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) International code for the construction and equipment of ships carrying liquefied gases in bulk (IGC-koden), jf. MSC.5(48), som endret ved MSC.17(58), MSC.30(61), MSC.59(67), MSC.103(73), MSC.220(82) og MSC.370(93)

§ 6 første ledd siste komma skal lyde:

, kan unnlate å følge kravene i § 5 bokstav c og bokstav d.

§ 7 første ledd skal lyde:

Kjemikalieskip som var kjølsturket eller på et tilsvarende byggetrinn før 1. juli 1986 og som følger Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk (BCH-koden) (A.212(VII)), som endret ved MSC.376(93) kan unnlate å følge IBC-koden.

§ 7 tredje ledd skal lyde:

Gasstankskip som var kjølsturket eller på et tilsvarende byggetrinn før 1. juli 1986 og der kontrakten om bygging ble inngått etter 31. oktober 1976, kjølen var strukket eller tilsvarende byggetrinn ble nådd etter 31. desember 1976 eller leveringen av skipet fant sted etter 30. juni 1980, og som følger Code for the Construction and

Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk (GC-koden) (A.328(IX)), som endret ved MSC.377(93), kan unnlate å følge IGC-koden.

Tittel på tabellen i vedlegg 1A skal lyde:

Krav til stuing som følger av § 10

Tittel på tabellen i vedlegg 1B skal lyde:

Krav til stuing som følger av § 10

Tabell 1Bs rad med tittel: *4. Brannfarlig fast stoff 4.1 Brannfarlige stoff: UN-nummer 1944, 1945, 2254, 2623*, skal lyde:

<i>4. Brannfarlig fast stoff 4.1 Brannfarlige stoff: UN-nummer 1944, 1945, 2254, 2623</i>	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR
---	---	---	---	---

Tabell 1Bs rad med tittel *4. Brannfarlig fast stoff 4.1 Brannfarlige stoff: Andre UN-numre*, skal lyde:

<i>4. Brannfarlig fast stoff 4.1 Brannfarlige stoff: Andre UN-numre</i>	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR
---	---	---	---	---

Tabell 1Bs rad med tittel: *5. Oksiderende stoff og organiske peroksider 5.2. Organiske peroksider* skal lyde:

<i>Oksiderende stoff og organiske peroksider 5.2. Organiske peroksider</i>	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Ikke tillatt	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Ikke tillatt
--	---	--------------	---	--------------

Tittel på tabellen i vedlegg 2A skal lyde:

Krav til stuing som følger av § 11

Tittel på tabellen i vedlegg 2B skal lyde:

Krav til stuing som følger av § 11

Tabell 2Bs rad med tittel *4. Brannfarlig fast stoff 4.1 Andre UN-numre*, skal lyde:

<i>4. Brannfarlig fast stoff 4.1 Andre UN-numre</i>	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR
---	---	---

Tabell 2Bs rad med tittel *5. Oksiderende stoff og organiske peroksider 5.2. Organiske peroksider: Andre UN numre* skal lyde:

<i>5. Oksiderende stoff og organiske peroksider 5.2. Organiske peroksider: Andre UN numre</i>	Ikke tillatt	Tillatt når stuingskravene i IMDG-kodens kapittel 7.3.7 er oppfylt, i tillegg til kravene i ADR
---	--------------	---

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2016.

SOLAS 74

I SOLAS 74 kapittel VII gjøres følgende endringer:

Den innledende teksten skal lyde:

Nedenfor gjengis Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS) kapittel VII om Frakt av farlig last, slik Sjøfartsdirektoratet tolker denne del av konvensjonen tatt inn i konsolidert utgave 2014.

I del A regel 4 skal fotnote 1 oppheves. Nåværende fotnote 2 blir fotnote 1.

I del A-1 regel 7–1 skal fotnote 2 oppheves. Nåværende fotnote 3 og 4 blir fotnote 2 og 3.

I del A-1 regel 7–5 skal fotnote 1 oppheves.

12. des. Nr. 1562 2015

Forskrift om endring i forskrift om biocider (biocidforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet og Arbeids- og sosialdepartementet 12. desember 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730 og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 4–5 syvende ledd og § 5–4 tredje ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12nnf (forordning (EU) 2015/1609), nr. 12nnh (forordning (EU) 2015/1726), nr. 12nni (forordning (EU) 2015/1727), nr. 12nnj (forordning (EU) 2015/1728), nr. 12nnk (forordning (EU) 2015/1729), nr. 12nnl (forordning (EU) 2015/1730), nr. 12nnm (forordning (EU) 2015/1731), nr. 12nnn (beslutning (EU) 2015/1736), nr. 12nno (beslutning (EU) 2015/1737) og nr. 12nnp (beslutning (EU) 2015/1751). Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

I

I forskrift 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger:

Etter nr. 12nne (beslutning (EU) 2015/655) i feltet «EØS-henvisninger» tilføyes nr. 12nnf (forordning (EU) 2015/1609), nr. 12nng (forordning (EU) 2015/1610), nr. 12nnh (forordning (EU) 2015/1726), nr. 12nni (forordning (EU) 2015/1727), nr. 12nnj (forordning (EU) 2015/1728), nr. 12nnk (forordning (EU) 2015/1729), nr. 12nnl (forordning (EU) 2015/1730), nr. 12nnm (forordning (EU) 2015/1731), nr. 12nnn (beslutning (EU) 2015/1736), nr. 12nno (beslutning (EU) 2015/1737), nr. 12nnp (beslutning (EU) 2015/1751),

§ 2 EØS-rettsakter tilknyttet biocidforordningen

6. ledd skal lyde:

Beslutning om forlengelse av godkjenning: EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12nnb (beslutning 2014/397/EU) om forlengelse av godkjenning av difetialon og difenakum til bruk i biocidprodukter i produkttype 14 og nr. 12nno (beslutning (EU) 2015/1737) om forlengelse av godkjenning av bromadiolon, klorfacinon og kumatetralyl til bruk i biocidprodukter i produkttype 14, gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

8. ledd skal lyde:

Beslutning om avvisning: EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12nnp (beslutning (EU) 2015/1751) om betingelser knyttet til godkjenning av et biocidprodukt som inneholder bromadiolon henvist av Storbritannia i overensstemmelse med artikkel 36 i Europaparlaments og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 og nr. 16 (beslutning 2014/758/EU) om avvisning av avslag på godkjenning av biocidprodukter, som er meddelt av Tyskland i samsvar med direktiv 98/8/EF gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Vedlegg 2. Aktive stoffer som er godkjent for bruk i angitt(e) produkttype(r):

Følgende stoffer skal tilføyes i tabellen i vedlegg 2:

Aktivt stoff	CAS-nr.	Produkttype	Frist for søknad om produktgodkjenning ¹	Godkjenningsvedtak ²
Propikonazol	60207–90–1	7	1.12.2016	(EU) 2015/1609
Pythium oligandrum stamme M1	Ikke relevant	10	*	(EU) 2015/1610
2-metyl-2H- isothiazol-3-on (MIT)	2682–20–4	13	1.10.2016	(EU) 2015/1726
5-Chlor-2-(4- chlorphenoxy)phenol (DCPP)	3380–30–1	1, 2, 4	1.12.2016	(EU) 2015/1727
IPBC	55406–53–6	13	1.12.2016	(EU) 2015/1728
Kaliumsorbit	24634–61–5	8	1.12.2016	(EU) 2015/1729

Aktivt stoff	CAS-nr.	Produkttype	Frist for søknad om produktgodkjenning ¹	Godkjenningsvedtak ²
Hydrogenperoksid	7722–84–1	1, 2, 3, 4, 5, 6	1.2.2017	(EU) 2015/1730
Medetomidin	86347–14–0	21	*	(EU) 2015/1731

Ny fotnote * tilføyes til slutt i oversikten over fotnoter til tabellen og skal lyde:

* Nytt aktivt stoff (eller nytt i denne produkttypen) og derfor ingen frist for søknad om produktgodkjenning, men produktene må være godkjent før de kan markedsføres.

Vedlegg 3. Aktive stoffer som ikke er godkjent for bruk i angitt(e) produkttype(r)

Følgende stoffer skal tilføyes i tabellen i vedlegg 3

Aktivt stoff	CAS-nr.	Produkttype(r)	Forbudt å omsette og bruke etter	Kommisjonsvedtak
Triflumuron	64628–44–0	18	28.9.2016 ¹	(EU) 2015/1736

II

Forskriften trer i kraft straks.

Rettsakter

I avsnittet «Rettsakter» skal innledningsteksten lyde:

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12n (forordning (EU) nr. 528/2012), (forordning (EU) nr. 736/2013), (forordning (EU) nr. 837/2013) og (forordning (EU) nr. 334/2014), nr. 12nk (forordning (EU) nr. 354/2013), nr. 12nl (forordning (EU) nr. 564/2013), nr. 12nm (forordning (EU) nr. 88/2014), 12nza (forordning (EU) nr. 1062/2014), 12nna (beslutning 2014/492/EU), nr. 12nnb (beslutning 397/2014/EU), nr. 12nnc (beslutning 2014/402/EU), nr. 12nnd (beslutning (EU) 2015/646), nr. 12nne (beslutning (EU) 2015/655), nr. 12nno (beslutning (EU) 2015/1737), nr. 12nnp (beslutning (EU) 2015/1751), nr. 12zzp (forordning (EU) nr. 414/2013), nr. 12zzv (beslutning 2015/411), nr. 14 (beslutning 2014/756/EU), nr. 15 (beslutning 2014/757/EU), nr. 16 (beslutning 2014/758/EU) slik Klima- og miljødepartementet tolker denne delen av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i samsvar med vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I listen over kunngjorte «rettsakter» skal følgende tilføyes, etter beslutning (EU) 2015/655:

For å lese beslutning (EU) 2015/1737 om forlengelse av godkjenning av bromadiolon, klorfacinon og kumatetralyl

til bruk i biocidprodukter i produkttype 14 se her:

For å lese beslutning (EU) 2015/1751 om betingelser knyttet til godkjenning av et biocidprodukt som inneholder bromadiolon henvisst av Storbritannia i overensstemmelse med artikkel 36 i Europaparlaments og rådsforordning

(EU) nr. 528/2012 se her:

14. des. Nr. 1563 2015

Forskrift om endring i forskrift om alkoholordningen for Svalbard

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 14. desember 2015 med hjemmel i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholoven) § 1–2 annet ledd. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

I

I forskrift 11. desember 1998 nr. 1300 om alkoholordningen for Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 3–1 nytt femte ledd skal lyde:

Bevillingsmyndigheten kan beslutte at skjenkebevillinger etter fjerde ledd første punktum likevel ikke skal opphøre ved bevillingens utløp, men gjelde videre i inntil en tilsvarende periode som angitt i bestemmelsen. Lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. § 1–6 tredje ledd annet til fjerde punktum og fjerde ledd gjelder tilsvarende for slike beslutninger.

§ 3–1 femte ledd blir sjette ledd.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

14. des. Nr. 1564 2015

Storingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2016 (Stortingets skattevedtak)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

Kapittel 1 – Generelt

§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde

Dette vedtaket gjelder utskrivning av skatt på inntekt og formue for inntektsåret 2016. Vedtaket legges også til grunn for utskrivning av forskudd på skatt for inntektsåret 2016, etter reglene i skattebetalingsloven kapittel 4 til 6.

Sammen med bestemmelsene om forskudd på skatt i skattebetalingsloven, gjelder dette vedtaket også når skatteplikt utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., og skattyteren ikke skal svare terminskatt etter samme lov § 7.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene

§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den delen av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 1 400 000 kroner. Satsen skal være 0,15 pst.

Ektefeller som lignes under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2–10, svarer formuesskatt til staten av den delen av ektefellenes samlede antatte formue som overstiger 2 800 000 kroner. Satsen skal være 0,15 pst.

§ 2–2. Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2, svarer formuesskatt til staten med 0,15 pst. Formue under 10 000 kroner er skattefri.

§ 2–3. Formuesskatt til kommunene

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kapittel 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15–4, skal ha et fradrag i formuen på 1 400 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2–10, skal fradraget være 2 800 000 kroner. Når skattyter har formue i flere kommuner, fordeles fradraget etter reglene i skatteloven § 4–30 første og annet ledd. Satsen for formuesskatt til kommunene må ikke være høyere enn 0,7 pst. Maksimumssatsen gjelder når ikke lavere sats er vedtatt av kommunen.

Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten, kommunene og fylkeskommunene

§ 3–1. Trinnskatt

Personlig skattyter i klasse 0, 1 og 2 skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare trinnskatt til staten med

- 0,44 pst. for den delen av inntekten som overstiger 159 800 kroner,
- 1,7 pst. for den delen av inntekten som overstiger 224 900 kroner,
- 10,7 pst. for den delen av inntekten som overstiger 565 400 kroner, og
- 13,7 pst. for den delen av inntekten som overstiger 909 500 kroner.

For personlig skattyter i en kommune i Finnmark, eller i kommunene Karlsøy, Kvæningen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal satsen etter første ledd tredje strekpunkt likevel være 8,7 pst.

Dersom skattyter er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2–3 første og annet ledd, eller lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 3–2. Fellesskatt

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven, skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvæningen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 7,05 pst.
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 10,55 pst.

§ 3-3. Skatt til staten

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2-36 annet ledd, svarer skatt til staten med 25 pst. av inntekten.

§ 3-4. Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18-3 svares grunnrenteskatt til staten med 33 pst.

§ 3-5. Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2-3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket, svare skatt til staten med 25 pst. av inntekten.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3-2 annet ledd annet strekpunkt, samt trinnskatt som nevnt i § 3-1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16-20 til § 16-29 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25 pst. eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

Person som nevnt i skatteloven § 2-3 fjerde ledd, skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12 svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten. Dersom vedkommende gis fradrag etter skatteloven § 6-71, svares skatt til staten etter skattesatsene som følger av § 3-1, § 3-2 og § 3-8.

§ 3-6. Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten.

§ 3-7. Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5-40 fjerde ledd, skal være 45 pst.

§ 3-8. Inntektsskatt til kommunene og fylkeskommunene

Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 2,65 pst. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 11,80 pst.

Maksimumssatsene skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.**§ 4-1. Ordinære skatter**

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7 pst.

Av inntekt svares skatt med 25 pst., med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3-3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4-2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, skal det svares særskatt med 53 pst.

§ 4-3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2016 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4-4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25 pst. av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjeskatt

§ 5–1. Tonnasjeskatt

Aksjeselskap, allmennaksjeselskap og tilsvarende selskap hjemmehørende i annen EØS-stat som nevnt i skatteloven § 8–10, skal svare tonnasjeskatt, jf. skatteloven § 8–16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1 000 nettotonn, deretter
- 18 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 10 000 nettotonn, deretter
- 12 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 25 000 nettotonn, deretter
- 6 kroner per dag per 1 000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

Kapittel 6 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.

§ 6–1. Minstefradrag

Minstefradrag i lønnsinntekt mv. etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav a skal ikke settes lavere enn 31 800 kroner, og ikke høyere enn 91 450 kroner.

Minstefradrag i pensjonsinntekt etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav b skal ikke settes lavere enn 4 000 kroner, og ikke høyere enn 73 600 kroner.

§ 6–2. Foreldrefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–48 skal ikke settes høyere enn 25 000 kroner for ett barn. Fradragsgrensen økes med inntil 15 000 kroner for hvert ytterligere barn.

§ 6–3. Personfradrag

Fradrag etter skatteloven § 15–4 er 51 750 kroner i klasse 1 og 76 250 kroner i klasse 2.

§ 6–4. Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17–1 første ledd skal være 139 400 kroner for enslige og 128 150 kroner for hver ektefelle. Beløpsgrensen er 256 300 kroner for ektepar og samboere som ved skattebegrensningen får inntekten fastsatt under ett etter skatteloven § 17–2 annet ledd.

§ 6–5. Skattefradrag for pensjonsinntekt

Fradraget som nevnt i skatteloven § 16–1 første ledd skal være 29 880 kroner.

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 16–1 tredje ledd skal være 184 800 kroner i trinn 1 og 278 950 kroner i trinn 2.

§ 6–6. Særfradrag for enslige forsørgere

Fradrag etter skatteloven § 6–80 er 4 317 kroner pr. påbegynt måned.

Kapittel 7 – Forskriftskompetanse mv.

§ 7–1. Forskriftsfullmakt til gjennomføring og utfylling

Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak.

§ 7–2. Adgang til å fravike reglene i vedtaket

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 4–8.

14. des. Nr. 1565 2015

Storingsvedtak om avgift til statskassen på arv for budsjettåret 2016

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) svares avgift til statskassen etter bestemmelsene i dette vedtaket. Avgiftsplikten gjelder kun arv etter dødsfall som har skjedd før 1. januar 2014, med de begrensninger som følger av lov 13. desember 2013 nr. 110 om oppheving av lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravellesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til et halvt grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 45 034 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år, settes til et grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 90 068 kroner per år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1 000.

§ 4. Av arv til arvelaterens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren – og foreldre, svares:

Av de første 470 000 kroner ...	intet
Av de neste 330 000 kroner ...	6 pst.
Av overskytende beløp ...	10 pst.

§ 5. Av arv som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 470 000 kroner ...	intet
Av de neste 330 000 kroner ...	8 pst.
Av overskytende beløp ...	15 pst.

14. des. Nr. 1566 2015

Storingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2016

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kap. 23. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

For inntektsåret 2016 svares folketrygdavgifter etter følgende regler og satser, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 23:

Arbeidsgiveravgift

§ 1. Beregning av avgift og regler om soneplassering

(1) Arbeidsgiveravgift beregnes som hovedregel etter satsen som gjelder i den sonen hvor arbeidsgiver anses å drive virksomhet. Det kan likevel ikke benyttes redusert sats når arbeidsgiver har virksomhet innenfor nærmere angitte sektorer eller når arbeidsgiver er i økonomiske vanskeligheter, jf. § 4 og § 3 annet ledd.

(2) Et foretak som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor foretaket skal være registrert etter enhetsregisterloven. En privatperson som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor vedkommende er bosatt ifølge folkeregisteret.

(3) Dersom arbeidsgiver er et foretak med registrerte underenheter, jf. forskrift 9. februar 1995 nr. 114 om registrering av juridiske personer m.m. i Enhetsregisteret § 10, anses hver underenhet som egen beregningsenhet for arbeidsgiveravgift.

(4) Utføres hoveddelen av arbeidstakerens arbeid i en annen sone med høyere sats enn der virksomheten drives, jf. annet ledd, og enhetsregisterreglene på grunn av virksomhetens art ikke påbyr at underenhet registreres i sonen hvor arbeidet utføres (ambulerende virksomhet), benyttes likevel satsen i denne andre sonen hvor arbeidet utføres på den del av lønn mv. som knytter seg til dette arbeidet. Med hoveddelen av arbeidet menes her mer enn halvparten av antall arbeidsdager arbeidstakeren har gjennomført for arbeidsgiveren i løpet av avgiftsterminen. Arbeidsgiveravgift av etterbetaling av lønn mv. beregnes forholdsmessig med de satsene som skal benyttes på lønn mv. til den enkelte arbeidstaker for arbeid utført i innværende termin.

(5) Flytter arbeidsgiveren eller underenheten fra en sone til en annen, legges satsen i tilflyttingssonen til grunn fra og med påfølgende avgiftstermin etter registrert flyttedato.

(6) Kongen kan gi forskrift om avgiftssatser for ambulerende virksomhet som avviker fra bestemmelsene i fjerde ledd.

§ 2. Soner for arbeidsgiveravgift

(1) Sone I omfatter de områder som ikke er nevnt nedenfor. Arbeidsgivere beregner avgiften etter satsen som gjelder for sone I, hvis ikke annet følger av dette vedtaket.

(2) Sone Ia omfatter:

- kommunene Frosta og Leksvik i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Rissa, Midtre Gauldal og Selbu i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Herøy, Haram, Midsund, Aukra, Eide og Gjemnes i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Flora, Sogndal og Førde i Sogn og Fjordane fylke,
- kommunene Etne, Bømlo, Kvam og Modalen i Hordaland fylke,
- kommunene Finnøy og Vindafjord i Rogaland fylke,
- kommunene Åseral, Audnedal, Hægebostad og Sirdal i Vest Agder fylke,
- kommunene Vegårshei og Iveland i Aust-Agder fylke,
- kommunen Sigdal i Buskerud fylke,
- kommunen Gausdal i Oppland fylke.

(3) Sone II omfatter:

- kommunene Meråker, Verran og Inderøy i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Ørland og Agdenes i Sør-Trøndelag fylke,

- kommunene Sande, Norddal, Stranda, Stordal, Vestnes, Rauma, Nesset, Sandøy, Tingvoll og Sunndal i Møre og Romsdal fylke,
 - kommunene Gulen, Solund, Hyllestad, Høyanger, Vik, Balestrand, Leikanger, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Askvoll, Fjaler, Gaular, Jølster, Naustdal, Bremanger, Vågsøy, Selje, Eid, Hornindal, Gloppen og Stryn i Sogn og Fjordane fylke,
 - kommunene Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Fedje og Masfjorden i Hordaland fylke,
 - kommunene Hjelmeland, Suldal, Sauda, Kvitsøy og Utsira i Rogaland fylke,
 - kommunene Risør, Gjerstad, Åmli, Evje og Hornnes, Bygland, Valle og Bykle i Aust-Agder fylke,
 - kommunene Drangedal, Nome, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje i Telemark fylke,
 - kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Rollag og Nore og Uvdal i Buskerud fylke,
 - kommunene Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Søndre Land og Nordre Land i Oppland fylke,
 - kommunene Kongsvinger, Nord-Odal, Sør-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil og Åmot i Hedmark fylke.
- (4) Sone III omfatter:
- kommunen Snåsa i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Hemne, Snillfjord, Bjugn, Oppdal, Rennebu, Meldal, Røros, Holtålen og Tydal i Sør-Trøndelag fylke,
 - kommunene Vanylven, Surnadal, Rindal, Halså og Aure i Møre og Romsdal fylke,
 - kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang i Oppland fylke,
 - kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal og Os i Hedmark fylke.
- (5) Sone IV omfatter:
- Troms fylke, med unntak av kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen og Tromsø,
 - Nordland fylke, med unntak av kommunen Bodø,
 - kommunene Namsos, Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy og Leka i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Hitra, Frøya, Åfjord, Roan og Osen i Sør-Trøndelag fylke,
 - kommunen Smøla i Møre og Romsdal fylke.
- (6) Sone IVa omfatter:
- kommunen Tromsø i Troms fylke,
 - kommunen Bodø i Nordland fylke.
- (7) Sone V omfatter:
- Finnmark fylke,
 - kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen i Troms fylke.

§ 3. *Satser for arbeidsgiveravgift etter sone*

- (1) *Satsene for arbeidsgiveravgift for inntektsåret 2016 er:*
- Sone I: 14,1 pst.
 - Sone Ia: 14,1 pst., men likevel 10,6 pst. så lenge differansen mellom den avgift som ville følge av satser på henholdsvis 14,1 pst. og 10,6 pst. ikke overstiger grensene for bagatellmessig støtte, jf. § 4 tredje og fjerde ledd. Bestemmelsene om redusert avgiftssats i sone Ia gjelder ikke foretak som er omfattet av helseforetaksloven, og statsforvaltningen som omfattes av reglene i folketrygdloven § 24–5 tredje ledd.
 - Sone II: 10,6 pst.
 - Sone III: 6,4 pst.
 - Sone IV: 5,1 pst.
 - Sone IVa: 7,9 pst.
 - Sone V: 0 pst. Samme sats gjelder for avgift som svares av arbeidsgivere hjemmehørende på Svalbard for arbeid utført der, og når andre arbeidsgivere utbetaler lønn og annen godtgjørelse som blir skattlagt etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.
- (2) *Arbeidsgivere som er i økonomiske vanskeligheter, jf. ESAs retningslinjer for støtte til foretak i vanskeligheter, må beregne avgift etter satsen som gjelder i sone I. Det samme gjelder arbeidsgivere med utestående krav på tilbakebetaling av ulovlig statsstøtte. Bestemmelsen i første og annet punktum gjelder likevel ikke så lenge differansen mellom den avgiften som ville følge av satsen i lokaliseringssonen og satsen i sone I, ikke overstiger grensene for bagatellmessig støtte, jf. § 4 tredje ledd.*
- (3) *Arbeidsgivere som beregner arbeidsgiveravgift etter reduserte satser, plikter å avgi erklæring om hvorvidt foretaket er i økonomiske vanskeligheter.*

§ 4. Særregler om avgiftssats og avgiftsberegning for arbeidsgivere med aktiviteter innenfor visse sektorer og andre arbeidsgivere som beregner avgift med redusert sats etter reglene om bagatellmessig støtte

(1) Arbeidsgivere i sonene II–V, eller med ambulerende virksomhet i disse sonene, som utfører aktiviteter omfattet av tabellen nedenfor, skal beregne avgift etter satsen for sone I, uansett hvor arbeidsgiver er lokalisert eller arbeidet blir utført. Tilsvarende gjelder for lønn mv. til utleide arbeidstakere som utfører slike aktiviteter.

Stålsektoren	
	Aktiviteter knyttet til produksjon av produkter som nevnt i Annex II til ESAs retningslinjer for regionalstøtte 2014–2020
Syntetfisersektoren	
	Aktiviteter knyttet til produksjon av produkter som nevnt i Annex IIa til ESAs retningslinjer for regionalstøtte 2014–2020
Næringskoder, jf. Norsk standard for næringsgruppering (SN2007)	
Energisektoren	
Næringshovedområde 35	Elektrisitets-, gass-, damp- og varmtvannsforsyning
Transportsektoren	
49.1	Passasjertransport med jernbane
49.2	Godstransport med jernbane
49.31	Transport med rutebil og sporvei i by- og forstadsområder
49.39	Landtransport med passasjerer ikke nevnt annet sted
49.41	Godstransport på vei
50	Sjøfart
51.1	Lufttransport med passasjerer
51.21	Lufttransport med gods
Lufthavner	
52.23	Andre tjenester tilknyttet lufttransport
Finansierings- og forsikringsvirksomhet mv.	
64	Finansieringsvirksomhet
65	Forsikringsvirksomhet og pensjonskasser, unntatt trygdeordninger underlagt offentlig forvaltning
66	Tjenester tilknyttet finansierings- og forsikringsvirksomhet
70.10	Hovedkontortjenester, men bare for så vidt gjelder tjenester som ytes innenfor et konsern
70.22	Bedriftsrådgivning og annen administrativ rådgivning, men bare for så vidt gjelder tjenester som ytes innenfor et konsern

(2) Arbeidsgivere med blandet virksomhet kan, dersom de har et klart regnskapsmessig skille mellom lønn mv. knyttet til aktiviteter som nevnt i første ledd og andre aktiviteter, uten hinder av første ledd beregne avgiften etter satsene i § 3, eventuelt i § 5, for den del av avgiftsgrunnlaget som ikke er knyttet til aktiviteter som nevnt i første ledd.

(3) Arbeidsgivere kan uten hinder av første ledd beregne arbeidsgiveravgift for aktiviteter som nevnt i første ledd etter satsene for lokaliseringssonen, så lenge differansen mellom den avgift som ville følge av satsen i lokaliseringssonen og satsen i sone I, ikke overstiger 500 000 kroner for arbeidsgiveren i 2016. Dersom arbeidsgiver anses å være en del av et konsern, jf. forordning (EU) nr. 1407/2013 om bagatellmessig støtte, gjelder beløpsgrensen for hele konsernet under ett. For aktiviteter knyttet til godstransport på vei, jf. næringskode 49.41 Godstransport på vei, må differansen ikke overstige 250 000 kroner i 2016.

(4) Når en arbeidsgiver beregner avgift med redusert sats i sone Ia eller etter tredje ledd, kan den samlede fordelingen av bagatellmessig støtte i form av redusert avgift og annen bagatellmessig støtte til arbeidsgiveren ikke overstige 500 000 kroner i 2016, jf. forordning (EU) nr. 1407/2013 om bagatellmessig støtte. For aktiviteter knyttet til godstransport på vei må slik samlet støtte ikke overstige 250 000 kroner i 2016. Arbeidsgiver som mottar annen støtte til dekning av lønn mv. kan ikke beregne redusert avgift etter bestemmelsene i denne paragraf.

(5) Arbeidsgivere som beregner avgift med redusert sats etter bestemmelsen i tredje ledd plikter å gi opplysninger om eventuell annen bagatellmessig støtte og støtte til dekning av lønnskostnader som arbeidsgiver har blitt tildelt i terminen.

§ 5. Særregel om avgiftssats for aktiviteter knyttet til produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen

(1) Arbeidsgivere som utfører aktiviteter knyttet til produksjon, foredling og engrosandel av produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen, jf. avtalens § 8, beregner arbeidsgiveravgift med 5,1 pst. når virksomheten drives i sone IVa, og med 10,6 pst. når den drives i sone Ia. Dette gjelder aktiviteter som er omfattet av næringskodene i tabellen nedenfor. Dersom arbeidsgiver også utfører andre aktiviteter enn de som er nevnt nedenfor, gjelder § 4 annet ledd om blandet virksomhet tilsvarende.

<i>Næringskode, jf. Norsk standard for næringsgruppering (SN2007)</i>	
01.1–01.3	Dyrking av ettårige vekster, flerårige vekster og planteformering
01.4	Husdyrhold
01.5	Kombinert husdyrhold og planteproduksjon
01.6	Tjenester tilknyttet jordbruk og etterbehandling av vekster etter innhøsting
01.7	Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell
02.1–02.3	Skogskjøtsel og andre skogbruksaktiviteter, avvirkning og innsamling av viltvoksende produkter av annet enn tre og del av 16.10 (produksjon av pæler)
02.40	Tjenester tilknyttet skogbruk (med unntak av tømmermåling)
03.11–03.12	Hav- og kystfiske og fangst og ferskvannsfiske
03.21–03.22	Hav- og kystbasert akvakultur og ferskvannsbasert akvakultur
10.11–10.13	Bearbeiding og konservering av kjøtt og fjørfekjøtt og produksjon av kjøtt- og fjørfevarer
10.20	Bearbeiding og konservering av fisk, skalldyr og bløtdyr
10.3	Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker
10.4	Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer
10.5	Produksjon av meierivarer og iskrem
10.6	Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter, samt del av 10.89 (produksjon av kunstig honning og karamell)
10.85	Produksjon av ferdigmat
10.9	Produksjon av fôrvarer
46.2	Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr
46.31	Engroshandel med frukt og grønnsaker, samt del av 10.39 (produksjon av skrellede grønnsaker og blandede salater)
46.32	Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer
46.33	Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett
46.381	Engroshandel med fisk, skalldyr og bløtdyr
50.202	Innenriks sjøtransport med gods, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter
52.10	Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer.

Trygdeavgift

§ 6. Trygdeavgift av pensjon mv.

Av pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1, beregnes trygdeavgift med 5,1 pst.

§ 7. Trygdeavgift av lønnsinntekt mv

Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2, beregnes trygdeavgift med 8,2 pst.

§ 8. Trygdeavgift av næringsinntekt mv.

Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3, beregnes trygdeavgift med 11,4 pst.

Andre bestemmelser

§ 9. Forskriftsfullmakt mv.

Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper av medlemmer i trygden. Satsen på 14,1 pst. skal legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt etter denne bestemmelsen.

Departementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 til § 5.

14. des. Nr. 1567 2015

Stortingsvedtak om CO₂-avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjettåret 2016

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂-avgift til statskassen etter følgende satser:

- a. for gass kr 1,02 per standardkubikkmeter
- b. for olje eller kondensat kr 1,02 per liter.

14. des. Nr. 1568 2015

Storingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2016

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

I

I 2016 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

1. Trygdeavgift over 8,2 pst. av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
2. Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
3. Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
4. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.
5. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tilleggstrygd for sykepenger til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 2,7 pst. for 2016.

14. des. Nr. 1569 2015

Storingsvedtak om merverdiavgift for budsjettåret 2016 (kap. 5521 post 70)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven). Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

§ 1. Saklig virkeområde og forholdet til merverdiavgiftsloven

Fra 1. januar 2016 svares merverdiavgift etter satsene i dette vedtaket og i samsvar med lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

§ 2. Alminnelig sats

Merverdiavgift svares med 25 pst. av avgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel når ikke redusert sats skal anvendes etter bestemmelsene nedenfor.

§ 3. Redusert sats med 15 pst.

Merverdiavgift svares med 15 pst. av omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–2.

§ 4. Redusert sats med 10 pst.

Merverdiavgift svares med 10 pst. av omsetning og uttak av tjenester som gjelder:

- a) persontransport mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–3,
- b) transport av kjøretøy på fartøy som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–4,
- c) utleie av rom i hotellvirksomhet mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–5,
- d) rett til å overvære kinoforestillinger som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–6,
- e) kringkastingstjenester som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–7,
- f) adgang til utstillinger i museer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–9,
- g) adgang til fornøylesparker mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–10,
- h) rett til å overvære idrettsarrangementer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–11.

§ 5. Redusert sats med 11,11 pst.

Merverdiavgift svares med 11,11 pst. av omsetning mv. av villevende marine ressurser som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–8.

14. des. Nr. 1570 2015

Storingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjettåret 2016

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven). Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

Om avgift på alkohol (kap. 5526 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Alkoholholdig drikk</i>	<i>Volumprosent alkohol</i>	<i>Kr</i>
	t.o.m. 0,7	avgiftslegges etter reglene for alkoholfrie drikkevarer
Brennevinsbasert	over 0,7	7,31 per volumprosent og liter
Annen	over 0,7 t.o.m. 2,7	3,27 per liter
	over 2,7 t.o.m. 3,7	12,29 per liter
	over 3,7 t.o.m. 4,7	21,29 per liter
	over 4,7 t.o.m. 22	4,76 per volumprosent og liter
Etanol til teknisk bruk	over 0,7	sats som for alkoholholdig drikk

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om at det skal betales avgift på alkohol som er i varer som ikke er avgiftspliktige etter første ledd, samt om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Det gis fritak for avgift på alkohol som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- f) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer,
- g) framstilles ved ikke ervervsmessig produksjon. Fritaket omfatter ikke brennevinsbasert drikk og gjelder kun framstilling til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på tobakkvarer mv. (kap. 5531 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Produkt</i>	<i>Kr</i>	
Sigarer	2,50	per gram av pakningens nettovekt
Sigaretter	2,50	per stk.
Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning	2,50	per gram av pakningens nettovekt
Skråtobakk	1,01	per gram av pakningens nettovekt
Snus	1,01	per gram av pakningens nettovekt
Sigarettpapir og sigarettthylser	0,0382	per stk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Departementet kan gi forskrift eller fatte enkeltvedtak om at varer som er ment eller er egnet som erstatning for varer som nevnt i § 1, er avgiftspliktige. Dersom avgiftsplikt blir pålagt, skal det betales avgift med samme beløp som for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak for avgift på tobakkvarer mv. som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) kvalitetsprøves og forbrukes på fabrikk eller lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på motorvogner mv. (kap. 5536)

A. Engangsavgift (kap. 5536 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret. Videre skal det betales avgift når

- a) betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
- b) motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten registrering,
- c) oppbygd motorvogn tas i bruk før ny registrering.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Avgift skal betales med følgende beløp:

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x - utslipp (mg/km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
<i>Avgiftsgruppe A</i>							2 400
Personbiler, varebiler klasse 1, busser under 6 m med inntil 17 seteplasser	0–150					0	
	151–1 150					38,08	
	1 151–1 400					83,01	
	1 401–1 500					166,04	
	over 1 500					193,11	
		0–70				0	
		71–100				125,59	
		101–140				363,67	
		over 140				900,01	
			over 0			57,95	
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 95 g/km og over				0–95		0	
				96–110		896,76	
				111–140		903,68	
				141–210		2 106,65	
				over 210		3 382,16	

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x - utslipp (mg/km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
– CO ₂ -utslipp under 95 g/km t.o.m 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 95 g/km t.o.m. 40 g/km						918,82	
– CO ₂ -utslipp under 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 40 g/km						1 081,03	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp							
– bensindrevne					0–950	15,57	
					951–1 400	57,04	
					1 401–1 800	133,89	
					over 1 800	144,42	
– ikke bensindrevne					0–950	11,93	
					951–1 400	46,57	
					1 401–1 800	109,29	
					over 1 800	113,69	
<i>Avgiftsgruppe B</i>							2 400
Varebiler klasse 2, lastebiler med tillatt totalvekt mindre enn 7 501 kg og godsrom med lengde under 300 cm og bredde under 190 cm	22 pst. av A	22 pst. av A	50 pst. av A				
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 95 g/km og over					0–95	0	
					96–110	269,03	
					111–140	271,10	
					over 140	526,66	
– CO ₂ -utslipp under 95 g/km t.o.m. 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 95 g/km t.o.m. 40 g/km						275,64	
– CO ₂ -utslipp under 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 40 g/km						324,31	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp					30 pst. av A		

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x - utslipp (mg/km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
<i>Avgiftsgruppe C</i>							2 400
Campingbiler	22 pst. av A	22 pst. av A	0 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A		
<i>Avgiftsgruppe D</i> (Opphevet)							
<i>Avgiftsgruppe E</i> Beltebiler						36 pst. av verdi- avgifts- grunn- laget	0
<i>Avgiftsgruppe F</i> Motorsykler		0–11 over 11			0–125 126–900 over 900	8 092 0 256,25 0 32,94 72,24	0
<i>Avgiftsgruppe G</i> Beltemotorsykler (snøscootere)	0–100 101–200 over 200	0–20 21–40 over 40			0–200 201–400 over 400	13,52 27,04 54,06 21,72 43,43 86,84 2,38 4,76 9,50	2 400
<i>Avgiftsgruppe H</i> Motorvogn i avgiftsgruppe A, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 95 g/km og over	40 pst. av A	40 pst. av A	100 pst. av A		0–95 96–110 over 110	0 896,76 903,68 918,82	2 400
– CO ₂ -utslipp under 95 g/km t.o.m. 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 95 g/km t.o.m. 40 g/km							

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x - utslipp (mg/km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
– CO ₂ -utslipp under 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 40 g/km						1 081,03	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp					100 pst. av A		
<i>Avgiftsgruppe I</i>							2 400
Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre						0	
<i>Avgiftsgruppe J</i>							2 400
Busser under 6 m med inntil 17 seteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen	40 pst. av A	40 pst. av A	0 pst. av A				
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med – utslipp 95 g/km og over					0–95 96–110 111–140 over 140	0 358,70 361,47 842,66 367,52	
– CO ₂ -utslipp under 95 t.o.m. 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 95 g/km t.o.m. 40 g/km							
– CO ₂ -utslipp under 40 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 40 g/km						432,41	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp					40 pst. av A		

Vrakpantavgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrift om refusjon av engangsavgift og vrakpantavgift for motorvogner som utføres til utlandet.

Departementet kan gi forskrift om tilbakebetaling og tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift. Departementet kan videre gi forskrift om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter. Oppstår det tvil om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 3. Ved beregning av avgift basert på egenvekt, NO_x -utslipp, CO₂ -utslipp, slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som fastsettes i forbindelse med motorvognens godkjenning etter veimyndighetenes regelverk.

For motorvogner som ikke har fastsatt verdi for utslipp av NO_x etter første ledd, settes utslippet til den verdi vedkommende motorvogn maksimalt kan ha etter veimyndighetenes regelverk. Departementet kan gi forskrift om hvordan NO_x -utslipp skal fastsettes.

Hvilke motorvogner som har plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂ -utslipp følger av veimyndighetenes regelverk. Avgiftsberegningen for kjøretøy som ikke omfattes av veimyndighetenes regelverk om dokumentasjon av drivstofforbruk og CO₂ -utslipp, skal baseres på CO₂ -utslipp når utslippet på annen måte er dokumentert overfor veimyndighetene og lagt til grunn ved registreringen.

Ved innenlandsk tilvirkning er verdiavgiftsgrunnlaget prisen fra produsent. Ved innførsel er verdiavgiftsgrunnlaget tollverdien.

§ 4. For motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler), inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

For motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet gjøres bruksfradrag i den engangsavgift som beregnes etter § 2.

Departementet kan gi forskrift om beregning av engangsavgiften for motorvogner som nevnt i første og annet ledd.

§ 5. Det gis fritak for engangsavgift på

- a) motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) lett pansrede motorvogner til offentlig bruk,
- e) motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurokonkurranseskjøring,
- f) ambulanser,
- g) begravelleskjøretøy,
- h) beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal benytte kjøretøyet i ambulansetjeneste,
- i) motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller. Fritaket omfatter ikke motorvogner hvor batteri under kjøring kan tilføres strøm ved bruk av en ekstern forbrenningsmotor,
- j) busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på
 1. innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy § 6 eller § 9, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Fritaket gjelder også busser som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 2. institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.,
- k) motorvogner som innføres som arvegods etter tollloven § 5–1 første ledd bokstav e,
- l) motorvogner som innføres til midlertidig bruk etter tollloven § 6–1 annet ledd,
- m) beltevogner til Forsvaret,
- n) spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet,
- o) motorvogner som til framdrift benytter stempeldrevet forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff. Dette gjelder også kjøretøy som til framdrift benytter slik motor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler).

For motorvogner som kan benytte etanol som drivstoff gjøres fradrag i avgiften etter § 2 på kr 10 000. Med etanol menes i denne sammenheng konsentrasjoner på minst 85 pst. etanol.

Motorvogner som nevnt i første ledd bokstav a til c er fritatt for vrakpantavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.

B. Årsavgift (kap. 5536 post 72)

§ 1. For 2016 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorvogner og båter betales årsavgift til statskassen for innenlandsregistrerte kjøretøy med tillatt totalvekt mindre enn 7 500 kg med følgende beløp (kr):

- a) 3 135 for personbiler, varebiler, campingbiler, busser, kombinerte biler, lastebiler, samt trekkbiler med tillatt totalvekt fra og med 3 500 kg,
- b) 3 655 for dieseldrevne motorvogner som nevnt i bokstav a som ikke har fabrikkmontert partikkelfilter,
- c) 3 135 for årsprøvekjennermerker for motorvogner,
- d) 1 920 for motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge,
- e) 445 for
 1. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy § 9 som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede,
 2. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogner eller fartøy § 6, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Dette gjelder også motorvogn som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 3. motorvogner som er godkjent og registrert som ambulanse eller som er registrert som begravelleskjøretøy på begravellesbyrå og lignende,
 4. motorvogner som er registrert på kjennermerker med lysegule tegn på sort bunn,
 5. motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller,
 6. motorredskap,
 7. beltekjøretøy,
 8. trekkbiler som ikke omfattes av bokstav a eller b,
 9. mopeder,
 10. traktorer,
 11. motorvogner som er 30 år eller eldre.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a) motorvogner som er registrert på kjennermerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner som er registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) motorvogner registrert til bruk på Svalbard,
- e) motorvogn som er stjålet i løpet av året.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales full avgift for kjøretøy som er registrert per 1. januar eller som blir registrert i første halvår og for årsprøvekjennermerker som er tildelt per 1. januar eller som blir tildelt i første halvår.

Det skal ikke betales avgift for motorvogner som innen avgiftens forfall leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging.

Det skal betales halv avgift på kjøretøy som

- a) leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
- b) registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for å betale halv avgift.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. For kjøretøy som nevnt i § 1 bokstav e forhøyes avgiften med kr 50.

Departementet kan gi forskrift om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Vektårsavgift (kap. 5536 post 73)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales vektgradert årsavgift til statskassen på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 7 500 kg. For dieseldrevne kjøretøy skal det i tillegg betales miljødifferensiert årsavgift.

1. Vektgradert årsavgift

Motorkjøretøy

<i>Avgiftsgruppe (kg)</i>	<i>Luftfjæring (kr)</i>	<i>Annet fjæringssystem (kr)</i>
<i>2 eller flere aksler</i>		
7 500–11 999	448	448
<i>2 aksler</i>		
12 000–12 999	448	803
13 000–13 999	803	1 434
14 000–14 999	1 434	1 833
15 000 og over	1 833	3 583
<i>3 aksler</i>		
12 000–14 999	448	448
15 000–16 999	803	1 066
17 000–18 999	1 066	1 720
19 000–20 999	1 720	2 095
21 000–22 999	2 095	2 986
23 000 og over	2 986	4 394
<i>Minst 4 aksler</i>		
12 000–24 999	2 095	2 119
25 000–26 999	2 119	3 056
27 000–28 999	3 056	4 587
29 000 og over	4 587	6 590

Kombinasjoner av kjøretøy – vogntog

<i>Avgiftsgruppe (kg)</i>	<i>Luftfjæring (kr)</i>	<i>Annet fjæringssystem (kr)</i>
<i>2 + 1 aksler</i>		
7 500–13 999	448	448
14 000–15 999	448	448
16 000–17 999	448	608
18 000–19 999	608	812
20 000–21 999	812	1 305
22 000–22 999	1 305	1 557
23 000–24 999	1 557	2 451
25 000–27 999	2 451	3 955
28 000 og over	3 955	6 609
<i>2 + 2 aksler</i>		
16 000–24 999	791	1 246
25 000–25 999	1 246	1 763
26 000–27 999	1 763	2 382
28 000–28 999	2 382	2 783
29 000–30 999	2 783	4 281
31 000–32 999	4 281	5 768
33 000 og over	5 768	8 523
<i>2 + minst 3 aksler</i>		
16 000–37 999	4 679	6 340
38 000–40 000	6 340	8 456
over 40 000	8 456	11 324
<i>Minst 3 + 1 aksler</i>		
16 000–24 999	791	1 246
25 000–25 999	1 246	1 763
26 000–27 999	1 763	2 382

Avgiftsgruppe (kg)	Luftfjæring (kr)	Annet fjæringssystem (kr)
28 000–28 999	2 382	2 783
29 000–30 999	2 783	4 281
31 000–32 999	4 281	5 768
33 000 og over	5 768	8 523
<i>Minst 3 + 2 aksler</i>		
16 000–37 999	4 189	5 643
38 000–40 000	5 643	7 631
over 40 000	7 631	11 073
<i>Minst 3 + minst 3 aksler</i>		
16 000–37 999	2 576	3 024
38 000–40 000	3 024	4 291
over 40 000	4 291	6 569

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

Vektklasser (kg)	Avgasskravnivå (EURO)							0-utslipp (kr)
	Ingen (kr)	I (kr)	II (kr)	III (kr)	IV (kr)	V (kr)	VI eller strengere	
7 500–11 999	5 738	3 189	2 231	1 359	715	447	112	0
12 000–19 999	9 415	5 232	3 658	2 231	1 178	730	183	0
20 000 og over	16 740	9 589	6 801	4 087	2 158	1 341	336	0

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten.

§ 2. Departementet kan gi forskrift om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan gi forskrift om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn ved beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Avgiftsgrunnlaget er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret. For semitrailere er avgiftsgrunnlaget den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Hvis kjøretøyets totalvekt ikke går fram av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

Departementet kan gi forskrift om grunnlaget for avgiften, herunder at avgiftsgrunnlaget skal settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt for vektgradert og miljødifferensiert årsavgift:

- traktorer,
- kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- motorredskaper,
- kjøretøy som er 30 år eller eldre, unntatt tilhengere,
- kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
- kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om utskriving av avgiften i flere terminer og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift basert på en dagsats på to pst. av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

D. Omregistreringsavgift (kap. 5536 post 75)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av nevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner, og tilhengere med følgende beløp:

	Registreringsår		
	2016 til 2013 (kr)	2012 til 2005 (kr)	2004 og eldre (kr)
a) Mopeder, motorsykler og beltemotorsykler	513	513	513
b) Personbiler			
Egenvekt (typegodkjent):			
1. t.o.m. 1 200 kg	3 895	2 563	1 538
2. over 1 200 kg	5 945	3 588	1 538
c) Lastebiler, trekkbiler, varebiler, kombinerte biler, campingbiler, beltebiler og busser med tillatt totalvekt inntil 7 500 kg	1 948	1 230	1 025
d) Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt (typegodkjent) over 350 kg	513	513	513

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift ved omregistrering av kjøretøy:

- ved ren navneendring,
- på ektefelle,
- mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
- som er 30 år eller eldre,
- som utloddes og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
- som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- som registreres på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- som har vært registrert på samme eier i to måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
- som tas tilbake av selger som følge av heving eller omlevering etter kjøpslovens eller forbrukerkjøpslovens bestemmelser,
- ved omorganiseringer som gjennomføres med lovfestet selskapsrettslig kontinuitet, samt ved omorganiseringer som kan gjennomføres med skattemessig kontinuitet etter skatteloven § 11-2 til § 11-5, § 11-11 og § 11-20 med tilhørende forskrifter. Omorganiseringen og omregistreringen av kjøretøy må ha funnet sted etter 1. januar 2016,
- ved sletting av registrert eier eller medeier i motorvognregisteret.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om veibruksavgift på drivstoff (kap. 5538 post 70, 71 og 72)**I**

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales veibruksavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende drivstoff:

- bensin per liter
 - svovelfri bensin (under 10 ppm svovel): kr 4,99,
 - lavsvovlet bensin (under 50 ppm svovel): kr 5,03,
 - annen bensin: kr 5,03.
- mineralolje til framdrift av motorvogn (autodiesel) per liter
 - svovelfri mineralolje (under 10 ppm svovel): kr 3,44,
 - lavsvovlet mineralolje (under 50 ppm svovel): kr 3,50,
 - annen mineralolje: kr 3,50,
- naturgass per Sm³: kr 5,95.

Andel bioetanol innblandet i bensin, andel biodiesel innblandet i mineralolje, og andel biogass innblandet i naturgass, inngår ikke i avgiftsgrunnlaget ved beregningen av avgiften etter første ledd bokstav a til c.

For bioetanol og biodiesel som omfattes av omsetningskravet i produktforskriften § 3–3 svares avgift etter satsene som gjelder for henholdsvis bensin og mineralolje til framdrift av motorvogn etter første ledd.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂ -avgift og svovelavgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Olje som er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd bokstav b.

Departementet kan bestemme at

- a) fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn ved bruk av merket olje,
- b) avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje

- a) i følgende motorvogner:
 1. traktorer,
 2. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
 3. motorredskaper,
 4. tilhørende Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 5. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.
- b) til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak for avgift på drivstoff som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak eller ytes tilskudd for avgift på bensin som

- a) brukes i fly, unntatt Forsvarets fly,
- b) brukes til teknisk og medisinsk formål,
- c) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- d) brukes i båter og snøscootere i veiløse strøk,
- e) brukes i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor dersom bensinen har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- f) er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Det gis fritak for avgift på naturgass

- a) til bruk i følgende motorvogner:
 1. traktorer,
 2. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
 3. motorredskaper,
 4. tilhørende Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 5. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.
- b) til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

II

Fra 1. juli 2016 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd ny bokstav d skal lyde:

- d) LPG per kg: kr 6,91.

§ 1 annet ledd skal lyde:

Andel bioetanol innblandet i bensin, andel biodiesel innblandet i mineralolje, og andel biogass innblandet i naturgass og LPG, inngår ikke i avgiftsgrunnlaget ved beregningen av avgiften etter første ledd bokstav a til d.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Det gis fritak for avgift på naturgass og LPG

- c) til bruk i følgende motorvogner:

1. traktorer,
2. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
3. motorredskaper,
4. tilhørende Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
5. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

- d) til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

Om avgift på elektrisk kraft (kap. 5541 post 70)

I

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med 16 øre per kWh på elektrisk kraft som leveres her i landet.

Det skal betales avgift med 0,48 øre per kWh for kraft som leveres

- a) til industri, bergverk, produksjon av fjernvarme og arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon. Den reduserte satsen omfatter elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen, og
- b) i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

Det skal betales avgift ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på kraft som

- a) er produsert ved energigjenvinningsanlegg og leveres direkte til sluttbruker,
- b) er produsert i aggregat med generator som har merkeytelse mindre enn 100 kVA og leveres direkte til sluttbruker,
- c) er produsert i nødstrømsaggregat når den normale elektrisitetsforsyning har sviktet,
- d) er produsert i mottrykksanlegg,
- e) leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- f) leveres til Den nordiske investeringsbanks offisielle virksomhet,
- g) brukes til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- h) leveres til veksthusnæringen,
- i) leveres til husholdninger og offentlig forvaltning i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord,
- j) leveres i direkte sammenheng med produksjon av elektrisk kraft,
- k) leveres til bruk til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet. Fritaket omfatter også trolleybuss.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

II

Fra den tid departementet bestemmer gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd bokstav c og d skal lyde:

- c) til datasentre med uttak over 5 MW,

d) fra land til skip i næringsvirksomhet med bruttotonnasje over 400 tonn.

§ 2 første ledd bokstav h skal lyde:

h) leveres energiintensive foretak i treforedlingsindustrien som deltar i godkjent energieffektiviseringsprogram. Fritaket gjelder kun kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,

Bokstav h til k blir i til l.

Om grunnavgift på mineralolje mv. (kap. 5542 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje med kr 1,63 per liter. For mineralolje til treforedlingsindustrien og produsenter av fargestoffer og pigmenter skal det betales avgift med kr 0,147 per liter.

Avgiftsplikten omfatter ikke

- a) flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- b) drivstoff som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om veibruksavgift på drivstoff.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reise gods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes til skip i utenriks fart,
- g) brukes til gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- h) brukes til fiske og fangst i nære farvann,
- i) brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- j) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- k) brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- l) brukes i sildemel- og fiskemelindustrien,
- m) brukes til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet,
- n) brukes til høsting av tang og tare.

Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om miljøavgifter på mineralske produkter mv.

A. Avgift på smøreolje mv. (kap. 5542 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av smøreolje mv. med kr 2,13 per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på smøreolje mv. som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reise gods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,

- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i utenriks fart,
- g) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- h) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- i) brukes i fly, unntatt olje til Forsvarets fly,
- j) brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom smøreoljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- k) omsettes i forbrukerpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter,
- l) er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved inn- eller utførsel.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

B. CO₂ -avgift på mineralske produkter (kap. 5543 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂ -avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende mineralske produkter med følgende beløp:

- a) mineralolje (generell sats): kr 0,92 per liter.
Mineralolje
 - til innenriks kvotepliktig luftfart: kr 1,08 per liter,
 - til annen innenriks luftfart og ikke-kommersielle privatflygninger: kr 1,08 per liter,
 - til treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien: kr 0,31 per liter,
 - til fiske og fangst i nære farvann: kr 0,28 per liter,
 - som ilegges veibruksavgift på drivstoff: kr 1,12 per liter,
- b) bensin: kr 0,97 per liter,
- c) naturgass: kr 0,84 per Sm³,
- d) LPG: kr 1,26 per kg.

Det skal betales avgift med kr 0,057 per Sm³ naturgass og kr 0 per kg LPG for produkter som leveres til

- a) industri og bergverk som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,
- b) bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimavoteloven.

Fritaket i § 2 første ledd bokstav g kommer ikke til anvendelse for naturgass og LPG, samt for mineralolje og bensin til innenriks kvotepliktig luftfart.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for CO₂ -avgift på mineralske produkter som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn det mengden råstoff skulle tilsi,
- g) leveres til bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimavoteloven.

§ 3. Det gis fritak for CO₂ -avgift på mineralolje til bruk i

- a) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) skip i utenriks fart,
- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) fly i utenriks fart.

Det gis fritak for avgift for andel biodiesel i mineralolje.

§ 4. Det gis fritak for CO₂ -avgift på bensin

- a) til bruk i motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) til tekniske og medisinske formål,
- c) til bruk i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor dersom bensinen har særlige helse- og miljømessige egenskaper,

- d) til bruk i fly i utenriks fart,
- e) som er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Det gis fritak for avgift for andel bioetanol i bensin.

§ 5. Det gis fritak for CO₂-avgift på naturgass og LPG til

- a) kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- b) veksthusnæringen,
- c) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- d) skip i utenriks fart,
- e) fly i utenriks fart,
- f) fiske og fangst i fjerne farvann,
- g) fiske og fangst i nære farvann,
- h) gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- i) offshorefartøy,
- j) bruk som gir utslipp som er avgiftspliktig etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen.

Det gis fritak for avgift for andel biogass og hydrogen i naturgass og LPG.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Svovellavgift (kap. 5543 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovellavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje som inneholder over 0,05 pst. vektandel svovel med 13,3 øre per liter for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for svovellavgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 - 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 - 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 - 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i skip i utenriks fart,
- g) brukes i fly i utenriks fart,
- h) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- i) gir utslipp av svovel til atmosfæren mindre enn det svovelinholdet i mineraloljen skulle tilsi.

Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineralolje.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på trikloretten (TRI) og tetrakloretten (PER) (kap. 5547 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av trikloretten (TRI) og tetrakloretten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

Avgiftsplikten omfatter TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift skal betales med følgende beløp:

<i>Innhold TRI/PER</i>	<i>kr per kg</i>	
<i>Pst.</i>	<i>TRI</i>	<i>PER</i>
over 0,1 t.o.m. 1		0,70
over 1 t.o.m. 5	3,49	3,49

<i>Innhold TRI/PER</i>		<i>kr per kg</i>
<i>Pst.</i>	<i>TRI</i>	<i>PER</i>
over 5 t.o.m. 10	6,98	6,98
over 10 t.o.m. 30	20,93	20,93
over 30 t.o.m. 60	41,85	41,85
over 60 t.o.m. 100	69,75	69,75

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI eller PER.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på varer som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- e) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- f) gjenvinnes til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK) (kap. 5548 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK), herunder gjenvunnet HFK og PFK. Avgift på HFK og PFK betales med kr 0,383 per kg multiplisert med den GWP-verdi (global warming potential) den enkelte avgiftspliktige HFK og PFK-gassen representerer.

Avgiftsplikten omfatter alle blandinger av HFK og PFK, både innbyrdes blandinger og blandinger med andre stoffer, samt HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer.

Departementet kan gi forskrift om at for HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer, skal avgift fastsettes på annen måte enn etter vekt og at avgiften skal betales etter sjablongsatser.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften, samt fastsettelse av GWP-verdi.

§ 2. Det gis fritak for avgift på varer som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
 4. til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) gjenvinnes.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på utslipp av NO_x (kap. 5509 post 70 og kap. 5549 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 21,17 per kg utslipp av nitrogenoksider (NO_x) ved energiproduksjon fra følgende kilder:

- a) framdriftsmaskineri med samlet installert motoreffekt på mer enn 750 kW,
- b) motorer, kjeler og turbiner med samlet installert innfyrt effekt på mer enn 10 MW,

- c) fakler på innretninger på norsk kontinentalsokkel og anlegg på land.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på utslipp av NO_x fra

- a) fartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk havn,
- b) fartøy som brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- c) luftfartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk lufthavn,
- d) enheter omfattet av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x -reducerende tiltak i samsvar med et fastsatt miljømål.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Miljøavgift på plantevernmidler (kap. 5550 post 70)

§ 1. For 2016 skal det betales miljøavgift på plantevernmidler. Avgiften betales til statskassen.

§ 2. Landbruks- og matdepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om beregning og betaling av avgiften.

Avgifter knyttet til mineralvirksomhet

A. Avgift knyttet til andre undersjøiske naturforekomster enn petroleum (kap. 5551 post 70)

§ 1. For 2016 kan Nærings- og fiskeridepartementet ilegge avgift ved tildeling av konsesjoner for utforskning og undersøkelser etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumforekomster. Avgiften betales til statskassen.

§ 2. Nærings- og fiskeridepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om beregning og betaling av avgiften.

B. Årsavgift knyttet til mineraler (kap. 5551 post 71)

§ 1. For 2016 kan Nærings- og fiskeridepartementet ilegge årsavgift for undersøkelse og utvinning av landbaserte mineralforekomster etter mineralloven. Avgiften betales til statskassen.

§ 2. Nærings- og fiskeridepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om beregning og betaling av avgiften.

Om avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 19,79 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter også sjokolade- og sukkervarer som ikke er tilsatt sukker eller søtningsmiddel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på sjokolade- og sukkervarer som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på alkoholfrie drikkevarer mv. (kap. 5556 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende alkoholfrie varer med følgende beløp per liter:

- a) Drikkevarer:
 1. tilsatt sukker eller kunstig søtstoff: kr 3,27,
 2. basert på frukt, bær eller grønnsaker og tilsatt kunstig søtstoff: kr 1,64,
- b) Sirup:
 1. tilsatt sukker eller kunstig søtstoff og som brukes til ervervsmessig framstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener og lignende: kr 19,92,
 2. basert på frukt, bær eller grønnsaker og tilsatt kunstig søtstoff og som brukes til ervervsmessig framstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener og lignende: kr 9,96.

Med alkoholfrie drikkevarer lekestilles drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol.

Avgiftsplikten omfatter ikke varer i pulverform eller melkeprodukter tilsatt til og med 15 gram sukker per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på drikkevarer som

- a) fra produsents og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes til ervervsmessig framstilling av annet enn drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sukker mv. (kap. 5557 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 7,66 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter:

- a) sukker (roe-/bete- og rørsukker),
- b) sirup og sukkeroppløsning av nevnte varer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på sukker som

- a) fra produsents og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes til ervervsmessig framstilling av varer,
- f) brukes til biavl.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgifter på drikkevareemballasje (kap. 5559 post 70–74)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen på drikkevareemballasje ved innførsel og innenlandsk produksjon av drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det skal betales miljøavgift på drikkevareemballasje med følgende beløp per emballasjeenhet:

- a) glass og metall: kr 5,59,
- b) plast: kr 3,37,
- c) kartong og papp: kr 1,38.

Departementet kan gi forskrift om fritak for miljøavgift dersom emballasjen inngår i et retursystem, herunder fastsette vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales grunnavgift på engangsemballasje med kr 1,15 per emballasjeenhet.

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

§ 4. Emballasje som inneholder følgende drikkevarer er fritatt for grunnavgift:

- a) melk og melkeprodukter,
- b) drikkevarer framstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- c) varer i pulverform,
- d) korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter,
- e) morsmelkeerstatning.

Drikkevarer som nevnt i første ledd bokstav c og e er også fritatt for miljøavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje som

- a) fra registrert virksomhets og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9, og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra registrert virksomhets eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) har rominnhold på minst fire liter.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Flypassasjeravgift (kap. 5561 post 70)

§ 1. Fra den tid departementet bestemmer skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på ervervsmessig flyging fra norske lufthavner med kr 80 per passasjer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på flyging av

- a) luftbefordrerens ansatte på tjenestereise,
- b) barn under to år,
- c) transitt- og transferpassasjerer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Dokumentavgift (kap. 5565 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det i henhold til lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn og tilhørende festerett til tomta. Avgift skal betales med 2,5 pst. av avgiftsgrunnlaget, men minst kr 250.

Ved tinglysing av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og boligaksjeselskaper, betales avgift med kr 1 000 per hjemmelsoverføring.

§ 2. Fritatt for avgift er

- a) gaveandel i dokument som inneholder gave og lignende til det offentlige eller til stiftelser og legater med allmenntilgjengelig formål, eller til foreninger med allmenntilgjengelig formål som har styresete her i landet,
- b) dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner,
- c) overføring av hjemmel til fast eiendom til Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- d) egen sameieandel i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie,
- e) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller,
- f) ideell arveandel etter loven i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentsarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel,
- g) overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg,
- h) overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av,
- i) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom Kongen, Dronningen, den nærmeste arveberettigede til tronen i hvert etterfølgende slektsledd og disse personers ektefeller, samt disses felles barn som ikke er fylt 20 år ved utgangen av det år overføringen skjer,
- j) overføring av hjemmel til fast eiendom til testamentsarving dersom overføring av hjemmel til ny erverver tinglyses samme dag,
- k) overføring av hjemmel til fast eiendom ved omorganiseringer som kan gjennomføres med skattemessig kontinuitet etter skatteloven § 11–2 til § 11–5, § 11–11 og § 11–20 med tilhørende forskrifter. Omorganiseringen og tinglysingen av hjemmelen til fast eiendom må ha funnet sted etter 1. januar 2016.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsværdien av tomta dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

Avgift på frekvenser mv. (kap. 5583 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2016 skal det betales avgift til statskassen for bruk av frekvenser til drift av system for mobilkommunikasjon med følgende beløp:

– UMTS	kr 1 306 000 per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 800	kr 1 412 000 per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 900	kr 1 412 000 per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 1800	kr 1 412 000 per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– CDMA 450	kr 1 238 000 per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde.

Samferdselsdepartementet kan dersom det er nødvendig av hensyn til effektiv utnyttelse av frekvensene, endre avgiftsnivået for tildelte frekvenser.

Samferdselsdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser om betaling av avgiften.

§ 2. For 2016 kan Samferdselsdepartementet selge femsifrede telefonnummer. Prisene fastsettes av Samferdselsdepartementet. Beløpet betales til statskassen.

Inntekter ved tildeling av frekvenstillatelser (kap. 5309 post 29)

§ 1. For 2016 kan Samferdselsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av frekvenstillatelser. Beløpet betales til statskassen.

§ 2. Samferdselsdepartementet kan gi forskrift om betaling av beløpet.

14. des. Nr. 1571 2015**Storingsvedtak om toll for budsjettåret 2016 (kap. 5511 post 70 og 71)**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 14. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 17. desember 2015 kl. 14.35.

§ 1. Plikten til å svare toll

Fra 1. januar 2016 skal det svares toll ved innførsel av varer etter bestemmelsene i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) og etter de satser som følger av annet ledd.

De ordinære tollsatsene for 2015 skal fortsatt gjelde fra 1. januar 2016.

§ 2. Preferansetoll

Vareførsel som er omfattet av handelsavtale inngått med fremmed stat eller gruppe av stater, skal innenfor rammen av slike avtaler innrømmes preferansetoll. Tilsvarende gjelder for vareførsel som er omfattet av bilateral eller unilateral erklæring i tilknytning til slik avtale og vareførsel som er omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP). Preferansetollbehandling er betinget av at krav til opprinnelse mv., slik som fastsatt i opprinnelsesreglene til vedkommende handelsavtale eller preferansesystem, samt vilkår fastsatt i tolloven, er oppfylt.

Departementet gis fullmakt til å iverksette de tollreduksjoner og andre tollmessige forhold som følger av handelsavtale framforhandlet med annen stat.

Departementet gis fullmakt til å videreføre gitte kvoter og satser omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP).

§ 3. Nedsettelse av ordinære tollsatser

Departementet kan sette ned den fastsatte tollsats på enkelte vareslag, slik som bestemt i tolloven § 9–1 til § 9–5.

§ 4. Tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak

Kongen kan, innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller organisasjon, iverksette tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak i form av økning av den ordinære tollsatsen på enkelte vareslag, dersom det foreligger slike omstendigheter som framgår av tolloven § 10–1 til § 10–7.

§ 5. Nye eller endrede tariffoppdelinger

Departementet gis fullmakt til å innarbeide nye tariffoppdelinger eller endre gjeldende oppdelinger, dersom endringene verken har nevneverdig betydning for statens inntekter eller har næringsmessige eller handelspolitiske konsekvenser.

11. des. Nr. 1572 2015**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsrettede tiltak mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 11. desember 2015, med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 12 og § 13 og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 14–9. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

I

I forskrift 11. desember 2008 nr. 1320 om arbeidsrettede tiltak mv. gjøres følgende endringer:

I kapittel 1 gjøres følgende endringer:

§ 1–7 første ledd skal lyde:

Midlertidige ansettelser kan benyttes i forbindelse med kvalifisering i arbeidsmarkedsbedrift, jf. kapittel 10.

§ 1–13 oppheves.

Kapittel 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 og 13 oppheves.

I kapittel 4 gjøres følgende endringer:

Kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 4. Arbeidspraksis i skjermet virksomhet

§ 4–1 tredje ledd skal lyde:

Arbeidspraksis i skjermet virksomhet kan bare tilbys personer som har fått sin arbeidsevne nedsatt slik at vedkommende hindres i å skaffe seg eller beholde inntektsgivende arbeid og som anses å ha særlig usikre yrkesmessige forutsetninger og som har behov for tett og bred oppfølging.

§ 4–2 første ledd skal lyde:

Med utgangspunkt i en behovs- eller arbeidsevnevurdering skal varigheten tilpasses deltakerens individuelle behov ut fra dennes muligheter på arbeidsmarkedet. Arbeidspraksis i skjermet virksomhet kan vare i inntil ett år, med mulighet for forlengelse i ytterligere ett år.

§ 4–3 oppheves.

§ 4–4 skal lyde:

§ 4–4. *Krav til virksomheter som skal arrangere arbeidspraksis i skjermet virksomhet*

Når arbeidspraksis arrangeres i skjermet virksomhet skal tiltaksarrangøren oppfylle kravene i § 10–3 og § 10–4.

§ 4–7 skal lyde:

§ 4–7. *Tilskudd til tiltaksarrangør*

Det gis tilskudd til tilrettelegging (driftstilskudd) per godkjent tiltaksplass.

Det kan også gis tilskudd til opprettelse av nye plasser og til teknisk tilrettelegging etter bestemmelsene i kapittel 12A og 12B.

I kapittel 10 gjøres følgende endringer:

Kapitteloverskriften skal lyde:

Kapittel 10. Kvalifisering i arbeidsmarkedsbedrift

§ 10–1 skal lyde:

§ 10–1. *Innhold*

I arbeidsmarkedsbedriftene skal tiltaksdeltaker gis høyere reell og formell kompetanse gjennom tilrettelagt opplæring og arbeidstrening (kvalifisering i arbeidsmarkedsbedrift). Tiltaket gjennomføres i reelle bedriftsmiljøer. Målet for tiltaket er formidling til ordinært arbeid eller egenfinansiert utdanning.

Kvalifisering i arbeidsmarkedsbedrift retter seg mot personer som har fått sin arbeidsevne nedsatt i en slik grad at vedkommende hindres i å skaffe seg eller beholde inntektsgivende arbeid og som anses å ha behov for tilrettelagt opplæring og arbeidstrening.

§ 10–2 skal lyde:

§ 10–2. *Varighet*

Med utgangspunkt i en behovs- eller arbeidsevnevurdering skal varigheten av tiltaket tilpasses deltakerens individuelle behov ut fra dennes muligheter på arbeidsmarkedet. Kvalifisering i arbeidsmarkedsbedrift kan vare i inntil to år, med mulighet for forlengelse dersom det er nødvendig for å oppnå fagbrev. Varigheten skal samsvare med den enkelte deltakerens plan for atferingen.

§ 10–5 andre ledd oppheves.

§ 10–7 fjerde ledd skal lyde:

I tillegg kan det gis tilskudd etter bestemmelsene i kapittel 12A og 12B.

§ 12A–2 første ledd skal lyde:

Tilskudd kan gis til dekning av utgifter til bygging, installering eller utvidelse av virksomheten ved opprettelse av nye tiltaksplasser innen arbeidspraksis i skjermet virksomhet, jf. kapittel 4 og kvalifisering i arbeidsmarkedsbedrift, jf. kapittel 10.

§ 12B–2 første ledd skal lyde:

Tilskudd til teknisk tilrettelegging kan gis til dekning av utgifter til utstyr som er nødvendig for at tiltaksdeltaker skal kunne gjennomføre tiltakene arbeidspraksis i skjermet virksomhet jf. kapittel 4 eller kvalifisering i arbeidsmarkedsbedrift, jf. kapittel 10. Det kan bare gis tilskudd til dekning av ekstrautgifter som påløper som følge av at den sysselsatte arbeidssøkeren har redusert arbeidsevne.

§ 12B–2 fjerde ledd oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

11. des. Nr. 1573 2015**Overføring av forvaltningen av statens eierskap i Baneservice AS fra Samferdselsdepartementet til Nærings- og fiskeridepartementet 1. januar 2016**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. desember 2015. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Forvaltningen av Statens eierskap i Baneservice AS overføres fra Samferdselsdepartementet til Nærings- og fiskeridepartementet 1. januar 2016.

15. des. Nr. 1574 2015**Forskrift om norsk farmakopé**

Hjemmel: Fastsatt av Statens legemiddelverk 15. desember 2015 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 5, forskrift 20. juli 1995 nr. 698 om legemidlers kvalitet, standarder m.m., jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og delegeringsvedtak 16. desember 1994 nr. 4659. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Statens legemiddelverk godkjenner følgende som del av norsk farmakopé fra 1. januar 2016:

- Norske legemiddelstandarder 2016.0 (NLS 2016.0).
- Fra 1. januar 2016 består gyldig norsk farmakopé av:
 - European Pharmacopoeia 8th Edition 2014 (Ph. Eur. 8.0) med Supplement 8.1–8.6
 - Norske legemiddelstandarder 2016.0.

European Pharmacopoeia 8th Edition, Supplement 8.7 trer i kraft 1. april 2016.

Samtidig erstattes NLS 2016.0 med oppdatert versjon, NLS 2016.1.

European Pharmacopoeia 8th Edition, Supplement 8.8 trer i kraft 1. juli 2016.

Samtidig erstattes NLS 2016.1 med oppdatert versjon, NLS 2016.2.

NLS 2016.0 – NLS 2016.2 opptar endringer til Ph. Eur. som følge av vedtak i Den europeiske farmakopékommisjon ved resolusjonene AP-CPH (14) 3 og 6 og AP-CPH (15) 1–2 og 4 fra Komiteen for legemidler og legemiddelbehandling.

Elektronisk versjon av Norske legemiddelstandarder publiseres på Statens legemiddelverks internettside, www.legemiddelverket.no, og bokutgivelsen er opphørt.

NLS 2016.0 vil foreligge i januar 2016.

Forskrift 15. desember 2015 nr. 1574 om norsk farmakopé opphever forskrift 16. desember 2014 nr. 1680 om norsk farmakopé.

15. des. Nr. 1575 2015**Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 1**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 15. desember 2015 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 fjerde ledd. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 334 om egenandelstak 1 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav f) skal lyde:

polikliniske konsultasjoner utført av tannlege, jordmor, sykepleier, fysioterapeut, ergoterapeut, klinisk ernæringsfysiolog eller audiograf ved helseinstitusjoner regulert av forskrift 19. desember 2007 nr. 1761 om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner, ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak, av annet fagpersonell med rett til å kreve godkjent egenandel etter samme forskrift, og ved godkjent fritt behandlingsvalgleverandør.

§ 4 siste punktum skal lyde

Egenandelstaket for 2016 er 2185 kroner.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2016.

15. des. Nr. 1576 2015**Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 2**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 15. desember 2015 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 fjerde ledd. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

I

I forskrift 19. desember 2002 nr. 1789 om egenandelstak 2 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Den som i et kalenderår har betalt godkjente egenandeler opp til det egenandelstaket som er fastsatt av Stortinget, skal i resten av kalenderåret være fritatt for å betale godkjente egenandeler. Egenandelstaket for 2016 er 2670 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2016.

17. des. Nr. 1577 2015**Ikrafttredelse av Stortingets vedtak 14. desember 2015 nr. 1570 om avgift på elektrisk kraft romertall II § 1 annet ledd bokstav c**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2015 med hjemmel i Stortingets vedtak 14. desember 2015 nr. 1570 om særavgifter til statskassen for budsjettåret 2016 – Om avgift på elektrisk kraft, del II. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Stortingets vedtak 14. desember 2015 nr. 1570 om særavgifter til statskassen – Om avgift på elektrisk kraft, romertall II § 1 annet ledd bokstav c trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1578 2015**Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 104 om endringer i arbeidsmiljøloven og avtaleloven (konkurransbegrensende avtaler i arbeidsforhold)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 104 om endringer i arbeidsmiljøloven og avtaleloven (konkurransbegrensende avtaler i arbeidsforhold) del III. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft fra 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1579 2015**Forskrift om straffegjennomføring i Nederland**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 21 om gjennomføring av straff mv. (straffegjennomføringsloven) § 1a. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for gjennomføring av straff som etter straffegjennomføringsloven § 1a skal finne sted i Nederland i henhold til avtale mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Nederland av 2. mars 2015 nr. 2.

§ 2. Straffegjennomføringslovens virkeområde

Straffegjennomføringsloven med forskrifter gjelder ved straffegjennomføring i Nederland, med følgende unntak:

- Forvaltningstjenester som norske myndigheter ikke kan yte i Nederland, kan kjøpes eller leies der uten hinder av straffegjennomføringsloven § 4.
- Nederlandske ansattes taushetsplikt følger av nederlandsk rett. Reglene om taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 flg., jf. straffegjennomføringsloven § 7 bokstav h og i, kommer ikke til anvendelse for disse.
- For nederlandske ansatte følger krav til vandel av nederlandsk rett. Straffegjennomføringsloven § 8 første ledd kommer ikke til anvendelse.
- Undersøkelse etter straffegjennomføringsloven § 27 første ledd kan finne sted overfor advokat og offentlig myndighetsrepresentant, herunder diplomatisk eller konsulær representant. Begrensningene i § 27 tredje ledd gjelder ikke.

§ 3. Drift av fengselet

Kriminalomsorgen drifter fengselet ved bruk av personer ansatt av nederlandske myndigheter.

§ 4. Vilkår for overføring

Mannlige innsatte over 18 år som er dømt til ubetinget fengselsstraff, kan overføres til straffegjennomføring i Nederland etter straffegjennomføringsloven § 14, jf. § 1a. Beslutningen tas av kriminalomsorgen etter en individuell helhetsvurdering der blant annet domfeltes helsesituasjon, familiesituasjon og det straffbare forholdets art må tas i betraktning. Overføring skal ikke besluttes dersom hensynet til en sikkerhetsmessig forsvarlig gjennomføring taler mot det. Straffegjennomføringen skal være påbegynt i Norge før overføring til Nederland finner sted.

Følgende domfelte kan ikke overføres:

- domfelte som er nederlandsk statsborger eller bosatt i Nederland,

- b) domfelte som etter beslutning av nederlandske myndigheter er erklært som uønsket utlending i Nederland eller registrert som en utlending som skal nektes innreise i Nederland,
- c) domfelte som er ettersøkt i Nederland i forbindelse med etterforskning av straffbare forhold eller strafferettslig forfølgelse, eller for fullbyrding av en dom,
- d) domfelte som utgjør en rømningsrisiko eller en risiko for samfunnet som overstiger sikkerhetsnivået ved fengselet i Nederland,
- e) domfelte som er gjenstand for en arrestordre i Nederland, eller som er etterlyst i Norge i forbindelse med etterforskning av straffbare forhold eller strafferettslig forfølgelse,
- f) domfelte som har behov for helsetjenester som ikke kan tilbys ved straffegjennomføring i Nederland,
- g) domfelte som mottar eller skal motta regelmessig besøk av egne barn de ellers bor fast sammen med eller har samvær med, med mindre overføring uansett ikke medfører en større begrensning i barnets rett til samvær enn den besøksordningen eller samværsordningen som er eller blir etablert,
- h) domfelte med rett til opplæring etter opplæringsloven og som har påbegynt opplæring i Norge.

Domfelte som omfattes av annet ledd bokstav b og som er registrert i Schengen Information System (SIS) kan likevel overføres.

Formålet med bestemmelsen i annet ledd bokstav g er å ivareta barnets rett til samvær med sine foreldre, jf. straffegjennomføringsloven § 3, annet ledd. Etter en konkret vurdering vil også domfelte som ellers utøver eller har utøvet daglig omsorg for andre barn enn egne barn, kunne omfattes av bestemmelsen.

Unntak fra annet ledd bokstav g og h kan gjøres dersom domfelte selv ønsker overføring.

§ 5. Transport

Kriminalomsorgen har ansvar for transport av domfelte til og fra Nederland. Nederlandske myndigheter har ansvar for transport i Nederland etter nederlandsk regelverk.

§ 6. Straffbare forhold begått under straffegjennomføring i Nederland

Straffbare forhold som begås under straffegjennomføring i Nederland, behandles etter nederlandsk lovgivning. Domfelte skal informeres om forskjellene mellom norsk og nederlandsk straffelov.

§ 7. Ekstern bistand for å ivareta ro, orden og sikkerhet

For ekstern bistand for å ivareta ro, orden og sikkerhet, gjelder nederlandske regler.

§ 8. Telefonsamtaler og videokonferanser

Domfelte skal ha adgang til å telefonere eller gjennomføre videokonferanser i inntil 20 minutter minst tre ganger i uken, dersom kapasitetshensyn ikke er til hinder for det.

Videokonferanser skal kontrolleres etter reglene om besøk i straffegjennomføringsloven § 31 annet, tredje og fjerde ledd og forskrift om straffegjennomføring § 3–28 første ledd. Det skal ikke gjennomføres videokonferanser hvor det er nødvendig med kontroll ved overhøring av samtalen etter straffegjennomføringsloven § 31 tredje ledd, med mindre særskilte grunner foreligger og den konkrete bemanningen muliggjør slik kontroll.

Ved videokonferanse med advokat eller offentlig myndighetsrepresentant gjelder straffegjennomføringsloven § 32 sjette ledd tilsvarende. Kontakt med slike personer skal ikke regnes med i innsattes ukentlige kvote i henhold til første ledd.

Utgifter som påløper ved telefonsamtaler, skal dekkes av den domfelte selv. Ved telefonsamtaler til Norge skal domfelte ikke betale mer enn norsk innenlandsrate. Videokonferanse skal gjennomføres gratis.

Kriminalomsorgsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer om hvilken teknologi som tillates.

§ 9. Kontakt med andre offentlige etater

Domfeltes behov for kontakt med norske offentlige etater under straffegjennomføring i Nederland, herunder arbeids- og velferdsforvaltningen (NAV) og helse- og utdanningsmyndighetene, skal ivaretas. Dersom domfeltes behov tilsier det, skal kriminalomsorgen legge til rette for gjennomføring av telefonsamtaler og videokonferanser med aktuelle etater.

Kontakt med offentlige etater skal ikke regnes med i innsattes ukentlige kvote for telefonsamtaler og videokonferanser, jf. forskriften § 8 første ledd.

§ 10. Godtgjørelse til innsatte

I tillegg til ordinær dagpengesats etter straffegjennomføringsloven § 19, kan domfelte tilstå økonomisk godtgjørelse ved straffegjennomføring i Nederland. Nærmere regler om dette fastsettes av Kriminalomsorgsdirektoratet.

§ 11. Opptjening av permisjonsdøgn

Domfelte som gjennomfører straff i Nederland etter å ha oppnådd permisjonstid i henhold til forskrift om straffegjennomføring § 3–30 femte ledd, opptjener en permisjonskvote på 2,5 døgn pr. måned. Opptjeningsperioden er begrenset oppad til seks måneder.

Opptjent permisjonskvote kan benyttes i tillegg til ordinær permisjonskvote etter forskrift om straffegjennomføring § 3–30 annet ledd.

Opptjent permisjonskvote kan bare benyttes etter vedtak etter straffegjennomføringsloven § 33.

Opptjent permisjonskvote og permisjonskvote etter forskrift om straffegjennomføring § 3–30 kan bare benyttes etter overføring til Norge, jf. § 12 annet ledd.

§ 12. Overføring til Norge

Domfelte som gjennomfører ubetinget fengselsstraff i Nederland, skal overføres til Norge minst to måneder før løslatelsen, med mindre det er inngått særskilt avtale mellom norske og nederlandske myndigheter om annet.

Domfelte som under straffegjennomføring i Nederland innvilges søknad om permisjon, straffavbrudd, frigang eller gjennomføring av straff utenfor fengsel i medhold av straffegjennomføringsloven § 12 eller § 16, skal overføres til straffegjennomføring i Norge før vedtaket iverksettes.

Domfelte som under straffegjennomføring i Nederland innvilges søknad om fremstilling, skal overføres til straffegjennomføring i Norge før vedtaket iverksettes, med mindre det etter avtale mellom norske og nederlandske myndigheter følger at fremstillingen kan gjennomføres i Nederland.

Domfelte som får behov for helsehjelp som ikke kan gjennomføres under straffegjennomføring i Nederland, skal overføres til straffegjennomføring i Norge med mindre det følger av avtale mellom norske og nederlandske myndigheter at slik helsehjelp kan tilbys i Nederland.

Domfelte som skal motta regelmessig besøk av egne barn, jf. § 4 annet ledd bokstav g, skal overføres til straffegjennomføring i Norge på det tidspunkt besøks- eller samværsordningen skal begynne, dersom straffegjennomføringen i Nederland vil hindre besøks- eller samværsordningen.

Domfelte som ønsker å benytte seg av retten til opplæring etter opplæringslova, skal overføres til straffegjennomføring i Norge på det tidspunktet opplæringen skal begynne.

Første til femte ledd begrenser ikke adgangen til overføring til Norge i medhold av straffegjennomføringsloven § 14 og § 15.

Dersom vilkårene for straffegjennomføring i Norge etter denne bestemmelsen ikke lenger er til stede, kan domfelte tilbakeføres til straffegjennomføring i Nederland såfremt vilkårene etter § 4 fortsatt er oppfylt.

§ 13. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Forskriften oppheves fra og med 1. september 2020.

18. des. Nr. 1580 2015

Delegering av myndighet etter sjøloven § 202 tredje ledd til Nærings- og fiskeridepartementet

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 12 annet ledd og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 202 tredje ledd. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Departementets kompetanse etter sjøloven § 202 tredje ledd legges til Nærings- og fiskeridepartementet.

18. des. Nr. 1581 2015

Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 105 om endringer i lov om anke til Trygderetten (lovrevisjon)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 105 om endringer i lov om anke til Trygderetten (lovrevisjon) del III. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft fra 1. april 2016.

18. des. Nr. 1582 2015

Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 106 om endringer i sosialtjenesteloven (økonomisk stønad til barnefamilier)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 106 om endringer i sosialtjenesteloven (økonomisk stønad til barnefamilier) del II. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1583 2015**Ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold kapittel IV samt § 78 nr. 8 og deler av nr. 7**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 76. Fremmet av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Delt ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold. Kapittel IV samt § 78 nr. 8 og den delen av § 78 nr. 7 som gjelder oppheving av viltloven § 47 trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1584 2015**Forskrift om endring i forskrift 19. juni 2015 nr. 716 om fremmede organismer**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 2, § 28, § 29, § 30, § 31, § 32 og § 66, lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (viltloven) § 7 og lov 27. februar 1930 nr. 2 om Jan Mayen § 2. Fremmet av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

I

I forskrift 19. juni 2015 nr. 716 om fremmede organismer skal § 33 nytt fjerde ledd lyde:

(4) Kravet om tillatelse etter § 10 for utsetting av landlevende planter som ikke er fra norske bestander og som ikke er vitenskapelig risikovurderte i parkanlegg og andre dyrkede områder samt transport- og næringsutbyggingsområder, gis utsatt ikrafttreden hvis plantene i liten grad kan påregnes å spre seg utenfor området og spredningen ikke kan påregnes å medføre fare for uheldige følger for det biologiske mangfold. Kravet om tillatelse trer i kraft fra den tid Klima- og miljødepartementet bestemmer.

II

Forskriften trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1585 2015**Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 133 om overføring av offentlige og private rettsforhold fra Statens vegvesen til et statlig utbyggingselskap for veg**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 133 om overføring av offentlige og private rettsforhold fra Statens vegvesen til et statlig utbyggingselskap for veg § 4. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft fra 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1586 2015**Endring i delvis ikraftsetting av lov 24. mai 2013 nr. 17 om endringer i tobakksskadeloven og ikraftsetting av lov 24. mai 2013 nr. 17 om endringer i tobakksskadeloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 24. mai 2013 nr. 17 om endringer i tobakksskadeloven del II. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

1. I kongelig resolusjon 24. mai 2013 nr. 515 om sanksjon og ikraftsetting av Stortingets vedtak til lov om endringer i tobakksskadeloven (bevillingsordning mv.) skal nr. 5 lyde:
Kapittel 2 trer i kraft 1. juli 2017.
2. Kongelig resolusjon 4. oktober 2013 nr. 1180 om ikraftsetting av tobakksskadeloven § 6 annet ledd oppheves.

18. des. Nr. 1587 2015**Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 123 om endringer i strålevernloven (laserpekere)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 123 om endringer i strålevernloven (laserpekere). Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft fra 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1588 2015**Forskrift om endringer i forskrifter på helseområdet (opprettelse av Direktoratet for e-helse og Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten og andre organisatoriske endringer i den sentrale helseforvaltningen)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 24 og § 43, lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 15, lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3 og § 15–4, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2, § 2–3, § 4–10, § 7–11 og § 8–4, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 37, lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 6, § 7, § 9, § 10, § 12, § 15 og § 18, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33, lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–11 og § 4–3 og lov 20. juni 2014 nr. 43 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 3, § 8, § 9, § 10, § 11, § 13, § 21, § 22 og § 33. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1573 om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse (IHR-forskriften) gjøres følgende endringer:

§ 21 fjerde ledd skal lyde:

Helsedirektoratet godkjenner hvilke kommuner som kan utføre hygienekontroll på skip og utstede sertifikater for foretatt kontroll eller dispensasjon. Sertifikatene er gyldige i seks måneder, men kan forlenges med én måned.

§ 22 andre ledd skal lyde:

Helsedirektoratet fastsetter nærmere gebyrsatser for undersøkelse og kontroll som foretas i forbindelse med utstedelse av «Sertifikat for hygienekontroll på skip» eller «Sertifikat for dispensasjon fra hygienekontroll på skip». Det kan kreves betaling for inspektørenes reise til og fra skipet. Det kan ikke kreves betaling for utstedelse av ovennevnte sertifikater.

II

I følgende bestemmelser skal benevnelsen «Helsedirektoratet» endres til «Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten»:

1. Forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. (Førerkortforskriften) § 14–1.
2. Forskrift 16. juli 2013 nr. 916 om sertifisering av besetningsmedlemmer § 3b.
3. Forskrift 28. november 2015 nr. 1365 om sertifisering av besetningsmedlemmer § 5.

III

I følgende bestemmelser skal benevnelsene «Nasjonalt Folkehelseinstitutt», «Nasjonalt Folkehelseinstitutt (Folkehelseinstituttet)» og «Nasjonalt Folkehelseinstituttets» endres til «Folkehelseinstituttet» og «Folkehelseinstituttets»:

1. Forskrift 31. januar 1995 nr. 107 om overvåkning av og kontroll med forekomsten av salmonella hos levende storfe og svin § 5.
2. Forskrift 21. desember 2001 nr. 1476 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret (Dødsårsaksregisterforskriften) § 1–4, § 1–5, § 1–7, § 2–6, § 3–2, § 3–4, § 3–6, § 3–7, § 3–8, § 4–2 og § 4–3.
3. Forskrift 21. desember 2001 nr. 1483 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister (Medisinsk fødselsregisterforskriften) § 1–5, § 1–6, § 1–13, § 2–4, § 3–2, § 3–4, § 3–6, § 3–7, § 3–8, § 4–2 og § 4–3.
4. Forskrift 20. juni 2003 nr. 739 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Nasjonalt vaksinasjonsregister (SYSVAK-registerforskriften) § 1–5, § 1–6, § 1–8, § 2–1, § 2–4, § 2–5, § 3–2, § 3–4, § 3–6, § 3–7, § 3–8, § 4–2 og § 4–3.
5. Forskrift 20. juni 2003 nr. 740 om Meldingssystem for smittsomme sykdommer (MSIS-forskriften) § 1–5, § 1–6, § 1–10, § 2–1, § 2–3, § 2–6, § 2–7, § 3–2, § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 3–6, § 3–7, § 3–11, § 4–2, § 4–4, § 4–6, § 4–7, § 4–8, § 5–2 og § 5–3.
6. Forskrift 17. oktober 2003 nr. 1246 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Reseptbasert legemiddelregister (Reseptregisteret) § 1–5.
7. Forskrift 14. november 2003 nr. 1353 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkningssystem for resistens hos bakterier, sopp og virus (Resistensregisterforskriften) § 1–5, § 1–6, § 1–8, § 2–5, § 3–1, § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 4–1, § 4–2 og § 4–3.
8. Forskrift 17. juni 2005 nr. 611 om Norsk overvåkingssystem for antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner (NOIS-registerforskriften) § 1–5, § 1–6, § 1–8, § 2–4, § 2–5, § 3–1, § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 4–1, § 4–2 og § 4–3.
9. Forskrift 8. juni 2007 nr. 603 om kontroll med Salmonella i fjørfe, fjørfefør, fjørfekjøtt og egg § 20.
10. Forskrift 14. desember 2007 nr. 1418 om innsamling og behandling av helseopplysninger i register over svangerskapsavbrudd (abortregisterforskriften) § 1–5, § 1–6, § 1–8, § 2–2, § 2–3, § 2–4, § 3–1, § 3–2, § 3–4, § 3–5, § 3–6, § 3–7, § 4–1, § 4–2, § 4–4 og § 4–5.

11. Forskrift 21. desember 2007 nr. 1573 om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse (IHR-forskriften) § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13 og § 18.
12. Forskrift 13. februar 2009 nr. 205 om tuberkulosekontroll § 4–5.
13. Forskrift 16. desember 2011 nr. 1250 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Nasjonalt register over hjerte- og karlidelser (Hjerte- og karregisterforskriften) § 1–3, § 1–4, § 2–1, § 2–2, § 3–1, § 3–2, § 3–4, § 3–5, § 3–6, § 4–2, § 4–3, § 4–4, § 4–5, § 5–2 og § 6–1.
14. Forskrift 16. juni 2015 nr. 790 om studier og eksamen ved Høyskolen Diakonova § 5–6.

IV

I følgende bestemmelser skal benevnelsene «Statens autorisasjonskontor for helsepersonell», «Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAFH)» og «Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAK)» endres til «Helsedirektoratet»:

1. Forskrift 9. november 2007 nr. 1268 om folkeregistrering § 2–6.
2. Forskrift 16. februar 2012 nr. 872 om opptak, studier, vurdering og grader ved Universitetet i Bergen § 8–4.

V

I følgende bestemmelser skal benevnelsene «Statens strålevern» og «Strålevernets» endres til «Helsedirektoratet» og «Helsedirektoratets»:

Forskrift 29. oktober 2010 nr. 1380 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) § 4, § 8, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 19, § 30, § 33, § 36, § 40, § 46, § 47, § 54, § 55 og § 56.

VI

I følgende bestemmelser skal benevnelsen «Helsedirektoratet» endres til «Direktoratet for e-helse»:

1. Forskrift 21. desember 2007 nr. 1610 om behandling av helseopplysninger i nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidlerforskriften) § 1–5.
2. Forskrift 31. mai 2013 nr. 563 om nasjonal kjernejournal (kjernejournalforskriften) § 2.

VII

I følgende bestemmelser skal benevnelsen «Helsedirektoratet» endres til «databehandlingsansvarlig»:

Forskrift 21. desember 2007 nr. 1610 om behandling av helseopplysninger i nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidlerforskriften) § 1–6, § 2–4, § 2–6 første og andre ledd, § 4–2, § 4–3, § 4–4 og § 4–5.

18. des. Nr. 1589 2015

Vedtak om etablering av Direktoratet for e-helse og Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage) og andre organisatoriske endringer i den sentrale helseforvaltningen

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 12. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

1. Direktoratet for e-helse etableres under Helse- og omsorgsdepartementet.
2. Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage) etableres under Helse- og omsorgsdepartementet.
3. Sekretariatene for Pasientskadenemnda, Klagenemnda for behandling i utlandet, Preimplantasjonsdiagnostikkemnda og Statens helsepersonellnemnd innlemmes i Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten.
4. Statens strålevern innlemmes som en etat i Helsedirektoratet.
5. Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAK) innlemmes i Helsedirektoratet.
6. Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten (NAKS) innlemmes i Folkehelseinstituttet.
7. Statens institutt for rusmiddelforskning (SIRUS) innlemmes i Folkehelseinstituttet.
8. Sekretariatet for Vitenskapskomiteen for mattrygghet (VKM) innlemmes i Folkehelseinstituttet.
9. Vedtakene trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1590 2015

Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 130 om endringer i pengespilloven (andel av Norsk Tippings overskudd til helse- og rehabiliteringsformål)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 130 om endringer i pengespilloven (andel av Norsk Tippings overskudd til helse- og rehabiliteringsformål) del II nr. 1. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1591 2015**Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 122 om endringer i alkoholloven (varigheten på bevillinger mv.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 122 om endringer i alkoholloven (varigheten på bevillinger mv.) del II. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft fra 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1592 2015**Ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 108 om endringer i introduksjonsloven (tiltak for økt gjennomføring av plikt til opplæring og kvalifisering)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 108 om endringer i introduksjonsloven (tiltak for økt gjennomføring av plikt til opplæring og kvalifisering) del II. Fremmet av Barme-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Endringene i § 7, § 17 fjerde ledd og § 18 første ledd trer i kraft 1. januar 2016.

18. des. Nr. 1593 2015**Delvis ikraftsetting av lov 18. desember 2015 nr. 121 om endringer i helselovgivningen (Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten mv.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i lov 18. desember 2015 nr. 121 om endringer i helselovgivningen (Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten mv.) del XI. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

Loven trer i kraft 1. januar 2016 med unntak av del II, III, IV, VI endringene i § 18 første ledd og VII.

18. des. Nr. 1594 2015**Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2016**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2015 med hjemmel i stortingsvedtak 14. desember 2015 nr. 1566 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2016, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23-2, § 23-3 og § 23-4. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 18. desember 2015 kl. 15.50.

§ 1. Personkrets

Denne forskriften omfatter personer som er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2-1 til § 2-6 med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover og skattevedtak, eller etter lov om skatt til Svalbard, samt medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2-7, § 2-7a eller § 2-8 og utsendt arbeidstaker som er medlem i trygden etter konvensjon inngått etter lov om folketrygd § 1-3.

§ 2. Avgiftsgrunnlag

- a) For rettigheter etter kapitlene 5, 8, 9 og 14 i lov om folketrygd skal avgift fastsettes i prosent av inntekt som nevnt i skatteloven § 12-2.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 49 650. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 49 650.

- b) For rettigheter etter kapitlene 4, 6, 7, 10, 11 til 13 og 15 til 20 i lov om folketrygd skal avgiften fastsettes i prosent av pensjonsgivende inntekt, jf. lov om folketrygd § 3-15 første ledd.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 49 650 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 49 650.

- c) Når en person etter søknad er opptatt i folketrygdens pensjonsdel med hjemmel i § 2-7, § 2-7a eller § 2-8 og samtidig betaler trygdeavgift i Norge av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12-2 bokstav f og g, skal differansen mellom den fulle avgiften og avgiften for slik personinntekt og tilskudd fra staten innkreves av Arbeids- og velferdsetaten.

§ 3. Avgiftssatser

- a) Pliktig medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2-1 til § 2-5, herunder utsendte arbeidstakere som er medlem i trygden etter avtale i medhold av lovens § 1-3, med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover eller skattevedtak, eller lov om skatt til Svalbard, svarer ordinær trygdeavgift.

- b) For sjømenn som er ansatt på norsk skip i utenriksfart som er registrert i det ordinære norske skipsregisteret, med unntak av personer som er ansatt i tjeneste hos utenlandsk arbeidsgiver som driver næringsvirksomhet ombord, og er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–6, betaler arbeidsgiveren en fast sats på kr 412 per måned uten hensyn til antall tjenestedager i måneden.
- c) Medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7, § 2–7a eller § 2–8 betaler trygdeavgift for de rettigheter medlemskapet omfatter.

Avgiften som innbetales til trygdemyndighetene fastsettes til følgende proSENTSATSER:

Ulike typetilfeller	Avgiftsgrunnlag					
	Uten syke- penger	Etter § 2 a) Sykestønad mv. Tillegg for syke- penger 2a	Tillegg for begrenset rett til sykepenger* 2b	Etter § 2 b) Pensjon mv. Uten yrkes- skade- trygd 3	Tillegg for yrkes- skadetrygd 4	
	1					
Medlemmet er ikke skattepliktig i Norge**	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	9,1	4,7	2,3	26,8	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	6,8	0,0	0,0	19,9	0,0
Medlemmet er skattepliktig i Norge	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT BETALES IKKE SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTE-MYNDIGHETENE					
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	7,4	4,7	2,3	10,0	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	5,1	0,0	0,0	3,1	0,0
Medlemmet er skattepliktig i Norge	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT BETALES SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTE-MYNDIGHETENE					
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	2,3	4,7	2,3	6,9	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

* Gjelder for begrenset rett til sykepenger mv. i utlandet etter lov om folketrygd § 8–9 annet ledd.

** Omfatter også personer som ikke skatteliges i Norge etter bestemmelse i en skatteavtale.

§ 4. Misjonærer og visse andre grupper

Departementet kan fastsette avgifter på grunnlag av de avgiftssatser som er fastsatt for annen ervervsinntekt enn lønnsinntekt, selv om vedkommende må anses som arbeidstaker.

§ 5. Forskrifter

Departementet kan gi forskrifter om gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften og kan foreta justeringer i de fastsatte regler og avgifter, herunder også gi særregler for medlemmer med lønnsinntekt opptjent på fremmed stats kontinentalsokkel og utsendte arbeidstakere som delvis er omfattet av folketrygdloven i medhold av gjensidighetsavtaler.

§ 6. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2016. Fra samme dag oppheves forskrift av 19. desember 2014 nr. 1759 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2015.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2015-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2011	8	1201	Forskrift nr. 849	5
2011	14	1923	Forskrift nr. 1356	5
2013	3	406	Forskrift nr. 139	5
2013	11	1821	Forskrift nr. 844	1
2014	1	30	Forskrift nr. 1739	2
2014	6	840	Forskrift nr. 591	13
2014	7	1081	Forskrift nr. 724	10
2014	9	1304	Forskrift nr. 850	13
2014	17	2854	Forskrift nr. 1787	2
2014	17	2917	Forskrift nr. 1803	10
2014	18	3031	Forskrift nr. 1846	5
2015	2	260	Forskrift nr. 184	3
2015	2	291	Forskrift nr. 291	5
2015	4	535	Forskrift nr. 389	12
2015	5	813	Forskrift nr. 588	10
2015	5	814	Forskrift nr. 588	9
2015	6	964	Forskrift nr. 645	10
2015	7	1197	Forskrift nr. 752	8
2015	8	1351 og 1352	Forskrift nr. 805	10
2015	8	1381	Forskrift nr. 821	9
2015	9	1504	Forskrift nr. 879	12

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata via nettsiden www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Europa	Verden
Abonnement for 2015 koster	Avd. I	kr 1622	kr 2423	kr 3350
	Avd. I og II	kr 2020	kr 3500	kr 4952

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no – også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig. På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no